

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้
และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษา
สาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์

วิษณุ อรุณเมฆ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาพลศึกษาและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรี

พ.ศ. 2566

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้
และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษา
สาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์

วิชญ์ อรุณเมฆ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาพลศึกษาและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรี

พ.ศ. 2566

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

THE DEVELOPMENT OF TRAINING COURSE TO ENHANCE THE PROFESSIONAL
COMPETENCE OF TEACHERS IN TERMS OF KNOWLEDGE AND EXPERIENCE
ACCORDING TO PROFESSIONAL STANDARDS FOR PHYSICAL EDUCATION
STUDENTS (FOUR-YEAR COURSE) OF THE FACULTY OF EDUCATION

WISANU ARUNMEK

THIS THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR DOCTOR OF PHILOSOPHY
IN PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS, FACULTY OF EDUCATION
THAILAND NATIONAL SPORTS UNIVERSITY CHONBURI CAMPUS
2023

ALL RIGHTS RESERVED BY THAILAND NATIONAL SPORTS UNIVERSITY

ชื่อวิทยานิพนธ์ การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขา พลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์

ชื่อ สกุลผู้วิจัย นายวิชณุ อรุณเมฆ
สาขา, คณะ พลศึกษาและกีฬา, ศึกษา ศาสตร์

ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

.....ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิราวัฒน์ ขจรศิลป์)

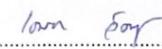

.....ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิติพงษ์ สุขดี)

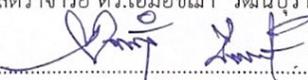
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรี
อนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาพลศึกษาและกีฬา

.....
(นางจันทรี ลดาวรรษ์)

รองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ประจำวิทยาเขตชลบุรี

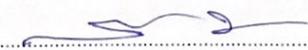
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร.เอมอชมา วัฒนบุรานนท์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิราวัฒน์ ขจรศิลป์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิติพงษ์ สุขดี)

.....กรรมการ
(ดร.สรัญญา เนตรธานนท์)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.สบสันต์ มหานิยม)

บทคัดย่อ

ชื่อวิทยานิพนธ์ การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขา พลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์

ชื่อ สกุลผู้วิจัย นายวิษณุ อรุณเมฆ

ชื่อปริญญา ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชา, คณะ สาขาพลศึกษาและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์

ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จิราวัฒน์ ขจรศิลป์
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ธิตินพงษ์ สุขดี

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครู ด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ โดยมีกระบวนการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ระยะ คือ 1) ศึกษาความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาสาขา พลศึกษา และสาขาพลศึกษาและสุขศึกษา (เอกคู่) หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต หลักสูตร ครุศาสตรบัณฑิต และหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต มหาวิทยาลัยของรัฐ และมหาวิทยาลัยในกำกับ ของรัฐ ปีการศึกษา 2565 จำนวน 400 คน โดยมีการสุ่มแบบสองขั้นตอน 2) สร้างและพัฒนา หลักสูตรฝึกอบรม โดยมีผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพหลักสูตร จำนวน 12 คน และ 3) ทดลองใช้และประเมินผลหลักสูตรฝึกอบรม โดยกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาสาขาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 30 คน ได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย ผลการวิจัยพบว่า

1. ความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ พบว่า สภาพที่เป็นอยู่โดยรวมทุกวิชาอยู่ในระดับมาก (3.74 ± 0.70) และสภาพ ที่คาดหวังโดยรวมทุกวิชาอยู่ในระดับมาก (4.48 ± 0.22)

2. ผลการประเมินหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ พบว่า หลักสูตรมีความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นประโยชน์ และความเป็นไปได้ สูงกว่าเกณฑ์การประเมิน 3.50

3. ประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรม พบว่า หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 86.01/85.30 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

คำสำคัญ: การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม, สมรรถนะทางวิชาชีพครู, มาตรฐานวิชาชีพครู

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ABSTRACT

Thesis Title	The Development of Training Course to Enhance the Professional Competence of Teachers in Terms of Knowledge and Experience According to Professional Standards for Physical Education Students (A four-year course) of the Faculty of Education.
Researcher's name	Mr. Wisanu Arunmek
Degree	Doctor of Philosophy
Disciplines, Faculty	Physical Education, Faculty of Education
Year	2023
Advisor Committee	<ol style="list-style-type: none">1. Asst. Prof. Jirawat Khajornsilp, Ph.D.2. Asst. Prof. Thitipong Sukdee, Ph.D.

The purpose of this research was to develop the training course to enhance the professional competence of teachers in terms of knowledge and experience according to professional standards for physical education students (4-year course) of the faculty of education. The research process consisted of 3 phases: 1) Studying needs in enhancing the professional competence of teachers in terms of knowledge and experience according to professional standards for physical education students (4-year course) of the faculty of education, collected data from physical education, physical education and health education (double major), both in public universities and autonomous universities, academic year 2022, totaling 400 students. Two stage random sampling was used. 2) Constructing and developing the curriculum which assessed the efficiency by 12 educational experts. 3) Implicating and evaluating of training course with 30 bachelors of education program students in physical education major by simple random sampling. The results revealed that

1. Needs of enhancing the professional competence of teachers in terms of knowledge and experience according to professional standards for physical education students (4-year course) of the faculty of education: The status quo and expected state of all subjects were at high levels (3.74 ± 0.70), (4.48 ± 0.22), respectively.

2. The training course to enhance the professional competence of teachers in terms of knowledge and experience according to professional standards for physical education students (4-year course) of the faculty of education, results met the criteria of accuracy, appropriateness, utility and possibility which were higher than the assessment criteria 3.50.

3. The efficiency of training course to enhance the professional competence of teachers in terms of knowledge and experience according to professional standards for physical education students (4-year course) of the faculty of education has E_1/E_2 efficiency equal to 86.01/85.30, which is in accordance with the specified criteria.

Keywords: training course, development teacher professional competency, Teacher Professional Standards

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยผู้วิจัยได้รับความกรุณา และคำแนะนำอย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิราวัฒน์ ขจรศิลป์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธิติพงษ์ สุขดี อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่ท่านเสียสละเวลาและมีเมตตาคอยให้คำปรึกษาในการทำงานทำวิทยานิพนธ์ทุกขั้นตอน อีกทั้งผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ที่กรุณาให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ และให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรและเครื่องมือวิจัย ทำให้ผู้วิจัยได้รับประสบการณ์ในการทำงานวิจัย และรู้ถึงคุณค่าของงานวิจัยที่จะช่วยให้การทำงานด้านหลักสูตรมีคุณค่ายิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรี คณาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้ คุณงามความดีในวิชาชีพ พลศึกษาให้แก่ผู้วิจัยตลอดมา

ขอกราบขอบพระคุณคณะผู้บริหาร คณาจารย์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสมุทรสาคร ที่ให้การสนับสนุนในการศึกษาระดับปริญญาเอกด้วยดี

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบรำลึกถึงพระคุณของคุณพ่อและคุณแม่ ผู้เป็นดั่งร่มโพธิ์ร่มไทรให้กับผู้วิจัยเสมอมา และญาติพี่น้องทุก ๆ คน ที่คอยเป็นห่วงและเป็นกำลังใจให้อยู่เสมอ คุณค่าและประโยชน์อันใดที่เกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบบูชาแต่คุณพ่อ คุณแม่ และอาจารย์ทุก ๆ ท่าน ที่ได้มอบความรัก ความเมตตาปราณี และอบรมสั่งสอนมาโดยตลอดจนประสบผลสำเร็จมาจนถึงวันนี้

วิษณุ อรุณเมฆ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฎ
สารบัญภาพ.....	ฏ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
สมมติฐานของการวิจัย.....	10
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	10
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
การพัฒนาหลักสูตร.....	11
การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม.....	24
สมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพ.....	41
ตามมาตรฐานวิชาชีพครู	
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	56
งานวิจัยในประเทศ.....	56
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	66
3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	72
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	73
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	75
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	85

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	87
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	87
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	89
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	112
สรุปผลการวิจัย.....	112
อภิปรายผลการวิจัย.....	115
ข้อเสนอแนะ.....	119
บรรณานุกรม.....	121
ภาคผนวก.....	127
ภาคผนวก ก.....	128
ภาคผนวก ข.....	137
ภาคผนวก ค.....	158
ภาคผนวก ง.....	163
ภาคผนวก จ.....	172
ภาคผนวก ฉ.....	175
ภาคผนวก ช.....	177
ภาคผนวก ซ.....	287
ประวัติผู้วิจัย.....	290

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
2.1	สรุปองค์ประกอบของหลักสูตรจากแนวคิดที่เกี่ยวข้อง..... 15
2.2	สรุปกระบวนการพัฒนาหลักสูตรจากแนวคิดที่เกี่ยวข้อง..... 22
2.3	สรุปองค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรมจากแนวคิดที่เกี่ยวข้อง..... 31
3.1	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาในการศึกษาความต้องการจำเป็น..... 74
4.1	ค่าความถี่และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม..... 89
4.2	ค่าความถี่และร้อยละหลักสูตรของผู้ตอบแบบสอบถาม..... 90
4.3	ค่าความถี่และร้อยละมหาวิทยาลัยของผู้ตอบแบบสอบถาม..... 90
4.4	ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวัง..... 91 และความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ วิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร
4.5	ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวัง..... 93 และความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ วิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
4.6	ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวัง..... 94 และความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ วิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา
4.7	ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวัง..... 96 และความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ วิชาชีพครู
4.8	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวัง..... 97 และความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ โดยรวมทุกวิชา

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
4.9 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบกับเกณฑ์.....	98
จากการประเมินหลักสูตร ฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และ	
ประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี)	
คณะศึกษาศาสตร์ วิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร	
4.10 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบกับเกณฑ์.....	99
จากการประเมินหลักสูตร ฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และ	
ประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี)	
คณะศึกษาศาสตร์ วิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	
4.11 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบกับเกณฑ์.....	100
จากการประเมินหลักสูตร ฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และ	
ประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี)	
คณะศึกษาศาสตร์ วิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา	
4.12 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบกับเกณฑ์.....	101
จากการประเมินหลักสูตร ฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และ	
ประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี)	
คณะศึกษาศาสตร์ วิชาชีพครู	
4.13 ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E ₁) การฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครู.....	102
ด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขา	
พลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ วิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร	
4.14 ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E ₂) การฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครู.....	103
ด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขา	
พลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ วิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร	
4.15 ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E ₁) การฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครู.....	103
ด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขา	
พลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ วิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	
4.16 ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E ₂) การฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครู.....	104
ด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพล	
ศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ วิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
4.17 ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) การฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครู.....	105
ด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขา	
พลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ วิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา	
4.18 ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) การฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครู.....	105
ด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขา	
พลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ วิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา	
4.19 ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) การฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครู.....	106
ด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขา	
พลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ วิชาชีพครู	
4.20 ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) การฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครู.....	107
ด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษา	
สาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ วิชาชีพครู	
4.21 ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) การฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครู.....	107
ด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษา	
สาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์	
4.22 ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) การฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครู.....	108
ด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษา	
สาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์	
4.23 ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของหลักสูตร...	108
ฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตาม	
มาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์	
4.24 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติต่อการฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะ.....	109
ทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครูสำหรับ	
นักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์	

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	10
3.1 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย.....	72
4.1 ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2).....	111

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาคนและพัฒนาชาติ คุณภาพของการศึกษาในปัจจุบันจะเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความเจริญก้าวหน้าของประเทศชาติในอนาคต ซึ่งในการพัฒนาประเทศชาติให้มีความเจริญก้าวหน้าอย่างยั่งยืนจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาของชาติ และวางแผนการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจ การเมือง เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อมที่แปรเปลี่ยนไป นอกจากนี้การพัฒนาคุณภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความรู้ความสามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกก็ถือให้ความสำคัญเช่นเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับแผนการศึกษาชาติ พ.ศ. 2560-2579 ด้านการพัฒนาคุณภาพครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา โดยจัดให้มีกลไก การกำหนดนโยบาย และแผนการพัฒนาครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อประสาน กำกับ ติดตาม ประเมินผลการผลิตและพัฒนาครู ให้ข้อเสนอแนะ และจัดสรรงบประมาณ และระดมทรัพยากร สนับสนุนการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการผลิต พัฒนาครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาประเทศชาติตามยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และยุทธศาสตร์ประเทศไทย 4.0 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560, น. 116) ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าบุคลากรทางการศึกษาโดยเฉพาะครู เป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และประเทศชาติอย่างแท้จริง โดยนักวิชาการและนักการศึกษาหลายคนได้ให้ความหมายของคำว่าครูไว้อย่างหลากหลาย ซึ่งสรุปได้ว่า ครู หมายถึง บุคคลซึ่งประกอบวิชาชีพหลักทางการเรียนการสอน ทำหน้าที่สอนและให้ความรู้ โดยการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ ซึ่งคุณลักษณะของครูที่ดีต้องมีความรู้ดี มีคุณธรรมจริยธรรม สามารถเป็นแบบอย่างให้กับผู้เรียน ตลอดจนเป็นต้นแบบให้กับครูในสถานศึกษาได้พัฒนาตนเองเพิ่มขึ้น ซึ่งความเป็นครูที่แท้จริงนั้นคือแก่นครู ครูมีคุณลักษณะคล้ายวิศวกรสังคมที่ทำหน้าที่ในการวิจัย การพัฒนา การออกแบบการก่อสร้าง การขายและการตลาด แต่ในปัจจุบันครูประเภทนี้มีจำนวนลดน้อยลง เนื่องจากครูขาดความตระหนักถึงความเป็นครูและบทบาทของครู ขาดความพอเพียงและความพอประมาณทำให้มีหนี้สินทำให้ขาดการพัฒนาตนเองในการทำหน้าที่ของครูที่ดี จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ตัวครู ผู้ผลิตครู และผู้ใช้ครู ต้องเข้าใจบทบาทและหน้าที่ของตนเองในการพัฒนาความเป็นครูให้มีประสิทธิภาพ และหาวิธีการส่งเสริมและพัฒนาครูให้มีคุณลักษณะที่ดีในทุกด้าน ทั้งด้านความรู้วิชาการ เทคนิคการสอน ความรับผิดชอบในการทำหน้าที่ครู การมีคุณธรรม และมีความพร้อมทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม มีความสามารถในการจัดการกับปัญหาที่ส่งผลกับผู้เรียน (พรพนอร อุซุภาพ, 2561, น. 139) เพราะวิชาชีพครูเป็นวิชาชีพชั้นสูงและได้รับการยอมรับยกย่องจากสังคม

วิชาชีพครูเป็นวิชาชีพชั้นสูงที่มีความสำคัญและมีบทบาทในการส่งเสริมและพัฒนาคนในชาติ ในอดีตครู คือ บุคคลของสังคม เป็นผู้ที่ยึดพร้อมซึ่งมีความฉลาด ความรอบรู้คู่ความดี เป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญในการสืบสานและถ่ายทอดความรู้และความดีจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีก รุ่นหนึ่งของสังคม เป็นแบบอย่างของคนทั่วไปในด้านความประพฤติและคุณธรรม กล่าวโดยสรุปคือ วิชาชีพครูในอดีตเป็นวิชาชีพที่มีเกียรติสูง เป็นที่ยอมรับนับถือของคนทั่วไปในสังคม และเป็นวิชาชีพที่คนเก่ง คนดี ใฝ่ฝันที่จะเป็น แต่ด้วยบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป ค่านิยมก็เปลี่ยนไปตามสังคมนิยม เกิดวิกฤติในวิชาชีพครู คนเก่ง คนดีไม่เลือกเรียนครู หลักสูตรและสถาบันผลิตครูไม่สามารถสร้าง แรงจูงใจในการเรียนได้ คุณภาพบัณฑิตครูลดลง ผนวกกับระบบการทำงานของครูขาดการพัฒนาครู ประจำการอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นระบบที่ผ่านการทดลองปฏิบัติงาน 1 ปี แล้วสามารถเป็นครูได้จน เกษียณอายุราชการ (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, นฤมล บุณนิม, วิชุนา ปาณบุญฉิ่ง, นันทนา แสนสาคร และ กนกวรรณ ชูชีพ, 2543 น. 1-30) ภาระงานครูมีมากและหลากหลาย ค่าตอบแทนต่ำ ทำให้ครูมี ภาระเรื่องนี้สิน ขาดแรงจูงใจในการทำงานเพื่อพัฒนาเยาวชนหรือผู้เรียน คุณภาพของเยาวชนหรือ ผู้เรียนย่อมลดต่ำลงไปด้วย หากวิชาชีพครูผู้กำหนดอนาคตของชาติเป็นเช่นนี้ แผนการพัฒนาคนของ ประเทศก็คงเป็นเพียงความฝันที่ไม่มีความเป็นไปได้เลย ดังนั้น เราจึงไม่สามารถปล่อยให้วิชาชีพ ครูเป็นวิชาชีพที่ไร้ผู้สืบทอดอีกต่อไปไม่ได้ ถึงแม้ว่าเกิดสภาพวิกฤติในวิชาชีพครูอย่างมากก็ตาม สังคมไทยก็ยังคงให้บทบาทและความสำคัญของวิชาชีพครูเป็นอย่างมาก และสังคมไทยก็ยังคงฝาก อนาคตและความฝันที่จะเห็นประเทศไทยก้าวขึ้นเป็นประเทศที่พัฒนา มีความมั่นคง เศรษฐกิจมั่งคั่ง และยั่งยืนโดยฝากความหวังไว้กับครูทุกคน

การผลิตและพัฒนาครูให้เป็นบุคคลที่มีศักยภาพสูงสุดจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องกระทำอย่าง จริงจังและต่อเนื่อง จากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ได้ให้ความสำคัญใน การพัฒนาวิชาชีพครูและการปฏิรูปการศึกษาโดยจัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาของชาติ (มาตรา 81) ที่ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาวิชาชีพครูเป็นอย่างยิ่งในฐานะที่เป็นวิชาชีพชั้นสูง และการพัฒนา ครูและบุคลากรทางการศึกษาในฐานะที่เป็นกลไกสำคัญต่อการปฏิรูปการศึกษาของชาติ (รัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย, 2560, น. 16) โดยให้กระทรวงศึกษาธิการส่งเสริมให้มีระบบ กระบวนการ ผลิต พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพ ชั้นสูง มีองค์กรวิชาชีพครู คือ คุรุสภา ซึ่งมีฐานะเป็นองค์กรอิสระภายใต้การบริหารของสภาวิชาชีพใน กำกับของกระทรวงศึกษาธิการ มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดมาตรฐานวิชาชีพ ออกและเพิกถอน ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ กำกับดูแลการปฏิบัติตามมาตรฐานและจรรยาบรรณของวิชาชีพ รวมทั้ง การพัฒนาวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารการศึกษา จัดให้ครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาอื่นของรัฐและเอกชนต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ ตามที่กฎหมายกำหนด จนถึงรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 มาตรา 258 จ. (3)

กำหนดให้มีกลไกและระบบการผลิต คัดกรอง และพัฒนาผู้ประกอบการวิชาชีพครู อาจารย์ให้ได้ผู้มีจิต วิทยุณของความเป็นครูมีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง ครูสภาเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่หลักใน การกำหนดมาตรฐานมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา ได้จัดทำแผนปฏิบัติงาน 4 ปี (พ.ศ. 2561- 2564) ได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาระบบและกลไกในการส่งเสริม สนับสนุน เชื่อมโยงการผลิต การคัดกรอง และการพัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษาที่ตระหนักถึงความสำคัญในการสร้าง กลไกการพัฒนาระบบการผลิตครู เพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ และเพื่อผลักดัน ให้เกิดคุณภาพในกระบวนการผลิตครูมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ คณะกรรมการครูสภา และคณะกรรมการ มาตรฐานวิชาชีพยังเห็นสมควรกำหนดให้มีการทดสอบและประเมินสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้าน ความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู จำนวน 4 รายวิชา ได้แก่ วิชาการใช้ ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร วิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร วิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการศึกษา และวิชาชีพครู และผ่านการทดสอบและประเมินสมรรถนะทางวิชาชีพครู ด้านการ ปฏิบัติงานและการปฏิบัติตน ตามมาตรฐานวิชาชีพครูเรียบร้อยแล้ว เพื่อขึ้นทะเบียนขอรับใบอนุญาต ประกอบวิชาชีพครู ซึ่งเป็นกลไกในการผลิตผู้ประกอบการวิชาชีพครู อีกทั้งยังเป็นการตรวจสอบคุณภาพ เบื้องต้นของผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูทุกคนด้วย ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ มี ทักษะในการประกอบวิชาชีพ และมีคุณลักษณะความเป็นครูตามมาตรฐานวิชาชีพที่ครูสภากำหนด ก่อนที่จะออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูให้กับผู้ผ่านเกณฑ์การทดสอบ ซึ่งกลไกการคัดกรอง ดังกล่าว จะทำให้ผู้ที่ต้องการเข้าสู่วิชาชีพทางการศึกษาเป็นที่ยอมรับ และเชื่อมั่นจากสังคมมากยิ่งขึ้น (พิชญานา ยืนยาว, วรณีย์ สุจจิตรจุล, ธีรวิธ ชาติตันติโชค, ณัฐวรรณ พุ่มตียิ่ง และ พนม จองเฉลิมชัย, 2563, น. 13-26) โดยเฉพาะอย่างยิ่งบัณฑิตที่จบการศึกษาในสาขาที่เกี่ยวข้อง กับการศึกษาหรือครู มีความจำเป็นที่จะต้องขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูโดยการสอบ และต้องผ่านเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพตามที่ครูสภากำหนด การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการทดสอบ และการประเมินสมรรถนะทางวิชาชีพครูตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการขอรับใบอนุญาต ประกอบวิชาชีพครูเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของกลไกและระบบการคัดกรองผู้ประกอบการวิชาชีพครูให้ได้ผู้มีจิต วิทยุณของความเป็นครู และมีความสามารถตามมาตรฐานวิชาชีพที่ครูสภากำหนด สอดคล้องกับ งานวิจัยของ พิชญานา ยืนยาว และคนอื่น ๆ (2563, น. 13-26) ได้ศึกษาพัฒนารูปแบบกลไก และระบบการคัดกรองผู้ประกอบการวิชาชีพครูตามมาตรฐานวิชาชีพของครูสภา ซึ่งผลการศึกษา พบว่า รูปแบบกลไกและระบบการคัดกรองผู้ประกอบการวิชาชีพครูตามมาตรฐานวิชาชีพของครูสภา ประกอบด้วย 1) กลไกและระบบการผลิตครู มี 4 มาตรฐาน ได้แก่ มาตรฐานการคัดเลือก มาตรฐาน หลักสูตร มาตรฐานการผลิต และมาตรฐานบัณฑิต 2) กลไกและระบบการใช้ครู มี 4 ประเด็น ได้แก่ กระบวนการสรรหา บรรจุ และแต่งตั้งครู ประเภทของใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู การเลื่อน วิทยฐานะของครู และการกำหนดสมรรถนะของผู้สอน และ 3) กลไกและระบบการพัฒนาครู

มี 2 แนวทาง ได้แก่ แนวทางการต่ออายุใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู และแนวทางการพัฒนาครู ส่วนแนวทางในการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูเฉพาะทางสามารถทำได้ 2 แนวทาง คือ

1) ผู้ประกอบวิชาชีพครูที่ต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูเฉพาะทาง และ 2) ผู้ประกอบวิชาชีพครูไม่จำเป็นต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูเฉพาะทาง และ (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, นฤมล บุณนิม, วิชา ปาณบุญฉั่ง, นันทนา แสนสาคร และ กนกวรรณ ชูชีพ, 2543 น. 1-30) ได้ให้ความเห็นว่า การดำเนินงานเรื่องการพัฒนาวิชาชีพครู โดยการออกใบอนุญาตวิชาชีพครูเป็นเรื่องที่ต้องดำเนินการทั้งระบบ ตั้งแต่การผลิตครู การพัฒนาครู และสภาพการดำเนินการดังกล่าวมีปัจจัยต่าง ๆ บุคคล องค์กร หลายกลุ่มหลายฝ่ายเข้ามาเกี่ยวข้อง ทั้งนักการเมือง ครู นักวิชาการ ประชาชน ฯลฯ การแสวงหาความเห็นพ้องต้องกันของบุคคลหลายกลุ่มหลายฝ่ายนี้ ในอดีตเป็นเรื่องยากลำบาก อย่งยิ่ง แต่ในสถานการณ์ปัจจุบันเกิดความเห็นพ้องต้องกันทุกฝ่ายที่จำเป็นต้องสร้างความแข็งแกร่งให้กับวิชาชีพครู เพราะวิชาชีพครูเป็นวิชาชีพชั้นสูง มีเกียรติ และเป็นที่ยอมรับของสังคม ซึ่งสาขาพลศึกษา เป็นหนึ่งในสาขาที่มีความเกี่ยวข้องและเป็นสาขาที่มีความสำคัญต่อการจัดระบบการศึกษาของชาติ เป็นสาขาหนึ่งที่ได้ถูกบรรจุไว้ในหลักสูตรต่าง ๆ ของสถาบันการศึกษาที่จัดการเรียนการสอนในระดับ อุดมศึกษา ซึ่งหลักสูตรจะมุ่งผลิตครูพลศึกษา และบุคลากรที่ทำงานสายอาชีพพลศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ ตามความต้องการของสังคม ซึ่งต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ เจตคติ และทักษะที่จำเป็นในทางวิชาการ และวิชาชีพเพื่อพัฒนาตนเองและสังคมให้ดียิ่งขึ้น ทั้งนี้ เพื่อให้ให้นักศึกษามีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ทั้ง 6 ด้าน ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติตามแนวทางของการจัดการศึกษา (จริญญา สมานญาติ, 2564, น. 176-188) นอกจากนี้การผลิตบัณฑิตในวิชาชีพครูให้มีคุณภาพต้องอาศัยองค์ประกอบหลายประการ และสิ่งสำคัญที่สุดคือการทำให้นักศึกษามีคุณภาพ มีความรู้ ความสามารถตรงตามมาตรฐานความรู้หรือสมรรถนะวิชาชีพครูที่คุรุสภากำหนด ซึ่งมาตรฐาน ความรู้หรือสมรรถนะทางวิชาชีพครูตามมาตรฐานที่คุรุสภากำหนด ประกอบด้วย 4 วิทยวิชา คือ การใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา และวิชาชีพครู ซึ่งนักศึกษาสาขาพลศึกษายังมีจุดอ่อนในด้านทักษะการคิดวิเคราะห์ ขาดทักษะในการสื่อสาร การใช้เทคโนโลยี ตลอดจนขาดทักษะในการออกแบบและพัฒนานวัตกรรมสื่อการสอนทางพลศึกษา นอกจากนี้ยังพบว่าไม่มีความสามารถในเชิงวิชาการ ด้านการพูด การอ่าน การเขียน ขาดทักษะทางด้านภาษาไทยและภาษาอังกฤษ (สถาบันการพลศึกษา, 2555, น. 4)

ในการจัดการศึกษาที่จะบรรลุเป้าหมายได้นั้นต้องอาศัยหลักสูตรเป็นเครื่องมือนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายดังกล่าว ถ้าปราศจากหลักสูตรเสียแล้ว การจัดการศึกษาจะไม่มีความสำเร็จลุล่วงไปตามเป้าหมายของการจัดการศึกษาที่กำหนดไว้ได้เลย หลักสูตรจึงเปรียบเสมือนหัวใจสำคัญของการศึกษาทำให้ผู้เรียนได้การพัฒนาด้านความรู้และประสบการณ์ (บุญเลี้ยง ทุมทอง, 2554, น.13) หลักสูตรจึงเป็นหัวใจของการศึกษา และเครื่องมือชี้ถึงความเจริญของชาติ ถ้าประเทศใดมีหลักสูตรที่

เหมาะสม ทันสมัยและมีประสิทธิภาพคนในประเทศนั้นย่อมมีความรู้ มีคุณภาพ และศักยภาพในการพัฒนาประเทศได้อย่างเต็มที่ ซึ่งหลักสูตรควรมีองค์ประกอบ คือ วัตถุประสงค์ทั่วไปและวัตถุประสงค์เฉพาะวิชา เนื้อหาวิชาและจำนวนชั่วโมงสอนแต่ละรายวิชา กระบวนการสอน และการเรียนหรือการนำหลักสูตรไปใช้ และโครงการประเมินผลการสอนตามหลักสูตร (Taba, 1962, p. 10) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ อังร บัวศรี (2532, น. 8) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของหลักสูตรประกอบด้วย จุดมุ่งหมายของหลักสูตร (Curriculum Aims) จุดประสงค์ของการเรียนการสอน (Instructional Objectives) เนื้อหาสาระและประสบการณ์ (Content and Experiences) ยุทธศาสตร์การเรียนการสอน (Instructional Strategies) วัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน (Instructional Media and Materials) และการประเมินผล (Evaluation) นอกจากนี้ การพัฒนาหลักสูตรก็จะเป็นการพัฒนาแผนเพื่อจัดโปรแกรมการศึกษา ซึ่งหมายถึงการให้นิยามและการเลือกจุดประสงค์ของการศึกษา เลือกประสบการณ์การเรียนรู้ และการประเมินโปรแกรมการศึกษา การพัฒนาหลักสูตรเป็นงานปฏิบัติมิใช่งานศึกษาทฤษฎี เป็นความพยายามที่จะออกแบบระบบ เพื่อให้ประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา และระบบนี้จะต้องเป็นประโยชน์ที่แท้จริงปรากฏต่อสังคมและต่อมนุษย์ (บุญเลี้ยง ทุมทอง, 2554, น. 176) ซึ่งรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรประกอบด้วย วิเคราะห์ความต้องการ (Diagnosis of needs) กำหนดจุดมุ่งหมาย (Formulation of objectives) คัดเลือกเนื้อหาสาระ (Selection of content) การจัดรวบรวมเนื้อหาสาระ (Organization of content) การคัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ (Selection of learning experiences) การจัดรวบรวมประสบการณ์การเรียนรู้ (Organization of learning experiences) และกำหนดวิธีการวัดและประเมินผล (Determination of what to evaluate and the ways and means of doing it) สอดคล้องกับ Tyler (1949 อ้างถึงใน บุญเลี้ยง ทุมทอง, 2554, น. 180) ได้กล่าวว่า ในการพัฒนาหลักสูตรและการสอน ต้องตอบคำถามพื้นฐานที่สำคัญ 4 ประการ คือ จุดมุ่งหมายของการศึกษา (Education Purposes) ประสบการณ์ทางการศึกษา (Education Experiences) จะจัดประสบการณ์อย่างไรจึงทำให้การสอนมีประสิทธิภาพ และประเมินประสิทธิภาพของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้อย่างไรจึงจะทราบได้ว่า ผู้เรียนได้บรรลุจุดมุ่งหมายทางการศึกษา ดังนั้น หลักสูตรจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้และประสบการณ์ (Sonmez, Gurkan & Aksoy, 2021, pp. 1-16) ด้วยเหตุผลและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัย จึงมีความสนใจที่จะพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ หลักสูตร 4 ปี โดยใช้กรอบแนวคิดการพัฒนาหลักสูตรของไทเลอร์ (Tyler, 1949) และทาบ (Taba, 1962) เพื่อให้นักศึกษาได้รับการพัฒนาด้านความรู้และประสบการณ์ และนำไปใช้ประโยชน์

ในการสอบเพื่อขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู สำหรับใช้ประกอบวิชาชีพครู อย่างมีจิตวิญญาณของความเป็นครู เพื่อสรรสร้างสังคมและประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรือง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดความมุ่งหมายหลักเพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ โดยมีความมุ่งหมายเฉพาะคือ

1. เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี)

คณะศึกษาศาสตร์

2. เพื่อสร้างและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี)

คณะศึกษาศาสตร์

3. เพื่อทดลองใช้และประเมินผลหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี)

คณะศึกษาศาสตร์

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ระยะที่ 1 ศึกษาความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี)

คณะศึกษาศาสตร์

ประชากร ได้แก่ นักศึกษาสาขาพลศึกษา และสาขาพลศึกษาและสุขศึกษา (เอกคู่) (4 ปี) หลักสูตรศึกษาศาสตร์ หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต และหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต มหาวิทยาลัยของรัฐ และมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ปีการศึกษา 2565

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาสาขาพลศึกษา และสาขาพลศึกษาและสุขศึกษา (เอกคู่) (4 ปี) หลักสูตรศึกษาศาสตร์ หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต และหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต มหาวิทยาลัย

ของรัฐ และมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ปีการศึกษา 2565 ได้มาจากตารางประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Yamane (1973) ในกรณีไม่ทราบขนาดของกลุ่มประชากรที่แท้จริงจึงกำหนดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน ($\infty \pm 5\% = 400$) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ร้อยละ 5 โดยมีการสุ่มแบบสองขั้นตอน (Two Stage Random Sampling) ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการสุ่มนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) จากหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต และหลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาพลศึกษา และสาขาพลศึกษาและสุขศึกษา (เอกคู่) ปีการศึกษา 2565 จากมหาวิทยาลัยของรัฐ 15 แห่ง และมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ 5 แห่ง โดยการจับฉลาก

ขั้นตอนที่ 2 สุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยกำหนดมหาวิทยาลัยละ 20 คน

ระยะที่ 2 สร้างและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ ขั้นตอนนี้เป็นการสร้างหลักสูตร โดยนำผลการวิจัยจากขั้นตอนที่ 1 มาสร้างหลักสูตรฝึกอบรม ซึ่งการดำเนินการในขั้นตอนนี้ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 สร้างโครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ เป็นการสร้างหลักสูตรเพื่อให้สอดคล้องกับการศึกษาข้อมูลในขั้นตอนที่ 1

ส่วนที่ 2 ตรวจสอบคุณภาพโครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครู ด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 12 คน ประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องของโครงสร้างหลักสูตร โดยกำหนดเป็นแบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญได้มา โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง และได้กำหนดคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญไว้ดังนี้

1. เป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน หรือการศึกษา หรือจิตวิทยา การศึกษา หรือวิชาชีพครู มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการพัฒนาหลักสูตร หรือวิชาชีพครู มีคุณวุฒิ การศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาโท และมีประสบการณ์ในการทำงานไม่ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 3 คน
2. เป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร มีความรู้ ความเข้าใจ ด้านภาษาไทย มีคุณวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาโท และมีประสบการณ์ในการทำงานไม่ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 3 คน
3. เป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีความรู้ ความเข้าใจด้าน ภาษาอังกฤษ มีคุณวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาโท และมีประสบการณ์ในการทำงานไม่ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 3 คน

4. เป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านวิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา มีความรู้ ความเข้าใจด้านเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา มีคุณวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาโท และมีประสบการณ์ในการทำงานไม่ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 3 คน

ระยะที่ 3 การตรวจสอบประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทาง วิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขา พลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ ขั้นตอนนี้เป็นกรนำหลักสูตรไปทดลองใช้ กลุ่มตัวอย่างเป็น นักศึกษาสาขาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขต สมุทรสาคร จำนวน 30 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย ด้วยวิธีการจับฉลาก ซึ่งจากการศึกษาพบว่า งานวิจัยเชิงทดลองส่วนใหญ่ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และผู้วิจัยได้คำนวณขนาดอิทธิพลของ การทดสอบงานวิจัยเชิงทดลองกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว โดยกำหนดขนาดอิทธิพลที่ 0.8 ค่าความคลาด เคลื่อน 0.05 จะได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 19 คน ซึ่งผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ 30 คน เพื่อป้องกันการ สูญหายของกลุ่มตัวอย่าง และมีขนาดอิทธิพลขนาดใหญ่มากพอในการทดลอง

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น (Independent Variable) ได้แก่ หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทาง วิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขา พลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้าง สมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับ นักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์

นิยามศัพท์เฉพาะ

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม หมายถึง กระบวนการในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ หลักสูตร 4 ปี โดยมีกระบวนการ 3 ขั้นตอน คือ การวิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตาม มาตรฐานวิชาชีพครู การสร้างหลักสูตรฝึกอบรม และการตรวจสอบประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรม

สมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู หมายถึง คุณลักษณะของบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ คุณลักษณะที่เฉพาะ และจำเป็น สำหรับการประกอบวิชาชีพครู มีความสามารถในการจัดการเรียนการสอน และส่งเสริมการเรียนรู้ ของผู้เรียนให้บรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นผู้ผ่านการทดสอบและประเมิน จำนวน 5 รายวิชา

ได้แก่ วิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร วิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร วิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา วิชาชีพครู และวิชาเอกตามที่คณะกรรมการคุรุสภากำหนด

นักศึกษาสาขาพลศึกษา หมายถึง นักศึกษาที่กำลังในสาขาพลศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต และหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาพลศึกษา และสาขาพลศึกษาและสุขศึกษา (คู่) หลักสูตร 4 ปี ของมหาวิทยาลัยของรัฐ และมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ หลักสูตร 4 ปี หมายถึง หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นเพื่อสร้างเสริมและพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาสาขาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ หลักสูตร 4 ปี ซึ่งหลักสูตรประกอบด้วย 4 วิชา ได้แก่

1. วิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร หมายถึง รายวิชาในหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ หลักสูตร 4 ปี โดยเนื้อหาสาระของรายวิชา ประกอบด้วย การใช้ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องในการสอน หรือที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู

2. วิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง รายวิชาในหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ หลักสูตร 4 ปี โดยเนื้อหาสาระของรายวิชา ประกอบด้วย การใช้ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวัน และการทำงาน

3. วิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา หมายถึง รายวิชาในหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ หลักสูตร 4 ปี โดยเนื้อหาสาระของรายวิชา ประกอบด้วย ทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา การเข้าใจสื่อดิจิทัล การเข้าถึงและประยุกต์ใช้สื่อดิจิทัล และการสร้างสรรค์และการแก้ปัญหาการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

4. วิชาชีพครู หมายถึง รายวิชาในหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ หลักสูตร 4 ปี โดยเนื้อหาสาระของรายวิชา ประกอบด้วย 1) การเปลี่ยนแปลงบริบทของโลก สังคม และแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 2) จิตวิทยาการศึกษา การให้คำปรึกษาในการวิเคราะห์ และพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ 3) หลักสูตร การสอน และเทคโนโลยี

ดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ 4) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และการวิจัยเพื่อแก้ปัญหา และพัฒนาผู้เรียน และ 5) การประกันคุณภาพการศึกษา

สมมติฐานของการวิจัย

หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ มีประสิทธิภาพ และสามารถนำไปใช้ในการอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู

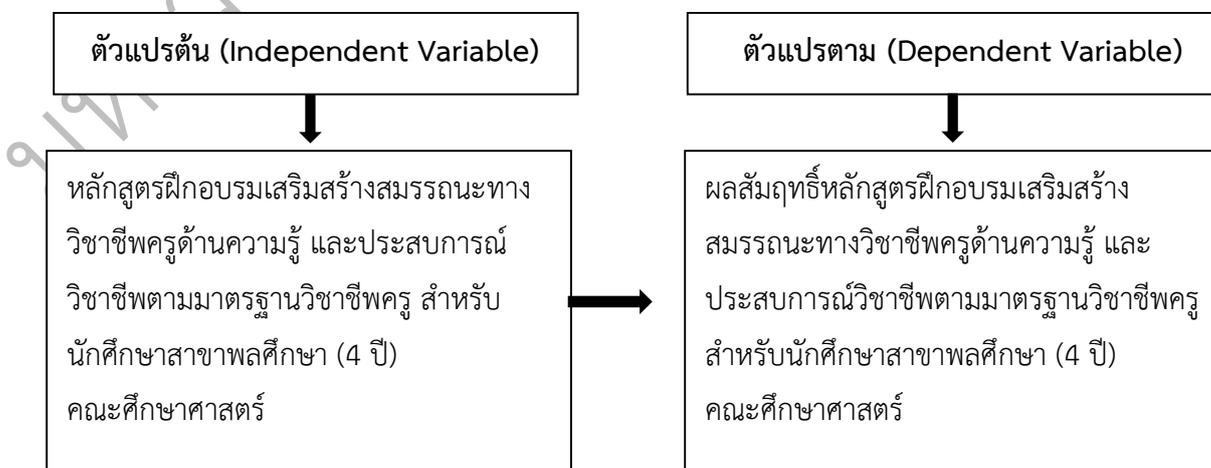
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ทำให้ได้หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ ที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งผลที่ได้เป็นประโยชน์ต่อบุคคล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. นักศึกษามีสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู และมีคุณสมบัติเป็นผู้มีสิทธิขึ้นทะเบียนขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู
2. สถาบันผลิตครู คณะศึกษาศาสตร์ ได้มีหลักสูตรเพื่อนำไปใช้ในการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดไว้ดังนี้

ภาพ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ หลักสูตร 4 ปี โดยนำเสนอในประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตร
2. การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม
3. สมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาหลักสูตร

พื้นฐานสำคัญในการจัดการศึกษา คือ หลักสูตร ซึ่งเป็นสิ่งที่กำหนดทิศทางในการขับเคลื่อนการศึกษาให้มีระบบ แบบแผน และมีมาตรฐานทางการศึกษาไปในทิศทางเดียวกัน โดยมีบุคลากรทางการศึกษาเป็นผู้นำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติหรือดำเนินการ

ความหมายและความสำคัญของหลักสูตร

หลักสูตรเป็นศัพท์ทางการศึกษาคำหนึ่งที่คนส่วนมากคุ้นเคย มีผู้ให้ความหมายไว้มากมาย และแตกต่างกันออกไป มีทั้งความหมายที่มีขอบเขตกว้างและขอบเขตแคบ ซึ่งขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่แตกต่างกันของแต่ละบุคคลที่มีต่อหลักสูตร

มนตรี วงษ์สะพาน (2554, น. 20) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรว่า หมายถึง เอกสารและแนวทางในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย วัตถุประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหาสาระ การจัดกิจกรรมหรือประสบการณ์สำหรับผู้เรียน และกระบวนการประเมินผลการเรียนรู้ที่จะเกิดขึ้นแก่ผู้เรียน ที่กำหนดโดยผู้พัฒนาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรนั้น ๆ

ธำรง บัวศรี (2532, น. 6) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ว่า หลักสูตร หมายถึง แผนซึ่งได้ออกแบบจัดทำขึ้นเพื่อแสดงถึงจุดหมาย การจัดเนื้อหาสาระ กิจกรรม และมวลงประสบการณ์ในแต่ละโปรแกรมการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ตามจุดหมายที่ได้กำหนดไว้

เปรี๊ยะ กิจรัตน์ (2532, น. 13) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ 2 ประการ คือ

1. หลักสูตร ความหมายอย่างแคบ หมายถึง รายวิชาต่าง ๆ ที่เด็กต้องเรียนไปตามลำดับขั้นระหว่างอยู่ในโรงเรียน

2. หลักสูตร ความหมายอย่างกว้าง หมายถึง มวลประสบการณ์ที่โรงเรียนจัดให้แก่ผู้เรียน รวมถึงกิจกรรมการเรียน กิจกรรมนอกหลักสูตร สิ่งที่สังคมมุ่งหวังให้เด็กได้รับ วิธีทางต่าง ๆ เพื่อนำเด็กไปสู่เป้าหมายของการศึกษา

เอกวิทย์ ณ ถลาง (2521, น. 108) ได้ให้ความหมายว่า หลักสูตร หมายถึง มวลประสบการณ์ทั้งหลายที่จัดให้เด็กได้เรียน เนื้อหาวิชา ทักษะคติ แบบพฤติกรรม กิจกรรม สิ่งแวดล้อม ฯลฯ เมื่อประมวลกันแล้วก็ประสบการณ์ที่ดี ผ่านเข้าไปในการรับรู้ของเด็ก ถือว่าเป็นหลักสูตรที่ทั้งสิ้น

Oliva (1982, p. 10) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง แผนหรือโปรแกรมสำหรับประสบการณ์ทั้งหลายที่ผู้เรียนจะต้องประสบภายใต้การอำนวยการของโรงเรียน

Crow (1980, p. 250) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ว่า หลักสูตร หมายถึง ประสบการณ์ที่นักเรียนได้รับทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนมีการพัฒนาด้านร่างกาย สังคม ปัญญา และจิตใจ

Saylor & Alexander (1974, p. 6) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ว่า หลักสูตร หมายถึง แผนสำหรับจัดโอกาสการเรียนรู้ให้แก่บุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง เพื่อบรรลุเป้าหมายหรือจุดหมายที่วางไว้ โดยมีโรงเรียนเป็นผู้รับผิดชอบ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Taba (1962, P. 10) ซึ่งได้กล่าวว่า หลักสูตร คือ แผนการเรียนรู้ที่ประกอบด้วยจุดประสงค์และจุดหมายเฉพาะการเลือกและการจัดเนื้อหา วิธีในการจัดการเรียนการสอน และการประเมินผล

Wheeler (1974, p. 11) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง มวลประสบการณ์การเรียนรู้ซึ่งโรงเรียนหรือสถานศึกษาจัดให้แก่ผู้เรียน

Good (1973, p. 157) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง กลุ่มรายวิชาที่จัดไว้อย่างมีระบบหรือลำดับวิชาที่บังคับสำหรับการจบการศึกษาหรือเพื่อรับประกาศนียบัตรในสาขาวิชาหลักต่าง ๆ เช่น หลักสูตรสังคมศึกษา หลักสูตรพลศึกษา

Trump & Miler (1973, p. 11) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ว่า หลักสูตร หมายถึง กิจกรรมการเรียนการสอนชนิดต่าง ๆ ที่เตรียมการไว้และจัดให้แก่เด็กนักเรียนหรือระบบโรงเรียน

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นจึงสรุปได้ว่า หลักสูตร หมายถึง มวลประสบการณ์ทั้งหลายที่โรงเรียนจัดให้แก่ผู้เรียนรวมถึงกิจกรรมการเรียน กิจกรรมนอกหลักสูตร สิ่งที่สังคมมุ่งหวังให้ผู้เรียนได้รับ เพื่อนำไปสู่เป้าหมายของการศึกษา เมื่อประมวลกันแล้วก็ประสบการณ์ที่ดี ผ่านเข้าไปในการรับรู้ของผู้เรียนถือว่าเป็นหลักสูตรที่ทั้งสิ้น

องค์ประกอบของหลักสูตร

จากคำนิยามและความหมายของหลักสูตร นอกจากชี้ให้เห็นว่าหลักสูตรมีสาระสำคัญและความหมายอย่างไรแล้ว ยังชี้ให้เห็นถึงองค์ประกอบสำคัญที่มีอยู่ในตัวของหลักสูตรด้วย มีนักวิชาการได้กล่าวถึงองค์ประกอบของหลักสูตรซึ่งสามารถสรุปได้ ดังนี้

ประสาธ เนืองเฉลิม (2553, น. 87) กล่าวว่า หลักสูตรประกอบด้วย 4 ส่วน ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร
2. เนื้อหาสาระ
3. การจัดกิจกรรมหรือประสบการณ์ที่จะให้แก่ผู้เรียน
4. กระบวนการประเมินผลการเรียนรู้

เอกรินทร์ สีมหาศาล (2545, น. 234-235) กล่าวว่า หลักสูตรของสถานศึกษาทุกแห่งเรียกชื่อตรงกันว่า “หลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน” ซึ่งมีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

1. ทิศทางและเป้าหมายของการจัดการศึกษาของสถานศึกษา
2. จุดหมายของหลักสูตรสถานศึกษา
3. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน
4. โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา
5. มาตรฐานการเรียนรู้และสาระการเรียนรู้
6. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
7. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้
8. ปัจจัยส่งเสริมการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2537, น. 56) ได้จำแนกองค์ประกอบของหลักสูตรไว้ ดังนี้

1. จุดประสงค์
2. เนื้อหาวิชา
3. วิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
4. วิธีการประเมินผล

ธำรง บัวศรี (2532, น. 14) กล่าวว่า หลักสูตรนั้นมียุทธศาสตร์ประกอบที่สำคัญและขาดไม่ได้ อย่างน้อย 6 ประการ คือ

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร (curriculum aims)
2. จุดประสงค์ของการเรียนการสอน (instructional objectives)
3. เนื้อหาสาระและประสบการณ์ (content and experiences)
4. ยุทธศาสตร์การเรียนการสอน (instructional strategies)
5. วัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน (instructional media and materials)

6. การประเมินผล (evaluation)

สุมิตร คุณานุกร (2520, น. 9) กล่าวว่า เมื่อพิจารณาหลักสูตรในแง่ขององค์ประกอบแล้ว จะมี 4 องค์ประกอบ คือ

1. ความมุ่งหมาย (objective)
2. เนื้อหา (content)
3. การนำหลักสูตรไปใช้ (curriculum implementation)
4. การประเมินผล (evaluation)

สุนีย์ ภูพันธ์ (2546, น. 160) กล่าวว่า หลักสูตรมีองค์ประกอบ 4 องค์ประกอบ คือ

1. จุดประสงค์ของหลักสูตร
2. เนื้อหาสาระและประสบการณ์การเรียนรู้
3. การจัดประสบการณ์การเรียนรู้
4. การประเมินผล

Kerr, Joseph & Keneth (1976, Abstracts) จำแนกองค์ประกอบของหลักสูตรออกเป็น 4 ส่วน คือ

1. จุดประสงค์ของหลักสูตร
2. เนื้อหาสาระ
3. ประสบการณ์การเรียนรู้
4. การประเมินผล

Taba (1962, p. 10) จำแนกองค์ประกอบของหลักสูตรออกเป็น 4 ส่วน คือ

1. วัตถุประสงค์ทั่วไป และวัตถุประสงค์เฉพาะ
2. เนื้อหาและจำนวนชั่วโมงที่สอนแต่ละวิชา
3. กระบวนการสอนและการเรียนหรือการนำหลักสูตรไปใช้
4. การประเมินผล

Tyler (1949, p. 3) จำแนกองค์ประกอบของหลักสูตรออกเป็น 4 ส่วน คือ

1. จุดมุ่งหมายทางการศึกษา
2. ประสบการณ์ทางการศึกษา
3. การจัดประสบการณ์ทางการศึกษา
4. การประเมินผลประสิทธิภาพของการจัดประสบการณ์ทางการศึกษา

จากแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของหลักสูตรดังที่กล่าวมา สรุปได้ว่า หลักสูตรจะประกอบด้วยองค์ประกอบพื้นฐาน 4 องค์ประกอบ ได้แก่ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาสาระของหลักสูตร กิจกรรมการเรียนรู้ และการประเมินผล ดังตาราง 2.1

ตาราง 2.1 สรุปรองคร์ประกอบของหลักสูตรจากแนวคิดที่เกี่ยวข้อง

องคร์ประกอบของหลักสูตร	แนวคิดที่เกี่ยวข้อง								
	ประสาท เนืองเฉลิม (2547)	เอกรินทร์ สิมหาคาล (๒๕๔๕)	วิชัย วงษ์ใหญ่ (2543)	สมิตร คุณานุกร (2520)	สุนีย์ ภูพันธ์ (2546)	ดำรง บัวศรี (2532)	ดำรง Joseph & Keneth (197๕)	Taba (1962)	Tyler (1949)
จุดมุ่งหมายของหลักสูตร	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
เนื้อหาสาระของหลักสูตร	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
วิธีการฝึกรวม	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
สื่อที่ใช้ในการฝึกรวม	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		
การวัดและประเมินผลหลักสูตร	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓

ในการพัฒนาหลักสูตรฝึกรวมหลักสูตรฝึกรวมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครูสำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ หลักสูตร 4 ปี ครั้งนี้ ใช้องคร์ประกอบพื้นฐานของหลักสูตร 5 ด้าน เพื่อจัดเป็นองคร์ประกอบพื้นฐานของหลักสูตรการฝึกรวม ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร (curriculum aims)

จุดมุ่งหมายของหลักสูตร หมายถึง ความตั้งใจหรือความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นในตัวผู้ผ่านหลักสูตร จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสำคัญเพราะเป็นตัวกำหนดทิศทางและขอบเขตในการให้การศึกษาแก่เด็ก ช่วยในการเลือกเนื้อหาและกิจกรรม ตลอดจนใช้เป็นมาตรการอย่างหนึ่งในการประเมินผล

จุดมุ่งหมายของการศึกษามีอยู่หลายระดับ ได้แก่ จุดมุ่งหมายระดับหลักสูตรซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายที่บอกให้ผู้ที่เกี่ยวข้องรู้เป้าหมายของหลักสูตรนั้น ๆ จุดมุ่งหมายของกลุ่มวิชา วิชาแต่ละกลุ่มจะสร้างคุณลักษณะที่แตกต่างกันให้กับผู้เรียน ดังนั้น แต่ละกลุ่มวิชาจึงมีการกำหนดจุดมุ่งหมายไว้ต่างกัน จุดมุ่งหมายรายวิชาเป็นจุดหมายที่ละเอียดจำเพาะเจาะจงกว่าจุดมุ่งหมายกลุ่มวิชา ผู้สอนรายวิชาจะกำหนดจุดมุ่งหมายในการสอนเนื้อหาแต่ละบทแต่ละตอนขึ้นในรูปของจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม แม้ว่าจุดมุ่งหมายของการศึกษามีหลายระดับดังกล่าวแล้ว จุดมุ่งหมายทุกระดับย่อมสอดคล้องกันและนำไปสู่จุดหมายปลายทางอย่างเดียวกัน (บุญเลี้ยง ทุมทอง, 2554, น. 15)

2. เนื้อหา (content)

เมื่อกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแล้ว กิจกรรมขั้นต่อไป คือ การเลือกเนื้อหา ประสบการณ์การเรียนรู้ต่าง ๆ ที่คาดว่าจะให้ผู้เรียนพัฒนาไปสู่จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ โดยดำเนินการ ตั้งแต่การเลือกเนื้อหาสาระและประสบการณ์ การเรียงลำดับเนื้อหาสาระ พร้อมทั้งการกำหนดเวลา เรียนที่เหมาะสม

3. การนำหลักสูตรไปใช้ (curriculum implementation)

เป็นการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การจัดทำวัสดุ หลักสูตร ได้แก่ คู่มือครู เอกสารหลักสูตร แผนการสอน แนวการสอน และแบบเรียน เป็นต้น

การเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรและสิ่งแวดล้อม เช่น การจัดโต๊ะ เก้าอี้ ห้องเรียน วัสดุอุปกรณ์ในการเรียน จำนวนครูและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ การดำเนินการสอน เป็น กิจกรรมที่สำคัญที่สุดในขั้นตอนการนำหลักสูตรไปใช้ เพราะหลักสูตรจะได้ผลหรือไม่ขึ้นขึ้นอยู่กับ พฤติกรรมในการสอนของครู ผู้สอนจะต้องมีความรู้ในด้านการถ่ายทอดเนื้อหาความรู้ การวัดและการ ประเมินผล จิตวิทยาการสอน ตลอดจนทั้งปรัชญาการศึกษาของแต่ละระดับ จึงทำให้การเรียนของ ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายของหลักสูตร

4. สื่อการเรียนการสอน

สื่อการเรียนการสอน หมายถึง ตัวกลางหรือสิ่งต่าง ๆ เช่น วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ และ เทคนิควิธีการ รวมไปถึงกิจกรรมต่าง ๆ ที่ช่วยในการถ่ายทอดเรื่องราว ความรู้ ข้อมูลหรือข้อเท็จจริง แนวคิด ตลอดจนเจตคติ จากแหล่งความรู้หรือผู้สอนไปสู่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมี ประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผล

5. การประเมินผลหลักสูตร (Evaluation)

การประเมินผลหลักสูตร คือ การหาคำตอบว่า หลักสูตรสัมฤทธิ์ผลตามที่กำหนดไว้ใน จุดมุ่งหมายหรือไม่ มากหรือน้อยเพียงใด และอะไรเป็นสาเหตุ การประเมินผลหลักสูตรเป็นงานใหญ่ และมีขอบเขตกว้างขวาง ผู้ประเมินจำเป็นต้องวางโครงการประเมินผลไว้ล่วงหน้า

การพัฒนาหลักสูตร

ในอดีตการพัฒนาหลักสูตรในระดับต่าง ๆ มักจะใช้ข้อมูลพื้นฐานประกอบการพิจารณา ค่อนข้างน้อย แต่มักให้ความสำคัญกับข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงเฉพาะด้านเนื้อหาในวิชาต่าง ๆ นำมา บรรจุไว้ในหลักสูตรและละเลยข้อมูลทางด้านศีลธรรม จริยธรรม สภาพสังคม การเปลี่ยนแปลงทาง สังคม และสภาพแนวโน้มสังคมในอนาคต ทำให้การศึกษาของชาติที่ผ่านมาไม่สามารถช่วยให้คนไทย หลุดพ้นจากความพุ่มพวย การยึดถือค่านิยมผิด ๆ ในการดำรงชีวิตที่ผิด ๆ ไม่ช่วยให้การว่างงาน ลดลง ไม่ช่วยให้ปัญหาอาชญากรรมหมดไป ประเทศไทยยังมีการฉ้อราษฎร์บังหลวง มีคนยากไร้ที่พึ่ง พาทนเองไม่ได้ ไม่มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เพราะฉะนั้นการพัฒนาหลักสูตรระดับต่าง ๆ

ในอนาคต ในอนาคตจะต้องศึกษาข้อมูลพื้นฐานในเรื่องต่าง ๆ จากหลาย ๆ แหล่ง และจากบุคคลหลาย ๆ ฝ่าย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่แท้จริงมาพัฒนาหลักสูตร และสามารถพัฒนาผู้เรียนให้เจริญเติบโตทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และอารมณ์ (บุญเลี้ยง ทุมทอง, 2554, น. 22) การพัฒนาหลักสูตรจำเป็นต้องศึกษา วิเคราะห์ สืบค้น วิจัย สภาพพื้นฐานด้านต่าง ๆ เพื่อให้ข้อมูลที่มากพอที่จะใช้สนับสนุน อ้างอิงในการตัดสินใจดำเนินการต่าง ๆ เพื่อให้ได้หลักสูตรที่ดีและมีคุณภาพ สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถ และมีทัศนคติที่จะนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์แก่ตนเอง สังคม และประเทศชาติได้

การพัฒนาหลักสูตรให้มีคุณภาพนั้น ผู้พัฒนาหลักสูตรต้องศึกษาข้อมูลหลาย ๆ ด้าน ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียน สังคม หรือข้อมูลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมจริงมากที่สุด เพราะข้อมูลเหล่านี้จะช่วยนักพัฒนาหลักสูตรในเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้

1. ช่วยให้เห็นภาพรวมว่า ในการจัดทำหลักสูตรนั้นจำเป็นต้องคำนึงถึงสิ่งใดบ้าง และสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มีอิทธิพลต่อหลักสูตรอย่างไร
2. ช่วยให้สามารถกำหนดองค์ประกอบของหลักสูตรได้อย่างเหมาะสม เช่น การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และการกำหนดเนื้อหาวิชา ฯลฯ
3. ช่วยให้สามารถกำหนดยุทธศาสตร์การเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ
4. ช่วยเพิ่มพูนความรู้และทักษะในการออกแบบและพัฒนาหลักสูตรอันจะส่งผลให้การดำเนินการในอนาคตประสบผลมากยิ่งขึ้น

ขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตร

ขั้นตอนในการพัฒนาหลักสูตรเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งมีนักวิชาการได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับขั้นตอนในการพัฒนาหลักสูตรไว้ดังนี้

Tyler (1949, p. 3) กล่าวว่า แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรและการสอน ต้องตอบคำถามพื้นฐานที่สำคัญ 4 ประการ คือ

1. จุดมุ่งหมายของการศึกษา (education purposes) อะไรบ้างที่โรงเรียนต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้
2. ประสบการณ์ทางการศึกษา (educational experiences) อะไรบ้างที่โรงเรียนจะต้องจัดให้ เพื่อช่วยให้บรรลุจุดมุ่งหมาย
3. จะจัดประสบการณ์ทางการศึกษาอย่างไรจึงจะทำให้การสอนมีประสิทธิภาพ
4. ประเมินประสิทธิภาพของการจัดประสบการณ์การเรียนอย่างไร จึงจะทราบได้ว่าผู้เรียนได้บรรลุจุดมุ่งหมายทางการศึกษา

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2537, น. 12-14) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรของ Tyler มีลักษณะสำคัญคือ

1. จุดมุ่งหมาย เป็นตัวกำหนดควบคุมการเลือกและจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ดังนั้น ในการกำหนดจุดมุ่งหมายจึงมี 2 ขั้นตอน คือ ตอนแรกเป็นการกำหนดจุดมุ่งหมายชั่วคราวแล้วจึงหาวิธีการและเกณฑ์จากทฤษฎีการเรียนรู้ ปรัชญาการศึกษาและปรัชญาสังคมมาถ่วงดุลจุดมุ่งหมายชั่วคราว เพื่อให้ได้มาเป็นจุดมุ่งหมายที่แท้จริงของหลักสูตร พื้นฐานทางจิตวิทยาและปรัชญาในการพัฒนาหลักสูตรจะเข้ามามีบทบาทและช่วยในการตรวจสอบเพื่อหาความชัดเจนของการกำหนดจุดมุ่งหมายขั้นนี้ เพื่อตอบคำถามและหาความชัดเจนว่าการจัดหลักสูตรเพื่อตอบสนองใคร ตอบสนองผู้เรียนหรือสังคม

2. การเลือกและจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่คาดหวังจะให้ผู้เรียนมีประสบการณ์การจัดกิจกรรมในการเรียนการสอนและส่วนเสริมหลักสูตรนั้นมีอะไร ทั้งนี้เพื่อให้กระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปเพื่อตอบสนองจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

2.1 ผู้เรียนควรมีโอกาสฝึกพฤติกรรมและการเรียนรู้เนื้อหาตามที่ระบุไว้ในจุดมุ่งหมาย

2.2 กิจกรรมและประสบการณ์นั้นทำให้ผู้เรียนพอใจปฏิบัติการเรียนรู้จนนำไปสู่

จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้เพียงข้อเดียวก็ได้

2.3 กิจกรรมและประสบการณ์นั้นอยู่ในข่ายความพอใจที่พึงปฏิบัติได้

2.4 กิจกรรมและประสบการณ์หลาย ๆ ด้านของการเรียนรู้ อาจนำไปสู่จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้เพียงข้อเดียวก็ได้

2.5 กิจกรรมและประสบการณ์เรียนรู้เพียงหนึ่งอย่างอาจตรวจสอบจุดมุ่งหมายหลาย ๆ ข้อได้

3. การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ว่าต้องคำนึงถึงความสัมพันธ์ในด้านเวลาต่อเวลา และเนื้อหาต่อเนื้อหา เรียกว่าเป็นความสัมพันธ์แบบแนวตั้ง (vertical) กับแนวนอน (horizontal) ซึ่งมีเกณฑ์ในการจัด ดังนี้

3.1 ความต่อเนื่อง (continuity) หมายถึง ความสัมพันธ์ในแนวตั้งของส่วนองค์ประกอบหลักของตัวหลักสูตรจากระดับหนึ่งไปยังอีกระดับหนึ่งที่สูงขึ้นไป เช่น ในวิชาทักษะ ต้องเปิดโอกาสให้มีการฝึกทักษะในกิจกรรมและประสบการณ์บ่อย ๆ และต่อเนื่องกัน

3.2 การจัดช่วงลำดับ (sequence) หมายถึง ความสัมพันธ์แนวตั้งของส่วนองค์ประกอบหลักของตัวหลักสูตรจากสิ่งที่เกิดขึ้นก่อนไปสู่สิ่งที่เกิดขึ้นภายหลัง หรือจากสิ่งที่มีความง่ายไปสู่สิ่งที่มีความยาก ดังนั้น ในการจัดกิจกรรมและประสบการณ์ให้มีการเรียงลำดับก่อนหลัง เพื่อให้ได้เรียนเนื้อหาที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

3.3 บูรณาการ (integration) หมายถึง ความสัมพันธ์กันในแนวนอนขององค์ประกอบหลักของตัว หลักสูตร จากหัวข้อเนื้อหาหนึ่งไปยังอีกหัวข้อหนึ่งของรายวิชา หรือจากรายวิชาหนึ่งไปยังรายวิชาอื่น ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกัน การจัดประสบการณ์จึงควรเป็นในลักษณะที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เพิ่มพูนความคิดเห็นและได้แสดงพฤติกรรมที่สอดคล้องกัน เนื้อหาที่เรียนเป็นการเพิ่มความสามารถทั้งหมดของผู้เรียนที่จะได้ประสบการณ์ได้ในสถานการณ์ต่าง ๆ กัน ประสบการณ์การเรียนรู้จึงเป็นแบบแผนของปฏิสัมพันธ์ (interaction) ระหว่างผู้เรียนกับสถานการณ์ที่แวดล้อม

4. การประเมินผล เพื่อตรวจสอบว่าการจัดการเรียนการสอนได้บรรลุตามจุดมุ่งหมายตามที่กำหนดไว้หรือไม่ สมควรมีการปรับแก้ไขในส่วนใดบ้าง พิจารณาจากสิ่งต่อไปนี้

- 4.1 การกำหนดจุดมุ่งหมายที่จะวัดและพฤติกรรมที่คาดหวัง
- 4.2 วัดและวิเคราะห์สถานการณ์ที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเหล่านั้น
- 4.3 ศึกษาสำรวจข้อมูลเพื่อสร้างเครื่องมือวัดพฤติกรรมเหล่านั้นได้อย่างเหมาะสม
- 4.4 ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยใช้เกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้
 - 4.4.1 ความเป็นปรนัย (objectivity)
 - 4.4.2 ความเชื่อมั่น (reliability)
 - 4.4.3 ความเที่ยงตรง (validity)
 - 4.4.4 ความถูกต้อง (accuracy)

4.5 การพิจารณาผลการประเมินให้เป็นประโยชน์เพื่ออธิบายผลการเรียนรู้เป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่ม การอธิบายถึงส่วนดีของหลักสูตรหรือสิ่งที่ต้องปรับแก้เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

ในการพัฒนาหลักสูตรนั้น มีความเชื่อว่าหลักสูตรควรได้รับการออกแบบโดยครูผู้สอนมากกว่าพัฒนาจากองค์กรที่อยู่ในระดับสูงขึ้นไป ซึ่ง Tabá (1962, p. 156-159) ได้กล่าวถึงขั้นตอนของการพัฒนาหลักสูตรไว้ดังนี้

1. วิเคราะห์ความต้องการ (diagnosis of needs) โดยการใช่วิธีการสำรวจสภาพปัญหา ความต้องการ และความจำเป็นของผู้เรียนและสังคม
2. กำหนดจุดมุ่งหมาย (formulation of objectives) ด้วยข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ความต้องการ
3. คัดเลือกเนื้อหาสาระ (selection of content) เมื่อกำหนดจุดมุ่งหมายแล้วต้องเลือกเนื้อหาสาระ ซึ่งสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและต้องคำนึงถึงพัฒนาการของผู้เรียนด้วย
4. การจัดรวบรวมเนื้อหาสาระ (organization of content) เนื้อหาสาระที่รวบรวมต้องคำนึงถึงความยากง่ายและความต่อเนื่อง รวมทั้งจัดให้เหมาะสมกับพัฒนาการและความสนใจของผู้เรียน

5. การคัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ (selection of learning experiences) เป็น การคัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและเนื้อหาวิชา

6. การรวบรวมประสบการณ์การเรียนรู้ (organization or learning experiences) ใน การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ควรคำนึงถึงความต่อเนื่องของเนื้อหาสาระ

7. กำหนดวิธีวัดและประเมินผล (determination of what to evaluate and the way and means of doing it) มีการประเมินเพื่อตรวจสอบว่าประสบการณ์การเรียนรู้ที่จัดให้บรรลุ จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ และกำหนดวิธีการประเมินรวมทั้งเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินด้วย

Saylor, Alexander & Lewis (1981 อ้างอิงใน บุญเลี้ยง ทุมทอง, 2554, น. 188) กล่าวว่า กระบวนการพัฒนาหลักสูตร ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ

1. เป้าหมาย วัตถุประสงค์ และความครอบคลุม (goals, objectives and domains) หลักสูตรต้องประกอบด้วย เป้าหมาย วัตถุประสงค์ และในแต่ละเป้าหมายควรบ่งบอกถึงความ ครอบคลุมของหลักสูตร (curriculum domain) วัตถุประสงค์ พัฒนาการส่วนบุคคล มนุษยสัมพันธ์ ทักษะการเรียนรู้ที่ต่อเนื่อง และความชำนาญเฉพาะด้าน ซึ่งกำหนดจากความเป็นโลกาภิวัตน์ ความต้องการของสังคมที่อยู่อาศัย กฎหมาย ข้อบังคับ เป็นต้น

2. การออกแบบหลักสูตร (curriculum design) คือ การวางแผนเพื่อตัดสินใจเกี่ยวกับการ เลือกและจัดเนื้อหาสาระ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเป้าหมาย วัตถุประสงค์ โดยคำนึงถึงปรัชญา ความต้องการของสังคมและผู้เรียนมาพิจารณาด้วย

3. การนำหลักสูตรไปใช้ (curriculum implementation) ครูต้องเป็นผู้วางแผนและวางแผน การจัดการเรียนการสอนในรูปแบบต่าง ๆ (instructional plans) รวมทั้งการจัดทำสื่อการเรียน การสอน เช่น ตำรา แบบเรียน วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อช่วยผู้เรียนได้เรียนรู้ในสิ่งที่ครูตั้งเป้าหมายไว้

4. การประเมินผลหลักสูตร (curriculum evaluation) ครูและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมกัน ตัดสินใจเพื่อเลือกวิธีการประเมินผลที่สามารถประเมินได้ว่า หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นได้ผลตามความมุ่ง หมายการประเมินหลักสูตรจะเป็นข้อมูลสำคัญที่บอกผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้ว่าควรปรับปรุงหลักสูตร ในจุดใด เพื่อประกอบการตัดสินใจในการวางแผนการใช้หลักสูตรในอนาคต

ประสาธ เนืองเฉลิม (2553, น. 127) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรเป็นกระบวนการ ต่อเนื่อง ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นเตรียมการข้อมูลที่สำคัญ คือ ความจำเป็นและความต้องการของสังคมที่มีต่อการจัด การศึกษาประเภทและระดับนั้น ๆ

2. ขั้นจัดทำและวางแผนการใช้หลักสูตร จากการประมวลความรู้โดยใช้ข้อมูลจากขั้นที่แล้ว ซึ่งจะช่วยในการกำหนดหลักการ จุดหมาย และโครงสร้างของเนื้อหาวิชา รวมทั้งลักษณะของการจัด ประสบการณ์การเรียนการสอน

3. ขั้นตอนการใช้หลักสูตร ระหว่างที่กำลังใช้หลักสูตรและการใช้หลักสูตรยังไม่ครบถ้วน สมบูรณ์ตามกำหนดเวลา การประเมินผลการใช้หลักสูตรจะช่วยให้กระบวนการใช้ให้ทราบถึงปัญหา และอุปสรรคของกระบวนการใช้หลักสูตร ซึ่งเป็นแนวทางนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขกระบวนการใช้ให้ สามารถบรรลุตามจุดมุ่งหมาย

4. ขั้นตอนตรวจสอบผลของการใช้หลักสูตร การประเมินผลรวบยอดจะจัดทำขึ้นเมื่อหลักสูตรใช้ไป ครบตามกำหนดเวลา ซึ่งจะช่วยให้ได้ข้อมูลว่าหลักสูตรก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของ ผู้เรียนตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรหรือไม่ ควรแก้ไขจุดมุ่งหมายของหลักสูตรอย่างไร หรือควร หาทางปรับปรุงกระบวนการใช้หลักสูตรหรือไม่

มนตรี วงษ์สะพาน (2554, น. 20) กล่าวว่า ขั้นตอนในการพัฒนาหลักสูตรมี 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน เป็นการเตรียมข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพปัญหาความต้องการ ของผู้เรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาสังเคราะห์ในการกำหนดองค์ประกอบของหลักสูตร ให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับผู้เรียน

2. การจัดทำร่างหลักสูตร เป็นการนำข้อมูลพื้นฐานมาจัดทำร่างหลักสูตร โดยมีรายละเอียด ประกอบด้วย ร่างหลักสูตร เอกสารประกอบหลักสูตร ประเมินเอกสารหลักสูตร และศึกษานำร่อง เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข ร่างหลักสูตรให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

3. ทดลองใช้หลักสูตร เป็นการนำหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้ เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของการนำหลักสูตรไปใช้ปฏิบัติจริงในสถานศึกษา

4. ประเมินและปรับปรุงหลักสูตร เป็นการนำข้อมูลที่ได้จากการนำหลักสูตรไปทดลองใช้มา ปรับปรุงหลักสูตรเพื่อให้หลักสูตรมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

จากแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการในการพัฒนาหลักสูตร สามารถสรุปได้ว่ากระบวนการ พัฒนาหลักสูตรประกอบด้วยองค์ประกอบพื้นฐาน 4 องค์ประกอบ คือ การศึกษาความต้องการ จำเป็น การจัดทำร่างหลักสูตร การทดลองใช้หลักสูตร และการประเมินผลหลักสูตร ดังตาราง 2.2

ตาราง 2.2 สรุปลักษณะการพัฒนาหลักสูตรจากแนวคิดที่เกี่ยวข้อง

กระบวนการพัฒนาหลักสูตร	แนวคิดที่เกี่ยวข้อง				
	Tyler (1949)	Taba (1962)	Saylor & Alexander (1974)	ประสาธ เนื่องเฉลิม (2547)	มนตรี วงศ์สะพาน (2554)
การศึกษาหาความต้องการจำเป็น	✓	✓	✓	✓	✓
การจัดทำร่างหลักสูตร	✓	✓	✓	✓	✓
การทดลองใช้หลักสูตร	✓	✓	✓	✓	✓
การประเมินผลหลักสูตร	✓	✓	✓	✓	✓

จากแนวคิดของการพัฒนาหลักสูตรดังกล่าว ทำให้สามารถมองเห็นภาพรวมของขั้นตอนในการพัฒนาหลักสูตร ผู้วิจัยจึงสรุปแนวคิดเกี่ยวกับขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตร ดังนี้

1. การศึกษาหาความต้องการจำเป็น โดยการสำรวจความต้องการและความจำเป็นของผู้เข้ารับการอบรมหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องสมบูรณ์และเป็นประโยชน์ นำมาใช้เป็นแนวทางในการวางแผน การกำหนดประเด็นและจุดมุ่งหมายของการสร้างหรือพัฒนาหลักสูตรได้ตรงกับความต้องการของผู้เข้ารับการอบรม

2. การพัฒนาหรือการจัดทำโครงร่างหลักสูตร เป็นการนำข้อมูลพื้นฐานที่ได้จากการศึกษาความต้องการจำเป็นมาจัดทำร่างหลักสูตร ประกอบด้วย ความมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาสาระของหลักสูตร กิจกรรม และการประเมินผล พร้อมทั้งเอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ แล้วหาคุณภาพของร่างหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วย 1) หลักการของหลักสูตร 2) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร 3) เนื้อหาสาระ 4) วิธีการฝึกอบรม 5) สื่อ และ 6) การวัดและประเมินผล และเอกสารประกอบหลักสูตร การศึกษานำร่อง เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขร่างหลักสูตรให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

3. การทดลองใช้และประเมินหลักสูตร เป็นการนำหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้ เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของการนำหลักสูตรไปใช้ปฏิบัติจริง พร้อมทั้งมีการประเมินผลหลักสูตรระหว่างการทดลองใช้ แล้วนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

การหาประสิทธิภาพของหลักสูตร

การหาประสิทธิภาพของหลักสูตรเป็นการประเมินหลักสูตรภายหลังจากการนำหลักสูตรที่ได้พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้ เพื่อให้ทราบผลของประสิทธิภาพหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น ซึ่งวิธีในการหาประสิทธิภาพนี้สามารถนำไปใช้ในการหาประสิทธิภาพของนวัตกรรม ชุดฝึกการสอน ชุดฝึกกิจกรรม และหลักสูตร ซึ่งข้อควรพิจารณาในการกำหนดวิธีการประเมินนั้น ชูชัย สมิติไกร (2559, น. 228-229) ได้สรุปไว้ว่า การทดสอบก่อนและหลังการฝึกอบรม เป็นเครื่องมือสำหรับใช้ในการตอบคำถาม

ข้อหนึ่งที่ว่า การฝึกอบรมก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างไร การเก็บรวบรวมข้อมูลก่อนและหลังการฝึกอบรมนั้นจะทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นตัวบ่งชี้ว่ามีความเปลี่ยนแปลงใดบ้างที่เกิดขึ้น หรือจำนวนครั้งของการทดสอบ สามารถเลือกกระทำทั้งแบบครั้งเดียวหรือหลายครั้ง

กลุ่มควบคุม (control group) หมายถึง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เปรียบเทียบกับกลุ่มผู้รับการอบรมหรือกลุ่มทดลอง (experimental group) กลุ่มควบคุมจะเป็นกลุ่มที่มีลักษณะหรือได้รับการปฏิบัติเช่นเดียวกับกลุ่มทดลองทุกประการ ยกเว้นไม่ได้รับการฝึกอบรมเหมือนกลุ่มทดลองเท่านั้น จุดประสงค์ของการใช้กลุ่มควบคุม คือ เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการทดสอบก่อนและหลัง เป็นผลมาจากการฝึกอบรมเพียงอย่างเดียว ไม่ได้เกิดขึ้นจากปัจจัยอื่น ๆ

การหาประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรม (E1/E2) (Efficiency)

การหาประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรม โดยปกติจะใช้เกณฑ์ในการประเมิน 80/80 หรือ 90/90 นอกจากผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการทดลองด้วยสถิติค่าที (t-test) การที่ผลการเปรียบเทียบสถิติค่าทีมีนัยสำคัญทางสถิติหรือ Sig. นั้นยังไม่เป็นการเพียงพอ เช่น คะแนนเต็ม 100 คะแนน ถ้าสอบก่อน (Pre-test) ได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 15 คะแนน เมื่อทดลองบทเรียนแล้วจึงทดสอบหลังเรียน (Post-test) พบว่าได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 45 คะแนน เมื่อสอบก่อนได้ 15 คะแนน สอบหลังเรียนได้ 45 คะแนน ผลการทดสอบค่าทีจะมีนัยสำคัญทางสถิติคือ Sig. หรือยอมรับสมมติ H_1 ผู้วิจัยจะแสดงผลการวิจัยการพัฒนาหน่วยฝึกอบรมนี้ว่าดีหรือบทเรียนที่พัฒนาขึ้นมานี้ว่าเป็นบทเรียนที่ดีเยี่ยมไม่ได้ ถึงแม้ว่าผลการทดลองสอบหลังจะสูงกว่า ทั้งนี้เพราะ 45 คะแนนเฉลี่ยรวมสอบหลังยังไม่ถึงเกณฑ์ผ่านคือ 50 คะแนน ดังนั้น การพัฒนาบทเรียนขึ้นมานอกจากจะพิจารณาค่าที (t-test) แล้วจะต้องหาประสิทธิภาพของบทเรียนนั้นด้วย นั่นคือ พิจารณากระบวนการของหลักสูตรจะต้องดีหรือมีค่าสูง กระบวนการของหลักสูตรจะพิจารณาจากคะแนนแต่ละหน่วยฝึกอบรมเราเรียกว่า E_1 และเมื่อฝึกอบรมเสร็จจะพิจารณาภาพรวมของหลักสูตรว่าดีหรือไม่ดี ถ้าหลักสูตรฝึกอบรมดี คะแนนรวมของทุกหน่วยฝึกอบรมจะต้องสูง เราเรียกส่วนนี้ว่า E_2 การยึดเกณฑ์ E1/E2 ปกติจะยึดเกณฑ์ 80/80 หรือ 90/90 หรืออื่น ๆ เช่น 85/85 ก็ได้เช่นเดียวกัน (ยุทธ โภยวรรณ, 2559, น. 93-94)

การหาประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ หลักสูตร 4 ปี ตามเกณฑ์ความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการฝึกอบรมกับผลสัมฤทธิ์ (E_1/E_2) ซึ่งกำหนดเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80/80 โดยคำนวณจากคะแนนการทดสอบก่อนการฝึกอบรมและคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการฝึกอบรม

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม

การฝึกอบรมจะบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ จำเป็นต้องมีหลักสูตรซึ่งเป็นตัวกำหนดแนวทาง หลักสูตรฝึกอบรมเป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้ ความเข้าใจ มีการพัฒนาด้านทักษะปฏิบัติ มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและคุณลักษณะให้ตรงกับความต้องการขององค์กร การฝึกอบรมมีจุดมุ่งหมายเฉพาะจึงทำให้รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมาเป็นรูปแบบที่มีการประยุกต์หรือปรับปรุงมาจากรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรโดยทั่วไปให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในการฝึกอบรม และตอบสนองความต้องการจำเป็นของทั้งผู้เข้ารับการฝึกอบรมและสังคม

ความหมายและความสำคัญของการฝึกอบรม

การฝึกอบรมเป็นกระบวนการในการจัดสภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาบุคลากรในหน่วยงานหรือองค์กร ซึ่งเป็นการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ระหว่างผู้ฝึกอบรมและผู้เข้ารับการฝึกอบรม และระหว่างผู้รับการอบรมด้วยกันเอง โดยมุ่งหวังให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีการเปลี่ยนแปลงและเพิ่มพูนด้านความรู้ความสามารถ ด้านทักษะในการปฏิบัติงาน และด้านเจตคติตามวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม (ชูชัย สมิติไกร, 2542, น. 172) ซึ่งการฝึกอบรมเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมให้บุคลากรมีศักยภาพ ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นการเตรียมความพร้อมให้กับบุคลากรในการปฏิบัติหน้าที่ได้เป็นอย่างดี

การฝึกอบรม หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้สำหรับบุคคลอย่างเป็นระบบ เป็นการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ระหว่างผู้ฝึกอบรมและผู้เข้ารับการฝึกอบรม และระหว่างผู้รับการอบรมด้วยกันเอง ซึ่งทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกิดความรู้ ความเข้าใจ ความชำนาญ ทักษะ เจตคติ และทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม ดังนั้น การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม หมายถึง การกำหนดว่าจะทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกิดความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และทัศนคติในเรื่องใดบ้าง ใช้เทคนิคและวิธีการอย่างไร และจะต้องใช้เวลาอย่างน้อยเพียงใด จึงจะทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกิดการเรียนรู้ พัฒนา และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

คนหรือมนุษย์เป็นทรัพยากรที่ทรงคุณค่าและเป็นกลไกสำคัญที่จะทำให้องค์กร หรือหน่วยงานนั้นประสบความสำเร็จ ดังนั้น การบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ให้ได้รับการพัฒนาอย่างมีคุณภาพ และประสิทธิภาพทัดเทียมกันจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับองค์กรอย่างมาก โดยจะต้องให้ความรู้ความสามารถสูงสุดและทันต่อเหตุการณ์ เพียงพอต่อการแข่งขันกับสังคมหรือโลกภายนอกได้ เพราะองค์กรต้องดำเนินงานหรือกิจการภายใต้สิ่งแวดล้อม สภาพสังคม การเมือง เศรษฐกิจในประเทศและในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา การฝึกอบรมจึงเป็นเครื่องมือที่เข้ามามีบทบาทหลักในการพัฒนาศักยภาพของบุคคลในองค์กร ซึ่งการฝึกอบรมนอกจากจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนาบุคลากรทางด้านเทคนิค ด้านวิชาการ และด้านความเชี่ยวชาญหรือชำนาญการเพื่อประสิทธิภาพของ

หน่วยงานแล้ว ยังสามารถช่วยแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นในองค์กร เช่น ปัญหาความขัดแย้งภายในองค์กร การไม่ไว้วางใจหรือไม่ไว้นับถือเชื่อใจต่อกัน ปัญหาด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในองค์กร ปัญหาด้านเจตคติหรือทัศนคติที่มีต่อองค์กรหรือบุคคลในองค์กร และปัญหาอื่น ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อการทำงาน (จงกลณี ชุตินาเทรินทร์, 2542, น. 4) การฝึกอบรมบุคคลกรจึงเป็นเครื่องมือในการพัฒนาองค์กร และบุคลากรซึ่งมีความสำคัญต่อการคงอยู่และความสำเร็จขององค์กร

สมคิด บางโม (2544, น. 14) กล่าวว่า การฝึกอบรมเป็นการเพิ่มพูนความสามารถในการทำงานเฉพาะอย่าง มีจุดประสงค์ 4 ประการ เรียกว่า KUSA ซึ่งประกอบด้วย

1. เพื่อเพิ่มพูนความรู้ (Knowledge: K) เป็นการให้ความรู้ หลักการ ทฤษฎี และแนวคิด เพื่อนำไปใช้ปฏิบัติงาน

2. เพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจ (Understand: U) เป็นลักษณะที่ต่อเนื่องจากการให้ความรู้ คือ เมื่อรู้หลักการหรือทฤษฎีแล้วสามารถตีความ แปลความ ขยายความ และอธิบายให้ผู้อื่นรับรู้ รับทราบได้ ตลอดจนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. เพื่อเพิ่มพูนทักษะ (Skill: S) เป็นการฝึกความชำนาญหรือเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่ง

4. เพื่อเปลี่ยนแปลงเจตคติหรือทัศนคติ (Attitude: A) เป็นการสร้างความรู้สึกที่ดีต่อองค์กร ต่อผู้บังคับบัญชา ต่อเพื่อนร่วมงาน และต่อหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ

การฝึกอบรมมีความสำคัญต่อการพัฒนาองค์กร สังคมและประเทศชาติ รวมถึงการพัฒนาตนเองให้เป็นผู้ที่มีสมรรถนะหรือศักยภาพสูงขึ้น ความสำคัญในการฝึกอบรมแต่ละครั้งจะมีมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ เช่น ปัญหาและความจำเป็นในการฝึกอบรม วัตถุประสงค์และกลุ่มผู้เข้ารับการฝึกอบรม เป็นต้น การฝึกอบรมมีความสำคัญและก่อให้เกิดประโยชน์ต่อองค์กรในการป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ช่วยในการแก้ไขปัญหบางอย่างในการปฏิบัติงาน เป็นการเพิ่มพูนความรู้ สร้างขวัญกำลังใจในการทำงานหรือปฏิบัติงานของบุคคล เปิดโอกาสให้ทุกคนได้มีส่วนร่วม เพื่อจะได้นำความรู้ที่ได้รับมาปรับปรุงสำหรับการปฏิบัติงานและการดำเนินชีวิต

วัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม

ในการฝึกอบรมไม่ว่าจะเป็นไปในรูปแบบใด ต้องมีวัตถุประสงค์เฉพาะของแต่ละหน่วยงานหรือองค์กร ซึ่งนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม พอสรุปได้ดังนี้

ทองฟู ชินะโชติ (2531, น. 7) กล่าวว่า การฝึกอบรมมีวัตถุประสงค์หลัก เน้นการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความชำนาญ ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ

1. วัตถุประสงค์ขององค์กรต่อการฝึกอบรม

1.1 สร้างความสนใจในการปฏิบัติงานของพนักงานในองค์กร

1.2 เสนอแนะวิธีการพัฒนาปฏิบัติงานที่ดีที่สุด

- 1.3 พัฒนาการปฏิบัติงานให้ได้ผลดีที่สุด
- 1.4 ลดความสิ้นเปลืองและป้องกันเหตุในการปฏิบัติงาน
- 1.5 วางมาตรฐานในการปฏิบัติงานให้ได้ผลดีที่สุด
- 1.6 การพัฒนาในการปฏิบัติงานบุคคล
- 1.7 พัฒนาการบริหาร
- 1.8 ฝึกฝนบุคคลไว้เพื่อความก้าวหน้าของงานและการขยายองค์กร
- 1.9 ฝึกฝนให้ทันต่อเทคนิคใหม่ ๆ เพื่อให้องค์กรมีความก้าวหน้า
2. วัตถุประสงค์ต่อความมุ่งหมายส่วนบุคคล
 - 2.1 ความก้าวหน้าในการเลื่อนชั้น เลื่อนตำแหน่ง
 - 2.2 พัฒนาท่าที บุคลิกภาพในการปฏิบัติงาน
 - 2.3 พัฒนาฝีมือในการปฏิบัติงานโดยการทดลองปฏิบัติ
 - 2.4 ฝึกฝนการวินิจฉัย การตัดสินใจ
 - 2.5 ปรับปรุงสภาพการปฏิบัติงานได้ดีขึ้น
 - 2.6 ส่งเสริมและสร้างขวัญในการปฏิบัติงาน
 - 2.7 เข้าใจนโยบายและความมุ่งหมายขององค์กรที่ปฏิบัติงานอยู่ให้ดีขึ้นให้มีความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

สุเทพ สังข์เพชร (2536, น. 15) กล่าวว่า การฝึกอบรมมีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงและเพิ่มพูนประสิทธิภาพของบุคลากร เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงขึ้น การฝึกอบรมจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นในด้านความรู้ ทักษะ ทักษะคติ และพฤติกรรมเกี่ยวกับหลักการและวิธีการทำงานร่วมกัน ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญขององค์กร

ไพฑูรย์ โพธิ์สว่าง (2537, น. 45) กล่าวว่า วัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมว่า เป็นการส่งเสริมและสนับสนุนบุคลากรทุกระดับ ทุกตำแหน่ง ให้มีการเตรียมพร้อมทั้งในด้านโลกทัศน์ บุคลิกภาพ และความรู้ความสามารถที่มีศักยภาพเพียงพอต่อการตอบสนองเงื่อนไข การเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ ที่กำลังดำเนินอยู่ในปัจจุบันและอนาคต

จากวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมดังกล่าวมาแล้วนั้น จึงสรุปได้ว่า

1. เพื่อเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับงานในหน้าที่ของแต่ละบุคคล รวมทั้งเทคนิคและวิทยาการใหม่ ๆ ที่ใช้สำหรับการปฏิบัติงาน
2. เพื่อสร้างเสริมความรู้ ความสามารถ ความชำนาญในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
3. เพื่อสร้างเสริมทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับงานในหน้าที่ มีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน

4. เพื่อให้ทราบนโยบาย หน้าที่ และความรับผิดชอบขององค์กรหรือหน่วยงาน เข้าใจ ระเบียบและข้อบังคับ วิธีการปฏิบัติงาน และสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับ

5. เพื่อรู้แนวทางในการปฏิบัติงานที่เป็นแบบแผนอย่างเดียวกัน ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ ระหว่างกัน และเป็นประโยชน์ในการประสานงานในองค์กร

6. เพื่อใช้ในการพิจารณาเลื่อนขั้นหรือเลื่อนตำแหน่ง

ประโยชน์ของการฝึกอบรม

การฝึกอบรมเป็นกระบวนการหนึ่งในการบริหารบุคลากรของหน่วยงานหรือองค์กรที่มีความสำคัญ ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างมากต่อบุคลากรและองค์กร การฝึกอบรมเป็นกระบวนการพัฒนาบุคลากรให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะเป็นผลทำให้จุดมุ่งหมายขององค์กรสัมฤทธิ์ผล ทั้งนี้ได้มีผู้กล่าวถึงประโยชน์หรือผลลัพธ์ที่ได้รับจากการฝึกอบรม ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

พะยอม วงศ์สารศรี (2531, น. 197) กล่าวว่า ประโยชน์ของการฝึกอบรมนั้นนอกจากจะเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ภายในองค์กรแล้ว ยังมีประโยชน์อีกหลายประการ คือ

1. ประโยชน์ที่พนักงานได้รับจากการฝึกอบรม

1.1 ทำให้เกิดความมั่นใจในการปฏิบัติงาน

1.2 พนักงานสามารถรับรู้ถึงมาตรฐานการทำงานและนโยบาย

1.3 ทำให้บุคลากรมีความเจริญก้าวหน้า ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้เกิดขวัญและกำลังใจใน

การปฏิบัติงาน

2. ประโยชน์ต่อผู้บริหาร ผู้บังคับบัญชา และหัวหน้างาน

2.1 ประหยัดเวลาในการที่จะใช้สำหรับการสอนหรือนำเน่าการทำงานให้กับพนักงาน

2.2 ประหยัดเวลาที่จะใช้สำหรับควบคุมดูแล สามารถใช้เวลาไปกับการวางแผนและ

บริหารงานด้านอื่นได้

3. ประโยชน์ต่อองค์กร

3.1 ช่วยทำให้ผลผลิตมีคุณภาพที่ได้มาตรฐาน

3.2 ช่วยลดค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการซ่อมแซมและบำรุงรักษาอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

ความสะดวก

พลากร สุวรรณรัฐ (2535, น. 37) กล่าวว่า การปฏิบัติงานไประยะหนึ่ง เมื่อถึงเวลาที่ต้องรับผิดชอบในการปฏิบัติงานหรือหน้าที่ที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมไปสู่ในระดับที่สูงขึ้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับการพัฒนาและฝึกอบรม ซึ่งการฝึกอบรมก่อให้เกิดประโยชน์ 2 ประการ คือ

1. ผู้ปฏิบัติงานต้องการความมั่นใจในแนวทางที่ปฏิบัติเป็นสิ่งที่ถูกต้องหรือไม่และผู้อื่น

ปฏิบัติงานอย่างไร เหมือนกันหรือแตกต่างกันอย่างไร

2. เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและทัศนคติในการทำงาน ซึ่งช่วยให้เกิดทัศนคติในทางบวกเป็นการนำทัศนคติที่ดีมาเผยแพร่

ชูชัย สมितिไกร (2542, น. 14) กล่าวถึงประโยชน์ของการฝึกอบรมไว้ดังนี้

1. ช่วยพัฒนาความรู้ ทักษะ ความสามารถ และเจตคติของพนักงานหรือบุคลากร การฝึกอบรมจะช่วยปรับปรุงให้พนักงานหรือบุคลากรมีคุณสมบัติที่จำเป็นต่อการทำงานดีขึ้นกว่าเดิม อันจะทำให้ผลผลิตสูงขึ้นทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ

2. ช่วยลดค่าใช้จ่ายด้านค่าจ้างแรงงาน โดยการลดปริมาณเวลาที่ใช้ในการผลิตสินค้าหรือบริการ แต่ยังคงสินค้าหรือบริการที่มีปริมาณและคุณภาพคงเดิม นอกจากนี้ยังลดเวลาที่ใช้ในการพัฒนาพนักงานที่ขาดประสบการณ์ เพื่อให้มีผลการปฏิบัติงานได้อย่างมีมาตรฐาน

3. ช่วยลดต้นทุนการผลิต โดยการลดปริมาณสินค้าที่ผลิตอย่างไม่ได้มาตรฐาน

4. ช่วยลดค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคล โดยการลดอัตราการลาออกจากการขาดงาน การมาทำงานสาย อุบัติเหตุ การร้องทุกข์ และอื่น ๆ ที่จะบั่นทอนประสิทธิภาพในการทำงาน

5. ช่วยลดค่าใช้จ่ายในการบริการ โดยช่วยปรับปรุงระบบการให้บริการด้านต่าง ๆ

6. ช่วยพัฒนาพนักงานเพื่อใช้เป็นกำลังทดแทนในอนาคต การฝึกอบรมบุคลากรจะช่วยให้องค์กรมีกำลังทดแทนได้ทันเวลาที่ หามีพนักงานบางส่วนเกษียณหรือลาออกจากงาน

7. ช่วยเตรียมพนักงานก่อนการก้าวขึ้นไปสู่ตำแหน่งหน้าที่ที่สูงขึ้น การฝึกอบรมจะช่วยให้พนักงานที่ได้รับการเลื่อนตำแหน่งใหม่ มีความพร้อมและสามารถปรับตัวให้เข้ากับตำแหน่งหน้าที่ใหม่ได้อย่างเหมาะสม

8. ช่วยขจัดความล้าหลังทางด้านทักษะ เทคโนโลยี วิธีการทำงาน และการผลิต การฝึกอบรมจะช่วยให้พนักงานในองค์กรมีความรู้ ทักษะ และความสามารถที่ทันกับความเปลี่ยนแปลงของโลก และช่วยให้องค์กรสามารถแข่งขันกับผู้อื่นได้

9. ช่วยให้การประกาศใช้นโยบายหรือข้อบังคับขององค์กร ซึ่งได้รับการแก้ไขหรือร่างขึ้นมาใหม่เป็นไปอย่างราบรื่น

10. ช่วยปรับปรุงและพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรในองค์กร รวมทั้งเพิ่มพูนขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรด้วย

การฝึกอบรมจะส่งผลในทางที่ดีต่อบุคลากรและองค์กร ส่งผลทำให้การดำเนินงานในองค์กรมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1. การฝึกอบรม ช่วยทำให้ระบบการปฏิบัติงานมีสมรรถภาพสูงขึ้น มีการติดต่อประสานงานที่ดีขึ้น เพราะว่าการฝึกอบรมจะช่วยกระตุ้นความสนใจในการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงาน

ให้มีใจรักในงานและปฏิบัติงานได้ผลมากยิ่งขึ้น เมื่อได้รับความรู้จากการฝึกอบรมมากขึ้นจะสามารถนำเทคนิคใหม่ ๆ ไปใช้ในการปฏิบัติงาน ซึ่งจะช่วยให้ข้อบกพร่องและปรับปรุงการทำงานให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ

2. การฝึกอบรม เป็นวิธีหนึ่งที่ทำให้เกิดการประหยัด ลดการสิ้นเปลืองวัสดุที่ใช้ในการปฏิบัติงาน ซึ่งจะมีผลต่อเนื่องไปถึงงบประมาณค่าใช้จ่ายในการจัดซื้อวัสดุที่ใช้ในการปฏิบัติงานให้ลดลงไปด้วย ทั้งนี้ เมื่อผู้ปฏิบัติงานได้รับการพัฒนาเป็นอย่างดีแล้ว ความผิดพลาดที่อาจก่อให้เกิดความสิ้นเปลืองย่อมลดน้อยลงไป

3. การฝึกอบรม ช่วยลดเวลาในการเรียนให้น้อยลง ปกติในการปฏิบัติงานนั้น เมื่อเริ่มปฏิบัติงานควรได้รับการอบรมแนะนำก่อน เพราะบุคลากรที่ได้รับการฝึกอบรมแล้วสามารถปฏิบัติงานได้ผลดี

4. การฝึกอบรม เป็นการช่วยแบ่งเบาภาระหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาได้มากขึ้น นอกจากนี้การฝึกอบรมยังช่วยลดการปฏิบัติงานล่วงเวลาให้น้อยลง เพราะการปฏิบัติงานล่วงเวลาไม่ใช่มิปริมาณงานที่มากเพียงอย่างเดียว ส่วนใหญ่มักเกิดจากความล่าช้าและความไม่เข้าใจในการปฏิบัติงาน

5. การฝึกอบรม เป็นอีกหนึ่งช่องทางที่จะกระตุ้นให้ผู้ปฏิบัติงานได้ปฏิบัติงานเพื่อก่อให้เกิดความก้าวหน้าในงานของตนเองตามปกติ การเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งและโยกย้าย บุคลากรในองค์กรมักจะได้รับพิจารณา ก่อน เพราะเป็นผู้รู้งานและได้รับการฝึกอบรมมาเป็นอย่างดี ทั้งนี้ย่อมแสดงว่าการฝึกอบรมเป็นแนวทางต่อความก้าวหน้าของบุคคลอย่างหนึ่ง

การฝึกอบรมก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตัวผู้ปฏิบัติงานที่จะมีการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ที่ส่งผลในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น มีทัศนคติที่ดี ก่อให้เกิดความรักและศรัทธาในองค์กร ทำให้องค์กรมีความมั่นคง และจะช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานหรือบุคลากรในองค์กรมีการพัฒนาอยู่เสมอ หากขาดแคลนผู้ปฏิบัติงานให้ตำแหน่งใดก็จะสามารถทดแทนกันได้

องค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรม

หลักสูตรฝึกอบรมประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและสัมพันธ์คล้ายกับหลักสูตรการศึกษาทั่วไป เพียงแต่หลักสูตรฝึกอบรมมีขอบเขตที่แคบกว่า ทั้งนี้เพราะหลักสูตรฝึกอบรมเป็นการจัดฝึกอบรมบุคลากร เฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ ดังนั้น องค์ประกอบหลักของหลักสูตรฝึกอบรมจึงมีองค์ประกอบคล้ายคลึงกับหลักสูตรทั่วไป ดังนี้

จรรยาศักดิ์ เบญจมาตย์ (2559, น. 9) กล่าวถึง องค์ประกอบในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม อาจารย์นิเทศก์การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ภูเก็ต ดังนี้

1. จุดประสงค์ของหลักสูตรฝึกอบรม
2. เนื้อหาของหลักสูตรฝึกอบรม
3. กิจกรรมการฝึกอบรม

4. สื่อการฝึกอบรม

5. การวัดและประเมินผลการฝึกอบรม

พญาดา สังข์ทอง (2558, น. 76) ได้สรุปองค์ประกอบในการพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมเพื่อสร้างเสริมสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิตหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาพลศึกษา ไว้ดังนี้

1. หลักการของหลักสูตร เพื่อให้ทราบความเป็นมาของหลักสูตร ตลอดจนแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรฝึกอบรม

2. จุดประสงค์หน่วยการเรียนรู้ในการฝึกอบรม โดยกำหนดให้มีความสอดคล้องกับหลักการและแนวความคิดของหลักสูตร ในการพัฒนาความรู้ เจตคติ และทักษะปฏิบัติการ

3. เนื้อหาของหลักสูตร เป็นการกำหนดสาระความรู้ เนื้อหาต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์หน่วยการเรียนรู้ในการฝึกอบรม

4. วิธีการฝึกอบรม กำหนดรูปแบบกิจกรรมให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหน่วยการอบรมและเนื้อหาสาระ พร้อมทั้งสามารถพัฒนาผู้เข้ารับการฝึกอบรมให้มีความรู้ความเข้าใจ มีเจตคติ และทักษะที่พึงประสงค์ให้เกิดขึ้นได้

5. สื่อการฝึกอบรม กำหนดให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ วิธีการฝึกอบรม ตลอดจนกิจกรรมการฝึกอบรม ซึ่งสื่อในการฝึกอบรมจะต้องสามารถช่วยส่งเสริมการพัฒนาผู้เข้ารับการฝึกอบรมให้มีความรู้ความเข้าใจ มีเจตคติ และทักษะเชิงปฏิบัติการที่พึงประสงค์ให้เกิดขึ้นได้

6. การวัดและประเมินผล กำหนดให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรฝึกอบรมและจุดประสงค์หน่วยการฝึกอบรม

สันต์ ศูนย์กลาง (2551, น. 71) ได้สรุปองค์ประกอบในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างทักษะการปฏิบัติวิชาชีพเพื่อพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม สำหรับครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไว้ดังนี้

1. หลักการ ได้แก่ การเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ สอนความต้องการของครูและโรงเรียน เน้นกระบวนการเรียนรู้ การฝึกปฏิบัติและนำไปใช้ในชั้นเรียน เน้นความร่วมมือ การช่วยเหลือ และการมีส่วนร่วม

2. จุดมุ่งหมาย เพื่อพัฒนาทักษะการปฏิบัติวิชาชีพครูด้านการออกแบบ และการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม

3. เนื้อหาสาระ ได้แก่ การออกแบบ และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม

4. กระบวนการฝึกอบรม ได้แก่ การวางแผน การปฏิบัติ การเก็บรวบรวมข้อมูล และการสะท้อนผล

5. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ประกอบการอบรม ได้แก่ คู่มือการฝึกอบรม เอกสารประกอบการอบรม ครู ผู้บริหาร และผู้วิจัย

6. การวัดและประเมินผล ได้แก่ ประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ สังเกตพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้ วัดความรู้เกี่ยวกับทักษะปฏิบัติ สอบถามความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรม เฉลา มิสติย์ (2540, น. 54) กล่าวถึง ได้สรุปองค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรมไว้ 4 ส่วน ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรฝึกอบรม
2. เนื้อหาวิชาที่ใช้ฝึกอบรม
3. เทคนิคหรือวิธีการฝึกอบรม
4. การวัดและประเมินผลการฝึกอบรม

จากแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรมดังกล่าวมา สรุปได้ว่า หลักสูตรจะประกอบด้วยองค์ประกอบพื้นฐาน 4 องค์ประกอบ ได้แก่ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาสาระของหลักสูตร กิจกรรมและสื่อการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล ดังตาราง 2.3

ตาราง 2.3 สรุปองค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรมจากแนวคิดที่เกี่ยวข้อง

องค์ประกอบของหลักสูตร ฝึกอบรม	แนวคิดที่เกี่ยวข้อง			
	จรรยาศักดิ์ เบญจมาตย์ (2559)	ไพญดา สังข์ทอง (2558)	สันต์ ศุญย์กลาง (2551)	เฉลา มิสติย์ (2540)
จุดมุ่งหมายของหลักสูตร	✓	✓	✓	✓
เนื้อหาสาระของหลักสูตร	✓	✓	✓	✓
สื่อและกิจกรรมการเรียนรู้	✓	✓	✓	✓
การวัดและประเมินผล	✓	✓	✓	✓

ขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม

การฝึกอบรมเป็นกลไกและเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาบุคลากร ซึ่งจะส่งผลต่อการอยู่รอดและความสำเร็จขององค์กร ทำให้บุคลากรได้เพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และเจตคติ สามารถปฏิบัติหน้าที่ให้กับองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล สำหรับหลักสูตรฝึกอบรมเป็นนั่นเป็นหลักสูตรที่จัดทำขึ้นเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะเรื่องที่ต้องการให้ผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะการปฏิบัติงาน เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและเจตคติให้ตรงกับความกับ

ความต้องการขององค์กร ซึ่งในการจัดทำหรือพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมจึงต้องมีขั้นตอน และต้องดำเนินการตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบ

ไพญาดา สังข์ทอง (2558, น. 80-82) ได้สร้างและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อสร้างเสริมสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิตหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาความต้องการจำเป็นในการสร้างเสริมสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิตหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาพลศึกษา
2. ศึกษาหลักการ แนวคิด ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเสริมสมรรถนะของนิสิตในแต่ละด้าน เป็นการกำหนดกรอบ และจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
3. กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรฝึกอบรมในแต่ละด้าน เป็นการกำหนดสิ่งที่คาดหวังหรือเป้าหมายที่สำคัญที่ต้องการให้เกิดขึ้นของผู้เข้ารับการฝึกอบรม โดยกำหนดให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็น
4. กำหนดหน่วยการเรียนรู้ของหลักสูตรฝึกอบรม
5. การตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรม

สมคิด บางโม (2545, น. 19) กล่าวว่า ขั้นตอนในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม มี 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. การหาความจำเป็นในการฝึกอบรม หมายถึง การที่องค์กรมีปัญหาและอุปสรรคอย่างหนึ่งอย่างใดแล้วสามารถแก้ไขได้ด้วยการฝึกอบรม ปัญหาขององค์กรมีมากมายหลายอย่าง การฝึกอบรมมิใช่จะสามารถแก้ไขได้ทุกอย่าง เช่น ผลผลิตตกต่ำเพราะเครื่องจักรเก่าและล้าสมัย ปัญหานี้ไม่สามารถแก้ไขได้ด้วยการฝึกอบรม แต่ต้องแก้ด้วยการปรับปรุงเครื่องจักรหรือสั่งซื้อเครื่องจักรใหม่จึงจะแก้ไขได้ ดังนั้น ก่อนจะฝึกอบรมเรื่องใด ๆ จึงต้องหาความจำเป็นในการฝึกอบรมเสียก่อนว่าจำเป็นต้องฝึกอบรมหรือไม่

2. การสร้างหลักสูตรฝึกอบรม เมื่อหาความจำเป็นในการฝึกอบรมได้แล้วว่าจำเป็นต้องจัดให้มีการฝึกอบรมและต้องจัดให้แก่ใครและเรื่องใดบ้าง ขั้นตอนต่อมาจะต้องมีการสร้างหลักสูตรที่ใช้ในการฝึกอบรมขึ้น หลักสูตรในการฝึกอบรมย่อมมีหลายหลักสูตรเพื่อให้เหมาะกับปัญหาขององค์กร และเหมาะกับบุคลากรซึ่งมีหลายระดับและหน้าที่ความรับผิดชอบที่แตกต่างกัน ซึ่งการสร้างหลักสูตรควรมีส่วนประกอบ ดังนี้

- 2.1 ชื่อหลักสูตร
- 2.2 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร
- 2.3 ระยะเวลาฝึกอบรม (กำหนดเป็นชั่วโมง)
- 2.4 หัวข้อวิชาพร้อมกำหนดจำนวนชั่วโมง

2.5 เทคนิคการฝึกอบรมแต่ละรายวิชา

2.6 วิธีกาารวัดและประเมินผลแต่ละรายวิชา

3. การดำเนินการฝึกอบรม ซึ่งการดำเนินการฝึกอบรม แบ่งออกเป็น 3 ระยะ คือ

3.1 ระยะเตรียมการ คือ การเตรียมการก่อนการฝึกอบรม

3.2 ระยะฝึกอบรม คือ ตั้งแต่วันแรกของการฝึกอบรมจนถึงวันสิ้นสุดของการฝึกอบรม

3.3 ระยะหลังการฝึกอบรม คือ ระยะมีภารกิจและงานที่จะต้องดำเนินการหรือปฏิบัติ

หลายประการ

4. การประเมินผลการฝึกอบรม คือ การวัดและประเมินว่าการฝึกอบรมเป็นไปตามที่กำหนดไว้และบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่เพียงใด มีปัญหาอุปสรรคอะไรบ้าง การประเมินอาจใช้กาารวัดหลาย ๆ วิธี อาจประเมินครั้งเดียวเมื่อสิ้นสุดการอบรม หรือประเมินครั้งระยะเวลาของการฝึกอบรม และเมื่อสิ้นสุดการฝึกอบรม หรือติดตามประเมินผลเมื่อผู้เข้ารับการฝึกอบรมกลับไปปฏิบัติงานแล้ว 6 เดือน ถึง 1 ปี รวมเป็น 3 ครั้ง แล้วแต่ความเหมาะสมและความต้องการ

สมชาติ กิจยรรยง (2544, น. 45) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการพัฒนาหลักสูตรสำหรับการฝึกอบรมไว้ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์หาความต้องการจำเป็น คือ สภาพการณ์หรือปัญหาต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อผลสัมฤทธิ์ของงานที่ต้องการให้มีการแก้ไขด้วยการฝึกอบรม และความต้องการฝึกอบรม

ขั้นตอนที่ 2 การกำหนดหลักการและเหตุผล คือ การนำความต้องการจำเป็นในการฝึกอบรม มาทำการเรียบเรียงให้เห็นถึงความจำเป็นที่ต้องดำเนินการฝึกอบรมหรือสร้างหลักสูตร ประกอบด้วย สภาพที่พึงประสงค์ สภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ปัญหาและผลเสียหายที่เกิดขึ้น ความพยายามในการแก้ไขปัญหา ความจำเป็นที่ต้องแก้ปัญหาด้วยการฝึกอบรม

ขั้นตอนที่ 3 การกำหนดวัตถุประสงค์ คือ สิ่งที่กำหนดว่าในโครงการฝึกอบรมนั้นจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เข้ารับการฝึกอบรมให้เป็นไปในลักษณะใดจึงจะสามารถแก้ไขปัญหาที่เป็นความต้องการจำเป็นของหน่วยงาน

ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์งาน คือ การจำแนกหน้าที่และชิ้นงานในตำแหน่งเพื่อระบุวิธีการทำงานย่อยของแต่ละชิ้นงาน มีขั้นตอนอย่างไรหรือต้องทำอะไรบ้าง และต้องใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ใดบ้าง

ขั้นตอนที่ 5 การกำหนดหัวข้อวิชา คือ เนื้อหาสาระในลักษณะเดียวกันของเรื่องที่ต้องการให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกิดการเรียนรู้หรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในลักษณะอย่างไร

ขั้นตอนที่ 6 การกำหนดวัตถุประสงค์หัวข้อวิชา คือ การระบุถึงสิ่งที่ต้องการให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกิดการเรียนรู้หรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในลักษณะอย่างไร

ขั้นตอนที่ 7 การกำหนดหลักการทฤษฎีการเรียนรู้ คือ การกำหนดว่าภายในวิชานั้นต้องใช้ทฤษฎี แนวคิด และหลักการอะไรบ้าง

ขั้นตอนที่ 8 การกำหนดวิธีการฝึกอบรม คือ เครื่องมือที่จะทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกิดความรู้ ความเข้าใจ เจตคติ และความสามารถอย่างมีประสิทธิภาพ

ขั้นตอนที่ 9 การกำหนดระยะเวลาของหัวข้อวิชาและหลักสูตร คือ การกำหนดทั้งระยะเวลาของหัวข้อวิชา และระยะเวลาของหลักสูตร

ขั้นตอนที่ 10 การกำหนดวิธีการวัดและประเมินผล คือ การตรวจสอบคุณลักษณะของผู้เข้ารับการฝึกอบรมให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

ขั้นตอนที่ 11 การเรียงลำดับหัวข้อวิชาและการกำหนดการฝึกอบรม คือ การกำหนดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทั้งส่วนย่อยและส่วนรวมทั้งหมด

ขั้นตอนที่ 12 การกำหนดวิธีการติดตามผล คือ การตรวจสอบหลักการฝึกอบรมระยะหนึ่งว่าผู้ที่เข้ารับการฝึกอบรมไปแล้วสามารถนำเอาความรู้ กล่าวคือ เจตคติ และความชำนาญที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปปฏิบัติงานได้จริงเพียงใด

กุลยา ตันติผลาชีวะ (2537, น. 73) ได้สรุปขั้นตอนการดำเนินการสร้างหลักสูตรฝึกอบรมไว้ดังนี้

1. การวิเคราะห์งานที่ต้องเรียนรู้ (Learning task analysis) เป็นภารกิจสำคัญของการสร้างหลักสูตร ผลของการวิเคราะห์งานจะบอกกรอบแนวคิดของหลักสูตรว่า เนื้อหาที่จำเป็นเหมาะสมกับความต้องการฝึกอบรมคืออะไร เนื้อหาของหลักสูตรจะประกอบด้วยสิ่งใด ผู้สร้างหลักสูตรจำเป็นต้องเริ่มจากการประเมินความต้องการในการฝึกอบรม ด้วยวิธีการนำข้อมูลความจำเป็นในการฝึกอบรมมาศึกษาสภาพการทำงานของกลุ่มผู้อบรม โดยการสอบถาม สัมภาษณ์ หรือประชุมกลุ่มอย่างใดอย่างหนึ่ง ประเด็นที่ต้องวิเคราะห์ให้ได้ คือ

- 1.1 ปัญหาที่ต้องการให้มีการฝึกอบรมคืออะไร
- 1.2 เหตุของปัญหาที่ต้องการแก้ไขด้วยการอบรม
- 1.3 ผลกระทบที่เกิดขึ้นต่องานและหน่วยงาน

ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาในขั้นตอนที่ 1 จะต้องนำมาพิจารณาและประมวลสรุปให้ตรงกับสาระที่ระบุความจำเป็นที่ต้องการฝึกอบรม แล้วนำมาแจกแจงเป็นรายละเอียด เพื่อให้สามารถกำหนดขอบเขตของหลักสูตรให้มีความชัดเจน ซึ่งขั้นตอนของการวิเคราะห์ประกอบด้วย

1.3.1 แจกแจงปัญหาความต้องการในการฝึกอบรมได้ชัดเจนว่า ปัญหาหรือประเด็นที่ต้องการฝึกอบรมคืออะไร

1.3.2 แจกแจงงานและเนื้อหาความรู้ที่จะต้องจัดฝึกอบรมทั้งหมดโดยแจกแจงเป็นหัวข้อรายละเอียดตามหลักการและทฤษฎี

1.3.3 วิเคราะห์ความสามารถของผู้เข้าอบรมตามงานและเนื้อหาความรู้ที่แจ้งไว้ว่ารู้อะไรบ้างและยังไม่รู้อะไรบ้าง

1.3.4 กำหนดความต้องการที่แท้จริง โดยตัดเนื้อหาที่ไม่จำเป็นออก การกำหนดเนื้อหาในหลักสูตรนั้น ส่วนแรกเป็นเนื้อหาแกนที่จำเป็นต้องรู้หรือสอดคล้องกับความจำเป็นที่ได้วิเคราะห์ ส่วนที่ 2 เป็นเนื้อหาที่สัมพันธ์กับเนื้อหาที่มีความเกี่ยวเนื่องกับเรื่องที่เข้าอบรม และส่วนที่ 3 เป็นเนื้อหาที่อาจถือได้ว่าเป็นเนื้อหาที่เสริมความรู้ไว้ก็ดีไม่เสียหายและอาจเป็นประโยชน์ในอนาคตได้

2. การกำหนดจุดประสงค์หลักสูตร จุดประสงค์หลักสูตรฝึกอบรมประกอบด้วยจุดประสงค์เกี่ยวกับความรู้ ทักษะ และเจตคติ จุดประสงค์ต้องจำเพาะเจาะจงมากกว่าหลักสูตรทั่วไป จุดประสงค์ควรเป็นรูปธรรมที่มีความเป็นไปได้ เพราะจุดประสงค์เป็นสิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้น โดยแสดงออกมาในรูปของพฤติกรรม การกำหนดจุดประสงค์ต้องพิจารณาจากปัญหาและความจำเป็นในการฝึกอบรมที่เป็นแนวโน้มของงาน เป็นความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาคน ในขณะเดียวกันเป็นความจำเป็นขององค์กรและผู้เข้ารับการอบรมว่าต้องการผลลัพธ์อะไรบ้าง จากนั้นให้นำข้อมูลที่ได้ในการพิจารณานี้มาเป็นแนวทางในการกำหนดจุดประสงค์ของหลักสูตร จุดประสงค์ของแต่ละหน่วย (content unit) ตามลำดับ

3. การเลือกเนื้อหาสาระวิชา เนื้อหาสาระวิชาที่ควรเลือกมาใช้ในหลักสูตรฝึกอบรมต้องมีลักษณะ ดังนี้

3.1 ตอบสนองจุดประสงค์และความต้องการการฝึกอบรมที่กำหนดไว้

3.2 เนื้อหาสาระมีแนวคิด หลักการที่เป็นประโยชน์แก่ผู้ได้รับการอบรมตามวัตถุประสงค์หลักสูตร

3.3 เนื้อหาสาระวิชาที่กำหนดต้องประสานกันอย่างสอดคล้องกับธรรมชาติของเนื้อหาวิชาอื่น ๆ ในหลักสูตรและเสริมกันเพื่อให้หลักสูตรมีความลึก กว้าง สามารถทำให้ผู้เข้าอบรมบรรลุจุดประสงค์ของการอบรมได้

3.4 เนื้อหาสาระวิชาที่ให้จะต้องสามารถให้ทิศทางที่จะนำไปสู่การศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้มากขึ้นตามหลักการเรียนรู้ของผู้ใหญ่

3.5 แสดงความแตกต่างที่ลุ่มลึกกว่าประสบการณ์และข้อความที่ผู้เข้ารับการอบรมมีมาก่อน มีคุณค่าต่อการเรียนรู้และฝึกอบรม การได้มาซึ่งเนื้อหาวิชานั้น อาจเกิดจากประสบการณ์ของผู้จัดฝึกอบรมหรือผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้มีประสบการณ์อื่น ๆ ข้อมูลจากผู้รู้หรือแม้แต่การไปสังเกตการณ์ก็สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางประกอบการเลือกเนื้อหาวิชาได้

4. การเลือกรูปแบบการฝึกอบรม รูปแบบของการฝึกอบรมที่ได้ประโยชน์ต่อเป้าหมายของโครงการฝึกอบรม ต้องตรงกับจุดประสงค์ที่จำเป็นของการฝึกอบรม ตรงกับลักษณะและงานของผู้เข้ารับการฝึกอบรม ให้ความมั่นใจแก่ผู้เข้ารับการอบรมว่าเมื่อผ่านการอบรมแล้วสามารถเรียนรู้และ

นำไปใช้ได้จริง สอดคล้องกับทรัพยากรที่เกี่ยวข้องและเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา โดยมีรูปแบบหลักสูตร เช่น หลักสูตรเน้นวิชาการ หลักสูตรเน้นประสบการณ์ หลักสูตรเน้นการแก้ปัญหา หลักสูตรเน้นสมรรถนะ หลักสูตรเน้นเทคโนโลยี และหลักสูตรเน้นงานวิจัย เป็นต้น สำหรับการเลือกรูปแบบในการฝึกอบรมต้องใช้หลักการ ดังนี้

- 4.1 พิจารณานโยบายและจุดประสงค์ทั้งหมดขององค์การหรือหน่วยงาน
 - 4.2 พิจารณาประโยชน์ของการฝึกอบรมที่จะมีต่อผู้เข้าอบรม และการแก้ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรม
 - 4.3 ศึกษาคุณสมบัติของผู้ที่จะเข้าฝึกอบรม ปัญหา และพฤติกรรม
 - 4.4 วิเคราะห์ทรัพยากรบุคคล และวัสดุอุปกรณ์ที่องค์การนั้นมีอยู่และเกี่ยวข้องกับการฝึกอบรม
 - 4.5 การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ต้องเป็นระบบประชาธิปไตย และการได้มีส่วนร่วมของผู้ฝึกอบรม
 - 4.6 การดำเนินการฝึกอบรมต้องยืดหยุ่นได้
 - 4.7 เลือกกรรมวิธีต่าง ๆ มาใช้ และปรับให้บรรลุจุดประสงค์ที่ต้องการให้มากที่สุด
 - 4.8 จัดให้มีการประเมินผลการฝึกอบรมทุกระยะ
5. การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ วิธีการฝึกอบรม เป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้หลักสูตรฝึกอบรมที่เน้นถึงบทบาทของนักฝึกอบรมหรือวิทยากรและผู้เข้ารับการอบรม ในการจัดการเรียนการสอน การใช้สื่ออุปกรณ์ และการดำเนินกิจกรรมการฝึกอบรมในแต่ละวัน ที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของการฝึกอบรมตามจุดประสงค์ของหลักสูตร โดยมีสิ่งที่ต้องคำนึงถึง ดังนี้
- 5.1 การเลือกวิธีการจัดการเรียนการสอน การเลือกวิธีสอนจะเป็นแบบใดนั้นขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ของการฝึกอบรม เนื้อหาวิชา และลักษณะของผู้เข้ารับการอบรม
 - 5.2 การเลือกกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นสิ่งจำเป็นมากสำหรับผู้เข้ารับการอบรม กิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดขึ้นจะต้องตั้งใจ สร้างเสริมการเรียนรู้ ความคิด และการแสดงออกที่สามารถช่วยให้ผู้เข้ารับการอบรมเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมกับประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนรู้ใหม่ในระดับที่จะสามารถสร้างความกระจำให้กับผู้เข้ารับการอบรม
 - 5.3 สื่อการเรียนการสอน จะต้องเลือกใช้ตามความเหมาะสม ซึ่งรวมถึงสถานที่ศึกษาดูงานที่ต้องกำหนดให้กับผู้เข้ารับการอบรม
6. การประเมินผลการเรียนรู้ ซึ่งการประเมินผลการเรียนรู้ มี 3 ระยะ คือ
- 6.1 การประเมินผลความรู้ความสามารถทั่วไปก่อนการฝึกอบรม
 - 6.2 การประเมินผลระหว่างการฝึกอบรม

6.3 การประเมินผลเพื่อการติดตามหลังจากที่สำเร็จการอบรมแล้ว ทั้งนี้เพื่อตรวจสอบว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมมีความสามารถตามจุดประสงค์ของหลักสูตรฝึกอบรมที่มากน้อย และวิธีการปรับปรุงแก้ไขควรเป็นอย่างไร

Chang (1995, pp. 15-16) ได้เสนอแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมโดยมีกระบวนการ ดังนี้

1. กำหนดความต้องการของการฝึกอบรม (identity training need) โดยกำหนดเป้าหมายที่ต้องการและความเป็นไปได้ของการฝึกอบรม เมื่อการอบรมได้สิ้นสุดลง
2. กำหนดวิธีการที่เหมาะสม (map the approach) โดยการเลือกวิธีการที่สามารถทำให้การฝึกอบรมบรรลุวัตถุประสงค์ตามต้องการ
3. สร้างเครื่องมือการเรียนรู้ในการฝึกอบรม (produce learning tools) เป็นขั้นตอนที่ผู้วางแผนการฝึกอบรมกำหนดสิ่งประกอบต่าง ๆ ที่จะใช้ในการฝึกอบรมทั้งหมด เช่น วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกอบรม เครื่องมือโสตทัศนูปกรณ์ แบบฝึก กิจกรรม ฯลฯ เพื่อให้การฝึกอบรมสมบูรณ์แบบมากที่สุด
4. กำหนดเทคนิควิธีการฝึกอบรม (apply training techniques) เป็นกระบวนการออกแบบรูปแบบการฝึกอบรม โดยการเลือกเทคนิคต่าง ๆ ที่จะทำให้การฝึกอบรมประสบความสำเร็จ
5. การวัดและประเมินผล (calculate measurable result) เป็นการนำผลการประเมินการฝึกอบรมมาพิจารณาว่าการฝึกอบรมสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เข้ารับการฝึกอบรมหรือไม่ ผลของการฝึกอบรมเป็นเช่นไร ซึ่งอาจต้องกำหนดวิธีการใหม่ถ้ามีความจำเป็น
6. ทดลองดำเนินการฝึกอบรมตามที่กำหนด (track ongoing follow) เป็นขั้นตอนและทบทวนการดำเนินการตามที่กำหนดไว้ให้แน่ใจว่าไม่มีสิ่งใดส่งผลกระทบต่อให้การฝึกอบรมมีข้อบกพร่องนอกจากกระบวนการในการพัฒนาหลักสูตรดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น เครือวัลย์ ลีเมอริชชาติ (2540, น. 64-69) ได้กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมควรประกอบด้วยกิจกรรม 5 ประการ ดังนี้
 1. การกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เป็นการกำหนดความต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือเจตคติ หรือความรู้ของผู้เข้ารับการอบรมว่าให้เป็นแบบใด เช่น การจำแนกวัตถุประสงค์ตามแบบของบลูม (Bloom Taxonomy) โดยจำแนกออกเป็น 3 ด้าน คือ
 - 1.1 พุทธิพิสัย (cognitive domain) เป็นวัตถุประสงค์ที่รวมการเรียนรู้ด้านความรู้ ความคิด และการแก้ปัญหา แบ่งออกเป็น 6 ชั้น จากชั้นต่ำไปสู่ชั้นสูง คือ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการประเมินผล
 - 1.2 จิตพิสัย (affective domain) เป็นวัตถุประสงค์ที่รวมการเรียนรู้ทางด้านเจตคติ ค่านิยม ความสนใจ ความซาบซึ้ง แบ่งออกเป็น 5 ระดับ การเรียนรู้ระดับที่สูงขึ้นต้องอาศัยการเรียนรู้ต่ำกว่า ระดับการเรียนรู้จำแนกจากระดับต่ำไประดับสูง คือ การรับรู้สิ่งเร้า การตอบสนองสิ่งเร้า การ

สร้างค่านิยม เป็นการยอมรับว่าสิ่งเรานั้นมีคุณค่า การจัดรวบรวมค่านิยมต่าง ๆ ให้เป็นหมวดหมู่ที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีความหมายและนำไปใช้ประจำ การพัฒนาคุณลักษณะ เป็นการผสมผสานระบบค่านิยมจนกลายเป็นพฤติกรรมคุณลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล

1.3 ทักษะพิสัย (psychomotor domain) เป็นวัตถุประสงค์ที่รวมการเรียนรู้ด้านทักษะในการเคลื่อนไหว การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านการกระทำ ขั้นตอนการเรียนรู้มีระดับจากต่ำไปสูง คือ การเลียนแบบ การลงมือทำตามแบบได้ การกระทำอย่างถูกต้องภายใต้การแนะนำ การกระทำที่มีการต่อเนื่องและประสานกันด้วยตนเอง และกระทำจนเกิดความเคยชิน

2. การเลือก การจัดเนื้อหา และเทคนิคการฝึกอบรม เนื้อหา เป็นสาระ ความรู้และประสบการณ์การเรียนรู้ เป็นขั้นตอนที่กำหนดว่าผู้รับการอบรมควรรู้และมีประสบการณ์ และจัดลำดับความรู้และประสบการณ์เป็นอย่างไร เพื่อให้เกิดผลการฝึกอบรมสูงสุด

3. การนำเอาหลักสูตรไปใช้ เป็นการนำเอาหลักสูตรไปฝึกอบรมให้เกิดผลอย่างมีประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมาย โดยการดำเนินการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งในระยะก่อนดำเนินการ ระหว่างดำเนินการ และหลังการดำเนินการฝึกอบรม

4. การประเมินผลหลักสูตร เป็นการหาคำตอบว่าหลักสูตรบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้หรือไม่ โดยสร้างเกณฑ์สำหรับการประเมินให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

5. การปรับปรุงหลักสูตร เป็นการนำผลที่ได้จากการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรสรุปได้ว่า ขั้นตอนในการฝึกอบรมจะต้องดำเนินการตามลำดับ คือ การศึกษาความต้องการจำเป็นในการฝึกอบรม การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม การดำเนินการฝึกอบรม การประเมินและติดตามผลการฝึกอบรม

การหาประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรม

การหาประสิทธิภาพหรือการประเมินหลักสูตรฝึกอบรม การประเมิน (evaluation) หมายถึง กระบวนการพิจารณาวิวินิจฉัยเพื่อให้ทราบว่า การปฏิบัติกิจกรรมหรืองานต่าง ๆ ที่ได้ปฏิบัติ นั้นเกิดผลเป็นอย่างไร โดยใช้วิธีการที่เหมาะสมและสอดคล้องกับกิจกรรมหรืองานนั้น ๆ แล้วนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ วัตถุประสงค์หรือมาตรฐาน จากนั้นจึงสรุปว่าดี ไม่ดี สูงหรือต่ำกว่า มาตรฐานมากน้อยเพียงใด ควรปรับปรุงแก้ไขในส่วนใดบ้าง

วิจิตร อวระกุล (2540, น. 240-242) กล่าวว่า การประเมินหลักสูตรฝึกอบรม เป็นการประเมินเพื่อตัดสินผลของหลักสูตรว่าครอบคลุมเนื้อหา ประเด็นต่าง ๆ เพียงใด ซึ่งปกติจะมีประเด็นที่ต้องพิจารณา คือ

1. การวิเคราะห์ตัวหลักสูตร หลักเกณฑ์ปฏิบัติ แนวทางการประเมินหลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตรโดยดูที่ความมุ่งหมาย เนื้อหาวิชา ที่จะนำไปสู่การบรรลุความมุ่งหมายการจัดวิชา เนื้อหา การจัดประสบการณ์เรียนรู้ว่าถูกต้องหรือไม่เพียงใด

2. การวิเคราะห์กระบวนการหรือวิธีการนำหลักสูตรไปใช้ว่า นำไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์หรือความมุ่งหมายของหลักสูตรหรือไม่ การบริหารโครงการ อุปกรณ์ วิธีการ เจ้าหน้าที่วิทยากร จะต้องนำมาวิเคราะห์ทั้งหมด เพื่อสรุปผลการประเมินอย่างครอบคลุมถูกต้อง

3. การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ผู้เข้ารับการฝึกอบรมต้องได้รับการทดลอง หรือประเมินว่ามีความรู้ความสามารถหรือทัศนคติที่แท้จริงเพียงไร ตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรหรือไม่ อาจจะต้องสอบถามจากแหล่งที่เกิดการปฏิบัติหรือสอบถามจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้บังคับบัญชานายจ้าง ว่ามีความเห็นหรือความพอใจเพียงใด

4. แม้ว่าการประเมินหลักสูตรจะได้กระทำอย่างดีแล้วก็ตาม ในการประเมินไม่ควรละเลยที่จะวิเคราะห์ประสิทธิภาพและวิธีการประเมินผลหลักสูตรอาจมีข้อบกพร่อง อันเกิดจากการประเมินก็เป็นได้

สำหรับการประเมินหลักสูตรฝึกอบรมในทางปฏิบัติ เริ่มตั้งแต่การฝึกอบรมไปถึงภายหลังสิ้นสุดการฝึกอบรมไปแล้ว แบ่งได้ 4 ประเภท คือ

1. วัดผลก่อนและหลัง การวัดผลตอนแรก (pre-test) เป็นการวัดผลก่อนเริ่มการฝึกอบรมกับการวัดผลภายหลังการฝึกอบรม (post-test) หลังเสร็จสิ้นการอบรมและนำผลมาเปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรม

2. การตั้งมาตรฐานในการปฏิบัติงานเพื่อประเมินว่าหลังจากที่ได้รับการฝึกอบรมแล้ว มีทักษะในการทำงานสูงขึ้นหรือไม่

3. สังเกตการณ์ปฏิบัติงานที่กำหนดเป็นมาตรฐาน วิธีนี้จะกำหนดลักษณะของงานที่สังเกตเป็นมาตรฐานขึ้นแล้ว ให้คะแนนปฏิบัติหรืออาจจะสังเกตปริมาณผลผลิตก็ได้ จากนั้นจึงนำผลที่สังเกตได้มาเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่กำหนด

4. การสังเกตการณ์ปฏิบัติงานโดยรวม แตกต่างจากวิธีที่ 3 ที่งานที่สังเกตเป็นงานรวม ไม่ได้แยกออกมากำหนดไว้เพื่อสังเกตอย่างใดอย่างหนึ่งโดยเฉพาะ แต่ในส่วนวิธีการสังเกตจะดำเนินการแบบเดียวกับวิธีที่ 3

การประเมินผลเป็นขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการฝึกอบรมซึ่งมีความสำคัญเป็นอย่างมาก การประเมินผลเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบเพื่อประเมินความสำเร็จของการฝึกอบรมและนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งมีวัตถุประสงค์ของการประเมิน คือ

1. ตรวจสอบว่าการฝึกอบรมนั้นบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่
2. ค้นหาจุดเด่นและจุดด้อยที่ต้องปรับปรุงแก้ไข
3. ตรวจสอบความคุ้มค่าของโครงการฝึกอบรมโดยเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายกับประโยชน์หรือคุณค่าที่ได้รับตอบแทน

4. พิจารณาและวินิจฉัยว่าผู้รับการฝึกอบรมคนใดหรือกลุ่มใดที่ได้รับประโยชน์มากที่สุด และน้อยที่สุดจากการฝึกอบรม

5. รวบรวมข้อมูลซึ่งจะช่วยในการจัดการฝึกอบรมในอนาคต การประเมินผลอาจประเมินตามช่วงเวลาของการฝึกอบรม ได้แก่ ประเมินก่อนการฝึกอบรม ประเมินขณะดำเนินการฝึกอบรม และประเมินเมื่อสิ้นสุดการฝึกอบรม

Kirkpatrick (1996, pp. 54-57) ได้เสนอโมเดลการประเมินโครงการฝึกอบรมไว้ ดังนี้

1. ประเมินปฏิกิริยา ประเมินความรู้สึกของผู้รับการฝึกอบรมที่มีต่อโครงการฝึกอบรม เป็นการวัดว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมชอบหรือไม่ชอบโครงการฝึกอบรมอย่างไร โดยอาจครอบคลุมทั้งด้านเนื้อหา วิทยากร วิธีการฝึกอบรม เอกสาร และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ของการฝึกอบรม

2. ประเมินการเรียนรู้ เป็นเกณฑ์ที่บ่งชี้ว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้ ทักษะ หรือเจตคติเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นหรือไม่ สำหรับวิธีการที่ใช้ในการประเมินการเรียนรู้ทั้ง 3 ลักษณะ มีดังนี้

2.1 ความรู้ การประเมินระดับความรู้ของผู้รับการฝึกอบรม คือ วัดความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง หลักการ วิธีการ และกระบวนการทำงาน

2.2 ทักษะ การประเมินทักษะมีจุดมุ่งหมายเพื่อตรวจสอบว่าผู้รับการฝึกอบรมมีการพัฒนาทักษะเพิ่มขึ้นหรือไม่ ให้แสดงหรือกระทำทักษะนั้น ๆ ออกมา โดยผู้ฝึกอบรมจะคอยสังเกตและให้คะแนน เรียกว่าการทดสอบการปฏิบัติงานหรือการทดสอบความสามารถ มักกระทำในรูปแบบของการสร้างสถานการณ์จำลอง

2.3 เจตคติ เป็นการวัดความเปลี่ยนแปลงด้านความรู้สึกของผู้รับการฝึกอบรมที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด

3. ประเมินพฤติกรรม การประเมินโดยใช้เกณฑ์พฤติกรรม คือ ประเมินว่าพฤติกรรมการทำงานของผู้รับการฝึกอบรม มีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นหรือไม่ภายหลังการฝึกอบรม

4. การประเมินผลลัพธ์ คือ การประเมินผลของการฝึกอบรมที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กร เช่น ต้นทุนการผลิต อัตราการลาออกของบุคลากร อัตราการขาดงาน คุณภาพและปริมาณของผลผลิต ขวัญและกำลังใจของบุคลากร เป็นต้น

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องจึงสรุปความแตกต่างระหว่างหลักสูตรการศึกษาทั่วไปกับหลักสูตรการฝึกอบรมได้ว่า หลักสูตรการเรียนรู้อื่นๆ คือ มวลประสบการณ์ทั้งหลายที่โรงเรียนจัดให้แก่ผู้เรียนรวมถึงกิจกรรมการเรียน กิจกรรมนอกหลักสูตร สิ่งที่สังคมมุ่งหวังให้ผู้เรียนได้รับ เพื่อนำไปสู่เป้าหมายของการศึกษา เมื่อประมวลกันแล้วก็ยังเป็นประสบการณ์ที่ดี ผ่านเข้าไปในการรับรู้ของผู้เรียนถือว่าเป็นหลักสูตรที่ทั้งสิ้น ส่วนหลักสูตรฝึกอบรมเป็นการกำหนดว่าจะทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกิดความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และทัศนคติในเรื่องอะไรบ้าง โดยเทคนิคและ

วิธีการอย่างใด และจะต้องใช้เวลาอย่างน้อยเพียงใด จึงจะทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกิดการเรียนรู้ และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามวัตถุประสงค์

สมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูและการปฏิรูปการศึกษา โดยจัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาของชาติ (มาตรา 81) และจากพระราชบัญญัติการศึกษาชาติ พ.ศ. 2542 ได้ให้ความสำคัญอย่างมากต่อการพัฒนาวิชาชีพครูในฐานะที่เป็นวิชาชีพชั้นสูง และการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ในฐานะที่เป็นกลไกสำคัญต่อการปฏิรูปการศึกษาของประเทศชาติ กล่าวคือ ให้กระทรวงศึกษาธิการส่งเสริมให้มีระบบกระบวนการผลิต การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพ และมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง โดยมีการกำกับและประสานกับสถาบันผลิตและพัฒนาครูอย่างมีประสิทธิภาพ และมีความต่อเนื่อง รัฐควรจัดงบประมาณโดยจัดตั้งกองทุนสำหรับการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาอย่างเพียงพอ (มาตรา 52) ให้มีกฎหมายว่าด้วยเงินเดือน ค่าตอบแทน สวัสดิการ และสิทธิประโยชน์แก่บุคลากรอื่นสำหรับข้าราชการและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้มีรายได้เพียงพอเหมาะสมกับฐานะทางสังคมและวิชาชีพชั้นสูง อีกทั้งให้มีกองทุนส่งเสริมและพัฒนาครูอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา เพื่ออุดหนุนงานริเริ่มสร้างสรรค์ ผลงานดีเด่น และเป็นรางวัลเชิดชูเกียรติครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยให้ตราเป็นกฎกระทรวง (มาตรา 55) และที่สำคัญเป็นอย่างยิ่ง คือ ในมาตรา 53 ให้มีองค์การวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารการศึกษา มีฐานะเป็นองค์กรอิสระภายใต้การบริหารของสภาวิชาชีพในการกำกับของกระทรวง มีอำนาจหน้าที่กำหนดมาตรฐานวิชาชีพ ออกและเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ กำกับดูแลการปฏิบัติมาตรฐานและจรรยาบรรณของวิชาชีพ รวมทั้งการพัฒนาวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารการศึกษา ให้ครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาอื่นทั้งของรัฐและเอกชนต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพตามที่กฎหมายกำหนด (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และคนอื่น ๆ, 2543, น. 1-2)

มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา

การกำหนดให้วิชาชีพทางการศึกษาเป็นวิชาชีพควบคุม นับเป็นความก้าวหน้าของวิชาชีพทางการศึกษา และยังเป็นการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษาให้สูงขึ้น อันจะส่งผลเป็นผลต่อผู้รับบริการทางการศึกษาที่จะได้รับการศึกษาอย่างมีคุณภาพและมีมาตรฐานที่สูงขึ้นด้วย ซึ่งจะส่งผลทำให้วิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาได้รับความเชื่อถือ ศรัทธา มีเกียรติ และศักดิ์ศรีในสังคม

มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ และคุณสมบัติที่พึงประสงค์ในการประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องประพฤติ

ปฏิบัติตาม เพื่อให้เกิดคุณภาพในการประกอบวิชาชีพ สามารถสร้างความเชื่อมั่น ศรัทธาให้แก่ผู้รับบริการจากวิชาชีพได้ว่าเป็นบริการที่มีคุณภาพ ตอบสังคมได้ว่าที่กฎหมายให้ความสำคัญกับวิชาชีพทางการศึกษา และที่กำหนดให้เป็นวิชาชีพควบคุมนั้น เนื่องจากเป็นวิชาชีพที่มีลักษณะเฉพาะ ต้องใช้ความรู้ ทักษะ และความเชี่ยวชาญในการประกอบวิชาชีพ (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2549, น. 19)

พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 มาตรา 49 กำหนดให้มีมาตรฐานวิชาชีพ 3 ด้าน ประกอบด้วย

1. มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับความรู้และประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ จัดการศึกษา ซึ่งกำหนดสำหรับผู้ที่เข้ามาประกอบวิชาชีพจะต้องมีความรู้ และมีประสบการณ์วิชาชีพเพียงพอที่จะประกอบวิชาชีพ จึงจะสามารถขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเพื่อใช้เป็นหลักฐานแสดงว่าเป็นบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์พร้อมที่จะประกอบวิชาชีพทางการศึกษาได้

2. มาตรฐานการปฏิบัติงาน หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะหรือการแสดงพฤติกรรม การปฏิบัติงานหรือการพัฒนางาน ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพจะต้องปฏิบัติงานในวิชาชีพให้เกิดผลเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด พร้อมกับมีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความชำนาญในการประกอบวิชาชีพ ทั้งความชำนาญเฉพาะด้านและความชำนาญตามระดับคุณภาพของมาตรฐานการปฏิบัติงาน หรืออย่างน้อยจะต้องมีการพัฒนาตามเกณฑ์ที่กำหนดว่ามีความรู้ ความสามารถ และความชำนาญเพียงพอที่จะดำรงสถานภาพของการเป็นผู้ประกอบวิชาชีพต่อไปได้หรือไม่ กล่าวคือ การกำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพจะต้องต่อใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทุก ๆ 5 ปี

3. มาตรฐานการปฏิบัติตน หมายถึง จรรยาบรรณของวิชาชีพที่กำหนดขึ้นเป็นแบบแผนในการประพฤติตน ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาจะต้องปฏิบัติตาม โดยจรรยาบรรณของวิชาชีพเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติ เพื่อดำรงไว้ซึ่งชื่อเสียง ฐานะ เกียรติ และศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพตามแบบแผนพฤติกรรม ตามจรรยาบรรณวิชาชีพ โดยคุรุสภากำหนดเป็นข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2548 มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 5 กันยายน 2548 หากผู้ประกอบวิชาชีพผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพจนเกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่น จนได้รับการร้องเรียนถึงคุรุสภาแล้ว ผู้นั้นอาจถูกคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพวินัยชี้ขาดลงโทษได้

มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษาจึงเป็นเครื่องมือสำคัญของผู้ประกอบวิชาชีพ ที่จะต้องประพฤติปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลดีต่อผู้รับบริการ อันถือเป็นเป้าหมายหลักของการประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพจะต้องศึกษาเพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง ให้สามารถนำไปใช้ในการประกอบวิชาชีพให้สมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูงและได้รับการยอมรับยกย่องจากสังคม (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2549, น. 19-20)

การทดสอบและประเมินสมรรถนะทางวิชาชีพครู

ในการทดสอบและประเมินสมรรถนะทางวิชาชีพครู ด้านความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ ตามมาตรฐานวิชาชีพครู รายวิชาที่มีการสอบประกอบด้วย

1. วิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐานความรู้หรือสมรรถนะทางวิชาชีพครูตามมาตรฐานวิชาชีพที่คุรุสภากำหนด

- ต้องมีความรอบรู้และเข้าใจในเรื่องการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

สมรรถนะตามประกาศของคณะกรรมการคุรุสภา เรื่อง รายละเอียดมาตรฐานความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพครู ตามข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562

- ใช้ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องในการเรียนการสอน หรือที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู

มาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านความรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี (มคอ.1) สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์

- ข้อ 5.2.4 มีความรู้ และความสามารถในการใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามมาตรฐาน

ผลลัพธ์การเรียนรู้

- ผลลัพธ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี (มคอ. 1) สาขาครุศาสตร์ และศึกษาศาสตร์ วิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

- ผลลัพธ์การเรียนรู้ตามความคิดเห็นของคณาจารย์ที่เข้าร่วมการจัดทำผังการสร้างข้อสอบ วิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

โครงสร้างการทดสอบ

1.1 ใช้ทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอน หรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู (น้ำหนักร้อยละ 25)

1.1.1 ฟังเพื่อรวบรวมข้อมูล แก้ปัญหา ตัดสินใจ

1.1.2 ฟังเพื่อจับใจความ ตีความ ประเมินค่า

1.1.3 ฟังเพื่อวิเคราะห์ วิจารณ์

1.1.4 ฟังอย่างมีวิจารณญาณ

1.1.5 มีมารยาทการฟัง

แหล่งที่ฟัง ได้แก่ ผู้เรียน ผู้ร่วมงาน ผู้ปกครอง ผู้บังคับบัญชา วิทยากร การบรรยาย การประชุม ข่าว การชี้แจง การโฆษณา ประชาสัมพันธ์ ฯลฯ

1.2 การใช้ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอน หรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู (น้ำหนักร้อยละ 25)

- 1.2.1 พูดถ่ายทอดความรู้
- 1.2.2 ถาม-ตอบ ในชั้นเรียน
- 1.2.3 พูดเสริมแรง
- 1.2.4 พูดเพื่อปรับพฤติกรรมผู้เรียน
- 1.2.5 พูดเพื่อส่งเสริมกระบวนการคิด
- 1.2.6 พูดเชิงสร้างสรรค์และสร้างสันติ
- 1.2.7 พูดในโอกาสต่าง ๆ
- 1.2.8 มีมารยาทการพูด

1.3 ใช้ทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอน หรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู (น้ำหนักร้อยละ 25)

- 1.3.1 อ่านเรื่องจับใจความ วิเคราะห์ ตีความ ประเมินค่า
 - 1.3.2 อ่านอย่างมีวิจารณญาณ
 - 1.3.3 มีมารยาทการอ่าน
- แหล่งที่อ่าน ได้แก่ หนังสือ ตำรา เอกสาร บทความ รายงาน วิจัย สื่ออิเล็กทรอนิกส์

ฯลฯ

1.4 ใช้ทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอน หรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู (น้ำหนักร้อยละ 25)

- 1.4.1 ตรวจแก้ไขงานผู้เรียน
- 1.4.2 เขียนรายงานผลการเรียนและพฤติกรรมผู้เรียน
- 1.4.3 เขียนหนังสือราชการ
- 1.4.4 เขียนเชิงวิชาการ (รายงาน โครงการ วิจัย เอกสาร บทความ หนังสือ ฯลฯ)
- 1.4.5 เขียนเชิงสร้างสรรค์และสร้างสันติ (ความเรียง บันทึก เรียงความ สารคดี บทความ ร้อยกรอง จดหมาย ประกาศ การเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ การเขียนบนสื่อสังคมออนไลน์ ฯลฯ)

1.1.6 มีมารยาทการเขียน

2. วิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐานความรู้หรือสมรรถนะทางวิชาชีพครูตามมาตรฐานวิชาชีพที่คุรุสภากำหนด

- ต้องมีความรอบรู้และเข้าใจในเรื่องการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

สมรรถนะตามประกาศของคณะกรรมการคุรุสภา เรื่อง รายละเอียดมาตรฐานความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพครู ตามข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562

- ใช้ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องในการเรียนการสอน หรือที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู

มาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านความรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขา ครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์

- ข้อ 5.2.4 มีความรู้ และความสามารถในการใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามมาตรฐาน

ผลลัพธ์การเรียนรู้

- ผลลัพธ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี (มคอ. 1) สาขาครุศาสตร์ และศึกษาศาสตร์ วิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

- ผลลัพธ์การเรียนรู้ตามความคิดเห็นของคณาจารย์ที่เข้าร่วมการจัดทำผังการสร้างข้อสอบ วิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

โครงสร้างการทดสอบ

2.1 ใช้ทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน (Using listening skill to communicate in daily and working life contexts) (น้ำหนักร้อยละ 25)

2.1.1 Can understand the main points of clear short speeches and narratives on familiar topics regularly encountered in daily and working life contexts.

2.1.2 Can follow the main points of extended discussions with clear articulation in daily and working life.

2.1.3 Can understand the main points of discussions on familiar topics in everyday situations when people speak clearly.

2.1.4 Can follow straightforward short talks on familiar topics when delivered in clearly articulated speech.

2.1.5 Can catch the main points in social media programs on familiar topics when delivery is relatively slow and clear.

2.1.6 Can understand simple announcements and instructions in daily and working life contexts.

2.2 ใช้ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน (Using speaking skill to communicate in daily and working life contexts) (น้ำหนักร้อยละ 25)

2.2.1 Can use a wide range of simple language for conversations pertinent to topics in daily and working life contexts. (e.g. family, hobbies, work, travel, and current events)

2.2.2 Can start, maintain, and close simple face-to-face conversations on topics pertinent to daily and working life contexts.

2.2.3 Can express and respond to feeling and attitudes. (e.g. surprise, happiness, sadness, interest and disinterest)

2.2.4 Can seek and give personal opinions in informal discussions with friends agreeing and disagreeing politely.

2.2.5 Can find and pass on straightforward messages pertinent to daily and working life contexts.

2.2.6 Can ask for and follow detail directions.

2.3 ใช้ทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน (Using reading skill to communicate in daily and working life contexts) (น้ำหนักร้อยละ 25)

2.3.1 Can understand straightforward factual texts on daily and working life contexts.

2.3.2 Can find and understand relevant information in everyday materials, such as emails, brochures, and short academic documents.

2.3.3 Can understand significant points in straightforward educational and news articles.

2.3.4 Can understand clearly written, straightforward instructions of a piece of equipment.

2.3.5 Can understand the description of events, feelings, and wishes in messages well enough to reply.

2.4 ใช้ทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน (Using writing skill to communicate in daily and working life contexts) (น้ำหนักร้อยละ 25)

2.4.1 Can write straightforward, connected texts on familiar subjects within his or her field of interest.

2.4.2 Can write personal messages describing experiences, feelings, and events with some details.

2.4.3 Can write a description of an event.

2.4.4 Can write very brief reports in a standard conventionalized format, on routine factual information.

3. วิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา

มาตรฐานความรู้หรือสมรรถนะทางวิชาชีพครูตามมาตรฐานวิชาชีพที่คุรุสภากำหนด

- ต้องมีความรอบรู้และเข้าใจในเรื่องการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา

สมรรถนะตามประกาศของคณะกรรมการคุรุสภา เรื่อง รายละเอียดมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพครู ตามข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562

- ทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา

มาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านความรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขา ครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์

ผลลัพธ์การเรียนรู้

- ผลลัพธ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี (มคอ. 1) สาขาครุศาสตร์ และศึกษาศาสตร์ วิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา

- ผลลัพธ์การเรียนรู้ตามความคิดเห็นของคณาจารย์ที่เข้าร่วมการจัดทำผังการสร้างข้อสอบ วิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา

โครงสร้างการทดสอบ

3.1 การเข้าใจสื่อดิจิทัล (น้ำหนักร้อยละ 25)

3.1.1 การใช้คอมพิวเตอร์และการใช้อินเทอร์เน็ต

3.1.2 เข้าใจสื่อและเทคโนโลยีอุบัติใหม่

3.1.3 การใช้ดิจิทัลเพื่อความมั่นคงปลอดภัย (พรบ. คอมพิวเตอร์ พรบ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล จรรยาบรรณในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล)

3.1.4 การเข้าใจข้อมูลและปัญญาประดิษฐ์

3.1.5 สิทธิและความรับผิดชอบ

3.1.6 การเข้าถึงข้อมูลและสารสนเทศ

3.1.7 สื่อสารและสร้างสื่อและสารสนเทศ

3.1.8 การรู้เท่าทันสื่อและสารสนเทศ แนวปฏิบัติในสังคมยุคดิจิทัล

3.1.9 สุขภาพดียุคดิจิทัล

3.1.10 ดิจิทัลคอมเมอร์ซ

3.2. การเข้าถึงและประยุกต์ใช้สื่อดิจิทัล (น้ำหนักร้อยละ 50)

3.2.1 การใช้คอมพิวเตอร์

3.2.2 การใช้งานอินเทอร์เน็ต
 3.2.3 การใช้โปรแกรมสร้างสื่อดิจิทัล
 3.2.4 การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปด้านการประมวลคำ ตารางคำนวณ และการ
 นำเสนองาน

- 3.2.5 การทำงานร่วมกันแบบออนไลน์
 3.2.6 การใช้ดิจิทัลเพื่อความมั่นคงปลอดภัย
 3.2.7 การใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์
 3.3 การสร้างสรรค์และการแก้ปัญหา (น้ำหนักร้อยละ 25)
 3.3.1 เลือก ประยุกต์ใช้นวัตกรรม และเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนรู้
 3.3.2 การสร้างเนื้อหาบนสื่อดิจิทัล การสื่อสาร การทำงานร่วมกัน การแก้ปัญหา
 3.3.3 การคิดริเริ่มและการนำพาตนเอง
 3.3.4 การยืดหยุ่นและการปรับตัว
 3.3.5 การทำงานร่วมกันในสังคมและวัฒนธรรม
 3.3.6 การแก้ปัญหาทางเทคนิคของการทำงานเทคโนโลยี
 3.3.7 การจัดการสิ่งแวดล้อมดิจิทัล
 3.3.8 การปรับเปลี่ยนทักษะในยุคดิจิทัล

4. วิชาชีพครู

มาตรฐานความรู้หรือสมรรถนะทางวิชาชีพครูตามมาตรฐานวิชาชีพที่คุรุสภากำหนด

- มีความรอบรู้และเข้าใจในเรื่องการเปลี่ยนแปลงบริบทของโลก สังคม และแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- มีความรอบรู้และเข้าใจในเรื่องจิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยาการศึกษา และจิตวิทยาให้คำปรึกษาในการวิเคราะห์และพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ
- มีความรอบรู้และเข้าใจในเรื่องหลักสูตร ศาสตร์การสอน และเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้
- มีความรอบรู้และเข้าใจในเรื่องการวัด ประเมินผลการเรียนรู้ และการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน
- มีความรอบรู้และเข้าใจในเรื่องการออกแบบ และการดำเนินการเกี่ยวกับงานประกันคุณภาพการศึกษา

สมรรถนะตามประกาศของคณะกรรมการคุรุสภา เรื่อง รายละเอียดมาตรฐาน
ความรู้และประสบการณ์วิชาชีพครู ตามข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ (ฉบับที่ 4)
พ.ศ. 2562

- รอบรู้บริบทการเปลี่ยนแปลงของสังคมทั้งภายในและภายนอกประเทศที่ส่งผลต่อ
การศึกษา และประยุกต์ใช้แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้
- เข้าใจธรรมชาติของผู้เรียน ช่วยเหลือและสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เต็ม
ศักยภาพ และให้คำแนะนำช่วยเหลือผู้เรียนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นได้
- วิเคราะห์ จัดทำ ใช้ ประเมินและพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาได้ จัดทำแผนการ
เรียนรู้และนำแผนการเรียนรู้ไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลจริงได้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียน บริหารจัดการ
ชั้นเรียนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสารได้ แสวงหาแหล่งเรียนรู้ที่
หลากหลายให้แก่ผู้เรียนได้ และประยุกต์ใช้หรือพัฒนาสื่อและนวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียนได้
- วัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนและนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนา
ผู้เรียนได้ เลือกใช้ผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้ และทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน
และพัฒนาผู้เรียนได้

- จัดการคุณภาพ พัฒนา และประเมินคุณภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้

มาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านความรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขา

ครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์

- (ข้อ 5.2.1) มีความรอบรู้ในหลักการ แนวคิด ทฤษฎี เนื้อหาสาระด้านวิชาชีพครู และมีความรอบรู้ ความเข้าใจในการบูรณาการความรู้กับการปฏิบัติจริง และบูรณาการข้ามศาสตร์

ผลลัพธ์การเรียนรู้

ผลลัพธ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี (มคอ. 1) สาขาครุศาสตร์และ
ศึกษาศาสตร์ วิชาชีพครู

ผลลัพธ์การเรียนรู้ตามความคิดเห็นของคณาจารย์ที่เข้าร่วมการจัดทำผังการสร้างข้อสอบ วิชาชีพครู

4.1 วิชาชีพครู ด้านการเปลี่ยนแปลงบริบทโลก สังคม และแนวคิดเศรษฐกิจ

พอเพียง

มาตรฐานความรู้หรือสมรรถนะทางวิชาชีพครูตามมาตรฐานวิชาชีพที่คุรุสภา

กำหนด

- มีความรอบรู้และเข้าใจในเรื่องการเปลี่ยนแปลงบริบทของโลก สังคม และ
แนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

สมรรถนะตามประกาศของคณะกรรมการคุรุสภา เรื่อง รายละเอียดมาตรฐาน
ความรู้และประสบการณ์วิชาชีพครู ตามข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ (ฉบับที่ 4)
พ.ศ. 2562

- รอบรู้บริบทการเปลี่ยนแปลงของสังคมทั้งภายในและภายนอกประเทศที่ส่งผล
ต่อการศึกษา และประยุกต์ใช้แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้

**มาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านความรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี
สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์**

- (ข้อ 5.2.1) มีความรอบรู้ในหลักการ แนวคิด ทฤษฎี เนื้อหาสาระด้านวิชาชีพครู
และมีความรู้ ความเข้าใจในการบูรณาการความรู้กับการปฏิบัติจริง และบูรณาการข้ามศาสตร์

ผลลัพธ์การเรียนรู้

ผลลัพธ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี (มคอ. 1) สาขาครุศาสตร์
และศึกษาศาสตร์ วิชาชีพครู ด้านการเปลี่ยนแปลงบริบทโลก สังคม และแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจ
พอเพียง

ผลลัพธ์การเรียนรู้ตามความคิดเห็นของคณาจารย์ที่เข้าร่วมการจัดทำผังการสร้าง
ข้อสอบ วิชาชีพครู ด้านการเปลี่ยนแปลงบริบทโลก สังคม และแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

โครงสร้างการทดสอบ

4.1.1 รอบรู้การเปลี่ยนแปลงบริบทของโลกและสังคม ทั้งภายในและภายนอก
ประเทศที่ส่งผลกระทบต่อการศึกษา (น้ำหนักร้อยละ 7)

1) การเปลี่ยนแปลงบริบทและแนวโน้มของโลกและสังคมที่ส่งผลกระทบต่อ
การศึกษา

1.1) นโยบาย กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และการเมือง

1.2) สภาวะเศรษฐกิจและการดำรงชีวิต

1.3) นวัตกรรมและเทคโนโลยี

1.4) การศึกษาเพื่อพัฒนาที่ยั่งยืน ด้านสังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และ

สุขภาพ

4.1.2 การนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตทุก
ระดับ (น้ำหนักร้อยละ 9)

1) การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตทุก
ระดับ

1.1) ความหมาย ความสำคัญ หลักการ

1.2) การนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนา
คน พัฒนาผู้เรียน พัฒนางานและพัฒนาชุมชน

4.2 วิชาชีพครู ด้านจิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยาการศึกษาและจิตวิทยาให้ คำปรึกษาในการวิเคราะห์และพัฒนาผู้เรียน

มาตรฐานความรู้หรือสมรรถนะทางวิชาชีพครูตามมาตรฐานวิชาชีพที่คุรุสภา
กำหนด

- มีความรอบรู้และเข้าใจในเรื่องจิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยาการศึกษา และ
จิตวิทยาให้คำปรึกษาในการวิเคราะห์และพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

สมรรถนะตามประกาศของคณะกรรมการคุรุสภา เรื่อง รายละเอียดมาตรฐาน
ความรู้และประสบการณ์วิชาชีพครู ตามข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ (ฉบับที่ 4)
พ.ศ. 2562

- เข้าใจธรรมชาติของผู้เรียน ช่วยเหลือและสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เต็ม
ศักยภาพ และให้คำแนะนำช่วยเหลือผู้เรียนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นได้

มาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านความรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี
สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์

- (ข้อ 5.2.1) มีความรอบรู้ในหลักการ แนวคิด ทฤษฎี เนื้อหาสาระด้านวิชาชีพครู
และมีความรอบรู้ ความเข้าใจในการบูรณาการความรู้กับการปฏิบัติจริง และบูรณาการข้ามศาสตร์

ผลลัพธ์การเรียนรู้

ผลลัพธ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี (มคอ. 1) สาขาครุศาสตร์
และศึกษาศาสตร์ วิชาชีพครู ด้านจิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยาการศึกษา และจิตวิทยาให้คำปรึกษา
ในการวิเคราะห์และพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

ผลลัพธ์การเรียนรู้ตามความคิดเห็นของคณาจารย์ที่เข้าร่วมการจัดทำผังการสร้าง
ข้อสอบ วิชาชีพครู ด้านจิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยาการศึกษา และจิตวิทยาให้คำปรึกษาในการ
วิเคราะห์และพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

โครงสร้างการทดสอบ

4.2.1 สามารถใช้ความรู้ทางจิตวิทยาในการวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล
ออกแบบกิจกรรม จัดเนื้อหาสาระ บริหารจัดการ และมีกลไกการช่วยเหลือ เพื่อแก้ไขและส่งเสริม
พัฒนาผู้เรียนเพื่อแก้ไขและส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนตามความต้องการ ความสนใจ ความถนัด และ
ศักยภาพที่มีความแตกต่างกันระหว่างบุคคล ทั้งผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษและผู้เรียนที่มี
ข้อจำกัดทางกาย (น้ำหนักร้อยละ 24)

1) เข้าใจธรรมชาติของผู้เรียน

- 1.1) เลือกใช้วิธีการที่เหมาะสมในการรวบรวมข้อมูลของผู้เรียน
- 1.2) สามารถวิเคราะห์ความแตกต่างของผู้เรียนบนพื้นฐานของข้อมูลที่เชื่อถือได้
- 1.3) จำแนกธรรมชาติของผู้เรียนในด้านต่าง ๆ เช่น บุคลิกภาพ ความถนัด ความสนใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา ได้อย่างถูกต้อง
- 1.4) สามารถสังเคราะห์แบบการเรียนรู้ (learning style) ของผู้เรียนได้ตรงตามสภาพความเป็นจริง
- 2) ช่วยเหลือสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ
 - 2.1) การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนได้
 - 2.2) มีบุคลิกภาพความเป็นครูในการกระตุ้นและส่งเสริมการเรียนรู้และกระบวนการคิดของผู้เรียนตามความแตกต่างระหว่างบุคคล (การสร้างแรงจูงใจ การตั้งคำถาม การยอมรับความคิดเห็น เป็นต้น)
 - 2.3) สามารถนำแนวคิดทางจิตวิทยาพัฒนาการมาพัฒนาวัตกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ (การใช้เกม เพลง)
- 3) ให้คำแนะนำช่วยเหลือผู้เรียนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นได้
 - 3.1) ระบุพฤติกรรมที่เป็นปัญหาและสาเหตุได้อย่างสมเหตุสมผล
 - 3.2) วิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและช่วยเหลือผู้เรียนได้
 - 3.3) กำหนดกระบวนการแก้ปัญหาและช่วยเหลือผู้เรียนได้

4.3 วิชาชีพครู ด้านหลักสูตร ศาสตร์การสอน เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ มาตรฐานความรู้หรือสมรรถนะทางวิชาชีพครูตามมาตรฐานวิชาชีพที่คุรุสภากำหนด

- มีความรอบรู้และเข้าใจในเรื่อง หลักสูตร ศาสตร์การสอน และเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้

สมรรถนะตามประกาศของคณะกรรมการคุรุสภา เรื่อง รายละเอียดมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพครู ตามข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562

- วิเคราะห์ จัดทำ ใช้ ประเมินและพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาได้ จัดทำแผนการเรียนรู้และนำแผนการเรียนรู้ไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลจริงได้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียน บริหารจัดการชั้นเรียนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสารได้ และหาแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายให้แก่ผู้เรียนได้ และประยุกต์ใช้ หรือพัฒนาสื่อและนวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียนได้

มาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านความรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี

สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์

- (ข้อ 5.2.1) มีความรอบรู้ในหลักการ แนวคิด ทฤษฎี เนื้อหาสาระด้านวิชาชีพครู และมีความรอบรู้ ความเข้าใจในการบูรณาการความรู้กับการปฏิบัติจริง และบูรณาการข้ามศาสตร์

ผลลัพธ์การเรียนรู้

ผลลัพธ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี (มคอ. 1) สาขาครุศาสตร์ และศึกษาศาสตร์ วิชาชีพครู ด้านหลักสูตร ศาสตร์การสอน และเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้

ผลลัพธ์การเรียนรู้ตามความคิดเห็นของคณาจารย์ที่เข้าร่วมการจัดทำผังการสร้าง ข้อสอบ วิชาชีพครู ด้านหลักสูตร ศาสตร์การสอน และเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้

โครงสร้างการทดสอบ

4.3.1 มีความรู้และเข้าใจในเรื่องหลักสูตร ศาสตร์การสอน และเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ (น้ำหนักร้อยละ 24)

1) หลักสูตร

1.1) กระบวนการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และเป็นไปตามความต้องการของท้องถิ่น (การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน การร่างหลักสูตร การตรวจก่อนใช้ การปรับปรุง การใช้และบริหารจัดการ การประเมินหลักสูตร และการปรับปรุงหลักสูตร)

1.2) ลักษณะหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อผู้เรียนเป็นสำคัญและสอดคล้องกับท้องถิ่น

1.3) การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร (R&D) ที่เป็นระบบและเชื่อถือได้ และมีความเป็นนวัตกรรม

1.4) หลักสูตรหรือแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการและเชื่อมโยงกับวิถีชีวิต

1.5) การใช้นวัตกรรมของโลกยุคใหม่เพื่อการพัฒนาหลักสูตร (PLC, AI, BIG-DATA, Blockchain, Social Lab or Coding etc.)

2) ศาสตร์การสอน

2.1) พฤติกรรมการจัดการเรียนรู้ของครูที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ (วางแผนการสอน การจัดการเรียนรู้ (พฤติกรรมครู นักเรียน) สรุปรูป เชื่อมโยงการเรียนรู้ วัดประเมินผลเพื่อพัฒนาต่อยอดการสอนของครูและการเรียนรู้ของนักเรียน)

2.2) การเรียนการสอนแบบบูรณาการหรือแบบองค์รวมเพื่อพัฒนาสู่การเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ (แก่ง ดี มีสุข/พุทธิพิสัย/ทักษะพิสัย/จิตพิสัย/KAP/Head/Hand/Heart)

2.3) การจัดองค์ประกอบการเรียนการสอนให้มีลักษณะที่ดี (ครู ผู้เรียน วัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม และสื่อ การจัดการชั้นเรียนและสิ่งแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้ การวัด ประเมินผล)

3) หลักสูตรและเทคโนโลยี

3.1) การประยุกต์ใช้และสร้างเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ที่มี ประสิทธิภาพและเหมาะสม

4.4 วิชาชีพครู ด้านการวัดประเมินผลการเรียนรู้และการวิจัยเพื่อแก้ปัญหา และ พัฒนาผู้เรียน

มาตรฐานความรู้หรือสมรรถนะทางวิชาชีพครูตามมาตรฐานวิชาชีพที่คุรุสภา กำหนด

- มีความรอบรู้และเข้าใจในเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และการวิจัย เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน

สมรรถนะตามประกาศของคณะกรรมการคุรุสภา เรื่อง รายละเอียดมาตรฐาน ความรู้และประสบการณ์วิชาชีพครู ตามข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562

- วัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนและนำผลการประเมินไปใช้ในการ พัฒนาผู้เรียนได้ เลือกใช้ผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้ และทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียน การสอนและพัฒนาผู้เรียนได้

มาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านความรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์

- (ข้อ 5.2.1) มีความรอบรู้ในหลักการ แนวคิด ทฤษฎี เนื้อหาสาระด้านวิชาชีพครู และมีความรอบรู้ ความเข้าใจในการบูรณาการความรู้กับการปฏิบัติจริง และบูรณาการข้ามศาสตร์

ผลลัพธ์การเรียนรู้

ผลลัพธ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี (มคอ. 1) สาขาครุศาสตร์ และศึกษาศาสตร์ วิชาชีพครู ด้านการวัดประเมินผลการเรียนรู้และการวิจัยเพื่อแก้ปัญหา และพัฒนา ผู้เรียน

ผลลัพธ์การเรียนรู้ตามความคิดเห็นของคณาจารย์ที่เข้าร่วมการจัดทำผังการสร้าง ข้อสอบ วิชาชีพครู ด้านการวัดประเมินผลการเรียนรู้และการวิจัยเพื่อแก้ปัญหา และพัฒนาผู้เรียน

โครงสร้างการทดสอบ

4.4.1 มีความรู้และความเข้าใจในเรื่องการวัด ประเมินผลการเรียนรู้และการวิจัย เพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาผู้เรียน (น้ำหนักร้อยละ 24)

- 1) การวัด ประเมินผลการเรียนรู้
- 1.1) การวัดผลการเรียนรู้
 - 1.1.1) หลักการวัดผลการเรียนรู้
 - 1.1.2) วิธีการและเครื่องมือวัดผลการเรียนรู้
 - 1.2) การประเมินผลการเรียนรู้
 - 1.2.1) หลักการประเมินผลการเรียนรู้
 - 1.2.2) เกณฑ์การประเมินผลการเรียนรู้ (องกลุ่ม อิงเกณฑ์ Rubic)
 - 1.3) การนำผลประเมินไปใช้
 - 1.3.1) การนำผลการประเมินไปใช้ในการแก้ปัญหา และพัฒนา
 - 1.3.2) การนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน
- 2) การวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน
- 2.1) การวิเคราะห์ปัญหาและการออกแบบการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้
 - 2.1.1) การวิเคราะห์ปัญหาการเรียนรู้
 - 2.1.2) การออกแบบการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้
 - 2.2) การนำผลวิจัยไปใช้
 - 2.2.1) การนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียน
 - 2.2.2) การนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน
 - 2.2.3) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผลการวิจัย
- 4.5 วิชาชีพครู ด้านการออกแบบและการดำเนินการเกี่ยวกับงานประกันคุณภาพ การศึกษา
- มาตรฐานความรู้หรือสมรรถนะทางวิชาชีพครูตามมาตรฐานวิชาชีพที่คุรุสภา กำหนด
- มีความรอบรู้และเข้าใจในเรื่องการออกแบบและการดำเนินการเกี่ยวกับงานประกันคุณภาพการศึกษา
- สมรรถนะตามประกาศของคณะกรรมการคุรุสภา เรื่อง รายละเอียดมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพครู ตามข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562
- จัดการคุณภาพ พัฒนา และประเมินคุณภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้
- มาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านความรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์

- (ข้อ 5.2.1) มีความรอบรู้ในหลักการ แนวคิด ทฤษฎี เนื้อหาสาระด้านวิชาชีพครู และมีความรอบรู้ ความเข้าใจในการบูรณาการความรู้กับการปฏิบัติจริง และบูรณาการข้ามศาสตร์

ผลลัพธ์การเรียนรู้

ผลลัพธ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี (มคอ. 1) สาขาครุศาสตร์ และศึกษาศาสตร์ วิชาชีพครู ด้านการออกแบบและการดำเนินการเกี่ยวกับงานประกันคุณภาพ การศึกษา

ผลลัพธ์การเรียนรู้ตามความคิดเห็นของคณาจารย์ที่เข้าร่วมการจัดทำผังการสรุ่ง ข้อสอบ วิชาชีพครู ด้านการออกแบบ และการดำเนินการเกี่ยวกับงานประกันคุณภาพการศึกษา

โครงสร้างการทดสอบ

4.5.1 การออกแบบและการดำเนินการเกี่ยวกับงานประกันคุณภาพการศึกษา (น้ำหนักร้อยละ 12)

- 1) อธิบายความสัมพันธ์และความแตกต่างของการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในและการประกันคุณภาพการศึกษาภายนอกได้
- 2) สามารถวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อย อุปสรรคของการประกันคุณภาพ การศึกษาของประเทศได้
- 3) ประยุกต์ผลการประกันคุณภาพไปใช้ในการเรียนการสอน
- 4) ประยุกต์ใช้ผลการประกันคุณภาพไปใช้ในการวางแผนพัฒนา

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอบใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู สรุปได้ว่า ในการสอบ ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูมีการกำหนดรายวิชาสำหรับใช้ทดสอบ จำนวน 4 รายวิชา คือ การใช้ ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา และวิชาชีพครู

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

พิชญาภา ยืนยาว และคนอื่น ๆ (2563, น. 13) ได้ทำการวิจัยการพัฒนารูปแบบกลไกและ ระบบการคัดกรองผู้ประกอบวิชาชีพครูตามมาตรฐานวิชาชีพของคุรุสภา ซึ่งการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนารูปแบบกลไกและระบบการคัดกรองผู้ประกอบวิชาชีพครู ตามมาตรฐานวิชาชีพของคุรุสภา และแนวทางการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเฉพาะทาง ผู้ให้ข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ การสนทนา กลุ่ม และเทคนิคเดลฟาย รวมจำนวน 43 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน เลขาธิการคุรุสภาผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้ให้ข้อมูลโดยตอบแบบสอบถาม รวมทั้งสิ้น 793 คน ประกอบด้วยบุคลากรจากสถาบันการผลิตครูและหน่วยงานใช้ครู ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องใน

สถานศึกษา และผู้ร่วมประชุมสัมมนา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม แบบประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหามัธยฐาน พิสัยควอไทล์ ค่าร้อยละ ค่าฐานนิยม ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์แบบอุปนัย

ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบกลไกและระบบการคัดกรองผู้ประกอบการวิชาชีพครูตามมาตรฐานวิชาชีพของคุรุสภา ประกอบด้วย 1) กลไกและระบบการผลิตครู มี 4 มาตรฐาน ได้แก่ มาตรฐานการคัดเลือก มาตรฐานหลักสูตร มาตรฐานการผลิต และมาตรฐานบัณฑิต 2) กลไกและระบบการใช้ครู มี 4 ประเด็น ได้แก่ กระบวนการสรรหา บรรจุ และแต่งตั้งครู ประเภทของใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู การเลื่อนวิทยฐานะของครู และการกำหนด สมรรถนะของผู้สอน และ 3) กลไกและระบบการพัฒนาครู มี 2 แนวทาง ได้แก่ แนวทางการต่ออายุใบอนุญาต ประกอบวิชาชีพครู และแนวทางการพัฒนาครู ส่วนแนวทางในการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเฉพาะทางสามารถทำได้ 2 แนวทาง คือ 1) ผู้ประกอบวิชาชีพครูที่ต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเฉพาะทาง และ 2) ผู้ประกอบวิชาชีพครูไม่จำเป็นต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเฉพาะทาง

สุทธิกร แก้วทอง (2563, น. 126-128) ได้ศึกษาวิจัยและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อสร้างเสริมสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยมีจุดมุ่งหมายเฉพาะเพื่อ 1) ศึกษาสมรรถนะ และความต้องการจำเป็นในการสร้างเสริมสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ ศึกษาข้อมูลเชิงปริมาณโดยเก็บข้อมูลจากอาจารย์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาพลศึกษา จำนวน 163 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง 2) พัฒนาและตรวจสอบประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมฯ โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ในการตรวจสอบคุณภาพหลักสูตร นำหลักสูตรไปทดลองใช้ และตรวจสอบประสิทธิภาพหลักสูตรฝึกอบรมฯ กับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 30 คน 3) ทดลองใช้และศึกษาประสิทธิผลของการใช้หลักสูตรฝึกอบรมฯ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ ได้มาจากการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 46 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม นำข้อมูลที่ได้มาหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความแปรปรวนตัวแปรพหุนาม และการทดสอบค่าที ซึ่งผลการวิจัย พบว่า 1. นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ มีสมรรถนะ 7 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ด้านการสร้างนวัตกรรมและวิจัยในชั้นเรียน ด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยมีความต้องการจำเป็นในการสร้างเสริมสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์

วิชาชีพครู 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการสร้างนวัตกรรมและวิจัยในชั้นเรียน ด้านการวัดและประเมินผล การศึกษา และด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา 2. ผลการพัฒนาหลักสูตร พบว่า องค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรมฯ มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา วิธีการฝึกอบรม สื่อ/สิ่งอำนวยความสะดวก/อุปกรณ์ และการวัดและประเมินผล โดยพบว่าหลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด (4.59 ± 0.22) และมีค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพเชิงผลลัพธ์ (E_1/E_2) เท่ากับ $81.52/80.78$ สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 3. ผลการใช้หลักสูตรฝึกอบรมฯ พบว่า 1) ภายหลังการใช้หลักสูตร กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านเจตคติ สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนด้านความรู้ หลังการใช้หลักสูตรสูงกว่าก่อนการใช้หลักสูตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) กลุ่มทดลองมีค่าร้อยละของคะแนนด้านทักษะเชิงปฏิบัติและด้านเจตคติ หลังการใช้หลักสูตรสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

วัชรพล เคนศรี (2562, น. 156-157) ได้ศึกษาวิจัยหลักสูตรอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน 2) สร้างหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน 3) การทดลองใช้และประเมินหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ในสถานการณ์จริง

ผลการวิจัยพบว่า 1) โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนทั้งหมดตั้งอยู่ในสถานที่ห่างไกล การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาพลศึกษาโดยส่วนใหญ่เป็นบทบาทหน้าที่ของครูประจำชั้น ปัญหาที่พบเกิดจากการที่ไม่มีครูที่มีวุฒิการศึกษาทางพลศึกษาหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้ครูขาดความรู้ความเข้าใจและทักษะ และปัญหาในเรื่องของความพร้อมของสถานที่ วัสดุและอุปกรณ์การสอน ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นพบว่า ครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนมีความต้องการจำเป็นในด้านทักษะการจัดการเรียนรู้พลศึกษา เป็นลำดับที่ 1 ($PNlb=0.22$) รองลงมาคือ ด้านความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา และเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ($PNlb=0.21, 0.16$) ตามลำดับ 2. หลักสูตรฝึกอบรมที่สร้างขึ้นโดยมีกรอบในการสังเคราะห์ตามองค์ประกอบของหลักสูตร 9 ประการ คือ 1) หลักการของหลักสูตร 2) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร 3) โครงสร้างของหลักสูตรฝึกอบรม 4) กำหนดการฝึกอบรม 5) แนวทางการจัดกิจกรรม 6) ระยะเวลาในการฝึกอบรม 7) ผู้เข้าร่วมการฝึกอบรม 8) สื่อประกอบการฝึกอบรม 9) การประเมินผลการฝึกอบรม 3. ผลการทดลองใช้และประเมินผลหลักสูตรฝึกอบรม เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับ

ประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนในสถานการณ์จริง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ ทักษะ และเจตคติเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พงศธร ไพจิตร, สุธนะ ติงศภักดิ์ และ เอ็มอัชมา วัฒนบุรานนท์ (2562, น. 30) ได้ศึกษาการประเมินความต้องการจำเป็นในการเตรียมความพร้อมก่อนฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะของนักศึกษาครูสาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษา 1) สมรรถนะที่เป็นจริงและสมรรถนะที่ควรจะเป็นของนักศึกษาครูสาขาวิชาพลศึกษา 2) ความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะของนักศึกษาครูสาขาวิชาพลศึกษา วิธีการดำเนินการวิจัยเป็นการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น (Needs Assessment Research) แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ 1) กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย 2) ศึกษาสมรรถนะที่เป็นจริงและสมรรถนะที่ควรจะเป็นในการสร้างเสริมสมรรถนะของนักศึกษาครูสาขาวิชาพลศึกษา 3) ประเมินความต้องการจำเป็นในการเตรียมความพร้อมก่อนฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะของนักศึกษาครูสาขาวิชาพลศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อาจารย์นิเทศก์การศึกษา อาจารย์นิเทศก์วิชาพลศึกษา ครูพี่เลี้ยง และนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสาขาวิชาพลศึกษา รวมทั้งสิ้น 125 คน โดยใช้การสุ่มแบบเจาะจง (purposive selection) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การหาค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) หาค่าความต้องการจำเป็น โดยวิธี Priority Need Index แบบปรับปรุง (PNI Modified) ผลการศึกษาพบว่า

1. สมรรถนะที่เป็นจริงในการสร้างเสริมสมรรถนะของนักศึกษาครูสาขาวิชาพลศึกษา โดยรวมทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี (3.87 ± 0.65) สมรรถนะที่ควรจะเป็นในการสร้างเสริมสมรรถนะของนักศึกษาครูสาขาวิชาพลศึกษา โดยรวมทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดีมาก (4.68 ± 0.45)

2. การประเมินความต้องการจำเป็นในการเตรียมความพร้อมก่อนฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะของนักศึกษาครูสาขาวิชาพลศึกษา โดยภาพรวมทุกด้านมีความจำเป็นทุกรายการ โดยมีค่าความต้องการจำเป็น (PNI Modified) อยู่ระหว่าง 0.11-0.31

พัชรี ศีระษะภูมิ, พิสมัย ศรีอำไพ, และ นิภาพร ชุตินันต์ (2560, น. 120-121) ได้ศึกษาวิจัยการพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างสมรรถนะครู ด้านทักษะการคิดแก้ปัญหาโดยผสมผสานแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมและทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพและความต้องการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะการคิดแก้ปัญหา รวมทั้งศึกษาผลการใช้หลักสูตรเสริมสร้างสมรรถนะครู ด้านทักษะการคิดแก้ปัญหา ดำเนินการวิจัยเป็น 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ระยะที่ 2 การพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านทักษะการคิดแก้ปัญหา ระยะที่ 3 การทดลองใช้หลักสูตร กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอนวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 14 คน ซึ่งได้มาโดยการ

เลือกแบบเจาะจง สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วย t-test (Dependent sample) ผลการศึกษา พบว่า 1) ผลการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการ พบว่า การจัดการเรียนรู้ ด้านทักษะการคิดแก้ปัญหาของครูระดับประถมศึกษา ยังประสบปัญหาด้านความรู้ความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ 2) การพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างสมรรถนะครู ด้านทักษะการคิดแก้ปัญหา พบว่า หลักสูตรเสริมสร้างสมรรถนะครูมี 5 องค์ประกอบ คือ หลักการของหลักสูตร จุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาของหลักสูตร กระบวนการเสริมสร้างสมรรถนะครู และการประเมินผล มีผลการประเมินความเหมาะสมของผู้เชี่ยวชาญในระดับมาก 3) ผลการศึกษาการใช้หลักสูตรเสริมสร้างสมรรถนะครู ด้านทักษะการคิดแก้ปัญหา โดยผสานแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมและทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง พบว่า ครูผู้รับการพัฒนาตามหลักสูตรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ ด้านทักษะการคิดแก้ปัญหาหลังเสริมสร้างสมรรถนะครู สูงกว่าก่อนเสริมสร้างสมรรถนะครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความพึงพอใจในระดับมาก

กิติชัย แสนสุวรรณ (2560, น. 136-137) ได้ศึกษาวิจัยการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมสมรรถนะการวิจัยของครูพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษา จังหวัดมหาสารคาม โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมสมรรถนะการวิจัยของครูพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษา จังหวัดมหาสารคาม การวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะการวิจัยของครูพลศึกษาระดับมัธยมศึกษา จังหวัดมหาสารคาม กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูพลศึกษา จำนวน 80 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม ระยะที่ 2 การพัฒนาและทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมสมรรถนะการวิจัยของครูพลศึกษาระดับมัธยมศึกษา จังหวัดมหาสารคาม กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูพลศึกษา จำนวน 10 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ คือ หลักสูตรฝึกอบรมสมรรถนะการวิจัยที่สร้างขึ้น จำนวน 10 หน่วย ประกอบด้วย หลักสูตรฝึกอบรมในระบบออนไลน์ 6 หน่วย หลักสูตรฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ 4 หน่วย และแบบทดสอบ และระยะที่ 3 การประเมินสมรรถนะการวิจัย กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูพลศึกษาที่ผ่านการอบรมจำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบทดสอบประมวลความรู้ด้านการวิจัย แบบประเมินทักษะการวิจัย และแบบวัดเจตคติต่อการวิจัย และแบบประเมินความพึงพอใจ ผลการวิจัย พบว่า 1) ครูพลศึกษาระดับมัธยมศึกษา จังหวัดมหาสารคามมีความต้องการในการอบรมสมรรถนะการวิจัย โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความต้องการในระดับมากที่สุด 23 ข้อ อยู่ในระดับมาก 16 ข้อ และอยู่ในระดับปานกลาง 1 ข้อ ซึ่งข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูล การสร้างเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล และการตั้งวัตถุประสงค์ ตามลำดับ 2) คุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรมสมรรถนะการวิจัยของครูพลศึกษาระดับมัธยมศึกษา จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายหน่วยพบว่า หน่วยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ หน่วยที่ 4 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง หน่วยที่ 5

การเขียนเค้าโครงการวิจัย และหน่วยที่ 6 ตัวแปรและสมมติฐานการวิจัย ตามลำดับ 3) ประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมสมรรถนะการวิจัยของครูพลศึกษาระดับมัธยมศึกษา จังหวัดมหาสารคาม มีค่าเฉลี่ยจากการวัดระหว่างการอบรม คิดเป็นร้อยละ 85 และค่าเฉลี่ยจากการทดสอบความรู้หลังการอบรมเท่ากับร้อยละ 86.2 ดังนั้น หลักสูตรฝึกอบรมฯ มีประสิทธิภาพ 85.0/86.2 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ 4) ผลการเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการฝึกอบรมของครูพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษา จังหวัดมหาสารคาม พบว่า ผู้เข้าอบรมสมรรถนะการวิจัยของครูพลศึกษาระดับมัธยมศึกษา จังหวัดมหาสารคาม มีคะแนนหลังการอบรมสูงกว่าก่อนการอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 5) ผลการประเมินทักษะการวิจัยของครูพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษา จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก (ร้อยละ 80.04) โดยมีการประเมินรายบุคคล อยู่ระหว่างร้อยละ 75.00-83.33 มีคุณภาพในระดับดีมาก 7 คน (ร้อยละ 70.00) มีคุณภาพในระดับดี 3 คน (ร้อยละ 30) 6) ผลการเปรียบเทียบเจตคติต่อการวิจัย ระหว่างหลังการอบรมและก่อนการอบรมสมรรถนะการวิจัย พบว่า ครูพลศึกษาที่เข้ารับการฝึกอบรม มีเจตคติต่อการวิจัยหลังเข้ารับการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการเข้ารับการฝึกอบรม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ไพญาดา สังข์ทอง (2558, น. 111-113) ได้ศึกษาวิจัยการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อสร้างเสริมสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิตหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อสร้างเสริมสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิตหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา โดยมีกระบวนการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ระยะคือ 1) ศึกษาความต้องการจำเป็นในกาสร้างเสริมสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิตหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา เก็บรวบรวมข้อมูล จากอาจารย์นิเทศก์การศึกษา อาจารย์นิเทศวิชาเฉพาะ และอาจารย์พี่เลี้ยง จำนวน 100 คน ที่ได้มาจากวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นอย่างมีสัดส่วน จากนั้น 2) สร้างและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพหลักสูตร จำนวน 5 คน นำหลักสูตรไปทดลองใช้กับนิสิตหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา จำนวน 30 คน 3) ทดลองใช้และประเมินผลหลักสูตรฝึกอบรมกับนิสิตหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา จำนวน 30 คน ที่ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย โดยวิธีจับสลากแบบไม่ใส่คืน ผลการวิจัยพบว่า

1. ความต้องการจำเป็นในการ สร้างเสริมสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิตหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา พบว่า มี 3 ด้าน คือ ด้านประกันคุณภาพ การศึกษาด้านการวิจัยในชั้นเรียน และด้านหลักสูตรสถานศึกษา ตามลำดับ

2. ผลการประเมินความเหมาะสมในการสร้างและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อสร้างเสริมสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิตหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา พบว่า ด้านหลักสูตรสถานศึกษา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 ค่า

เบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.35 ด้านประกันคุณภาพการศึกษา และด้านการวิจัยในชั้นเรียนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 และ 4.27 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.69 และ 0.75 ตามลำดับ

3. ประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรม พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการฝึกอบรมกับผลสัมฤทธิ์ ประกอบด้วย ด้านประกันคุณภาพการศึกษา มีค่า $E1 = 86.53/E2 = 85.45$ ด้านการวิจัยในชั้นเรียนมีค่า $E1 = 84.11/E2 = 81.44$ และด้านหลักสูตรสถานศึกษามีค่า $E1 = 84.43/E2 = 85.12$

4. เจตคติ ภายหลังการเข้าร่วมหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อสร้างเสริมสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิตหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา พบว่า ด้านประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการวิจัยในชั้นเรียน และด้านหลักสูตรสถานศึกษา อยู่ในระดับดี

5. ทักษะเชิงปฏิบัติ ภายหลังการเข้าร่วมหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อสร้างเสริมสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิตหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา พบว่า นิสิตมีระดับทักษะเชิงปฏิบัติการ ด้านประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการวิจัยในชั้นเรียน และด้านหลักสูตรสถานศึกษาอยู่ในระดับดี

ประกอบ คุณารักษ์ และ ธัญสินี เล่าส้ม (2557, น. 7-18) ได้ศึกษาวิจัยการพัฒนารูปแบบการรับรองปริญญาทางการศึกษาเพื่อการประกอบวิชาชีพ ซึ่งการวิจัยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อพัฒนารูปแบบ การรับรองปริญญาทางการศึกษาเพื่อการประกอบวิชาชีพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มผู้ควบคุมมาตรฐาน จำนวน 20 คน 2) กลุ่มผู้ผลิตบัณฑิต จำนวน 92 คน และ 3) กลุ่มผู้ใช้บัณฑิต จำนวน 49 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง แบบสอบถามความคิดเห็น และแบบประเมินรูปแบบการรับรองปริญญาทางการศึกษาเพื่อการประกอบวิชาชีพ เก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนกุมภาพันธ์-มิถุนายน 2555 วิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการรับรอง ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 มาตรฐานและเกณฑ์การรับรอง ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1.1) มาตรฐานหลักสูตรและเกณฑ์การรับรอง 1.2) มาตรฐานการผลิตและเกณฑ์การรับรอง 1.3) มาตรฐานบัณฑิตและเกณฑ์การรับรอง และ 1.4) การติดตามผลการรับรองและเกณฑ์การรับรอง ส่วนที่ 2 วิธีการและขั้นตอนการพิจารณาหลักสูตรเพื่อรับรอง ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 2.1) การแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการประเมินมาตรฐานหลักสูตรและมาตรฐานการผลิต 2.2) การกำหนดบทบาทและหน้าที่ของคณะอนุกรรมการ 2.3) การตรวจเยี่ยมเพื่อประเมินสภาพจริง และ 2.4) การพิจารณารับรอง และ ส่วนที่ 3 ปัจจัยสู่ความสำเร็จ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 3.1) คู่มือการใช้รูปแบบการรับรองปริญญาทางการศึกษาเพื่อการประกอบวิชาชีพ 3.2) ระเบียบ ประกาศ และ

ข้อบังคับต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรับรอง 3.3) ค่าใช้จ่ายในกระบวนการรับรอง 3.4) ผู้ที่เกี่ยวข้อง นอกเหนือจากคณะกรรมการประเมินมาตรฐานหลักสูตรและมาตรฐานการผลิต และ 3.5) การประกันคุณภาพภายในและภายนอกตามเกณฑ์การประเมิน

เกียรติวัฒน์ วิชาญกาญจน์, สุรางค์ เมรานนท์ และ ชาตรี เกิดธรรม (2556, น. 1-18) ได้ศึกษาวิจัยการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครูสาขาวิชาพลศึกษา สถาบันการพลศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาองค์ประกอบการเรียนการสอนพลศึกษาสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู สาขาวิชาพลศึกษา สถาบันการพลศึกษา 2) เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู สาขาวิชาพลศึกษา สถาบันการพลศึกษา 3) เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู สาขาวิชาพลศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิธีการดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา นักศึกษาวิชาชีพครู สาขาวิชาพลศึกษา สถาบันการพลศึกษา จำนวน 450 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม เรื่ององค์ประกอบการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา นักศึกษาวิชาชีพครู สาขาวิชาพลศึกษา สถาบันการพลศึกษา ตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามหาดัชนีความสอดคล้องความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ และค่าความเชื่อมั่นโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีของครอนบาคเท่ากับ 0.89 ใช้กระบวนการวิธีวิจัยเชิงสำรวจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติวิเคราะห์องค์ประกอบ ระยะที่ 2 กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักศึกษาวิชาชีพครู สาขาวิชาพลศึกษา สถาบันการพลศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่มในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน และยืนยันรูปแบบโดยการสนทนากลุ่มของผู้เชี่ยวชาญ จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้การเรียนรายวิชาเซปักตะกร้อ 1 ตรวจสอบคุณภาพหาค่าดัชนีความสอดคล้องความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หาค่าความเชื่อมั่นตามวิธีของคูเดอร์ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.90 ค่าอำนาจจำแนกมีค่าระหว่าง 0.81-0.89 และค่า ความยาก-ง่าย มีค่าระหว่าง 0.45-0.55 นำแผนการจัดการเรียนรู้ฉบับสมบูรณ์ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ระยะเวลาในการทดลอง 16 สัปดาห์ ๆ ละ 3 ชั่วโมงใช้แบบแผนการวิจัยกึ่งทดลองที่มีการควบคุมบางส่วนแบบหนึ่งกลุ่มวัดหลายครั้ง ทดสอบทักษะกีฬาเซปักตะกร้อ ก่อนและหลังเรียนทุก 2 สัปดาห์ วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำ วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามกรอบมาตรฐาน TQF ก่อนและหลังเรียนโดยใช้ค่าที่ ผลการศึกษาพบว่า

1. องค์ประกอบการเรียนการสอนพลศึกษาสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู สาขาวิชาพลศึกษา สถาบันการพลศึกษา ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบคือ 1) หลักการ แนวคิด และทฤษฎีการเรียนรู้ 2) วัตถุประสงค์ 3) ขั้นตอนการเรียนการสอน 4) กิจกรรมการเรียนการสอน และ 5) การวัดและการประเมินผล คำนี้นักแต่ละองค์ประกอบ 0.895, 0.800, 0.811, 0.889 และ 0.843 ตามลำดับ

2. การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน ประกอบด้วย 2.1) การเรียนรู้ด้วยการกระทำหรือ การลงมือปฏิบัติจริงทฤษฎีการเรียนรู้ คือ กลุ่มทฤษฎีการสร้างความสัมพันธ์ต่อเนื่อง และกลุ่มทฤษฎี การเรียนรู้แบบปัญญา 2.2) วัตถุประสงค์ เพื่อให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ และการจัดการเรียนรู้ด้าน ทักษะทางปัญญา รู้จักคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหา อย่างเป็นระบบ ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล มีความรับผิดชอบและส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ การทำงานร่วมกัน ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี ด้านทักษะ กีฬาและสมรรถภาพทางกาย 2.3) ขั้นตอนการเรียนการสอน 7 ขั้นตอน คือ (1) ขั้นการทำสมาธิ (2) ขั้น การเตรียมความพร้อมและอบอุ่นร่างกาย (3) ขั้นการอธิบายและสาธิต (4) ขั้นการฝึกหัดทักษะ (5) ขั้นการเคลื่อนไหวศึกษา (6) ขั้นการนำไปประยุกต์ใช้และนำเสนองาน และ (7) ขั้นสรุปและสรุปปฏิบัติ 2.4) กิจกรรมการเรียนการสอนคือการฝึกปฏิบัติสมาธิและการสังเกต พฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรม การศึกษาเนื้อหา ประวัติ ทดสอบ อภิปรายความรู้ทางกีฬา และการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ การคิดวิเคราะห์นำความรู้และทักษะกีฬาไป ประยุกต์ใช้ในการแข่งขันและนำเสนองานหน้าชั้นเรียน การจัดทำโครงการจัดการแข่งขันทักษะกีฬาแบบกลุ่ม การสร้างโปรแกรมและกำหนดการแข่งขัน ทักษะกีฬา และการส่งงานผ่านระบบจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ การฝึกปฏิบัติ ทดสอบทักษะกีฬาและ สมรรถภาพทางกาย และ 2.5) การวัดและการประเมินผล ใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 5 ด้าน ตามกรอบมาตรฐาน TQF และแบบทดสอบทักษะกีฬาและสมรรถภาพทางกาย

3. ผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอน ปรากฏดังนี้ 3.1) ผลการเปรียบเทียบความแตกต่าง ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความรู้ และการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา คิดวิเคราะห์ และ แก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลความรับผิดชอบและส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ การทำงานร่วมกัน ด้านการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และ สมรรถภาพทางกายหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3.2) และผล การเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยทักษะกีฬาเซปักตะกร้อ มีความแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สันต์ ศูนย์กลาง (2551, น. 111-112) ได้ศึกษาวิจัยการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้าง ทักษะการปฏิบัติวิชาชีพเพื่อพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม สำหรับครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมี จุดมุ่งหมายของการวิจัยเพื่อพัฒนาและศึกษาประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างทักษะ การปฏิบัติวิชาชีพเพื่อพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม สำหรับครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระบวนการพัฒนาหลักสูตรประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ

1. การกำหนดข้อมูลพื้นฐาน ข้อมูลที่นำมาใช้สำหรับการพัฒนาหลักสูตรครั้งนี้มาจาก 2 แหล่ง คือ 1) การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับการออกแบบ และ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม และ 2) การศึกษาสภาพ ปัญหา และ

ความต้องการเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม โดยการสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) พบว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่ต้องการ พัฒนาในด้านนี้ โดยการพัฒนาด้านการลงมือปฏิบัติเพื่อนำไปใช้ในสถานการณ์จริง มีกระบวนการพัฒนาที่ต่อเนื่องและไม่ทิ้งห้องเรียน

2. การออกแบบหลักสูตร จำแนกการดำเนินการออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ 1) การเขียน โครงร่างหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วย ปัญหาและความสำคัญ หลักการของหลักสูตร เป้าหมาย จุดมุ่งหมาย เนื้อหา กิจกรรมการฝึกอบรม สื่อ และการประเมินผล และ 2) การประเมินความ เหมาะสมและประเมินความสอดคล้องของโครงร่างหลักสูตร พบว่า ทุกองค์ประกอบของหลักสูตรมี ความเหมาะสมอยู่ในระดับดี และมีค่าดัชนีความสอดคล้องสูงกว่าเกณฑ์

3. การทดลองใช้และการหาประสิทธิภาพ จำแนกการดำเนินการออกเป็น 2 ระยะ คือ 1) การศึกษานำร่อง เป็นการนำหลักสูตรฝึกอบรมไปทดลองใช้เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของการใช้ หลักสูตรในสถานการณ์จริง ปรับปรุงและพัฒนาในส่วนที่ยังบกพร่อง และ 2) นำหลักสูตรฝึกอบรมไป ใช้กับกลุ่มเป้าหมายซึ่งเป็นครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระดับชั้นละ 1 คน จำนวน 9 คน ระยะเวลาที่นำหลักสูตรไปใช้ 13 สัปดาห์ โดยใช้รูปแบบการทดลองแบบกลุ่มเดียว ทำ การทดสอบก่อนและหลังการใช้หลักสูตร ดำเนินการฝึกอบรมด้วยวิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) จำนวน 2 รอบ โดยมีกระบวนการ 4 ขั้นตอน ได้แก่ การวางแผน (Planning) การปฏิบัติ ตามแผน (Action) การเก็บรวบรวมข้อมูล (Observation) และการสะท้อนผล (Reflection) รวมทั้ง การนิเทศในทุกขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย แบบวัดความรู้เกี่ยวกับ ทักษะการปฏิบัติวิชาชีพครู แบบประเมินการออกแบบกิจกรรม แบบสังเกตพฤติกรรมการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ และแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความแตกต่างของคะแนนก่อนและหลังการฝึกอบรมโดยใช้ The Wilcoxon Matched-pairs Signed-ranks Test และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์ เนื้อหา (Content Analysis) ผลการทดลองใช้พบว่า ครูผู้สอนมีความรู้เกี่ยวกับทักษะการปฏิบัติ วิชาชีพหลังการฝึกอบรมในวงรอบที่ 2 สูงกว่าก่อนการฝึกอบรม ครูผู้สอนมีความสามารถในการจัด กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวมอยู่ในระดับสูง และมีความคิดเห็นต่อหลักสูตร ฝึกอบรมอยู่ในระดับมาก

4. การประเมินและปรับปรุงหลักสูตร ผลการทดลองใช้พบว่า หลักสูตรฝึกอบรมที่ พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ อย่างไรก็ตามได้มีการปรับปรุงในส่วนของความสอดคล้องของ เนื้อหาหลักสูตร กิจกรรมการฝึกอบรม เพื่อให้สามารถนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดฝึกอบรมได้อย่างมี ประสิทธิภาพ

งานวิจัยในต่างประเทศ

Demchenko et al. (2021, pp. 191-213) ได้ศึกษาวิจัยและพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมครูพลศึกษาในอนาคตสำหรับกิจกรรมระดับมืออาชีพภายใต้เงื่อนไขของการศึกษาแบบเรียนรวม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพิสูจน์พื้นฐานทางทฤษฎีและระเบียบวิธีทางวิทยาศาสตร์พัฒนา และทดลองตรวจสอบวิธีการฝึกอบรมครูพลศึกษาในอนาคตสำหรับกิจกรรมวิชาชีพภายใต้เงื่อนไขของการศึกษาแบบรวมโดยคำนึงถึงความพร้อมทางจิตวิทยาทฤษฎีและการปฏิบัติที่เฉพาะเจาะจง เงื่อนไขการสอนสำหรับการฝึกอบรมครูพลศึกษาในอนาคตสำหรับกิจกรรมวิชาชีพภายใต้เงื่อนไขของการศึกษาแบบเรียนรวมมีดังต่อไปนี้ คือ การจัดลำดับความสำคัญของเนื้อหาของโปรแกรมและวิธีการสอน การปรับปรุงเนื้อหา รูปแบบ วิธีการ และวิธีการที่จำเป็นในการเรียนรู้พื้นฐานทางทฤษฎีเชิงบรรทัดฐาน จิตวิทยา และการสอน ตลอดจนภาคปฏิบัติและวิทยาศาสตร์ ของการศึกษาแบบเรียนรวม ตลอดจนเทคโนโลยีการสอน และการพัฒนาในระหว่างการเรียนรู้กับวิธีการสอนแบบมืออาชีพ รวบรวมความรู้ทางวิชาชีพ และทักษะการปฏิบัติของนักเรียนตามแบบจำลองการจำลอง และการสะท้อน ประสบการณ์การสอนของครูพลศึกษาในอนาคตภายใต้เงื่อนไขของการศึกษาแบบรวม พร้อมการปรับปรุงเนื้อหาของการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้อง และทดลองกับนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษาและกีฬา จำนวน 444 คน (นักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม 222 คน) ผลการศึกษาสรุปว่า กลุ่มทดลองมีแนวโน้มที่จะมีความพร้อมดังกล่าวในระดับสูง และจากผลการทดลองจึงควรนำวิธีการที่พัฒนาขึ้นไปใช้ในการฝึกอบรมครูพลศึกษาในอนาคตสำหรับกิจกรรมวิชาชีพภายใต้เงื่อนไขของการศึกษาแบบรวม

Alves da Silva & Araujo (2021, pp. 374-383) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ทางชาติพันธุ์และเชื้อชาติในแนวทางหลักสูตรใหม่และในฐานะร่วมแห่งชาติสำหรับการฝึกอบรมเบื้องต้นของครูชาวบราซิล ซึ่งการศึกษามีลักษณะเป็นการวิจัยเชิงเอกสารด้วยแนวทางเชิงคุณภาพ ที่ต้องการวิเคราะห์ในมุมมองเชิงเปรียบเทียบ หลักฐานของข้อเสนอสำหรับการศึกษาเพื่อความสัมพันธ์ทางชาติพันธุ์และเชื้อชาติ มีอยู่/หรือไม่อยู่ในแนวทางปฏิบัติของหลักสูตรการฝึกอบรมครู รวมถึงความเป็นไปได้สำหรับการสอนวิทยาศาสตร์และชีววิทยาต่อต้านการเหยียดสีผิวในบราซิล การศึกษาทำให้สรุปได้ว่าแนวทางหลักสูตรใหม่ สำหรับการฝึกอบรมครูเบื้องต้น ไม่ได้นำหลักฐานที่เป็นรูปธรรมของข้อเสนอที่มีประสิทธิภาพสำหรับการศึกษาเพื่อความสัมพันธ์ทางชาติพันธุ์และเชื้อชาติตามที่เสนอโดยมติ ซึ่งถูกเพิกถอนอย่างเร่งรีบโดยไม่มีข้อบ่งชี้ ซึ่งมีแนวโน้มที่จะส่งผลในทางลบต่อการสอนวิชาวิทยาศาสตร์และชีววิทยาต่อต้านการเหยียดเชื้อชาติ เนื่องจากก่อนหน้านี้มีการสนับสนุน แนวทางสำหรับการฝึกอบรมครูทางเลือกควรมีการสอดแทรกการศึกษาความสัมพันธ์ทางชาติพันธุ์และเชื้อชาติในระดับปริญญาตรี การศึกษาครั้งนี้จะร่วมมือกันเพื่อการวิจัยในด้านการฝึกอบรมครูและความสัมพันธ์ระหว่างชาติพันธุ์และเชื้อชาติในการสอนวิทยาศาสตร์ และชีววิทยา โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับนโยบายการศึกษาที่มุ่งฝึกอบรมครู

Harun, Naran & Imren (2020, pp. 166-196) ได้ศึกษาวิเคราะห์การจบการศึกษา หลักสูตรการให้บริการของครูในประเทศตุรกี การศึกษามีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับของ บัณฑิตศึกษาที่เกี่ยวข้องกับโปรแกรมการฝึกอบรมในการบริการสำหรับครูซึ่งได้ดำเนินการระหว่างปี 2000 ถึง 2018 ในตุรกี ในบริบทนี้เป็นการวิเคราะห์เนื้อหาโดยศึกษาจากบัณฑิต 88 คน ซึ่งเป็น วิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาโท 71 เล่ม และวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาเอก 17 เล่ม จากการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่ใช้การศึกษาเชิงปริมาณที่ดำเนินการด้วยวิธีการสำรวจ เมื่อมีการตรวจสอบรายงาน ความน่าเชื่อถือ พบว่า รายงานความถูกต้อง (22 จาก 88) และรายงานความน่าเชื่อถือ (36 จาก 88) ไม่ได้รับการรายงาน ในทำนองเดียวกัน พบว่าไม่มีการรายงานเทคนิคการสุ่มตัวอย่างในการศึกษา 35 ชิ้น การศึกษาส่วนใหญ่ใช้มาตราส่วนและแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล ปัญหาที่ พบ คือ สถานที่ เวลา และวิทยาการของการอบรม

Canadas, Santos-Pastor & Castejon (2020, pp. 33-41) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ สมรรถนะ และการประเมินครูพลศึกษา โดยได้มีการฝึกอบรมนักศึกษา ก่อนการปฏิบัติการสอน เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถทางด้านวิชาชีพครู และสามารถปฏิบัติหน้าที่ในการเป็นครูได้อย่างมี ออาชีพ งานวิจัยนี้ใช้การประเมินความก้าวหน้าและความสามารถด้านการสอน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 487 คน เป็นผู้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยในประเทศสเปน 17 แห่ง ผลการวิจัยพบว่า 1) ด้านความรู้ความสามารถไม่มีความแตกต่างกัน 2) ผู้สำเร็จการศึกษาที่ประกอบอาชีพครูมีความรู้ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ และ 3) ผู้สำเร็จการศึกษาที่ประกอบ อาชีพครูเชื่อว่าจะสามารถนำการประเมินเชิงโครงสร้างในระหว่างการฝึกสอนไปใช้ในการทำงานได้อย่าง มีมืออาชีพ

Rodrigues & Bianconcini De Almeida (2020, pp. 205-226) ได้ศึกษาและพัฒนา หลักสูตรและเทคโนโลยีในการฝึกอบรมครู: การสะท้อนเชิงทฤษฎีและแนวคิด โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ พัฒนาภาพสะท้อนตามการอภิปรายเชิงทฤษฎีเกี่ยวกับแนวคิดของหลักสูตรเชิงบรรยายที่ Ivor Goodson เป็นผู้ประกาศเกียรติคุณ แต่ยังไม่ค่อยมีการสำรวจในเชิงลึกเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของ การนำไปปฏิบัติ และการทำให้เป็นจริงในบริบททางการศึกษา บทความฉบับนี้เกิดจากการศึกษาและ วิเคราะห์ในเชิงลึกจากแนวคิดของ Goodson การศึกษานี้สะท้อนให้เห็นถึงหลักสูตร ซึ่งถูกพัฒนาขึ้น จากการศึกษาและประสบการณ์ผ่านการเล่าเรื่องราว และรายวิชาในหลักสูตรถูกถ่ายทอดผ่านการ สอนทนา นอกจากนี้ได้มีการตั้งคำถามที่มุ่งเน้นให้เกิดกระบวนการทางความคิด วิเคราะห์ ที่มุ่ง ตระหนักและจัดระเบียบลักษณะของสององค์ประกอบซึ่งจำเป็นสำหรับหลักสูตร คือ การบรรยาย และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารดิจิทัล ซึ่งการเรียนรู้เชิงเล่าเรื่องได้รับอิทธิพลจากการใช้ DICT เป็นเครื่องมือในการสร้างสรรค์ของเรื่องเล่าในหลักสูตรและการเรียนรู้

Aah, Isrok & Dadan (2019, pp. 21-31) ได้พัฒนาโครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) สำหรับครูในโรงเรียนประถมศึกษา การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจเชิงพรรณนา กลุ่มตัวอย่างเป็นครู 30 คนในโรงเรียนประถมศึกษาจาก 12 ภูมิภาคที่มีความแตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ การวิจัยนี้จะแสดงให้เห็นภาพรวมของช่องว่างระหว่างครูที่มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) และครูที่มีความต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงาน ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า มีทั้งครูที่มีความสามารถด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสารและมีครูบางส่วนจำเป็นต้องได้รับการพัฒนา เพื่อเป็นการลดช่องว่างของมาตรฐานสมรรถนะของครู โดยจัดให้เข้าร่วมอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสาร

D'Elia, Mazzeo & Raiola (2018, pp. S413-S420) ได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางในการฝึกอบรมครูสอนพลศึกษาของมหาวิทยาลัยในประเทศอิตาลี โดยจุดประสงค์ของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ การระบุงบองค์ประกอบหลักของหลักสูตรแกนกลางในการฝึกอบรมครูพลศึกษาในอิตาลี การศึกษาใช้วิธีการศึกษาเอกสารเพื่อพัฒนาทักษะการสอน และกระบวนการดำเนินการที่ได้รับการสนับสนุนจากกระทรวงศึกษาธิการของอิตาลีในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา เพื่อส่งเสริมโปรแกรมการฝึกอบรมครูที่เพียงพอและเหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ้างอิงถึงการฝึกอบรมครูพลศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา เนื่องจากหลักสูตรเดิมถูกใช้ตั้งแต่อีก่อนศตวรรษที่ 18 จนถึงปัจจุบัน ผลการวิจัยพบว่า โปรแกรมการฝึกอบรมครูในอิตาลีบางโปรแกรมขาดวิธีการที่เหมาะสมและเนื้อหาสาระที่สำคัญ ดังนั้น จึงเป็นเรื่องสำคัญมากที่จะต้องเน้นย้ำถึงคุณค่าของแนวทางใหม่ในการฝึกอบรมครูที่มีเป้าหมาย เพื่อให้แน่ใจว่าได้รับความรู้ ความสามารถ และทักษะหลักตามคำแนะนำของสหภาพยุโรป และเพื่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยและคณะกรรมการโอลิมปิกอิตาลี กล่าวโดยสรุปได้ว่า แนวทางใหม่ในการฝึกอบรมครูสามารถส่งเสริมความก้าวหน้าในวงกว้างในด้านความเชี่ยวชาญ และการพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษา โดยปรับเปลี่ยนวิธีการด้านการศึกษาให้เป็นแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดของสหภาพยุโรป

Jovanovic & Minic (2018, pp. 651-661) ได้ศึกษาเกี่ยวกับครูพลศึกษากับการพัฒนาคุณภาพการสอนด้วยการปรับหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง โดยสรุปได้ว่า คุณภาพและประสิทธิภาพของการสอนนั้นเกี่ยวข้องกับหลักสูตร หลักสูตรที่ไม่เหมาะสม ล้าสมัย ไม่มีความครอบคลุม และไม่ได้รับการปรับปรุง จึงส่งผลกระทบต่อกระบวนการวางแผน การเขียนแผนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และคุณภาพของผลลัพธ์ที่ได้ การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง การสร้างและการปรับตัวให้เข้ากับสภาพชีวิตสมัยใหม่ สอดคล้องกับความต้องการของสังคม ตลอดจนความต้องการและความสามารถของนักเรียนเป็นข้อกำหนดพื้นฐานสำหรับการจัดเตรียมคุณภาพของการสอน

สมัยใหม่ และความจำเป็นของการสอนสมัยใหม่ เมื่อพิจารณาถึงความสำคัญในการสร้างความมั่นใจในคุณภาพของการใช้รูปแบบการพัฒนาการสอนและคุณภาพและประสิทธิผลของผลลัพธ์ ในแง่ของการปรับให้เข้ากับความต้องการและความสามารถของนักเรียน ข้อมูลหลักที่ใช้พิจารณาการปรับหลักสูตรตามความต้องการ และความสามารถของนักเรียนมีดังนี้ กลยุทธ์การสอน สื่อการสอน และเนื้อหาของรายวิชาในหลักสูตร

Abdullah (2017, pp. 26-34) ได้ศึกษาปัจจัยด้านโครงสร้างและความน่าเชื่อถือของแบบประเมินการสอบใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูในประเทศซาอุดีอาระเบีย จุดมุ่งหมายของการศึกษาเพื่อสำรวจความแตกต่างของคะแนนของผู้ทดสอบเพศชายและหญิง และตรวจสอบความน่าเชื่อถือของแบบทดสอบโดยใช้การวิเคราะห์ปัจจัยและยืนยันองค์ประกอบ ผลการวิเคราะห์ปัจจัยและยืนยันองค์ประกอบสำหรับคะแนนของผู้สอบ 6,371 คน แบบปรนัย 66 รายการ เมื่อจัดกลุ่มออกเป็นเนื้อหา 3 รายการแสดงให้เห็นว่าข้อมูลการทดสอบมีเพียงมิติเดียว ความน่าเชื่อถือของข้อมูลประเมินโดยการสร้างแบบจำลองตัวแปรแฝงเป็นที่ยอมรับ จากผลการศึกษาได้มีกระบวน 13 รายการที่ค้นพบว่าเกิดความสมดุลของข้อมูลในการทดสอบ ผลการศึกษายังได้ยืนยันถึงความถูกต้องของการทดสอบสำหรับครูด้านวิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์และสนับสนุนให้มีการเพิ่มเติมของการทดสอบในหลายรูปแบบ

Ifegbesan, Lawal & Rampedi (2017, pp. 92-122) ได้ศึกษาหลักสูตรอบรมครูสังคมศึกษาในประเทศไนจีเรียและการพัฒนาอย่างยั่งยืน (เป้าหมาย: การวิเคราะห์เนื้อหา) แนวคิดของการพัฒนาที่ยั่งยืนได้กลายเป็นโครงสร้างที่ใช้กันอย่างแพร่หลายที่รวมอยู่ในแทบทุกสาขาวิชา ความสำเร็จของเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนในการจัดการสิ่งแวดล้อม และทรัพยากร จะเป็นเพียงวาทกรรมหากไม่มีการดำเนินการ และศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับที่เหมาะสม ครูในสถาบันการศึกษาได้แก่ วิทยาลัยครู และมหาวิทยาลัยจำเป็นต้องได้มีความรู้ มีประสบการณ์ และผ่านหลักสูตรฝึกอบรมต่าง ๆ เพื่อจะได้มีส่วนร่วมและสร้างความตระหนักในประเด็นด้านความยั่งยืน ซึ่งหลักสูตรสังคมศึกษาในประเทศไนจีเรียได้รับการออกแบบมาเพื่อ

1. พัฒนาความสามารถในการเรียนรู้และรับทักษะพื้นฐานรวมถึงการฟัง การอ่าน การพูด การเขียน การคำนวณ ร่วมกับการสังเกต วิเคราะห์ และการอนุมานซึ่งจำเป็นต่อการสร้างวิจารณ์ญาณที่ดี
2. ตรวจสอบให้แน่ใจว่าได้มาซึ่งองค์ความรู้และข้อมูลที่เกี่ยวข้องซึ่งเป็นข้อกำหนดเบื้องต้นที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาส่วนบุคคลในเชิงบวก มีส่วนทำให้มนุษยชาติดีขึ้น สร้างจิตสำนึกและมีวินัยซึ่งทำให้สังคมมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย
3. ปลูกฝังค่านิยมที่ดี มีความซื่อสัตย์ สุจริต ทำงานหนัก ยุติธรรม และมีความสามัคคีเพื่อพัฒนาประเทศชาติ

4. พัฒนาความสามารถในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางวัฒนธรรม จิตวิญญาณ และ ธรรมชาติอย่างมีเหตุผล และการอนุรักษ์เพื่อการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน

5. ขึ้นชมความหลากหลายและการพึ่งพาอาศัยกันของสมาชิกทุกคนในสังคมและ ประเทศชาติ

Saad (2017, pp. 296-313) ได้ศึกษาและพัฒนาหลักสูตรที่ขับเคลื่อนโดยครูในระดับ ห้องเรียน: ผลกระทบต่อหลักสูตร การสอน และการฝึกอบรมครู ซึ่งการศึกษานี้มีพื้นฐานมาจากการ พัฒนาหลักสูตรครู การใช้หลักสูตร และการสร้างหลักสูตรครู การตีความของครูแต่ละคนที่สอนใน หลักสูตรเดียวกัน ผลักดันให้ครูเปลี่ยนหลักสูตรเดียวเป็นหลายหลักสูตร โดยผ่านประสบการณ์ของครู และนักเรียนในบริบทที่แตกต่างกัน การตีความของครูยังเป็นแรงบันดาลใจให้ครูยอมรับผลการเรียนรู้ เนื้อหา กลยุทธ์การสอน เป้าหมายและวิธีการประเมิน เนื่องจากการตีความหลักสูตรของครูทำให้ครู ตัดสินใจต่างกันเกี่ยวกับหลักสูตรเดียวกัน ครูจึงพัฒนาหรือถ่ายทอดหลักสูตรในระดับห้องเรียน ด้วย เหตุนี้ ปัจจัยที่เป็นไปได้ที่อยู่เบื้องหลังการพัฒนาหลักสูตรระดับห้องเรียนจึงได้รับการตรวจสอบเพื่อให้ เข้าใจถึงการออกแบบ การนำไปใช้ และการพัฒนาหลักสูตร ควบคู่ไปกับการสอน การเรียนรู้ และการ ฝึกอบรมครู นอกจากนี้ การออกแบบการวิจัยนี้ใช้กระบวนการค้นคว้าเชิงคุณภาพผ่านกรณีศึกษาเชิง คุณภาพ การสัมภาษณ์เชิงคุณภาพ การสังเกตของผู้เข้าร่วม และวิธีการเปรียบเทียบอย่างต่อเนื่องเพื่อ ทำความเข้าใจโครงสร้างแต่ละส่วนของหลักสูตรที่สอน การค้นพบที่สำคัญบ่งชี้ว่าการฝึกอบรมครูก่อน วัยเรียน ประสบการณ์การสอน เนื้อหาและรูปแบบการสอนของครูเป็นแรงจูงใจสำคัญที่อยู่เบื้องหลัง การพัฒนาหลักสูตรระดับชั้นเรียน และปัจจัยอื่น ๆ ได้แก่ นโยบายหลักสูตรในแง่ของเนื้อหาหลักสูตร แนวการสอนและการประเมิน โอกาสในการพัฒนาหลักสูตรของครู การศึกษาให้คำแนะนำสำหรับ หลักสูตร การเรียนการสอน การศึกษาของครู และการวิจัย

Jesus & Daniel (2013, pp. 253-261) ได้ศึกษาผลการฝึกอบรมครูฝึกสอนสาขา พลศึกษา ในการพัฒนาความรู้ความสามารถขั้นพื้นฐานที่จำเป็นต่อการสอน โดยจุดมุ่งหมายของ การศึกษา เพื่อค้นหาผลกระทบของการฝึกปฏิบัติการสอนต่อแนวความคิดของครูฝึกสอนเกี่ยวกับ การวางแผน ซึ่งมีผู้เข้าร่วม จำนวน 149 คน จาก University of Granada ประเทศสเปน เครื่องมือ ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง สอบถามความคิดเห็น ของครูฝึกสอน ผลการศึกษาพบว่า การวางแผนก่อนการฝึกสอนเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดสำหรับครู ฝึกสอน และค่าเฉลี่ยของการวางแผนหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรม นอกจากนี้ยังมีข้อมูล ที่เชื่อถือได้ว่า การวางแผนจะส่งผลต่อเจตคติที่ดีต่อการสอนวิชาพลศึกษาอย่างมีนัยสำคัญ

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า วิชาชีพครูเป็นวิชาชีพชั้นสูง และเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า โดยผู้ประกอบการวิชาชีพครูได้ถูกกำหนดให้มี มาตรฐานวิชาชีพ 3 ด้าน ได้แก่ มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ มาตรฐานการปฏิบัติงาน

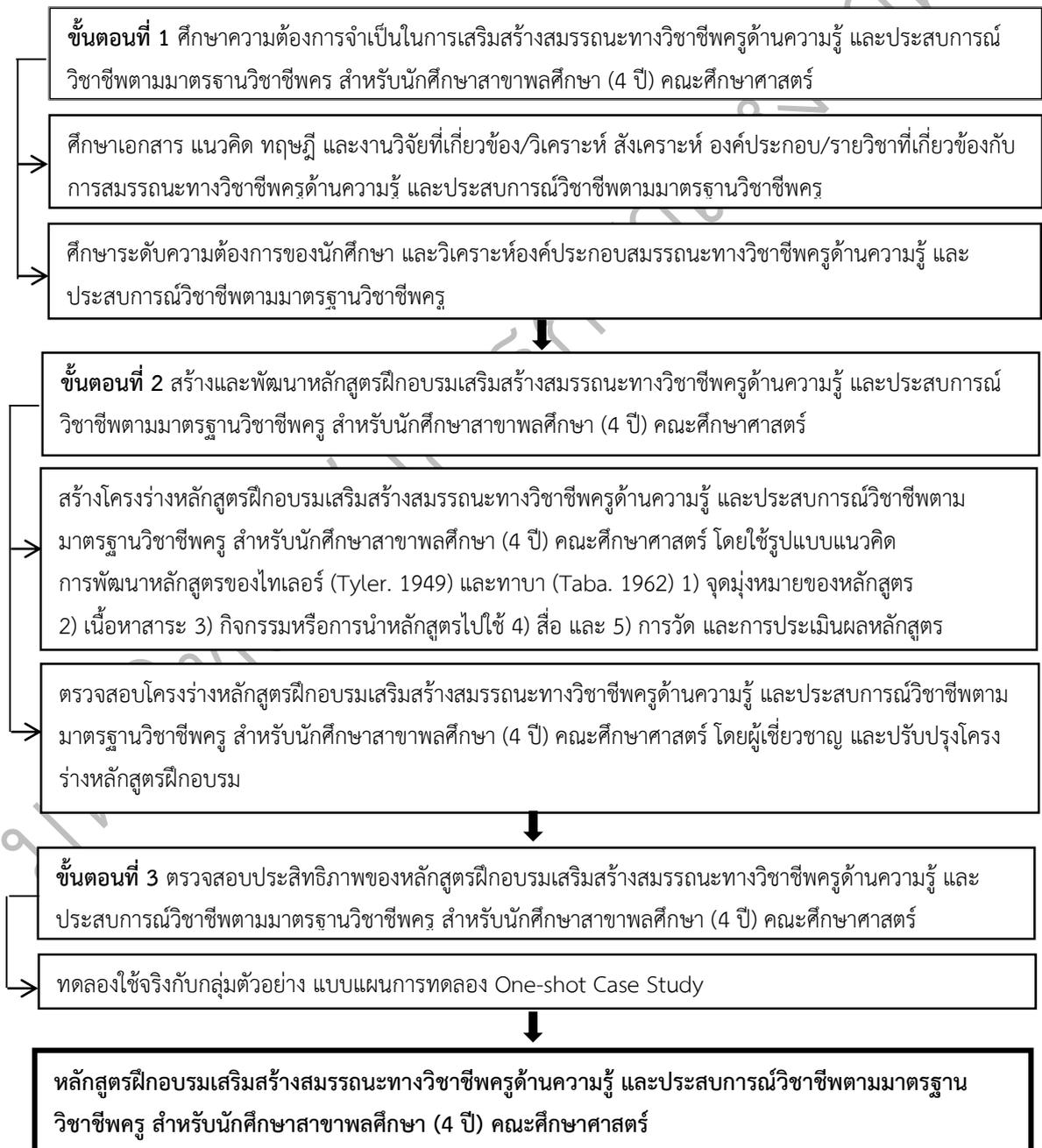
และมาตรฐานการปฏิบัติตน เพื่อแสดงถึงคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง
หลักสูตรฝึกอบรมจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการส่งเสริมให้นักศึกษามีสมรรถนะทางวิชาชีพครูอย่าง
แท้จริง ซึ่งกระบวนการในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมมี 3 ขั้นตอน คือ 1) การศึกษาความต้องการ
จำเป็น 2) การจัดทำร่างหลักสูตร โดยมีองค์ประกอบ คือ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาสาระของ
หลักสูตร วิธีการฝึกอบรม สื่อ และการวัดและประเมินผล และ 3) การทดลองใช้และประเมินหลักสูตร
ด้วยการหาผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตร

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และ
ประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี)
คณะศึกษาศาสตร์ โดยมีการดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

ภาพ 3.1 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ระยะที่ 1 ศึกษาความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์

ประชากร ได้แก่ นักศึกษาสาขาพลศึกษา และสาขาพลศึกษาและสุขศึกษา (เอกคู่) (4 ปี) หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต และหลักสูตรการศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐ และมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ปีการศึกษา 2565

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาสาขาพลศึกษา และสาขาพลศึกษาและสุขศึกษา (เอกคู่) (4 ปี) หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต และหลักสูตรการศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐ และมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ปีการศึกษา 2565 ได้มาจากตารางประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Yamane (1973) ในกรณีไม่ทราบขนาดของกลุ่มประชากรที่แท้จริงจึงกำหนดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน ($\infty \pm 5\% = 400$) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ร้อยละ 5 โดยมีการสุ่มแบบสองขั้นตอน (Two Stage Random Sampling) ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการสุ่มนักศึกษาสาขา พลศึกษา และสาขาพลศึกษาและสุขศึกษา (เอกคู่) (4 ปี) จากหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต และหลักสูตรการศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐ ปีการศึกษา 2565 จากมหาวิทยาลัยของรัฐ 15 แห่ง และมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ 5 แห่ง โดยการจับฉลาก

ขั้นตอนที่ 2 สุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยกำหนด มหาวิทยาลัยละ 20 คน ดังตาราง 3.1

ตาราง 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาในการศึกษาความต้องการจำเป็น

มหาวิทยาลัย	กลุ่มตัวอย่าง
มหาวิทยาลัยของรัฐ	
1. มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตลำปาง	20
2. มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเพชรบูรณ์	20
3. มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตศรีสะเกษ	20
4. มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตมหาสารคาม	20
5. มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตกรุงเทพฯ	20
6. มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรี	20
7. มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชุมพร	20
8. มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตตรัง	20
9. มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี	20
10. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี	20
11. มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จ	20
12. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	20
13. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์	20
14. มหาวิทยาลัยราชสงขลา	20
15. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี	20
มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ	20
1. มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	20
2. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	20
3. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	20
4. มหาวิทยาลัยบูรพา	20
5. มหาวิทยาลัยทักษิณ	20
รวม	400

ระยะที่ 2 สร้างและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ ขั้นตอนนี้เป็น การสร้างหลักสูตร โดยนำผลการวิจัยจากขั้นตอนที่ 1 มาสร้างหลักสูตรฝึกอบรม ซึ่งการดำเนินการในขั้นตอนนี้ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 สร้างโครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรม เป็นการสร้างหลักสูตรเพื่อให้สอดคล้องกับการศึกษาข้อมูลในขั้นตอนที่ 1

ส่วนที่ 2 ตรวจสอบคุณภาพโครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรม โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 12 คน

ประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องของโครงร่างหลักสูตร โดยกำหนดเป็นแบบประเมิน มาตรฐานส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ระยะที่ 3 การตรวจสอบประสิทธิผลของหลักสูตรหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ ขั้นตอนนี้เป็นนําหลักสูตรไปทดลองใช้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสมุทรสาคร จำนวน 30 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย ด้วยวิธีการจับฉลาก ซึ่งจากการศึกษาพบว่างานวิจัยเชิงทดลองส่วนใหญ่ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และผู้วิจัยได้คำนวณขนาดอิทธิพลของการทดสอบงานวิจัยเชิงทดลองกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว โดยกำหนดขนาดอิทธิพลที่ 0.8 ค่าความคลาดเคลื่อน 0.05 จะได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 19 คน ซึ่งผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ 30 คน เพื่อป้องกันการสูญหายของกลุ่มตัวอย่าง และมีขนาดอิทธิพลขนาดใหญ่มากพอในการทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เรื่องการพัฒนาหลักสูตรหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ มีวิธีการดำเนินการวิจัย 3 ระยะ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแต่ละระยะมีดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ มีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู เพื่อรวบรวมข้อมูลนำมาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) สังเคราะห์ และกำหนดกรอบในการพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์

2. สร้างแบบสอบถาม (Questionnaires) เพื่อประเมินความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ของลิเคิท (Likert scale) ใช้ระดับการวัดข้อมูลเป็นการเรียงลำดับ (Ordinal scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ โดยเป็นการตอบสนองรายการคู่ (Dual response) คือ สภาพที่เป็นอยู่ (what is) และสภาพที่คาดหวัง (what should be) มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีสภาพที่เป็นอยู่ และสภาพที่คาดหวังในการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ อยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีสภาพที่เป็นอยู่ และสภาพที่คาดหวังในการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ อยู่ในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีสภาพที่เป็นอยู่ และสภาพที่คาดหวังในการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ อยู่ในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีสภาพที่เป็นอยู่ และสภาพที่คาดหวังในการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ อยู่ในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีสภาพที่เป็นอยู่ และสภาพที่คาดหวังในการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

การแปลผลคะแนน

โดยมีเกณฑ์การอภิปรายผลการวิจัยลักษณะแบบสอบถามที่ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval scale) การแปลผลแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ ระดับดีมาก ดี ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยการคำนวณช่วงกว้างของชั้นตามหลักการหาค่าพิสัย (ประคอง กรรสูตร. 2542)

คะแนนเฉลี่ย 4.21-5.00 หมายถึง มีสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่คาดหวังอยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.41-4.20 หมายถึง มีสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่คาดหวังอยู่ในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.61-3.40 หมายถึง มีสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่คาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.81-2.60 หมายถึง มีสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่คาดหวังอยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.80 หมายถึง มีสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่คาดหวังอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended Question) ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหา ภาษาที่ใช้ ความครอบคลุม รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมและดำเนินการแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

4. นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่สร้างขึ้น ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณา คือ สอดคล้อง ไม่แน่ใจ และไม่สอดคล้อง โดยมีเกณฑ์คัดเข้า (Inclusion criteria) ดังนี้

4.1 เป็นผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาโท หรือปริญญาเอก สาขาพลศึกษา หรือสาขาที่เกี่ยวข้องด้านการศึกษา หรือ

4.2 เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ ขึ้นไป และ

4.3 เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการสอน หรือด้านวิชาชีพครู หรือด้านที่เกี่ยวข้องกับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ไม่น้อยกว่า 3 ปี

โดยให้ค่าน้ำหนักคะแนน ดังนี้

กำหนดค่าคะแนน +1 หมายถึง สอดคล้อง

กำหนดค่าคะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจ

กำหนดค่าคะแนน -1 หมายถึง ไม่สอดคล้อง

นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Item Objective Congruence) (สำเร็จ บุญเรืองรัตน์, 2527, น. 95)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC คือ ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับแบบสอบถาม

$\sum R$ คือ ผลรวมจากคะแนนของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

คัดเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ถือว่าข้อความมีความสอดคล้องกับนิยามที่ต้องการจะวัด

5. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามเพื่อประเมินความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ หลักสูตร 4 ปี โดยนำไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาสาขาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ หลักสูตร 4 ปี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1970)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ติดต่อขอหนังสือจากมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรี เพื่อขอความร่วมมือจากคณะศึกษาศาสตร์ ในการใช้กลุ่มตัวอย่าง สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ใช้ในการวิจัย ตลอดจนถึงหมายวัน และเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. เตรียมผู้ช่วยวิจัยในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยอธิบายวิธีการในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้เข้าใจไปในแนวทางเดียวกัน
3. ผู้ดำเนินการวิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้กลุ่มตัวอย่างตามคุณสมบัติที่กำหนดไว้ เมื่อสุ่มกลุ่มตัวอย่างได้แล้ว ผู้วิจัยขอความร่วมมือในการทำวิจัยพร้อมทั้งชี้แจงวัตถุประสงค์ของการทำวิจัยให้ทราบ
4. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองพร้อมผู้ช่วย
5. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล เพื่อนำมาจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลมาตรวจสอบคัดเลือกความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม แล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามตอนที่ 1 ได้แก่ ข้อมูลสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ด้วยการหาค่าความถี่ (frequency) และค่าร้อยละ (percentage)
2. วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ รายชื่อ รายด้าน และโดยรวม ซึ่งผู้วิจัยได้วิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย (Mean: \bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD) โดยมีเกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2546, น. 100)
 - 4.50-5.00 หมายถึง มีความต้องการในระดับมากที่สุด
 - 3.50-4.49 หมายถึง มีความต้องการในระดับมาก
 - 2.50-3.49 หมายถึง มีความต้องการในระดับปานกลาง
 - 1.50-2.49 หมายถึง มีความต้องการในระดับน้อย
 - 1.00-1.49 หมายถึง มีความต้องการในระดับน้อยที่สุด
3. วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี)

คณะศึกษาศาสตร์ หลักสูตร 4 ปี ใช้สูตรคำนวณด้วยเทคนิค Modified Priority Need Index (PNI modified) ในการจัดลำดับความสำคัญของสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์ วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ โดยใช้สูตร PNI modified ของนางลักษณ์ วิรัชชัย และสุวิมล ว่องวาณิช (สุวิมล ว่องวาณิช, 2550, น. 279) ดังนี้

$$\text{PNI modified} = (I-D)/D$$

I (Important) หมายถึง สภาพที่คาดหวัง

D (Degree of success) สภาพที่เป็นอยู่

4. สังเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยดำเนินการนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อ 1-3 มาสังเคราะห์ร่วมอีกครั้งหนึ่ง เพื่อกำหนดกรอบแนวทางในการสร้างหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ โดยมีกรอบในการสังเคราะห์ตามองค์ประกอบของหลักสูตร 5 ประการ คือ 1) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร 2) เนื้อหาสาระ 3) กิจกรรมหรือการนำหลักสูตรไปใช้ 4) สื่อ และ 5) การประเมินผลหลักสูตร

ระยะที่ 2 การสร้างหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์

การดำเนินการในขั้นตอนนี้เป็นการสร้างหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ โดยนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครูจากระยะที่ 1 มาดำเนินการสร้างหลักสูตรฝึกอบรม โดยขั้นตอนนี้มีการดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์

2. ศึกษาหลักการ แนวคิด ที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์

3. กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรฝึกอบรมในแต่ละด้าน เป็นการกำหนดสิ่งที่คาดหวังหรือเป้าหมายที่สำคัญที่ต้องการให้เกิดขึ้นของผู้เข้าร่วมฝึกอบรม โดยกำหนดให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นในการทำการศึกษาวิจัยครั้งนี้

4. กำหนดหน่วยการเรียนรู้ของหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์

4.1 หลักการของหลักสูตร เพื่อให้ทราบความเป็นมาของหลักสูตร ตลอดจนแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรฝึกอบรม

4.2 จุดประสงค์หน่วยการเรียนรู้ในการฝึกอบรม โดยกำหนดให้มีความสอดคล้องกับหลักการและแนวคิดของหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์

4.3 เนื้อหาสาระ เป็นการกำหนดสาระความรู้ เนื้อหาต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์หน่วยการเรียนรู้ในการฝึกอบรม และเกี่ยวข้องกับสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู

4.4 วิธีการฝึกอบรม กำหนดรูปแบบกิจกรรมให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหน่วยการอบรมและเนื้อหาสาระ พร้อมทั้งสามารถพัฒนาผู้เข้ารับการฝึกอบรมให้มีความรู้ความเข้าใจ มีเจตคติ และทักษะที่พึงประสงค์ให้เกิดขึ้นได้

4.5 สื่อการฝึกอบรม กำหนดให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ วิธีการฝึกอบรม ตลอดจนกิจกรรมการฝึกอบรม ซึ่งสื่อในการฝึกอบรมจะต้องสามารถช่วยส่งเสริมการพัฒนาผู้เข้ารับการฝึกอบรมให้มีความรู้ความเข้าใจ มีเจตคติและทักษะเชิงปฏิบัติการที่พึงประสงค์ให้เกิดขึ้นได้

4.6 การวัดและประเมินผล กำหนดให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรฝึกอบรม และจุดประสงค์หน่วยการฝึกอบรม โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลครั้งนี้ประกอบด้วย

1) ใบงานเสริมความรู้วิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร วิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร วิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา และวิชาวิชาชีพครู 2) กิจกรรมเสริมทักษะเชิงปฏิบัติการ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์วิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร วิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร วิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา และวิชาวิชาชีพครู และ 4) แบบประเมินเจตคติต่อการฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครูสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์

5. การตรวจสอบคุณภาพของโครงร่างหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ และเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรมีการดำเนินการ ดังนี้

5.1 ผู้วิจัยสร้างโครงร่างหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความถูกต้องทางภาษา

5.2 ตรวจสอบคุณภาพโครงร่างหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ โดยผู้เชี่ยวชาญวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร จำนวน 3 คน วิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 3 คน วิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา จำนวน 3 คน และวิชาวิชาชีพครู จำนวน 3 คน พิจารณาใน 4 มิติของการประเมิน คือ ความถูกต้อง (Accuracy) ความเหมาะสม (Propriety) ความเป็นประโยชน์ (Utility) และความเป็นไปได้ (Feasibility) (Stufflebeam, & Shinkfield, 2007) ซึ่งผู้เชี่ยวชาญได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยมีเกณฑ์คัดเข้า (Inclusion criteria) ดังนี้

5.2.1 เป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน หรือการศึกษา หรือจิตวิทยาการศึกษา หรือวิชาชีพครู มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการพัฒนาหลักสูตร หรือวิชาชีพครู มีคุณวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาโท และมีประสบการณ์ในการทำงานไม่ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 3 คน

5.2.2 เป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร มีความรู้ ความเข้าใจด้านภาษาไทย มีคุณวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาโท และมีประสบการณ์ในการทำงานไม่ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 3 คน

5.2.3 เป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านวิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีความรู้ ความเข้าใจด้านภาษาอังกฤษ มีคุณวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาโท และมีประสบการณ์ในการทำงานไม่ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 3 คน

5.2.4 เป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านวิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา มีความรู้ ความเข้าใจด้านเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา มีคุณวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาโท และมีประสบการณ์ในการทำงานไม่ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 3 คน

เครื่องมือในการประเมินมีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนและเกณฑ์การแปลผล ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน

5 คะแนน เมื่อมีประเด็นที่ประเมินมีประโยชน์/ความถูกต้อง/ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด

4 คะแนน เมื่อมีประเด็นที่ประเมินมีประโยชน์/ความถูกต้อง/ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก

3 คะแนน เมื่อมีประเด็นที่ประเมินมีประโยชน์/ความถูกต้อง/ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับปานกลาง

2 คะแนน เมื่อมีประเด็นที่ประเมินมีประโยชน์/ความถูกต้อง/ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับน้อย

1 คะแนน เมื่อมีประเด็นที่ประเมินมีประโยชน์/ความถูกต้อง/ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลผล

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 ถือว่าผ่าน แสดงว่าประเด็นที่ประเมินมีประโยชน์ มีความถูกต้อง มีความเหมาะสม และมีความเป็นไปได้ สามารถนำไปใช้ได้

คะแนนเฉลี่ยน้อยกว่า 3.50 และ/หรือ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกิน 1.00 ถือว่าไม่ผ่าน แสดงว่าประเด็นที่ประเมินมีความถูกต้อง/ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ ไม่เหมาะสม ไม่สามารถนำไปใช้ได้

ระยะที่ 3 ทดลองใช้และประเมินผลหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครู ด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ ในการทดลองเพื่อประเมินผลหลักสูตรฝึกอบรม ผู้วิจัยใช้แผนการทดลองแบบ One-shot Case Study โดยมีลักษณะดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาสาขาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 หลักสูตร 4 ปี ปีการศึกษา 2565 มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสมุทรสาคร จำนวน 30 คน ได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับฉลาก

2. เครื่องมือที่ใช้ในทดลอง

2.1 หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ ซึ่งได้ผ่านการพิจารณาใน 4 มิติของการประเมิน คือ ความถูกต้อง (Accuracy) ความเหมาะสม (Propriety) ความเป็นประโยชน์ (Utility) และความเป็นไปได้ (Feasibility)

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครู ด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ ซึ่งได้ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) อำนาจจำแนก (r) และความยากง่าย (p) มาแล้ว

2.3 แบบวัดเจตคติหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครูสำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

2.3.1 ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรม ตามหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์

2.3.2 สร้างแบบวัดเจตคติที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรม ตามหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ ซึ่งแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง ระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง ระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง ระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง ระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

วิเคราะห์เจตคติที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (บุญชม ศรีสะอาด, 2546, น. 100) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง นักศึกษามีเจตคติระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง นักศึกษามีเจตคติระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง นักศึกษามีเจตคติระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง นักศึกษามีเจตคติระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง นักศึกษามีเจตคติระดับน้อยที่สุด

2.3.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความครอบคลุม ความเหมาะสมของเนื้อหาและประเด็นสำคัญต่าง ๆ ตลอดจนภาษาที่ใช้ รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมและดำเนินการแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

2.3.4 นำแบบวัดเจตคติที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถาม โดยพิจารณาความ

เหมาะสม สอดคล้องของข้อความเกี่ยวกับความพึงพอใจ และภาษาที่ใช้ โดยพิจารณาได้จากการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยนำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญนำมาแปลงเป็นคะแนน ดังนี้

กำหนดค่าคะแนน +1 หมายถึง สอดคล้อง

กำหนดค่าคะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจ

กำหนดค่าคะแนน -1 หมายถึง ไม่สอดคล้อง

จากนั้นนำมาแทนค่าในสูตรการคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Item Objective Congruence) (สำเร็จ บุญเรืองรัตน์. 2527: 95)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC คือ ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับแบบสอบถาม

$\sum R$ คือ ผลรวมจากคะแนนของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ถ้าค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ถือว่าข้อความมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

2.3.5 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบวัดเจตคติ โดยนำไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1970)

3. ดำเนินการใช้หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ โดยมีขั้นตอน ดังนี้

3.1 ก่อนการฝึกอบรมดำเนินการให้มีการประชุมคณะกรรมการ เพื่อให้ทราบจุดมุ่งหมายของหลักสูตรฝึกอบรม การเตรียมการในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านวิทยากร ด้านเอกสาร และเครื่องมือที่ใช้ในการอบรม ด้านสื่ออุปกรณ์และสถานที่ เป็นต้น รวมทั้งกำหนดบทบาทและมอบหมายหน้าที่รับผิดชอบให้แก่คณะกรรมการในแต่ละฝ่าย

3.2 กำหนดวิธีการดำเนินการฝึกอบรมให้ความรู้ด้วยการบรรยายจากวิทยากรเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้รับการอบรมมีความรู้ความเข้าใจในหลักการและเนื้อหาที่ถูกต้อง

3.3 สร้างบรรยากาศการฝึกอบรมให้เป็นกันเอง เน้นการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ รวมถึงการให้เสริมแรง เพื่อกระตุ้นให้ผู้เข้ารับการอบรมรู้สึกเห็นคุณค่าในผลงานของตนเอง และเกิดความภาคภูมิใจ

3.4 วิทยาการสรุปประเด็นและองค์ความรู้ที่ได้รับจากการบรรยาย ให้ผู้เข้ารับการอบรม ได้ทบทวนและทำความเข้าใจอย่างถูกต้อง พร้อมให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากการซักถามหรือข้อสงสัยที่เกิดขึ้นจากกิจกรรม

3.5 ภายหลังจากฝึกอบรมผู้เข้ารับการอบรมทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลักสูตร ฝึกอบรม และแบบสอบถามความพึงพอใจ ในการเข้าร่วมฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครู ด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์

นำผลที่ได้ไปจัดกระทำและวิเคราะห์ผลเพื่อหาประสิทธิภาพหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ และนำไปปรับปรุงแก้ไขให้หลักสูตรมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การศึกษาความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ มีรายละเอียดดังนี้

1.1 นำข้อมูลของแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นตอนที่ 1 มาแจกแจงความถี่และหารค่าร้อยละ และนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง นำข้อมูลในตอนที่ 2 มาหาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ แปลผลความหมายเทียบกับเกณฑ์เป็นระดับความคิดเห็น และนำข้อมูลตอนที่ 3 มาเสนอในรูปแบบความเรียง

1.2 การหาความต้องการจำเป็นจากการวิเคราะห์ช่องว่างระหว่าง ความต้องการที่ควรจะเป็นกับความต้องการที่เป็นจริงของนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ ใช้สูตรคำนวณด้วยเทคนิค Modified Priority Need Index (PNI modified) ในการจัดลำดับความสำคัญของสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ โดยใช้สูตร PNI modified ของนางลักษณ์ วิรัชชัย และสุวิมล ว่องวานิช (สุวิมล ว่องวานิช, 2550, น. 279)

2. สร้างและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ นำข้อมูลการประเมินโครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรมจากผู้เชี่ยวชาญไปวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลความหมายเทียบกับเกณฑ์

3. ทดลองใช้และประเมินผลหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ มีรายละเอียดดังนี้

3.1 การหาประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ ตามเกณฑ์ความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการฝึกอบรมกับผลสัมฤทธิ์ (E_1/E_2) ซึ่งกำหนดเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80/80 โดยคำนวณคะแนนจากการทำกิจกรรมระหว่างฝึกอบรม (X) และคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการฝึกอบรม โดยมีการคำนวณหาประสิทธิภาพ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556, น. 7) ดังนี้

$$\text{สูตรที่ 1} \quad E_1 = (\Sigma x/N)/AX100$$

เมื่อ E_1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ
 E_x คือ คะแนนรวมของแบบฝึกหัดหรืองาน
 A คือ คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกชั้นรวมกัน
 N คือ จำนวนผู้เรียน

$$\text{สูตรที่ 2} \quad E_2 = (\Sigma F/N)/BX100$$

เมื่อ E_2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
 E_F คือ คะแนนรวมของผลลัพธ์หลังเรียน
 B คือ คะแนนเต็มของการสอบหลังเรียน
 N คือ จำนวนผู้เรียน

3.2 วิเคราะห์เจตคติที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยมีเกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด, 2546, น. 100) ดังนี้

- 4.50-5.00 หมายถึง นักศึกษามีเจตคติต่อหลักสูตรฝึกอบรมอยู่ในระดับมากที่สุด
- 3.50-4.49 หมายถึง นักศึกษามีความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมอยู่ในระดับมาก
- 2.50-3.49 หมายถึง นักศึกษามีเจตคติต่อหลักสูตรฝึกอบรมอยู่ในระดับปานกลาง
- 1.50-2.49 หมายถึง นักศึกษามีเจตคติต่อหลักสูตรฝึกอบรมอยู่ในระดับน้อย
- 1.00-1.49 หมายถึง นักศึกษามีเจตคติต่อหลักสูตรฝึกอบรมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการแปลความหมายและการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้นำเสนอผลการวิจัย

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
f	แทน	ความถี่
%	แทน	ร้อยละ
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
E ₁	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
E ₂	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ เป็นการศึกษาในลักษณะการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ซึ่งผู้วิจัยได้มีการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 3 ระยะของการวิจัยดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์

- นำข้อมูลของแบบสอบถามแสดงความคิดเห็น ตอนที่ 1 คือ สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
- นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 คือ ความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ มาวิเคราะห์เป็นรายข้อและรายด้าน โดยหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบน

มาตรฐาน และแปลความหมายตามเกณฑ์ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง และหาค่าดัชนี PNI แบบปรับปรุง (PNI modified)

ระยะที่ 2 สร้างและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์

1. ประเมินความเหมาะสมโครงร่างหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ โดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลความหมายเทียบกับเกณฑ์ โดยกำหนดเกณฑ์ คือ มีค่าเฉลี่ยของความถูกต้อง เหมาะสม ความเป็นประโยชน์ และความเป็นไปได้ไม่น้อยกว่า 3.50

2. สรุปคุณภาพเครื่องมือ ใบงานเสริมความรู้ กิจกรรมเสริมทักษะเชิงปฏิบัติการ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ แบบประเมินใบงานเสริมความรู้ แบบประเมินกิจกรรมเสริมทักษะเชิงปฏิบัติการ และแบบวัดเจตคติหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์

ระยะที่ 3 ทดลองใช้และประเมินผลหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์

1. ประเมินการทำใบงานเสริมความรู้ของผู้เข้าอบรม โดยวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วย 1) ทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู 2) ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู 3) ทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู และ 4) ทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู วิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วย 1) ทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน 2) ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน 3) ทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน และ 4) ทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน วิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา ประกอบด้วย 1) การเข้าใจสื่อดิจิทัล 2) การเข้าถึงและประยุกต์ใช้สื่อดิจิทัล และ 3) การสร้างสรรค์และการแก้ปัญหาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา และวิชาชีพครู ประกอบด้วย 1) การเปลี่ยนแปลงบริบทโลก สังคม และแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 2) จิตวิทยาการศึกษา การให้คำปรึกษาในการวิเคราะห์และพัฒนาผู้เรียนตาม

ศักยภาพ 3) หลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ 4) การวัดและประเมินผล การเรียนรู้ และ 5) การประกันคุณภาพการศึกษา

2. ประเมินผลกิจกรรมเสริมทักษะเชิงปฏิบัติการ หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะ ทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขา พลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ ประกอบด้วย 1) การสรุปผลวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร 2) การสรุปผลวิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 3) การสรุปผลวิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อ การศึกษา และ 4) การสรุปผลวิชาชีพครู

3. ประเมินผลการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เข้าอบรม ประกอบด้วย 1) วิชาการใช้ ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร 2) วิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 3) วิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการศึกษา และ 4) วิชาชีพครู

4. การหาประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้าน ความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ ตามเกณฑ์ความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการฝึกอบรมกับผลลัพธ์ (E_1/E_2) ซึ่งกำหนดเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80/80

5. แบบประเมินเจตคติต่อการฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครูสำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ โดยหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลความหมายเทียบกับเกณฑ์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ระยะที่ 1 ศึกษาความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้าน ความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้าน ความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอ ดังนี้

ตาราง 4.1 ค่าความถี่และร้อยละเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม (n=400)

รายการ	f	%
ชาย	277	69.25
หญิง	123	30.75
รวม	400	100

จากตาราง 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทั้งหมด 400 คน แบ่งเป็น เพศชาย จำนวน 277 คน คิดเป็นร้อยละ 69.25 เพศหญิง จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 30.75

ตาราง 4.2 ค่าความถี่และร้อยละหลักสูตรของผู้ตอบแบบสอบถาม (n=400)

รายการ	f	%
ศึกษาศาสตร์บัณฑิต	180	45
ครุศาสตร์บัณฑิต	180	45
การศึกษาศาสตร์บัณฑิต	40	10
รวม	400	100

จากตาราง 4.2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทั้งหมด 400 คน แบ่งเป็น หลักสูตรศึกษาศาสตร์บัณฑิต จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 45.00 หลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 45.00 และหลักสูตรการศึกษาศาสตร์บัณฑิต จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00

ตาราง 4.3 ค่าความถี่และร้อยละมหาวิทยาลัยของผู้ตอบแบบสอบถาม (n=400)

รายการ	f	%
การกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตลำปาง	20	5.00
การกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเพชรบูรณ์	20	5.00
การกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตศรีสะเกษ	20	5.00
การกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตมหาสารคาม	20	5.00
การกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตกรุงเทพฯ	20	5.00
การกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรี	20	5.00
การกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชุมพร	20	5.00
การกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตตรัง	20	5.00
ราชภัฏกาญจนบุรี	20	5.00
ราชภัฏเพชรบุรี	20	5.00
ราชภัฏบ้านสมเด็จ	20	5.00
ราชภัฏเชียงใหม่	20	5.00
ราชภัฏนครสวรรค์	20	5.00
ราชภัฏสงขลา	20	5.00
ราชภัฏอุบลราชธานี	20	5.00

ตาราง 4.3 (ต่อ)

รายการ	f	%
บูรพา	20	5.00
ศรีนครินทรวิโรฒ	20	5.00
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	20	5.00
เกษตรศาสตร์	20	5.00
ทักษิณ	20	5.00
รวม	400	100

จากตาราง 4.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยของรัฐ และมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ จำนวน 20 มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยละ 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5

ตาราง 4.4 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวัง และความ ต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์ วิชาชีพระยะตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ วิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (n=400)

รายการ	สภาพที่เป็นอยู่			สภาพที่คาดหวัง			PNI	ลำดับ
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ		
1. ความรู้ความเข้าใจ ภาษาไทย	3.99	0.80	มาก	4.64	0.83	มากที่สุด	0.162	8
2. การวิเคราะห์/ตีความ	3.82	0.80	มาก	4.58	0.88	มากที่สุด	0.198	5
3. มารยาทในการใช้ภาษา	4.04	0.79	มาก	4.04	0.80	มาก	0.000	10
4. การพูดในโอกาสต่าง ๆ	3.89	0.81	มาก	3.96	0.79	มาก	0.017	9
5. การพูดถ่ายทอดความรู้	3.85	0.84	มาก	4.58	0.89	มากที่สุด	0.189	6
6. การเขียนหนังสือราชการ	3.74	0.87	มาก	4.51	0.99	มากที่สุด	0.205	4
7. การเขียนเชิงวิชาการ	3.75	0.86	มาก	4.77	0.64	มากที่สุด	0.272	1

ตาราง 4.4 (ต่อ)

รายการ	สภาพที่เป็นอยู่			สภาพที่คาดหวัง			PNI	ลำดับ
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ		
8. การแต่งประโยค	3.80	0.80	มาก	4.62	0.86	มากที่สุด	0.215	3
9. การเรียงความ	3.76	0.83	มาก	4.70	1.67	มากที่สุด	0.250	2
10. การอ่านจับใจความ	3.88	0.81	มาก	4.61	1.32	มากที่สุด	0.188	7
11. การสรุปความ	3.86	0.80	มาก	4.59	0.94	มากที่สุด	0.189	6
รวม	3.85	0.71	มาก	4.51	0.33	มากที่สุด	0.171	-

จากตาราง 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ วิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร พบว่า สภาพที่เป็นอยู่โดยรวมอยู่ในระดับมาก (3.85 ± 0.71) และสภาพที่คาดหวังโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (4.51 ± 0.33) โดยเรียงลำดับที่มีความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ ลำดับแรก คือ 1) การเขียนเชิงวิชาการ 2) การเรียงความ 3) การแต่งประโยค 4) การเขียนหนังสือราชการ และ 5) การวิเคราะห์/ตีความ

ตาราง 4.5 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวัง และความ ต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์ วิชาชีพระดับปริญญาตรี สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ วิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (n=400)

รายการ	สภาพที่เป็นอยู่			สภาพที่คาดหวัง			PNI	ลำดับ
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ		
1. ความรู้ความเข้าใจ ภาษาอังกฤษ	3.40	0.99	ปาน กลาง	4.76	0.57	มากที่สุด	0.400	6
2. เข้าใจสาระสำคัญของ ข้อความ	3.39	0.98	ปาน กลาง	4.75	0.61	มากที่สุด	0.401	5
3. ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน	3.44	0.98	ปาน กลาง	4.78	0.58	มากที่สุด	0.389	7
4. ภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสาร	3.39	1.01	ปาน กลาง	3.72	0.86	มาก	0.097	9
5. การวิเคราะห์/ตีความ	3.29	1.01	ปาน กลาง	3.64	0.97	มาก	0.106	8
6. การสรุปความ	3.25	1.03	ปาน กลาง	4.90	0.40	มากที่สุด	0.507	1
7. ทักษะการฟัง	3.39	0.97	ปาน กลาง	4.91	0.39	มากที่สุด	0.463	2
8. ทักษะการพูด	3.34	0.99	ปาน กลาง	3.62	0.94	มาก	0.083	10
9. ทักษะการอ่าน	3.49	0.96	ปาน กลาง	4.91	0.36	มากที่สุด	0.406	4
10. ทักษะการเขียน	3.38	1.00	ปาน กลาง	4.91	0.34	มากที่สุด	0.452	3
รวม	3.37	0.91	ปาน กลาง	4.49	0.34	มาก	0.332	-

จากตาราง 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความ ต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพระดับปริญญาตรี สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ วิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่า สภาพที่เป็นอยู่โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (3.37 ± 0.91) และสภาพที่คาดหวังโดยรวมอยู่ใน

ระดับมาก (4.49 ± 0.34) โดยเรียงลำดับที่มีความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ ลำดับแรก คือ 1) การสรุปความ 2) ทักษะการฟัง 3) ทักษะการเขียน 4) ทักษะการอ่าน และ 5) เข้าใจสาระสำคัญของข้อความ

ตาราง 4.6 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวัง และความ ต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์ วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ วิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา (n=400)

รายการ	สภาพที่เป็นอยู่			สภาพที่คาดหวัง			PNI	ลำดับ
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ		
1. การใช้สื่อดิจิทัลและการใช้อินเทอร์เน็ต	3.87	0.84	มาก	3.99	0.79	มาก	0.031	9
2. การเข้าใจสื่อและเทคโนโลยีอุบัติใหม่	3.84	0.84	มาก	4.59	0.99	มากที่สุด	0.195	6
3. การสื่อสาร การสร้างสื่อและสารสนเทศ	3.83	0.87	มาก	4.65	0.84	มากที่สุด	0.214	5
4. การเข้าถึงและประยุกต์ใช้สื่อดิจิทัล	3.81	0.87	มาก	4.68	0.80	มากที่สุด	0.228	4
5. การสร้างเนื้อหาบนสื่อดิจิทัล	3.82	0.86	มาก	3.97	0.83	มาก	0.039	8
6. การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการจัดการเรียนรู้	3.85	0.84	มาก	4.01	0.79	มาก	0.041	7
7. การใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์/ปลอดภัย	3.84	0.84	มาก	4.59	0.95	มากที่สุด	0.195	6
8. การเลือก ประยุกต์ใช้นวัตกรรม และเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้	3.83	0.87	มาก	4.83	0.54	มากที่สุด	0.261	2
9. การแก้ปัญหาทางเทคนิคของการใช้งานเทคโนโลยี	3.81	0.86	มาก	4.82	0.55	มากที่สุด	0.265	1

ตาราง 4.6 (ต่อ)

รายการ	สภาพที่เป็นอยู่			สภาพที่คาดหวัง			PNI	ลำดับ
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ		
10. การจัดการสิ่งแวดล้อม ดิจิทัล/การปรับเปลี่ยน ทักษะในยุคดิจิทัล	3.82	0.84	มาก	4.79	0.59	มากที่สุด	0.253	3
รวม	3.82	.771	มาก	4.49	0.31	มากที่สุด	0.178	-

จากตาราง 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ วิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา พบว่า สภาพที่เป็นอยู่โดยรวมอยู่ในระดับมาก (3.82 ± 0.77) และสภาพที่คาดหวังโดยรวมอยู่ในระดับมาก (4.49 ± 0.31) โดยเรียงลำดับที่มีความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ 5 ลำดับแรก คือ 1) การแก้ปัญหาทางเทคนิคของการใช้งานเทคโนโลยี 2) การเลือก ประยุกต์ใช้นวัตกรรม และเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ 3) การจัดการสิ่งแวดล้อมดิจิทัล/การปรับเปลี่ยนทักษะในยุคดิจิทัล 4) การเข้าถึงและประยุกต์ใช้สื่อดิจิทัล และ 5) การสื่อสาร การสร้างสื่อ และสารสนเทศ

ตาราง 4.7 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวัง และความ
ต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์
วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์
วิชาชีพครู (n=400)

รายการ	สภาพที่เป็นอยู่			สภาพที่คาดหวัง			PNI	ลำดับ
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ		
1. จรรยาบรรณและ มาตรฐานวิชาชีพครู	3.97	0.83	มาก	4.45	1.08	มาก	0.120	9
2. ปรัชญาการศึกษา	3.90	0.81	มาก	4.53	1.00	มากที่สุด	0.161	4
3. จิตวิทยาสำหรับครู (จิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยาการศึกษา และ จิตวิทยาให้คำปรึกษา)	3.95	0.83	มาก	4.51	1.00	มากที่สุด	0.141	7
4. หลักสูตรและการสอน	3.93	0.81	มาก	3.99	0.84	มาก	0.015	12
5. การจัดการเรียนรู้	3.95	0.83	มาก	4.53	0.98	มากที่สุด	0.146	6
6. การวัดและประเมินผล การเรียนรู้	3.93	0.79	มาก	4.52	1.01	มากที่สุด	0.150	5
7. การวิจัยและพัฒนา นวัตกรรมเพื่อพัฒนา ผู้เรียน	3.80	0.84	มาก	4.64	0.86	มากที่สุด	0.221	2
8. ภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับครู	3.95	0.79	มาก	4.04	0.80	มาก	0.022	11
9. การเปลี่ยนแปลงบริบท โลกและสังคม	3.86	0.81	มาก	4.01	0.84	มาก	0.038	10
10. ปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียง	4.00	0.85	มาก	4.53	1.01	มากที่สุด	0.132	8
11. การประกันคุณภาพ การศึกษา	3.85	0.84	มาก	4.60	0.93	มากที่สุด	0.194	3
12. กฎหมายการศึกษา	3.83	0.82	มาก	4.71	0.79	มากที่สุด	0.229	1
รวม	3.90	0.72	มาก	4.42	0.37	มาก	0.133	-

จากตาราง 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ วิชาชีพครู พบว่า สภาพที่เป็นอยู่โดยรวมอยู่ในระดับมาก (3.90 ± 0.72) และสภาพที่คาดหวังโดยรวมอยู่ในระดับมาก (4.42 ± 0.37) โดยเรียงลำดับที่มีความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ 5 ลำดับแรก คือ 1) กฎหมายการศึกษา 2) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียน 3) การประกันคุณภาพการศึกษา 4) ปรัชญาการศึกษา และ 5) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ตาราง 4.8 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวัง และความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ โดยรวมทุกวิชา (n=400)

รายการ	สภาพที่เป็นอยู่			สภาพที่คาดหวัง			PNI	ลำดับ
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ		
1. วิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร	3.85	0.71	มาก	4.51	0.33	มากที่สุด	0.171	3
2. วิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	3.37	0.91	ปานกลาง	4.49	0.34	มาก	0.332	1
3. วิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา	3.82	0.77	มาก	4.49	0.31	มาก	0.175	2
4. วิชาชีพครู	3.90	0.72	มาก	4.42	0.37	มาก	0.133	4
รวม	3.74	0.70	มาก	4.48	0.22	มาก	0.740	-

จากตาราง 4.8 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ โดยรวมทุกวิชา พบว่า สภาพที่เป็นอยู่โดยรวมทุกวิชาอยู่ในระดับมาก (3.74 ± 0.70) และสภาพที่คาดหวังโดยรวมทุกวิชาอยู่ในระดับมาก (4.48 ± 0.22) โดยเรียงลำดับที่มีความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ ตามลำดับ คือ 1) วิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2) วิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา 3) วิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร และ 4) วิชาชีพครู

ระยะที่ 2 การสร้างและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ หลักสูตร 4 ปี

ตาราง 4.9 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบกับเกณฑ์จากการประเมินหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ วิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (n=3)

รายการ	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม			ความเป็นประโยชน์			ความเป็นไปได้		
	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์
1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรฝึกอบรม	5.00	0.00	ผ่าน	5.00	0.00	ผ่าน	5.00	0.00	ผ่าน	5.00	0.00	ผ่าน
2. เนื้อหาสาระของหลักสูตรฝึกอบรม	4.66	0.57	ผ่าน	4.66	0.57	ผ่าน	4.66	0.57	ผ่าน	5.00	0.00	ผ่าน
3. วิธีการฝึกอบรม	5.00	0.00	ผ่าน	4.66	0.57	ผ่าน	5.00	0.00	ผ่าน	4.66	0.57	ผ่าน
4. สื่อที่ใช้ในการฝึกอบรม	5.00	0.00	ผ่าน	5.00	0.00	ผ่าน	5.00	0.00	ผ่าน	5.00	0.00	ผ่าน
5. การวัดและการประเมินผลหลักสูตรฝึกอบรม	5.00	0.00	ผ่าน	5.00	0.00	ผ่าน	5.00	0.00	ผ่าน	5.00	0.00	ผ่าน

จากตาราง 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบกับเกณฑ์จากการประเมินหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ วิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร พบว่า ความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นประโยชน์ และความเป็นไปได้ สูงกว่าเกณฑ์การประเมิน 3.50

ตาราง 4.10 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบกับเกณฑ์จากการประเมินหลักสูตร
 ฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตาม
 มาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์
 วิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (n=3)

รายการ	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม			ความเป็นประโยชน์			ความเป็นไปได้		
	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์
1. จุดมุ่งหมาย ของหลักสูตร ฝึกอบรม	4.00	0.00	ผ่าน	4.66	0.57	ผ่าน	4.66	0.57	ผ่าน	5.00	0.00	ผ่าน
2. เนื้อหาสาระ ของหลักสูตร ฝึกอบรม	4.00	0.00	ผ่าน	4.66	0.57	ผ่าน	4.66	0.57	ผ่าน	4.66	0.57	ผ่าน
3. วิธีการ ฝึกอบรม	4.66	0.57	ผ่าน	5.00	0.00	ผ่าน	5.00	0.00	ผ่าน	4.66	0.57	ผ่าน
4. สื่อที่ใช้ใน การฝึกอบรม	4.33	0.57	ผ่าน	4.66	0.57	ผ่าน	5.00	0.00	ผ่าน	5.00	0.00	ผ่าน
5. การวัดและ การประเมินผล หลักสูตร ฝึกอบรม	4.66	0.57	ผ่าน	4.66	0.57	ผ่าน	4.66	0.57	ผ่าน	5.00	0.00	ผ่าน

จากตาราง 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบกับเกณฑ์จาก
 การประเมินหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์
 วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ วิชาการใช้
 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่า ความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นประโยชน์
 และความเป็นไปได้ สูงกว่าเกณฑ์การประเมิน 3.50

ตาราง 4.11 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบกับเกณฑ์จากการประเมินหลักสูตร
 ฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตาม
 มาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์
 วิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา (n=3)

รายการ	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม			ความเป็นประโยชน์			ความเป็นไปได้		
	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์
1. จุดมุ่งหมาย ของหลักสูตร ฝึกอบรม	4.66	0.57	ผ่าน	5.00	0.00	ผ่าน	4.66	0.57	ผ่าน	4.00	0.00	ผ่าน
2. เนื้อหาสาระ ของหลักสูตร ฝึกอบรม	4.00	0.00	ผ่าน	4.33	0.57	ผ่าน	4.00	0.00	ผ่าน	4.00	0.00	ผ่าน
3. วิธีการ ฝึกอบรม	4.00	0.00	ผ่าน	4.33	0.57	ผ่าน	4.33	0.57	ผ่าน	4.00	0.00	ผ่าน
4. สื่อที่ใช้ใน การฝึกอบรม	4.33	0.57	ผ่าน	4.33	0.57	ผ่าน	4.33	0.57	ผ่าน	4.00	0.00	ผ่าน
5. การวัดและ การประเมินผล หลักสูตร ฝึกอบรม	4.00	0.00	ผ่าน	4.33	0.57	ผ่าน	4.33	0.57	ผ่าน	4.00	0.00	ผ่าน

จากตาราง 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบกับเกณฑ์จาก
 การประเมินหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์
 วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ วิชาการใช้
 เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา พบว่า ความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นประโยชน์
 และความเป็นไปได้ สูงกว่าเกณฑ์การประเมิน 3.50

ตาราง 4.12 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบกับเกณฑ์จากการประเมินหลักสูตร
 ฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตาม
 มาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์
 วิชาชีพครู (n=3)

รายการ	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม			ความเป็นประโยชน์			ความเป็นไปได้		
	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์
1. จุดมุ่งหมาย ของหลักสูตร ฝึกอบรม	5.00	0.00	ผ่าน	4.66	0.57	ผ่าน	4.66	0.57	ผ่าน	4.66	0.57	ผ่าน
2. เนื้อหาสาระ ของหลักสูตร ฝึกอบรม	4.66	0.57	ผ่าน	4.66	0.57	ผ่าน	5.00	0.00	ผ่าน	5.00	0.00	ผ่าน
3. วิธีการ ฝึกอบรม	5.00	0.00	ผ่าน	4.66	0.57	ผ่าน	5.00	0.00	ผ่าน	5.00	0.00	ผ่าน
4. สื่อที่ใช้ใน การฝึกอบรม	4.66	0.57	ผ่าน	4.66	0.57	ผ่าน	5.00	0.00	ผ่าน	5.00	0.00	ผ่าน
5. การวัดและ การประเมินผล หลักสูตร ฝึกอบรม	4.66	0.57	ผ่าน	4.33	0.57	ผ่าน	4.66	0.57	ผ่าน	4.66	0.57	ผ่าน

จากตาราง 4.12 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบกับเกณฑ์จาก
 การประเมินหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์
 วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ วิชาชีพครู
 พบว่า ความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นประโยชน์ และความเป็นไปได้ สูงกว่าเกณฑ์
 การประเมิน 3.50

ระยะที่ 3 ทดลองใช้และประเมินผลหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครู ด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์

1. การหาประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ ตามเกณฑ์ความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการฝึกอบรมกับผลสัมฤทธิ์ (E_1/E_2) ซึ่งกำหนดเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80/80

ตาราง 4.13 ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) การฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครู ด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ วิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (n=30)

รายการ	\bar{X}	S.D.	%	เกณฑ์
1. ทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู (10 คะแนน)	8.60	0.77	86.00	ดี
2. ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู (10 คะแนน)	8.56	0.56	85.60	ดี
3. ทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู (10 คะแนน)	8.40	0.56	84.00	ดี
4. ทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู (10 คะแนน)	8.60	0.49	86.00	ดี
5. การสรุปผลวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (20 คะแนน)	17.76	0.89	88.80	ดี
รวม 5 รายการ (คะแนนเต็ม 60 คะแนน)	51.92	3.27	86.53	ดี

จากตาราง 4.13 แสดงประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) การฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ วิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับดี

ตาราง 4.14 ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E₂) การฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครู ด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษา สาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ วิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (n=30)

รายการ	\bar{X}	S.D.	%	เกณฑ์
การวัดผลสัมฤทธิ์การฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ หลักสูตร 4 ปี วิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (30 คะแนน)	24.93	1.36	83.10	ดี
รวม 1 รายการ (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)	24.93	1.36	83.10	ดี

จากตาราง 4.14 แสดงประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E₂) การฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ วิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร พบว่า อยู่ในระดับดี

ตาราง 4.15 ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E₁) การฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครู ด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ วิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (n=30)

รายการ	\bar{X}	S.D.	%	เกณฑ์
1. ทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน (10 คะแนน)	8.50	0.73	85.00	ดี
2. ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน (10 คะแนน)	8.46	0.50	84.60	ดี
3. ทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน (10 คะแนน)	8.33	0.47	83.30	ดี
4. ทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน (10 คะแนน)	8.50	0.50	85.00	ดี
5. การสรุปผลวิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (20 คะแนน)	17.63	0.80	88.15	ดี
รวม 5 รายการ (คะแนนเต็ม 60 คะแนน)	51.42	3.00	85.70	ดี

จากตาราง 4.15 แสดงประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) การฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ วิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับดี

ตาราง 4.16 ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) การฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ วิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (n=30)

รายการ	\bar{x}	S.D.	%	เกณฑ์
การวัดผลสัมฤทธิ์การฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ หลักสูตร 4 ปี วิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (30 คะแนน)	25.73	2.06	85.76	ดี
รวม 1 รายการ (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)	25.73	2.06	85.76	ดี

จากตาราง 4.16 แสดงประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) การฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ วิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่า อยู่ในระดับดี

ตาราง 4.17 ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) การฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครู ด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขา พลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ วิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา (n=30)

รายการ	\bar{x}	S.D.	%	เกณฑ์
1. การเข้าใจสื่อดิจิทัล (10 คะแนน)	8.66	0.54	86.60	ดี
2. การเข้าถึงและประยุกต์ใช้สื่อดิจิทัล (10 คะแนน)	8.40	0.49	84.00	ดี
3. การสร้างสรรค์และการแก้ปัญหาการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (10 คะแนน)	8.60	0.49	86.00	ดี
4. การสรุปผลวิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา (20 คะแนน)	17.63	0.85	88.15	ดี
รวม 4 รายการ (คะแนนเต็ม 50 คะแนน)	43.29	2.37	86.58	ดี

จากตาราง 4.17 แสดงประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) การฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ วิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับดี

ตาราง 4.18 ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) การฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครู ด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขา พลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ วิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา (n=30)

รายการ	\bar{x}	S.D.	%	เกณฑ์
การวัดผลสัมฤทธิ์การฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ หลักสูตร 4 ปี วิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา (30 คะแนน)	25.33	1.47	84.43	ดี
รวม 1 รายการ (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)	25.33	1.47	84.43	ดี

จากตาราง 4.18 แสดงประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) การฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ วิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา พบว่า อยู่ในระดับดี

ตาราง 4.19 ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) การฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ วิชาชีพครู (n=30)

รายการ	\bar{X}	S.D.	%	เกณฑ์
1. การเปลี่ยนแปลงบริบทของโลก สังคม และแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (10 คะแนน)	8.56	0.56	85.60	ดี
2. จิตวิทยาการศึกษา การให้คำปรึกษาในการวิเคราะห์ และพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ (10 คะแนน)	8.46	0.62	84.60	ดี
3. หลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ (10 คะแนน)	8.43	0.50	84.30	ดี
4. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (10 คะแนน)	8.33	0.54	83.30	ดี
5. การประกันคุณภาพการศึกษา (10 คะแนน)	8.50	0.50	85.00	ดี
6. การสรุปผลวิชาชีพครู (20 คะแนน)	17.53	0.89	87.65	ดี
รวม 6 รายการ (คะแนนเต็ม 70 คะแนน)	59.81	3.61	85.44	ดี

จากตาราง 4.19 แสดงประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) การฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ หลักสูตร 4 ปี วิชาชีพครู พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับดี

ตาราง 4.20 ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E₂) การฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครู ด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษา สาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ วิชาชีพครู (n=30)

รายการ	\bar{x}	S.D.	%	เกณฑ์
การวัดผลสัมฤทธิ์การฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ หลักสูตร 4 ปี วิชาชีพครู (30 คะแนน)	34.90	1.74	87.25	ดี
รวม 1 รายการ (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)	34.90	1.74	87.25	ดี

จากตาราง 4.20 แสดงประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E₂) การฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ วิชาชีพครู พบว่า อยู่ในระดับดี

ตาราง 4.21 ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E₁) การฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครู ด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ (n=30)

รายการ	\bar{x}	S.D.	%	เกณฑ์
1. วิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (คะแนนเต็ม 60 คะแนน)	51.92	3.27	86.53	ดี
2. วิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (คะแนนเต็ม 60 คะแนน)	51.42	3.00	85.70	ดี
3. วิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา (คะแนนเต็ม 50 คะแนน)	43.29	2.37	86.58	ดี
4. วิชาชีพครู (คะแนนเต็ม 70 คะแนน)	59.81	3.61	85.44	ดี
รวม 4 รายการ (คะแนนเต็ม 240 คะแนน)	206.44	12.25	86.01	ดี

จากตาราง 4.21 แสดงประสิทธิภาพของกระบวนการ (E₁) การฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับดี

ตาราง 4.22 ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) การฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครู ด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษา สาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ (n=30)

รายการ	\bar{x}	S.D.	%	เกณฑ์
1. วิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)	24.93	1.36	83.10	ดี
2. วิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)	25.73	2.06	85.76	ดี
3. วิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)	25.33	1.47	84.43	ดี
4. วิชาชีพครู (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)	34.90	1.74	87.25	ดี
รวม 4 รายการ (คะแนนเต็ม 130 คะแนน)	110.89	6.63	85.30	ดี

จากตาราง 4.22 แสดงประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) การฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับดี

ตาราง 4.23 ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของหลักสูตร ฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ (n=30)

การทดสอบ	E_1	E_2
ประสิทธิภาพ	86.01	85.30
แปลผล	เป็นไปตามเกณฑ์	เป็นไปตามเกณฑ์

จากตาราง 4.23 แสดงหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 86.01/85.30 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. วิเคราะห์เจตคติต่อการฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และ ประสพการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครูสำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ โดยหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลความหมายเทียบกับเกณฑ์

ตาราง 4.24 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติต่อการฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสพการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครูสำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์

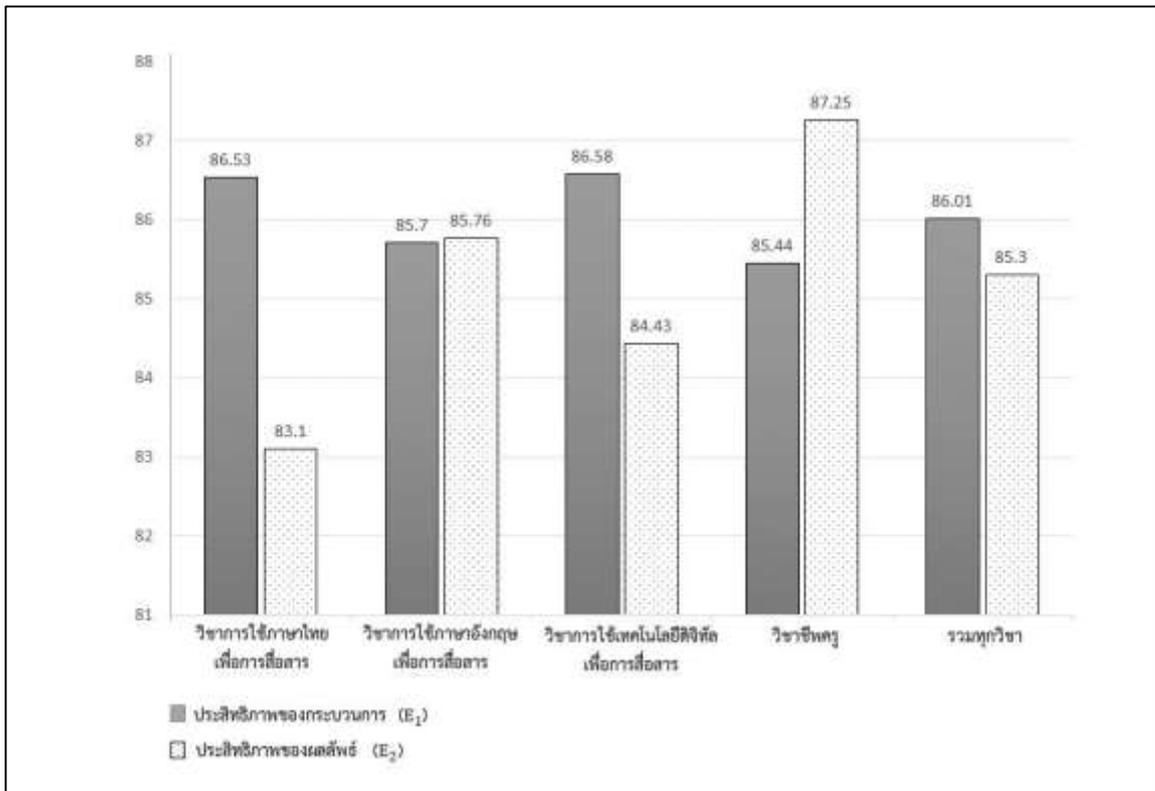
รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และ ประสพการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู มีความจำเป็นต่อนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์	4.36	0.66	มาก
2. นักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ จำเป็นต้องรู้ และเข้าใจเกี่ยวกับสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และ ประสพการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครูอย่างถ่องแท้	4.36	0.61	มาก
3. สมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสพการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครูเป็นสิ่งที่น่าสนใจ	3.76	0.43	มาก
4. การเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และ ประสพการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู เป็นสิ่งที่ท้าทายความสามารถของนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์	4.16	0.74	มาก
5. อนาคตฉันอยากเป็นผู้ที่มีสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสพการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู	4.16	0.87	มาก
6. นักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ ต้องพัฒนาตนเองในด้านความรู้ และประสพการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู	4.26	0.73	มาก
7. การเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และ ประสพการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู เป็นการเพิ่มศักยภาพด้านการเรียนของนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์	4.13	0.68	มาก
8. สมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสพการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู เป็นสิ่งจำเป็นต่อระบบการศึกษาไทย	4.30	0.70	มาก

ตาราง 4.24 (ต่อ)

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
9. ฉันจะแนะนำเพื่อน ๆ ให้เข้ารับการอบรม เรื่อง การเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์	4.23	0.81	มาก
10. ถ้ามีโอกาสเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู ฉันอยากอบรมเพิ่มเติม	4.23	0.81	มาก
รวม	4.20	0.47	มาก

จากตาราง 4.24 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติต่อการฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก (3.69 ± 0.40)

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล การทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ โดยประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) สรุปได้ดังนี้ (ภาพ 4.1)

ภาพ 4.1 ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E₁) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E₂)

จากภาพ 4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E₁) คือ ผลของการประเมินผู้เข้ารับการอบรมในระหว่างกระบวนการอบรมเป็นรายวิชา เปรียบเทียบกับ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E₂) คือ ผลของการประเมินผู้เข้ารับการอบรมโดยการสอบเป็นรายวิชา

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครู ด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ โดยมีกระบวนการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ระยะ คือ 1) ศึกษาความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ 2) สร้างและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม และ 3) ทดลองใช้และประเมินผลหลักสูตรฝึกอบรม

สรุปผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยกลุ่มตัวอย่างมีทั้งหมด 400 คน ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยของรัฐ และมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ จำนวน 20 มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยละ 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5 ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 69.25 ศึกษาอยู่ในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต คิดเป็นร้อยละ 45 หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต คิดเป็นร้อยละ 45 และหลักสูตรการศึกษบัณฑิต คิดเป็นร้อยละ 10

2. สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังของสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ สรุปได้ดังนี้

2.1 วิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร พบว่า สภาพที่เป็นอยู่โดยรวมอยู่ในระดับมาก (3.85 ± 0.71) และสภาพที่คาดหวังโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (4.51 ± 0.33) โดยเรียงลำดับที่มีความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ ลำดับแรก คือ 1) การเขียนเชิงวิชาการ 2) การเรียงความ 3) การแต่งประโยค 4) การเขียนหนังสือราชการ และ 5) การวิเคราะห์/ตีความ

2.2 วิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่า สภาพที่เป็นอยู่โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (3.37 ± 0.91) และสภาพที่คาดหวังโดยรวมอยู่ในระดับมาก (4.49 ± 0.34) โดยเรียงลำดับที่มีความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ ลำดับแรก คือ 1) การสรุปความ 2) ทักษะการฟัง 3) ทักษะการเขียน 4) ทักษะการอ่าน และ 5) เข้าใจสาระสำคัญของข้อความ

2.3 วิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา พบว่า สภาพที่เป็นอยู่โดยรวมอยู่ในระดับมาก (3.82 ± 0.77) และสภาพที่คาดหวังโดยรวมอยู่ในระดับมาก (4.49 ± 0.31) โดยเรียงลำดับที่มีความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ 5 ลำดับแรก คือ 1) การแก้ปัญหาทางเทคนิคของการใช้งานเทคโนโลยี 2) การเลือก ประยุกต์ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ 3) การจัดการสิ่งแวดล้อมดิจิทัล/การปรับเปลี่ยนทักษะในยุคดิจิทัล 4) การเข้าถึงและประยุกต์ใช้สื่อดิจิทัล และ 5) การสื่อสาร การสร้างสื่อ และสารสนเทศ

2.4 วิชาชีพครู พบว่า สภาพที่เป็นอยู่โดยรวมอยู่ในระดับมาก (3.90 ± 0.72) และสภาพที่คาดหวังโดยรวมอยู่ในระดับมาก (4.42 ± 0.37) โดยเรียงลำดับที่มีความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ 5 ลำดับแรก คือ 1) กฎหมายการศึกษา 2) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียน 3) การประกันคุณภาพการศึกษา 4) ปรัชญาการศึกษา และ 5) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

2.5 ความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ โดยรวมทุกวิชา พบว่า สภาพที่เป็นอยู่โดยรวมทุกวิชาอยู่ในระดับมาก (3.74 ± 0.70) และสภาพที่คาดหวังโดยรวมทุกวิชาอยู่ในระดับมาก (4.48 ± 0.22) โดยเรียงลำดับที่มีความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ หลักสูตร 4 ปี ตามลำดับ คือ 1) ด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2) ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา 3) ด้านการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร และ 4) ด้านวิชาชีพครู

ระยะที่ 2 การสร้างและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์

การสร้างและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ หลักสูตร 4 ปี ประกอบด้วย 4 รายวิชา ได้แก่ วิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร วิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร วิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา และวิชาชีพครู โดยมี 5 องค์ประกอบ คือ 1) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร 2) เนื้อหาสาระของหลักสูตร 3) วิธีการฝึกอบรม 4) สื่อที่ใช้ในการฝึกอบรม และ 5) การวัดและประเมินผลหลักสูตร ซึ่งผลการพิจารณาใน 4 มิติของการประเมิน คือ ความถูกต้อง (Accuracy) ความเหมาะสม (Propriety) ความเป็นประโยชน์ (Utility) และความเป็นไปได้ (Feasibility) สรุปได้ดังนี้

1. หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ วิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร พบว่า ความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นประโยชน์ และความเป็นไปได้ สูงกว่าเกณฑ์การประเมิน 3.50

2. หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ วิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่า ความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นประโยชน์ และความเป็นไปได้ สูงกว่าเกณฑ์การประเมิน 3.50

3. หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ วิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา พบว่า ความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นประโยชน์ และความเป็นไปได้ สูงกว่าเกณฑ์การประเมิน 3.50

4. หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ วิชาชีพครู พบว่า ความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นประโยชน์ และความเป็นไปได้ สูงกว่าเกณฑ์การประเมิน 3.50

ระยะที่ 3 ทดลองใช้และประเมินผลหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์

ผลการทดลองใช้และประเมินผลหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ สรุปได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของผลลัพธ์การฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ พบว่า วิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร มีค่า E_1/E_2 เท่ากับ 86.53/83.10 อยู่ในระดับดี วิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีค่า E_1/E_2 เท่ากับ 85.70/85.76 อยู่ในระดับดี วิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา มีค่า E_1/E_2 เท่ากับ 86.58/84.43 อยู่ในระดับดี และวิชาชีพครู มีค่า E_1/E_2 เท่ากับ 85.44/87.25 อยู่ในระดับดี

2. ประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของผลลัพธ์การฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ พบว่า มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 86.01/85.30 อยู่ในระดับดี ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

3. เจตคติของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาพลศึกษา หลังการเข้าร่วมหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครูสำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก (4.20 ± 0.47)

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครูสำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ อภิปรายผลได้ดังนี้

1. หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครูสำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ ที่สร้างขึ้นนั้น พบว่า แต่ละองค์ประกอบของหลักสูตรมีความเหมาะสมและสอดคล้องซึ่งกันและกัน ทั้งนี้ อาจเป็นไปได้ว่า ในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมผู้วิจัยดำเนินการศึกษาอย่างเป็นระบบตามกระบวนการพัฒนาหลักสูตร โดยเริ่มจากการศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ รวมทั้งการศึกษาความต้องการจำเป็น เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลเชิงประจักษ์ แล้วนำมากำหนดเป็นหลักการ จุดมุ่งหมายของการฝึกอบรม ตลอดจนนำข้อมูลที่ได้มาเป็นหลักในการพิจารณาคัดเลือกเนื้อหาสาระของการฝึกอบรม อีกทั้ง มีการจัดลำดับเนื้อหาก่อนหลังเพื่อความเหมาะสมในการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครูสำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้มีการพัฒนาศักยภาพอย่างเป็นขั้นเป็นตอน รวมถึงการวัดและประเมินผล ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนาหลักสูตรและงานวิจัยการพัฒนาหลักสูตรหลายท่านที่ให้ความเห็นไปในทิศทางเดียวกันที่ว่า

การพัฒนาหลักสูตรนั้นจะต้องมีการวิเคราะห์ความต้องการ ความจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรอย่างรอบคอบรอบด้าน ทั้งในด้านความต้องการของสังคม ผู้เรียน กระบวนการเรียนรู้ หลักการ และการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการกำหนดจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ โดยขั้นตอนแรกเป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ศึกษาสภาพและความต้องการจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม (กัญท์กณัฐ สุวรรณรัชภูมิ, 2557, บทคัดย่อ) (มนตรี วงษ์สะพาน, 2554, 20) (ประสาท เนื่องเฉลิม, 2553, น. 127) (อรกัญญา เอี่ยมพญา, 2552, บทคัดย่อ) และนอกจากนี้การพัฒนาหลักสูตรในครั้งนี้ยังได้นำแนวคิดของ ไทเลอร์ (Tyler, 1949 p. 3) และทาบ (Taba, 1962, pp. 156-159) มาประยุกต์ใช้ในขั้นตอนของการพัฒนาหลักสูตร และทำการตรวจสอบคุณภาพของโครงสร้างหลักสูตร โดยผู้ทรงคุณวุฒิด้วยวิธีการพิจารณาใน 4 มิติของการประเมิน คือ ความถูกต้อง (Accuracy) ความเหมาะสม (Propriety) ความเป็นประโยชน์ (Utility) และความเป็นไปได้ (Feasibility) โดยได้ผลการประเมินสูงกว่าเกณฑ์การประเมิน (3.50) ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดการพัฒนาหลักสูตรของ วิชัย วงษ์ใหญ่ (2535, น. 16-17) ที่ได้กล่าวไว้ว่า เมื่อร่างหลักสูตรเรียบร้อยแล้ว กอนนำไปใช้ต้องตรวจสอบคุณภาพหลักสูตร อาจใช้วิธีการประชุมสนทนาหรือให้ผู้เชี่ยวชาญ ผู้มีประสบการณ์ช่วยพิจารณา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ญนี้ บุญอาษา, ประยูร บุญใช้, และ ภูมิพงศ์ จอมหงส์พิพัฒน์ (2560, น. 115-129) ที่ได้พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนสุขศึกษา ตามแนวคิดการเรียนรู้ แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ผสมผสานวิธีเมตาคอกนิชัน สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบ และเอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอนโดยผู้ทรงวุฒิ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สันต์ ศูนย์กลาง (2551, น. 111) ที่ได้พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างทักษะการปฏิบัติวิชาชีพเพื่อพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม สำหรับครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งมีขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรมโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนั้น การตรวจสอบโครงสร้างหลักสูตรจึงมีความสำคัญ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการยืนยันว่าหลักสูตรที่สร้างขึ้นนั้นสามารถพัฒนาผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้มากน้อยเพียงใด โดยผลของการตรวจสอบโครงสร้างหลักสูตรทำให้ได้หลักสูตรที่มีความเหมาะสมสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการฝึกอบรม ซึ่งพบว่า องค์ประกอบของโครงสร้างหลักสูตร ประกอบด้วย หลักการของหลักสูตร จุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ สื่อ และการวัดและประเมินผล มีความความถูกต้อง (Accuracy) ความเหมาะสม (Propriety) ความเป็นประโยชน์ (Utility) และความเป็นไปได้ (Feasibility) สอดคล้องกับการนำไปใช้ตามจุดมุ่งหมายของการฝึกอบรม โดยเฉพาะโครงสร้างเนื้อหาทั้ง 4 หน่วยการเรียนรู้ที่ใช้ในการฝึกอบรมมีความเหมาะสมในการนำไปใช้เสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ โดยสอดคล้องกับความต้องการ และความจำเป็นได้ตรงจุดตรงประเด็น ซึ่งจะทำให้นักศึกษาเป็นครูพลศึกษาในอนาคตที่มีสมรรถนะด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู ในการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และที่

เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะการคัดเลือกเนื้อหาสาระ ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดการพัฒนาหลักสูตรของ ทาบ (Taba, 1962, pp. 156-159) ที่ได้กล่าวว่า การคัดเลือกเนื้อหาสาระ (selection of content) เมื่อกำหนดจุดมุ่งหมายแล้วต้องเลือกเนื้อหาสาระ ซึ่งสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและต้องคำนึงถึง พัฒนาการของผู้เรียนด้วย และเนื้อหาของหลักสูตรที่ได้นั้นมาจากผลของการวิเคราะห์องค์ประกอบ ของสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู ซึ่งนักศึกษามีความต้องการ และจำเป็นที่จะต้องได้รับการพัฒนาใน 4 รายวิชา ด้วยกัน คือ วิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร วิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร วิชาการใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลเพื่อการศึกษา และวิชาชีพครู ซึ่งสอดคล้องกับความหมายของมาตรฐานความรู้ และ ประสบการณ์วิชาชีพ คือ ข้อกำหนดเกี่ยวกับความรู้และประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ จัด การศึกษา ซึ่งกำหนดสำหรับผู้ที่เข้ามาประกอบวิชาชีพจะต้องมีความรู้ และมีประสบการณ์วิชาชีพ เพียงพอที่จะประกอบวิชาชีพ และรายวิชาดังกล่าวยังเชื่อมโยงไปสู่การขอรับใบอนุญาตประกอบ วิชาชีพครูด้วยเช่นกัน

2. ผลการตรวจสอบประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพ ครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ พบว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการ และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ การฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐาน วิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ อยู่ในระดับดี และประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 86.01/85.30 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะกระบวนการในการ พัฒนาหลักสูตรนั้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการอย่างเป็นขั้นเป็นตอน และหลักสูตรได้ถูกพัฒนาขึ้นจากความ ต้องการและจำเป็นอย่างแท้จริง เนื้อหาของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการ และเป็น ประโยชน์ต่อนักศึกษาสาขาพลศึกษา ในการทำงานนำไปใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการพัฒนานักศึกษาที่ จะไปประกอบอาชีพครูในอนาคต ดังนั้น เมื่อกระบวนการได้มาซึ่งหลักสูตรมีความถูกต้องตาม หลักการและหลักปฏิบัติ จึงเชื่อมโยงไปสู่กระบวนการตรวจสอบประสิทธิภาพของหลักสูตร ผลจาก การทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมทำให้นักศึกษามีการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และ ประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครูอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งนอกเหนือจากเนื้อหาหลักสูตร ฝึกอบรมมีความสอดคล้องกับความต้องการดังที่กล่าวข้างต้นแล้ว การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในการ ฝึกอบรมมีความสำคัญต่อพัฒนาการด้านความรู้ของผู้เข้ารับการอบรมด้วยเช่นกัน ซึ่งจำเป็นต้อง ดำเนินการให้เกิดความน่าสนใจ และสามารถกระตุ้นให้ผู้เข้ารับการอบรมมีความตื่นตัว มุ่งมั่น ตั้งใจที่ จะเรียนรู้ และก่อให้เกิดการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมระหว่างผู้สอนและผู้เรียน สอดคล้องกับ กุหลาบ ต้นติผลาชีวะ (2537, น. 87) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และวิธีการฝึกอบรม เป็นการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ให้หลักสูตรฝึกอบรมที่เน้นถึงบทบาทของนักฝึกอบรมหรือวิทยากร

และผู้เข้ารับการอบรม ในการจัดการเรียนการสอน การใช้สื่ออุปกรณ์ และการดำเนินกิจกรรมการฝึกอบรมในแต่ละวัน ที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของการฝึกอบรมตามจุดประสงค์ของหลักสูตร โดยมีสิ่งที่ต้องคำนึงถึง คือ การเลือกวิธีการจัดการเรียนการสอน การเลือกวิธีสอนจะเป็นแบบใดนั้นขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ของการฝึกอบรม เนื้อหาวิชา และลักษณะของผู้เข้ารับการอบรม รวมไปถึงการเลือกกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นสิ่งจำเป็นมากสำหรับผู้เข้ารับการอบรม กิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดขึ้นจะต้องจูงใจ สร้างเสริมการเรียนรู้ ความคิด และการแสดงออกที่สามารถช่วยให้ผู้เข้ารับการอบรมเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมกับประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนรู้ใหม่ในระดับที่จะสามารถสร้างความกระจ่างให้กับผู้เข้ารับการอบรม นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ ไพญดา สังข์ทอง (2558, น. 76) ที่ได้สรุปไว้ว่าวิธีการฝึกอบรม ควรกำหนดรูปแบบกิจกรรมให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหน่วยการอบรม และเนื้อหาสาระ พร้อมทั้งสามารถพัฒนาผู้เข้ารับการฝึกอบรมให้มีความรู้ความเข้าใจ มีเจตคติ และทักษะที่พึงประสงค์ให้เกิดขึ้นได้ จะเห็นได้ว่า การกำหนดรูปแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้มีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาผู้เรียน ควรมีการวางแผนและดำเนินการอย่างถูกต้อง เหมาะสม และสอดคล้องกับการเลือกใช้สื่อการเรียนการสอน เพราะเป็นเครื่องมือและเป็นเครื่องทุ่นแรงให้กับผู้สอนได้เป็นอย่างดีในการฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ ผู้อบรมหรือวิทยากรได้มีการนำสื่อมาใช้เพื่อดึงดูดความน่าสนใจ ทำให้ผู้เข้ารับการอบรมเกิดการเรียนรู้ และประสบการณ์เพิ่มขึ้น ดังเห็นได้จากผลของการวิจัย เพราะฉะนั้น สื่อการฝึกอบรม ควรกำหนดให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ วิธีการฝึกอบรม ตลอดจนกิจกรรมการฝึกอบรม ซึ่งสื่อในการฝึกอบรมจะต้องสามารถช่วยส่งเสริมการพัฒนาผู้เข้ารับการฝึกอบรมให้มีความรู้ความเข้าใจ มีเจตคติ และทักษะเชิงปฏิบัติการที่พึงประสงค์ให้เกิดขึ้นได้ จากผลการวิจัยอย่างกล่าวเพิ่มเติมได้ว่า ปัจจัยด้านการวัดและประเมินผลมีส่วนสำคัญที่ทำให้ประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ อยู่ในระดับดี ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่า ผู้วิจัยได้มีการออกแบบ การวัดและประเมินผลหลักสูตรที่มีความชัดเจน สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ และวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลของ Chang (1995, pp. 15-16) โดยกล่าวไว้ว่า การวัดและประเมินผล (calculate measurable result) เป็นการนำผลการประเมินการฝึกอบรมมาพิจารณาว่าการฝึกอบรมสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เข้ารับการฝึกอบรมหรือไม่ ผลของการฝึกอบรมเป็นเช่นไร ซึ่งอาจต้องกำหนดวิธีการใหม่ถ้ามีความจำเป็น การประเมินอาจใช้การวัดหลาย ๆ วิธี อาจประเมินครั้งเดียวเมื่อสิ้นสุดการอบรม หรือประเมินครั้งระยะเวลาของการฝึกอบรม และเมื่อสิ้นสุดการฝึกอบรม นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้ทำการออกแบบเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลผู้เข้า

รับการอบรม ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ โดยผลการตรวจสอบ เครื่องมือมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด และสามารถใช้งานได้และประเมินผลได้

3. ผลการประเมินเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขา พลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ พบว่า นักศึกษามีเจตคติโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็น เพราะผู้ฝึกอบรมหรือวิทยากรเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการฝึกอบรม และมีประสบการณ์สูง ในการจัดการฝึกอบรม และเป็นที่ยอมรับของผู้เข้ารับการอบรม มีการจัดกิจกรรมที่หลากหลายและ คำนึงถึงผู้เข้ารับการอบรมเป็นสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมสมรรถนะการวิจัย ของครูพลศึกษาระดับมัธยมศึกษา จังหวัดมหาสารคามของ กิติชัย แสนสุวรรณ (2562, น. 142) โดย ได้มีการผสมผสานวิธีการฝึกอบรม ที่ยึดผู้เข้าอบรมเป็นสำคัญ และหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นนี้เกิดขึ้นจาก ความต้องการ และความจำเป็นอย่างแท้จริง สร้างขึ้นโดยมีการศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผ่านการหาคุณภาพและความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ทำให้ได้ หลักสูตรฝึกอบรมที่สอดคล้องกับความสนใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรม จึงส่งผลให้ผู้เข้ารับการอบรม สามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เห็นได้อย่างเป็นรูปธรรม สอดคล้องกับการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เพื่อสร้างเสริมสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิต หลักสูตรการศึกษาศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษาของ ไพญาดา สังข์ทอง (2558, น. 119) ซึ่งพบว่า การฝึกอบรมจะเป็นการเพิ่มพูน ความรู้ และทักษะที่ดีแล้ว ยังช่วยให้นิสิตเปลี่ยนแปลงเจตคติไปในทางที่ดีต่อหน้าที่ที่ตนเองได้ รับผิดชอบ ทำให้เกิดความตระหนัก และเห็นคุณค่าในวิชาชีพครูของตน และทำงานอย่างมีความสุข ด้วยความยินดีเต็มใจ พอใจในบทบาทหน้าที่ของตน และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมี ความสุข

นอกจากนี้ ผู้เข้ารับการอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ ได้กล่าวเพิ่มเติมว่า หากมีโอกาสเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการเสริมสร้างสมรรถนะ ทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู ผู้เข้ารับการอบรม มีความประสงค์จะเข้ารับการอบรมเพิ่มเติม เพราะสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และ ประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู เป็นสิ่งจำเป็นและควรได้รับการเสริมสร้าง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ผลการวิจัย พบว่า หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี)

คณะศึกษาศาสตร์ มีความเหมาะสม มีความสอดคล้อง และสามารถเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครูของนักศึกษาได้ ตลอดจนนักศึกษามีเจตคติอยู่ในระดับมาก ดังนั้น สถาบันการศึกษาที่ผลิตบุคลากรด้านวิชาชีพครู สามารถนำหลักสูตรนี้ไปใช้ฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครูให้กับนักศึกษา แต่อย่างไรก็ตามผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E₂) ในรายวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารมีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับรายวิชาอื่น ๆ ดังนั้น ในการฝึกอบรมจึงควรให้ความสำคัญ โดยการจัดเนื้อหาสาระให้ครอบคลุมและเหมาะสม

2. ก่อนนำหลักสูตรไปใช้ควรศึกษาหลักสูตรฉบับนี้ทุกส่วน เพื่อให้เกิดความเข้าใจในภาพรวมของหลักสูตร เพื่อที่จะนำไปเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครูให้กับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ ได้อย่างถูกต้อง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการปฏิบัติงาน และปฏิบัติตนสำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์
2. ควรมีการศึกษาวิจัยและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์

บรรณานุกรม

- กัณฑ์กณัฐ สุวรรณรัช. (2557). *การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างภาวะผู้นำกลยุทธ์สำหรับพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลสังกัดกรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข จังหวัด กรุงเทพมหานคร (ปริญญาานิพนธ์ปริญญาดุขฎฐิบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- กิตติชัย แสนสุวรรณ. (2560). *การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมสมรรถนะการวิจัยของครูพลศึกษาระดับมัธยมศึกษา จังหวัดมหาสารคาม (วิทยานิพนธ์ปริญญาดุขฎฐิบัณฑิต)* มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- กุกยา ตันติผลาชีวะ. (2537). *การฝึกอบรมบุคลากรสำหรับการศึกษาระดับมัธยมศึกษา [เอกสารประกอบการสอน]*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เกียรติวัฒน์ วิชาญาณุจน์, สุรางค์ เมรานนท์, และชาติรี เกิดธรรม. (2556). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาสำหรับนักศึกษาวิชาศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาพลศึกษา สถาบันการพลศึกษา. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์*, 7(3), 1-18.
- เครือวัลย์ ลีมอภิชิต. (2540). *หลักและเทคนิคการจัดการฝึกอบรมและการพัฒนา*. กรุงเทพฯ: สยามศิลป์การพิมพ์.
- จงกลณี ชุตินาเทวินทร์. (2542). *การฝึกอบรมเชิงพัฒนา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- จริญญา สมานญาติ. (2564). คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. *วิชาการ*, 13(1), 176-188.
- จรูญศักดิ์ เบญจมาตย์. (2559). *การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมอาจารย์นิเทศการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสาขาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ (ปริญญาานิพนธ์ปริญญาดุขฎฐิบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ฉลา มิสติย์. (2540). *การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมผู้ใช้งานแรงงานในโรงเรียน เขตจังหวัดสิงห์บุรีเพื่อป้องกันโรคเอดส์ (ปริญญาานิพนธ์มหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ชูชัย สมितिไกร. (2559). *การฝึกอบรมบุคลากรในองค์การ (พิมพ์ครั้งที่ 9)*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*, 5(1), 5-30.
- ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์. (2551). *แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร ในประมวลสาระวิชาการพัฒนาหลักสูตรและสื่อการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- ทองฟู ชินะโชติ. (2531). *การฝึกอบรมและการพัฒนาบุคลากร*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อึ้ง บั้วศรี. (2532). *ทฤษฎีหลักสูตร: การออกแบบและการพัฒนา* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2546). *การวิจัยสำหรับครู*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญเลี้ยง ทูมทอง. (2554). *การพัฒนาหลักสูตร* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประกอบ คุณารักษ์, และธัญสินี เล่าสั้ม. (2557). การพัฒนารูปแบบการรับรองปริญญาทางการศึกษาเพื่อการประกอบวิชาชีพ. *ศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*, 6(2), 7-18.
- ประสาธ เนืองเฉลิม. (2547). *หลักสูตรการศึกษา*. มหาสารคาม: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เป็รื่อง กิจรัตน์. (2532). *หลักสูตรอุตสาหกรรมศึกษาและการจัดการมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏพระนคร.
- พงศธร ไพจิตร, สุธนะ ดิงศภัทย์, และเอมอัชฌา วัฒนบูรานนท์. (2562). การประเมินความต้องการจำเป็นในการเตรียมความพร้อมก่อนฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะของนักศึกษาครูสาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ. *วิชาการ*, 9(3), 30-36.
- พิชญภา ยืนยาว, วรณีย์ สุจิตร์จุล, ธีรวัธ ธาดาตันติโชค, ณัฐวรรณ พุ่มตียิ่ง, และพนม จองเฉลิมชัย. (2563). การพัฒนารูปแบบกลไกและระบบการคัดกรองผู้ประกอบวิชาชีพครูตามมาตรฐานวิชาชีพของคุรุสภา. *คุรุสภาวิทยาจารย์*. 1(2), 13-26.
- พัชรี ศีระษะภูมิ, พิสมัย ศรีอำไพ, และนิภาพร ชูติมันต์. (2560). การพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างสมรรถนะครู ด้านทักษะการคิดแก้ปัญหาโดยผสมผสานแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมและทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง. *วารสารศึกษาศาสตร์*, 11(2), 120-132.
- เพ็ญนี บุญอาษา, ประยูร บุญใช้, และภูมิพงศ์ จอมหงส์พิพัฒน์. (2560). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนสุขศึกษา ตามแนวคิดการเรียนรู้ แบบใช้ปัญญาเป็นฐาน ผสมผสานกลวิธีเมตาคอกนิชัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์*, 11(2), 115-129.
- ไพญาดา สังข์ทอง. (2558). *การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อสร้างเสริมสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิตหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา (ปริญญาโท) คุรุสภาบัณฑิต*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ไพฑูรย์ โพธิ์สว่าง. (2537). แนวทางการฝึกอบรมบุคลากรทุกระดับในหน่วยงาน: ข้อคิดและบทเรียนจากประเทศญี่ปุ่น. *พัฒนาชุมชน*, 33(2), 5.

- พะยอม วงศ์สารศรี. (2531). *การบริหารงานบุคคล*. กรุงเทพฯ: พรานนกการพิมพ์.
- พรรณอร อุซุภาพ. (2561). *การศึกษาและวิชาชีพครู*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พลากร สุวรรณรัฐ. (2531). *เปิดห้องรับแขก*. (จุลสาร). กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- พิสนุ พองศรี. (2553). *การสร้างและพัฒนาเครื่องมือวิจัย* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ด้านสุทธาการพิมพ์.
- มนตรี วงษ์สะพาน. (2554). *การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูในการสร้างนวัตกรรมเตรียมคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียที่เน้นกระบวนการคิดวิเคราะห์* (ปริญญาานิพนธ์ดุขฎฐิบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ยุทธ ไถยวรรณ. (2559). *การวิจัยและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. (2560, 11 ตุลาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 114 ตอนที่ 55 ก. หน้า 16.
- วิจิตร อาวะกุล. (2540). *การฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากร*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2543). *การพัฒนาหลักสูตร*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- วัชรพล เคนศรี. (2562). *หลักสูตรอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน* (ปริญญาานิพนธ์ดุขฎฐิบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- สถาบันการพลศึกษา. (2548). *หลักสูตรสถาบันการพลศึกษา ระดับปริญญาตรี*. ชลบุรี: สถาบันการพลศึกษา. อัดสำเนา.
- สุเทพ สังข์เพชร. (2536). *การฝึกอบรมพัฒนาบุคลากร*. (จุลสาร). ม.ป.ท.: ม.ป.พ.
- สุทธิกร แก้วทอง. (2563). *การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อสร้างเสริมสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ* (ปริญญาานิพนธ์ปริญญาดุขฎฐิบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- สันต์ ศูนย์กลาง. (2551). *การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างทักษะการปฏิบัติวิชาชีพเพื่อพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม สำหรับครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน* (ปริญญาานิพนธ์ปริญญาดุขฎฐิบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- สุนีย์ ภูพันธ์. (2546). *แนวคิดพื้นฐานการสร้างและการพัฒนาหลักสูตร ยุคปฏิรูปประเทศไทย*. เชียงใหม่: แสงศิลป์.
- สมคิด บางโม. (2545). *เทคนิคการฝึกอบรมและการประชุม* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: หมอชาวบ้าน.

- สมชาติ กิจยรรยง. (2544). *สูตรสำเร็จการจัดฝึกอบรม* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: วิทย์พัฒนา.
- สุมิตร คุณานุกร. (2520). *หลักสูตรและการสอน* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ชวนชม.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, นฤมล บุณนิม, วิชุนา ปาณปัญญง, นันทนา แสนสาคร, และกนกวรรณ ชูชีพ, (2543). *รายงานการวิจัยเอกสาร: ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู*. (รายงานการวิจัยเอกสาร: ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูฉบับสรุป)
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2549). *เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภา พ.ศ. 2537*. กรุงเทพฯ: คุรุสภา.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาชาติ พ.ศ. 2560-2579*. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- สำเร็จ บุญเรืองรัตน์. (2527). *ทฤษฎีการวัดและการประเมินผลการศึกษา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2550). *การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เอกรินทร์ สีมหาศาล. (2545). *กระบวนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา: แนวคิดสู่ปฏิบัติ* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: บ๊อค พอยท์.
- เอกวิทย์ ณ ถลาง. (2521). *“ข้อคิดเรื่องหลักสูตร” คู่มือนิเทศการศึกษา*. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยครูสวนสุนันทา.
- อรกัญญา เอี่ยมพญา. (2552). *การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างภาวะผู้นำสำหรับผู้หน้านักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ*. (ปริญญาานิพนธ์ปริญญาคุุณบัณฑิต). มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล, นครราชสีมา.
- Abdullah, S. A. (2017). Factor Structure of Test Items for Saudi Teacher Licence Assessment. *International Education Studies*, 10(2), 26-34.
- Aah, A. S., Isrok, A., & Dadan, N. (2019). Development of a Training Curriculum Structure to Improve ICT Competencies in Primary Schools. *Mimbar Sekolah Dasar*, 6(1), 21-31.
- Alves da Silva, J., & Folea Araujo, L. M., (2021). Education for Ethnic-Racial Relations in the new Curriculum Guidelines and in the Common National Base for the Initial Training of Brazilian Teachers. *Science Education International*, 32(4), 374-383.
- Campbell, D. T., & Stanley, J. C. (1963). *Experimental and Quasi-experimental design for research*. Hopwell, N. J.: Houghton Mifflin.

- Canadas, L., Santos-Pastor, M. L., & Castejon, F. J., (2020). Physical Education Teachers' Competencies and Assessment in Professional Practice. *Apunts Educacion Fisicay Deports*, 13(9), 33-41.
- Chang, Richard Y. (1995). *Creating High-Impact Training: A practical Guide to Successful Training Outcomes*. London: Kogan Page.
- Cronbach, L. J. (1970). *Essentials of Psychological Testing*. 3th ed. New York: Harper and Row.
- Crow, Lester D., & Crow Alice. (1980). *Introduction to Education*. New Delhi: Euraga Publishing House.
- Demchenko, I., Maksymchuk, B., Bilan, V., , Maksymchuk, I., & Kalynovska, I., (2021). Training Future Physical Education Teachers for Professional Activities under the Conditions of Inclusive Education. *Research in Artificial Intelligence and Neuroscience*, 1(23), 191-213.
- D'Elia, F., Mazzeo, M., & Raiola, R. (2018). The core curriculum in the university training of the teacher of physical education in Italy, *Spring Conferences of Sports Science* (page. S413-S420). Spain: Costa Blanca Sports.
- Kerr, Joseph, & Keneth. (1976). Meeting the Changing Need of Adoultus Through Education Programes and Services. *Dissertation Abstracts International*, 36(10), 6424-A.
- Good, Carter V. (1973). *Dictionary of Education* (3rd ed.). New York: McGraw-Hill.
- Hair, F. J. (1998). *Multivariate Data Analysis* (6th ed.). New Jersey: Pearson Prentice Hall.
- Harun, S., Naran, C. H., & Imren, A. G. (2020). An Analysis of Graduate Studies on In-Service Training Programs for Teacher in Turkey. *Curriculum and Instruction*, 12(1), 166-196.
- Ifegbesan, P. A., Lawal, B. M., & Rampedi, T. S. (2017). The Nigeria Teachers Social Studies Training Curriculum and Sustainable Development Goals: A Content Analysis. *International Social Studies*, 7(1), 92-122.
- Jovanovic, M., & Minic, V. (2018). Teachers of Physical Education on Improving the Quality of Teaching with Continuous to the Curricula. *Physical Education and Sport*, 16(3), 651-661.

- Jesus, V., & Daniel, M. (2013). Effect of Internships on Pre-Service Teachers' Conceptions of Planning Physical Education. *European Scientific Journal*, 9(10), 253-261.
- Kirkpatrick, D. L. (1996). Revisiting Kirkpatrick's four-level-model. *Training & Development*, 7(1), 54-57.
- Oliva, P. F. (1982). *Developing of Curriculum*. Boston: Little. Brown and Company.
- Rodrigues, A., and Bianconcini De Almeida, M. E. (2020). Narrative Curriculum and Technologies in Teacher Training: Theoretical and Conceptual Reflections. *Prax. Saber (online)*, 11(25), 205-226.
- Saad, F. S. (2017). Teacher-Driven Curriculum Development at the Classroom Level: Implications for Curriculum, Pedagogy and Teacher Training. *Teaching and Teacher Education*, 2(63), 296-313.
- Saylor, G. J., & Alexander, W. M. (1974). *Planning Curriculum for School*. New York: Holt. Rinehart and Winston.
- Sonmez, G., Gurkan, B., & Aksoy, C. N. (2021). Design and Evaluation of an International Baccalaureate Educator Certificate (IBEC) Programme as an Alternative Teacher Education Programme. *Novitas-ROYAL (Research on Youth and Language)*, 15(1), 1-16.
- Stufflebeam, D. L., & Shinkfield, A. J. (2007). *Evaluation theory, models, & applications*. San Francisco: CA., John Wiley & Sons.
- Taba, H. (1962). *Curriculum development theory and practice*. New York: Harcourt, Brace & World Inc.
- Trump, L. J., & Miler, D. F. (1973). *Secondary School Curriculum Improvement*. Boston: Allyn & Bacon Inc.
- Tyler, R. W. (1949). *Basic principles of curriculum and Instruction*. Chicago: The University of Chicago Press.
- Wheeler, D K. (1974). *Curriculum Process*. London: University of London Press Ltd.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ภาคผนวก ก

- แบบสอบถาม และการหาคุณภาพแบบสอบถาม ความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้าง
สมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู
สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์

แบบสอบถาม ความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ ประกอบงานวิจัย เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์

คำชี้แจง โปรดตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน
ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 สภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่คาดหวังสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ

1. วิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร
2. วิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
3. วิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา
4. วิชาชีพครู

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง
ให้ตรงสถานภาพ

1. เพศ

- ชาย หญิง

2. หลักสูตร

- ศึกษาศาสตรบัณฑิต ครุศาสตรบัณฑิต การศึกษบัณฑิต

3. มหาวิทยาลัย

☐ การกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตลำปาง	☐ การกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเพชรบูรณ์
☐ การกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตศรีสะเกษ	☐ การกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตมหาสารคาม
☐ การกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตกรุงเทพ	☐ การกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรี
☐ การกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชุมพร	☐ การกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตตรัง
☐ ราชภัฏกาญจนบุรี	☐ ราชภัฏเพชรบุรี
☐ ราชภัฏบ้านสมเด็จ	☐ ราชภัฏเชียงใหม่
☐ ราชภัฏนครสวรรค์	☐ ราชภัฏสงขลา
☐ ราชภัฏอุบลราชธานี	☐ บุรพา
☐ ศรีนครินทรวิโรฒ	☐ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
☐ เกษตรศาสตร์	☐ ทักษิณ

ตอนที่ 2 สภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่คาดหวังสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และ
 ประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี)
 คณะศึกษาศาสตร์ โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นหมายเลข 5, 4, 3, 2, 1
 ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของท่าน

5 หมายถึง มีสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่คาดหวังสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้
 และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี)
 คณะศึกษาศาสตร์ อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่คาดหวังสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้
 และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี)
 คณะศึกษาศาสตร์ อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่คาดหวังสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้
 และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี)
 คณะศึกษาศาสตร์ อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่คาดหวังสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้
 และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี)
 คณะศึกษาศาสตร์ อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่คาดหวังสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้
 และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี)
 คณะศึกษาศาสตร์ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	รายการ	สภาพที่เป็นอยู่ (what is)					สภาพที่คาดหวัง (what should be)				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
0	ระบอบ ประชาธิปไตย			✓			✓				

จากตัวอย่างแสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าสภาพที่เป็นอยู่ของเนื้อหาระบอบ
 ประชาธิปไตยอยู่ในระดับปานกลาง และคาดหวังว่าเนื้อหาระบบประชาธิปไตยอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อ	รายการ	สภาพที่เป็นอยู่ (what is)					สภาพที่คาดหวัง (what should be)				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.6	การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการจัดการเรียนรู้										
3.7	การใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์/ปลอดภัย										
3.8	การเลือก ประยุกต์ใช้นวัตกรรม และเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้										
3.9	การแก้ปัญหาทางเทคนิคของการทำงานเทคโนโลยี										
3.10	การจัดการสิ่งแวดล้อมดิจิทัล/ การปรับเปลี่ยนทักษะในยุคดิจิทัล										
4. วิชาชีพครู											
4.1	จรรยาบรรณและมาตรฐานวิชาชีพครู										
4.2	ปรัชญาการศึกษา										
4.3	จิตวิทยาสำหรับครู (จิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยาการศึกษา และจิตวิทยาให้คำปรึกษา)										
4.4	หลักสูตรและการสอน										
4.5	การจัดการเรียนรู้										
4.6	การวัดและประเมินผลการศึกษาและการเรียน										
4.7	การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียน										
4.8	ภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับครู										
4.9	การเปลี่ยนแปลงบริบทโลกและสังคม										
4.10	ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง										
4.11	การประกันคุณภาพการศึกษา										
4.12	กฎหมายการศึกษา										

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะ
ทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู
สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์

รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC
	1	2	3	4	5		
ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม							
เพศ	1	1	1	1	1	5	1
หลักสูตร	1	1	1	1	1	5	1
มหาวิทยาลัย	1	1	1	1	1	5	1
ตอนที่ 2 สภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่คาดหวังในสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์							
1. วิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร							
1.1 ความรู้ความเข้าใจภาษาไทย	1	1	1	1	1	5	1
1.2 การวิเคราะห์/ตีความ	1	1	1	1	1	5	1
1.3 มารยาทในการใช้ภาษา	1	1	1	1	0	4	0.8
1.4 การพูดในโอกาสต่าง ๆ	1	1	0	1	1	4	0.8
1.5 การพูดถ่ายทอดความรู้	1	1	1	1	1	5	1
1.6 การเขียนหนังสือราชการ	1	1	1	1	1	5	1
1.7 การเขียนเชิงวิชาการ	1	1	1	1	1	5	1
1.8 การแต่งประโยค	1	1	1	1	1	5	1
1.9 การเรียงความ	1	1	1	1	1	5	1
1.10 การอ่านจับใจความ	1	1	1	1	1	5	1
1.11 การสรุปความ	1	1	1	1	1	5	1
2. วิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร							
2.1 ความรู้ความเข้าใจภาษาอังกฤษ	1	1	1	1	1	5	1
2.2 เข้าใจสาระสำคัญของข้อความ	1	1	1	1	0	4	0.8
2.3 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน	1	1	1	1	1	5	1
2.4 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	1	1	1	1	1	5	1
2.5 การวิเคราะห์/ตีความ	1	1	1	1	1	5	1
2.6 การสรุปความ	1	1	1	1	1	5	1

รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC
	1	2	3	4	5		
2.7 ทักษะการฟัง	1	1	1	1	1	5	1
2.8 ทักษะการพูด	1	1	1	1	1	5	1
2.9 ทักษะการอ่าน	1	1	1	1	1	5	1
2.10 ทักษะการเขียน	1	1	1	1	1	5	1
3. วิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา							
3.1 การใช้สื่อดิจิทัลและการใช้อินเทอร์เน็ต	1	1	1	1	1	5	1
3.2 การเข้าใจสื่อและเทคโนโลยีอุบัติใหม่	1	1	0	1	1	4	0.8
3.3 การสื่อสาร การสร้างสื่อ และสารสนเทศ	1	1	1	0	1	4	0.8
3.4 การเข้าถึงและประยุกต์ใช้สื่อดิจิทัล	1	1	1	1	1	5	1
3.5 การสร้างเนื้อหาบนสื่อดิจิทัล	1	1	1	1	1	5	1
3.6 การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการจัดการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1
3.7 การใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์/ ปลอดภัย	1	1	1	1	1	5	1
3.8 การเลือก ประยุกต์ใช้นวัตกรรม และเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1
3.9 การแก้ปัญหาทางเทคนิคของการทำงานเทคโนโลยี	1	1	1	1	1	5	1
3.10 การจัดการสิ่งแวดล้อมดิจิทัล/ การปรับเปลี่ยนทักษะในยุคดิจิทัล	1	1	1	1	0	4	0.8
4. วิชาชีพครู							
4.1 จรรยาบรรณและมาตรฐานวิชาชีพครู	1	1	1	1	1	5	1
4.2 ปรัชญาการศึกษา	1	1	1	1	1	5	1
4.3 จิตวิทยาสำหรับครู (จิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยาการศึกษา และจิตวิทยาให้คำปรึกษา)	1	1	1	1	1	5	1
4.4 หลักสูตรและการสอน	1	1	1	1	0	4	0.8
4.5 การจัดการเรียนรู้	1	1	1	1	0	4	0.8
4.6 การวัดและประเมินผลการศึกษา และ การเรียน	1	1	1	1	0	4	0.8

รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC
	1	2	3	4	5		
4.7 การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเพื่อพัฒนา ผู้เรียน	1	1	1	1	1	5	1
4.8 ภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับครู	1	1	1	1	1	5	1
4.9 การเปลี่ยนแปลงบริบทโลกและสังคม	1	1	1	1	1	5	1
4.10 ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	1	1	1	1	1	5	1
4.11 การประกันคุณภาพการศึกษา	1	1	1	1	1	5	1
4.12 กฎหมายการศึกษา	1	1	1	1	1	5	1

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ตรวจสอบเพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของรายการข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัย เลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.6 ขึ้นไปมาใช้เป็นแบบสอบถาม ซึ่งแบบสอบถามความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครูสำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แต่ละรายการอยู่ระหว่าง 0.8-1.0 และค่าดัชนีความสอดคล้องโดยรวมทั้งฉบับ เท่ากับ 0.97

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และค่าความเชื่อมั่น (α) ของใบงานเสริมความรู้ ที่ 1.1
ทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู

ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
	1	2	3		
1. การฟังคืออะไร	1	1	1	3	1
2. จงบอกความสำคัญของการฟัง					
2.1 ความสำคัญต่อการพัฒนาความรู้ ความคิด,,,	1	1	1	3	1
2.2 ช่วยจรรโลงใจให้รื่นรมย์	1	1	1	3	1
2.3 เพื่อประโยชน์ต่อการนำเสนอข้อมูล	1	1	1	3	1
3. จงบอกวัตถุประสงค์ของการฟัง					
3.1 เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ เพิ่มพูนประสบการณ์	1	1	1	3	1
3.2 เพื่อคุณค่าทางอารมณ์และจิตใจ	1	1	1	3	1
4. จงอธิบายกระบวนการในการฟังต่อไปนี้					
4.1 ชั้นได้ยินเสียง	1	1	1	3	1
4.2 ชั้นรับรู้	1	1	1	3	1
4.3 ชั้นเข้าใจ	1	1	1	3	1
4.4 ชั้นพิจารณา	1	1	1	3	1
4.5 ชั้นการนำไปใช้	1	1	1	3	1
5. จงอธิบายหลักการใช้วิจารณ์ญาณในการฟังต่อไปนี้					
5.1 การทำความเข้าใจ	1	1	1	3	1
5.2 การวิเคราะห์ข้อมูล	1	1	1	3	1
5.3 การพิจารณาหลักฐานอ้างอิง	1	1	1	3	1
5.4 การประเมินค่า	1	1	1	3	1
6. จงอธิบายอุปสรรคในการฟังและแนวทางแก้ไข					
6.1 สาเหตุจากผู้ฟัง	1	1	1	3	1
6.2 สาเหตุจากผู้พูด	1	1	1	3	1
6.3 สาเหตุจากสภาพแวดล้อม	1	1	1	3	1
7. จงอธิบายมารยาทที่ผู้ฟังควรพึงกระทำต่อไปนี้					
7.1 ความสนใจ	1	1	1	3	1
7.2 การตอบสนอง	1	1	1	3	1
7.3 พฤติกรรมที่เหมาะสม	1	1	1	3	1
$\alpha = 0.85$					

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของใบงานเสริมความรู้ที่ 1.1 ทักษะการฟังเพื่อการสื่อสาร
ในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู อยู่ในเกณฑ์ทุกข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
เท่ากับ 1.00 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.85

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และค่าความเชื่อมั่น (α) ของใบงานเสริมความรู้ ที่ 1.2
ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู

ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
	1	2	3		
1. การพูดคืออะไร	1	1	1	3	1
2. จงบอกความสำคัญของการพูด					
2.1 ดำรงตนในสังคมได้อย่างมีความสุข	1	1	1	3	1
2.2 สร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ ที่มีคุณค่า	1	1	1	3	1
2.3 จรรโลงจิตใจของมนุษย์	1	1	1	3	1
3. จงบอกวัตถุประสงค์ของการพูด					
3.1 เพื่อถ่ายทอดข้อมูลหรือบอกเล่าเรื่องราว	1	1	1	3	1
3.2 เพื่อสร้างความบันเทิง	1	1	1	3	1
3.3 เพื่อโน้มน้าวใจ	1	1	1	3	1
3.4 เพื่อแสวงหาความรู้	1	1	1	3	1
3.5 เพื่อแก้ไขความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน	1	1	1	3	1
4. จงบอกองค์ประกอบของการพูด					
4.1 ผู้พูด	1	1	1	3	1
4.2 ผู้ฟัง	1	1	1	3	1
4.3 เนื้อหาหรือเรื่องราว	1	1	1	3	1
4.4 เสียง	1	1	1	3	1
4.5 ถ้อยคำหรือคำพูด	1	1	1	3	1
5. จงบอกอุปสรรคและแนวทางแก้ไขการพูด					
5.1 อุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการใช้ภาษา	1	1	1	3	1
5.2 อุปสรรคด้านบุคลิกภาพ	1	1	1	3	1
5.3 อุปสรรคเกี่ยวกับกลวิธีนำเสนอ	1	1	1	3	1
5.4 อุปสรรคด้านข้อมูล	1	1	1	3	1
6. จงอธิบายหลักการพูดที่ดี					
6.1 การเริ่มต้นการพูด	1	1	1	3	1
6.2 การนำเข้าสู่เรื่อง	1	1	1	3	1
6.3 ขณะพูด	1	1	1	3	1
6.4 การจบเรื่อง	1	1	1	3	1
7. จงอธิบายประเภทของการพูด					
7.1 การพูดโดยฉับพลัน	1	1	1	3	1

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และค่าความเชื่อมั่น (α) ของใบงานเสริมความรู้ ที่ 1.2
ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู (ต่อ)

ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
	1	2	3		
7.2 การพูดโดยการท่องจำ	1	1	1	3	1
7.3 การพูดโดยอ่านจากต้นฉบับ	1	1	1	3	1
7.4 การพูดโดยมีบันทึก	1	1	1	3	1
$\alpha = 0.83$					

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของใบงานเสริมความรู้ที่ 1.2 ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร
ในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู อยู่ในเกณฑ์ทุกข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
เท่ากับ 1.00 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.83

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และค่าความเชื่อมั่น (α) ของใบงานเสริมความรู้ ที่ 1.3
ทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู

ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
	1	2	3		
1. การอ่านคืออะไร	1	1	1	3	1
2. จงบอกความสำคัญของการอ่าน					
2.1 เสริมสร้างองค์ความรู้	1	1	1	3	1
2.2 พัฒนาคุณค่าทางอารมณ์	1	1	1	3	1
2.3 ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์	1	1	1	3	1
3. จงบอกวัตถุประสงค์ของการอ่าน					
3.1 เพื่อค้นหาคำตอบหรือแสวงหาความรู้	1	1	1	3	1
3.2 เพื่อความบันเทิงหรือตอบสนองความต้องการ...	1	1	1	3	1
3.3 เพื่อประโยชน์ในการฝึกทักษะการออกเสียงให้ถูกต้อง	1	1	1	3	1
3.4 เพื่อประโยชน์ในการยกระดับจิตใจของผู้อ่าน	1	1	1	3	1
4. จงอธิบายองค์ประกอบของการอ่าน					
4.1 ผู้อ่าน	1	1	1	3	1
4.2 ตัวอักษร	1	1	1	3	1
4.3 ความหมาย	1	1	1	3	1
4.4 เลือกความหมาย	1	1	1	3	1
4.5 การนำไปใช้	1	1	1	3	1
5. จงบอกประเภทของการอ่าน					
5.1 การอ่านออกเสียง	1	1	1	3	1
5.2 การอ่านในใจ	1	1	1	3	1
6. จงบอกลักษณะของการเป็นนักอ่านที่ดี					
6.1 หมั่นแสวงหาความรู้	1	1	1	3	1
6.2 ไม่เลือกประเภทหนังสือที่อ่าน	1	1	1	3	1
6.3 มีสมาธิ	1	1	1	3	1
6.4 มีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน	1	1	1	3	1
6.5 จับใจความสำคัญของเรื่องได้	1	1	1	3	1
6.6 สามารถนำประโยชน์ที่ได้จากเรื่องไปใช้...	1	1	1	3	1
7. จงอธิบายการอ่านจับใจความสำคัญ และวิธีการหา...	1	1	1	3	1
$\alpha = 0.89$					

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของใบงานเสริมความรู้ที่ 1.3 ทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสาร
ในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู อยู่ในเกณฑ์ทุกข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
เท่ากับ 1.00 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.89

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และค่าความเชื่อมั่น (α) ของใบงานเสริมความรู้ ที่ 1.4
ทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู

ข้อความคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
	1	2	3		
1. การเขียนคืออะไร	1	1	1	3	1
2. จงบอกความสำคัญของการเขียน					
2.1 การเขียนเป็นวิธีการสำคัญสำหรับการถ่ายทอดและ...	1	1	1	3	1
2.2 การเขียนช่วยเสริมสร้างและพัฒนาสติปัญญาและ...	1	1	1	3	1
2.3 การเขียนเป็นเครื่องมือในการทำความเข้าใจ...	1	1	1	3	1
3. จงอธิบายวัตถุประสงค์ของการเขียน					
3.1 การเขียนเพื่อเล่าเรื่อง	1	1	1	3	1
3.2 การเขียนเพื่ออธิบาย	1	1	1	3	1
3.3 การเขียนเพื่อโฆษณาจูงใจ	1	1	1	3	1
3.4 การเขียนเพื่อปลุกใจ	1	1	1	3	1
3.5 การเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็น วิพากษ์วิจารณ์ ...	1	1	1	3	1
3.6 การเขียนเพื่อสร้างจินตนาการ	1	1	1	3	1
3.7 การเขียนเพื่อเสียดสียั่วล้อ	1	1	1	3	1
4. จงอธิบายลักษณะของงานเขียนที่ดี					
4.1 มีเอกภาพ	1	1	1	3	1
4.2 มีสารัตถภาพ	1	1	1	3	1
4.3 มีสัมพันธภาพ	1	1	1	3	1
4.4 มีความน่าสนใจ	1	1	1	3	1
5. จงอธิบายหลักการใช้ภาษาในการเขียน					
5.1 การใช้คำ	1	1	1	3	1
5.2 การสร้างประโยคให้มีน้ำหนัก	1	1	1	3	1
5.3 การสร้างประโยคให้กะทัดรัดและสละสลวย	1	1	1	3	1
5.4 การเขียนให้มีเอกภาพและสัมพันธภาพ	1	1	1	3	1
6. จงอธิบายคุณสมบัติของนักเขียนที่ดี					
6.1 หมั่นเป็นผู้แสวงหาความรู้	1	1	1	3	1

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และค่าความเชื่อมั่น (α) ของใบงานเสริมความรู้ ที่ 1.4
ทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู (ต่อ)

ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
	1	2	3		
6.2 เป็นผู้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	1	1	1	3	1
6.3 มีวิจารณ์ญาณ	1	1	1	3	1
6.4 มีจรรยาบรรณของการเป็นนักเขียน	1	1	1	3	1
6.5 หมั่นฝึกฝน	1	1	1	3	1
7. จงบอกประโยชน์ของการทำรายงานทางวิชาการ					
7.1 ฝึกกระบวนการทำงานอย่างเป็นระบบ	1	1	1	3	1
7.2 ฝึกทักษะทางภาษา	1	1	1	3	1
7.3 ฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่น	1	1	1	3	1
7.4 เรียนรู้วิธีการสืบค้นข้อมูล	1	1	1	3	1
7.5 ฝึกกระบวนการคิด	1	1	1	3	1
$\alpha = 0.85$					

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของใบงานเสริมความรู้ที่ 1.4 ทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสาร
ในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู อยู่ในเกณฑ์ทุกข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
เท่ากับ 1.00 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.85

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และค่าความเชื่อมั่น (α) ของใบงานเสริมความรู้ ที่ 2.1
ทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน

ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
	1	2	3		
1. Who is Professor Somchai?	1	1	1	3	1
2. Why did Somsri call Professor Somchai?	1	1	1	3	1
3. How long would Somsri be absent for the class?	1	1	1	3	1
4. What is the conversation mainly about?	1	1	1	3	1
5. When is the appointment settled?	1	1	1	3	1
$\alpha = 0.78$					

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของใบงานเสริมความรู้ที่ 2.1 ทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน อยู่ในเกณฑ์ทุกข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.78

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และค่าความเชื่อมั่น (α) ของใบงานเสริมความรู้ ที่ 2.2
ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน

ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
	1	2	3		
1. An employee is late for a conference for ...	1	1	1	3	1
2. During an interview, you are asked about ...	1	1	1	3	1
3. In the class, your professor asks to discuss with ...	1	1	1	3	1
4. You are walking home with your close friend. ...	1	1	1	3	1
5. You want to check what you have planned or ...	1	1	1	3	1
Questions: 6	1	1	1	3	1
Questions: 7	1	1	1	3	1
Questions: 8	1	1	1	3	1
Questions: 9	1	1	1	3	1
$\alpha = 0.79$					

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของใบงานเสริมความรู้ที่ 2.2 ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร
ในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน อยู่ในเกณฑ์ทุกข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ
1.00 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.79

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และค่าความเชื่อมั่น (α) ของใบงานเสริมความรู้ ที่ 2.3
ทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน

ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
	1	2	3		
1. Who most likely is the intended audience?	1	1	1	3	1
2. Based on the passage, what is probably true ...	1	1	1	3	1
3. What is the topic of the article?	1	1	1	3	1
4. Which of the following is closest in meaning to ...	1	1	1	3	1
5. What does “the one” refer to...	1	1	1	3	1
6. What is the main idea of the whole article...	1	1	1	3	1
7. Which of the following has the same meaning ...	1	1	1	3	1
8. According to the above, when did the story ...	1	1	1	3	1
$\alpha = 0.81$					

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของใบงานเสริมความรู้ที่ 2.3 ทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสาร
ในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน อยู่ในเกณฑ์ทุกข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ
1.00 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.81

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และค่าความเชื่อมั่น (α) ของใบงานเสริมความรู้ ที่ 2.4
ทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน

ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
	1	2	3		
1. The word spheres in the first line...	1	1	1	3	1
2. What does facilitator mean? A person ...	1	1	1	3	1
3. What are the roles of a teacher as ...	1	1	1	3	1
4. What does lifelong learning mean...	1	1	1	3	1
5. What skills are incorporated in the ...	1	1	1	3	1
Questions: 6	1	1	1	3	1
Questions: 7	1	1	1	3	1
Questions: 8	1	1	1	3	1
Questions: 9	1	1	1	3	1
$\alpha = 0.79$					

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของใบงานเสริมความรู้ที่ 2.4 ทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสาร
ในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน อยู่ในเกณฑ์ทุกข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ
1.00 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.79

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และค่าความเชื่อมั่น (α)
ของใบงานเสริมความรู้ ที่ 3.1 การเข้าใจสื่อดิจิทัล

ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
	1	2	3		
1. จงอธิบายวิธีการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย	1	1	1	3	1
2. การใช้งานคอมพิวเตอร์อย่างสร้างสรรค์ ...	1	1	1	3	1
3. จงบอกจรรยาบรรณในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	1	1	1	3	1
4. จงบอกองค์ประกอบของสื่อดิจิทัล	1	1	1	3	1
5. จงอธิบายลักษณะของผู้เรียนในยุคดิจิทัล ...	1	1	1	3	1
$\alpha = 0.85$					

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของใบงานเสริมความรู้ที่ 3.1 การเข้าใจสื่อดิจิทัลอยู่ในเกณฑ์
ทุกข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.85

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และค่าความเชื่อมั่น (α) ของใบงานเสริมความรู้ ที่ 3.2
การเข้าถึงและประยุกต์ใช้สื่อดิจิทัล

ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
	1	2	3		
1. การเข้าถึงสื่อดิจิทัลคืออะไร	1	1	1	3	1
2. จงสรุปแนวโน้มของการใช้สื่อสังคมบนโลกอินเทอร์เน็ต	1	1	1	3	1
3. จงบอกปัญหาและผลกระทบจากการเทคโนโลยีดิจิทัล...	1	1	1	3	1
4. จงอธิบายหลักการเลือกใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการ...	1	1	1	3	1
5. จงยกตัวอย่างโปรแกรมสำเร็จรูปที่ใช้ในการนำเสนอ...	1	1	1	3	1
$\alpha = 0.87$					

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของใบงานเสริมความรู้ที่ 3.2 การเข้าถึงและประยุกต์ใช้สื่อดิจิทัลอยู่ในเกณฑ์ทุกข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.87

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และค่าความเชื่อมั่น (α) ของใบงานเสริมความรู้ ที่ 3.3
การสร้างสรรคและการแก้ปัญหาการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
	1	2	3		
1. จงอธิบายนวัตกรรมการศึกษาต่อไปนี้					
1.1 นวัตกรรมทางด้านหลักสูตร	1	1	1	3	1
1.2 นวัตกรรมการเรียนการสอน	1	1	1	3	1
1.3 นวัตกรรมสื่อการสอน	1	1	1	3	1
1.4 นวัตกรรมการประเมินผล	1	1	1	3	1
1.5 นวัตกรรมการบริหารจัดการ	1	1	1	3	1
2. คอมพิวเตอร์ช่วยสอนคืออะไร	1	1	1	3	1
3. จงบอกประโยชน์ของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน	1	1	1	3	1
4. จงอธิบายความสำคัญของการใช้มัลติมีเดียเพื่อการเรียน...	1	1	1	3	1
5. “การรู้เท่าทันสื่อ” นักศึกษาสามารถอธิบายได้อย่างไร	1	1	1	3	1
$\alpha = 0.86$					

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของใบงานเสริมความรู้ที่ 3.3 การสร้างสรรค และการแก้ปัญหาการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ทุกข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.86

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และค่าความเชื่อมั่น (α) ของใบงานเสริมความรู้ ที่ 4.1
การเปลี่ยนแปลงบริบทของโลก สังคม และแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
	1	2	3		
1. นักศึกษาคิดว่ากับดักความยากจนเป็นสาเหตุของความไม่พอเพียง ถ้าจะหลุดพ้นกับดักความยากจนได้ จะมีแนวทางการดำรงชีวิตภายใต้สถานะทุนนิยมได้อย่างไร จงอภิปรายพร้อมยกตัวอย่างประกอบมาให้เข้าใจ	1	1	1	3	1
2. ดัชนีชี้ความสะอาดสะท้อนให้เห็นว่าการไม่มีหนี้สินเป็นตัวชี้วัดหนึ่ง เหตุใดปัจจุบันภาวะหนี้สินครัวเรือนถึงมีอัตราที่สูงขึ้น นโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยมีความเหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้นหรือไม่อย่างไร	1	1	1	3	1
3. นวัตกรรมที่สร้างมูลค่าเพิ่มเป็นส่วนส่งเสริมรายได้ในชุมชน รัฐบาลจะต้องส่งเสริมการพัฒนาดังกล่าวให้เป็นรูปธรรมโดยมีขั้นตอนอย่างไรให้เกิดความยั่งยืน จงเสนอแนะอย่างสร้างสรรค์	1	1	1	3	1
4. การศึกษาเพื่อการพัฒนาความสามารถในการสร้างภูมิคุ้มกันให้กับประชาชนสามารถประกอบอาชีพได้ในปัจจุบัน แก้ไขปัญหาการขาดแคลนแรงงานภาคการผลิตและการกระจายรายได้ นักศึกษาเห็นด้วยหรือไม่อย่างไร	1	1	1	3	1
5. ทิศทางการพัฒนาประเทศส่งเสริมความพอเพียงหรือไม่อย่างไร และนักศึกษาจะปรับตัวเพื่อให้อาจพัฒนาตนเองภายใต้ระบบเศรษฐกิจแบบยังชีพ ได้อย่างไร	1	1	1	3	1
$\alpha = 0.87$					

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของใบงานเสริมความรู้ที่ 4.1 การเปลี่ยนแปลงบริบทของโลก สังคม และแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในเกณฑ์ทุกข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.87

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และค่าความเชื่อมั่น (α) ของใบงานเสริมความรู้ ที่ 4.2
จิตวิทยาการศึกษา การให้คำปรึกษาในการวิเคราะห์และพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
	1	2	3		
1. จงบอกความสำคัญของจิตวิทยาการศึกษาต่อวิชาชีพครู	1	1	1	3	1
2. จงอธิบายลักษณะของครูที่ดีและมีประสิทธิภาพ	1	1	1	3	1
3. จงอธิบายบทบาทของครูเกี่ยวกับการส่งเสริมแรงจูงใจของนักเรียน	1	1	1	3	1
4. “มะนาวเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งเรียนไม่ทันเพื่อน และไม่เข้าใจเนื้อหาที่เรียนในรายวิชาต่าง ๆ จึงมีผลการเรียนที่ไม่ดี มักบ่นว่าไม่อยากเรียนหนังสือและไม่อยากมาโรงเรียน บางวันผู้ปกครองแจ้งว่า มีอาการอาเจียนเมื่อต้องมาโรงเรียน เมื่อครูถามเรื่องการเรียน มะนาวมักจะบอกว่า หนูพยายามแล้วแต่หนูเรียนไม่รู้เรื่องและไม่เข้าใจสิ่งที่ครูสอนเลย และไม่สามารถทำการบ้านได้โดยลำพังต้องมีครูหรือผู้ปกครองคอยประกบตลอดเวลาเพราะมะนาวไม่สามารถอ่านหนังสือเองได้” จากกรณีดังกล่าว ครูได้ทำการส่งต่อจิตแพทย์เพื่อให้มะนาวรับประทานยา ท่านคิดว่าการดำเนินการของครูเป็นวิธีการที่เหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใด	1	1	1	3	1
5. การสอนการคิดอย่างมีวิจารณญาณผู้สอนควรมีการปฏิบัติอย่างไร	1	1	1	3	1
$\alpha = 0.88$					

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของใบงานเสริมความรู้ที่ 4.2 จิตวิทยาการศึกษา การให้คำปรึกษาในการวิเคราะห์และพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพอยู่ในเกณฑ์ทุกข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.88

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และค่าความเชื่อมั่น (α) ของใบงานเสริมความรู้ ที่ 4.3
หลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้

ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
	1	2	3		
1. ในการจัดหลักสูตร ไม่ว่าจะเป็หลักสูตรระดับใดก็จำเป็นต้องพิจารณาถึงพื้นฐานที่มาของหลักสูตรว่า หลักสูตรที่สร้างขึ้นอาศัยหลักการและพื้นฐานด้านใดบ้าง หรืออาจกล่าวได้ว่าหลักสูตรย่อมาจากพื้นฐานความต้องการหลายด้าน ได้แก่ด้านใดบ้าง	1	1	1	3	1
2. จงสรุปสาระสำคัญของการปฏิรูปการศึกษาซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542	1	1	1	3	1
3. จงอธิบายแนวคิดเรื่องการจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง	1	1	1	3	1
4. จงบอกความหมายของการวิจัยด้านการเรียนการสอน	1	1	1	3	1
5. จงบอกความหมายของเทคโนโลยี หรือเทคโนโลยีการสอน (Instructional Technology) และ นวัตกรรมการศึกษา	1	1	1	3	1
$\alpha = 0.85$					

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของใบงานเสริมความรู้ที่ 4.3 หลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้อยู่ในเกณฑ์ทุกข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.85

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และค่าความเชื่อมั่น (α) ของใบงานเสริมความรู้ ที่ 4.4
การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
	1	2	3		
1. จงบอกความหมายของการวัดผล และการประเมินผล	1	1	1	3	1
2. จงอธิบายหลักการวัดผลและประเมินผลการศึกษา	1	1	1	3	1
3. จงบอกความมุ่งหมายและประโยชน์ของการประเมินผล	1	1	1	3	1
4. จงบอกประเภทของการประเมินผล	1	1	1	3	1
5. จงอธิบายเครื่องมือวัดพฤติกรรมด้านจิตพิสัยแต่ละประเภท	1	1	1	3	1
$\alpha = 0.87$					

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของใบงานเสริมความรู้ที่ 4.4 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้อยู่ในเกณฑ์ทุกข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.87

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และค่าความเชื่อมั่น (α) ของใบงานเสริมความรู้ ที่ 4.5
การประกันคุณภาพการศึกษา

ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
	1	2	3		
1. ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เจตนารมณ์ที่สำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมี วัตถุประสงค์เพื่ออะไร	1	1	1	3	1
2. จงอธิบายเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายในกับ ภายนอก	1	1	1	3	1
3. จงบอกหลักการสำคัญของการประเมินคุณภาพภายในของ สถานศึกษา	1	1	1	3	1
4. จงบอกวัตถุประสงค์ของการประเมินคุณภาพภายใน	1	1	1	3	1
5. จงอธิบายการประเมินคุณภาพภายในตามมาตรฐานการศึกษา ของสถานศึกษา	1	1	1	3	1
$\alpha = 0.85$					

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของใบงานเสริมความรู้ที่ 4.5 การประกันคุณภาพการศึกษา
อยู่ในเกณฑ์ทุกข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ
0.85

ภาคผนวก ค

- ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และค่าความเชื่อมั่น (α) ของกิจกรรมเสริมทักษะเชิงปฏิบัติการ

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และค่าความเชื่อมั่น (α) ของกิจกรรมเสริมทักษะ
เชิงปฏิบัติการที่ 1 การสรุปผลวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
	1	2	3		
1. ทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอน หรือ เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู	1	1	1	3	1
2. ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอน หรือ เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู	1	1	1	3	1
3. ทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอน หรือ เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู	1	1	1	3	1
4. ทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอน หรือ เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู	1	1	1	3	1
$\alpha = 0.86$					

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของกิจกรรมเสริมทักษะเชิงปฏิบัติการที่ 1 การสรุปผล
วิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารอยู่ในเกณฑ์ทุกข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00
และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.86

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และค่าความเชื่อมั่น (α) ของกิจกรรมเสริมทักษะ
เชิงปฏิบัติการที่ 2 การสรุปผลวิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
	1	2	3		
1. ทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวัน ...	1	1	1	3	1
2. ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวัน ...	1	1	1	3	1
3. ทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวัน ...	1	1	1	3	1
4. ทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวัน ...	1	1	1	3	1
$\alpha = 0.83$					

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของกิจกรรมเสริมทักษะเชิงปฏิบัติการที่ 2 การสรุปผล
วิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในเกณฑ์ทุกข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ
1.00 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.83

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และค่าความเชื่อมั่น (α) ของกิจกรรมเสริมทักษะ
เชิงปฏิบัติการที่ 3 การสรุปผลวิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา

ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
	1	2	3		
1. การเข้าใจสื่อดิจิทัล	1	1	1	3	1
2. การเข้าถึงและประยุกต์ใช้สื่อดิจิทัล	1	1	1	3	1
3. การสร้างสรรค์และการแก้ปัญหาการใช้เทคโนโลยีเพื่อ...	1	1	1	3	1
$\alpha = 0.84$					

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของกิจกรรมเสริมทักษะเชิงปฏิบัติการที่ 3 การสรุปผล
วิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ทุกข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ
1.00 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.84

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และค่าความเชื่อมั่น (α) ของกิจกรรมเสริมทักษะ
เชิงปฏิบัติการที่ 4 การสรุปผลวิชาชีพครู

ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
	1	2	3		
1. การเปลี่ยนแปลงบริบทของโลก สังคม และแนวคิดของ...	1	1	1	3	1
2. จิตวิทยาการศึกษา การให้คำปรึกษาในการวิเคราะห์ ...	1	1	1	3	1
3. หลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีดิจิทัล...	1	1	1	3	1
4. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้...	1	1	1	3	1
5. การประกันคุณภาพการศึกษา...	1	1	1	3	1
$\alpha = 0.85$					

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของกิจกรรมเสริมทักษะเชิงปฏิบัติการที่ 4 การสรุปผล
วิชาชีพครูอยู่ในเกณฑ์ทุกข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 และค่าความเชื่อมั่นทั้ง
ฉบับเท่ากับ 0.85

ภาคผนวก ง

- ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ค่าความเชื่อมั่น (**CI**) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความยากง่าย (p) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ค่าความเชื่อมั่น (α) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความ
 ยากง่าย (p) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทาง
 วิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู
 สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์
 วิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
	1	2	3		
1. บุคคลในข้อใดมีมารยาท...	1	1	1	3	1
2. โจทย์คำถาม (สถานการณ์)...	1	1	1	3	1
3. จากการฟังการรายงานข่าว ในประโยคที่ว่า...	1	1	1	3	1
4. จากการฟังข้อความในโฆษณา...	1	1	1	3	1
5. ข้อมูลจากการสื่อสารในสื่อต่าง ๆ...	1	1	1	3	1
6. “กรุงเทพมหานคร ระวัง”...	1	1	1	3	1
7. จิตดี ต้องตัดสินใจเรื่องการคบหาดูใจกับอาวุธ...	1	1	1	3	1
8. เมื่อฝึกการฟังอย่างลึกซึ้งมากขึ้น...	1	1	1	3	1
9. บุคคลใดต่อไปนี้นำเอาความคิดที่ได้จากเพลง...	1	1	1	3	1
10. “วันที่ 22 ธันวาคม 2564 นี้ โปรดเลือกนาย...”	1	1	1	3	1
11. ภาวะโลหิตจาง คือ ภาวะที่ร่างกาย...	1	1	1	3	1
12. “ความอ้วนไม่เพียงทำให้รูปลักษณ์...”	1	1	1	3	1
13. ข้อใดเป็นการตั้งคำถามเพื่อให้ผู้เรียน...	1	1	1	3	1
14. ผู้ใดที่ไม่มีเทคนิคในการใช้คำถาม...	1	1	1	3	1
15. เกลือจำเป็นต่อระบบอาหารและการหายใจ...	1	1	1	3	1
16. “บุคคลท่านหนึ่งจบการศึกษาในระดับปริญญาตรี...”	1	1	1	3	1
17. หากท่านต้องการคำอวยพรวันเกิดให้กับ...	1	1	1	3	1
18. บุคคลใดต่อไปนี้มีมารยาทในการพูด...	1	1	1	3	1
19. ข้อใดกล่าวถึงประโยชน์ในการอ่าน...	1	1	1	3	1
20. “เมื่อชั่วพ่อบุญรามคำแหง เมืองสุโขทัยนี้ดี...”	1	1	1	3	1
21. ข้อใดไม่ได้กล่าวถึงในข้อความ...	1	1	1	3	1
22. ข้อใดต่อไปนี้เป็นข้อคิดเห็น...	1	1	1	3	1
23. ข้อความใดต่อไปนี้น่าเชื่อถือ...	1	1	1	3	1
24. “ทีมงานดี มีพลัง กาบตรเลือกตั้ง...”	1	1	1	3	1
25. ผู้ใดใช้ทักษะการเขียนให้เกิดประโยชน์...	1	1	1	3	1

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ค่าความเชื่อมั่น (α) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความยากง่าย (p) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับ
นักศึกษาสาขาพลศึกษา(4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์
วิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (ต่อ)

ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
	1	2	3		
26. การเขียนในข้อใดมีโทษร้ายแรง...	1	1	1	3	1
27. การเขียน “เรื่อง” ของหนังสือติดต่อราชการ...	1	1	1	3	1
28. ข้อใดไม่เหมาะสมกับการเขียนรายงาน...	1	1	1	3	1
29. ข้อใดเป็นการเขียนที่ใช้ภาษา...	1	1	1	3	1
30. ประเพณีและพิธีกรรมบางอย่างนั้น...	1	1	1	3	1
$\alpha = -0.85$					

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ วิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารอยู่ในเกณฑ์ทุกข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.85 ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.45-0.82 และค่าความยากง่ายรายข้ออยู่ระหว่าง 0.20-0.65

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ค่าความเชื่อมั่น (α) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความยากง่าย (p) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับ
นักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์
วิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
	1	2	3		
1. Where is the situation taken...	1	1	1	3	1
2. What does the word <u>fitting room</u> in the...	1	1	1	3	1
3. What is the purpose of...	1	1	1	3	1
4. What is NOT on the list of...	1	1	1	3	1
5. What is implied about...	1	1	1	3	1
6. What is the advantage of...	1	1	1	3	1
7. What is NOT true about the...	1	1	1	3	1
8. Choose the most appropriate...	1	1	1	3	1
9. From the conversation of...	1	1	1	3	1
10. From the conversation of...	1	1	1	3	1
11. From the conversation of...	1	1	1	3	1
12. From the conversation of James and Ball...	1	1	1	3	1
13. From the conversation of James and Mos...	1	1	1	3	1
14. What is Jane's purpose for...	1	1	1	3	1
15. How would the professor reply...	1	1	1	3	1
16. How is Jane going to catch up with...	1	1	1	3	1
17. "Doctors in Chicago, Illinois, USA are..."	1	1	1	3	1
18. According to the passage, which is...	1	1	1	3	1
19. According to the passage, which...	1	1	1	3	1
20. Which word has the closet in...	1	1	1	3	1
21. How does the fashion industry have...	1	1	1	3	1
22. According to the passage, which...	1	1	1	3	1
23. It can be inferred from the passage that...	1	1	1	3	1
24. You had better take your mobile phone...	1	1	1	3	1
25. before the plane take off...	1	1	1	3	1

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ค่าความเชื่อมั่น (α) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความยากง่าย (p) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ วิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ต่อ)

ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
	1	2	3		
26. The old woman sitting in front of...	1	1	1	3	1
27. The moment I saw the sad face of...	1	1	1	3	1
28. Jack: How did you like the...	1	1	1	3	1
29. <u>Before</u> pioneer cleared the...	1	1	1	3	1
30. If buildings <u>sprang up</u> suddenly out of...	1	1	1	3	1
$\alpha = 0.78$					

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ วิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในเกณฑ์ทุกข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.78 ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.45-0.86 และค่าความยากง่ายรายข้ออยู่ระหว่าง 0.25-0.55

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ค่าความเชื่อมั่น (α) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความยากง่าย (p) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์
วิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา

ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
	1	2	3		
1. บุคคลเหล่านี้ใช้สื่อสังคมออนไลน์อย่างสร้างสรรค์...	1	1	1	3	1
2. เมื่อพบเห็นการโพสต์ข้อความเกี่ยวกับ...	1	1	1	3	1
3. ใครแสดงออกถึงเสรีภาพบนสื่อสังคมออนไลน์...	1	1	1	3	1
4. ข้อใดคือแนวทางการป้องกันปัญหาจากการ...	1	1	1	3	1
5. ใครนำ IoT มาใช้ให้เกิดประโยชน์...	1	1	1	3	1
6. บุคคลในข้อใดมีการใช้สารสนเทศ...	1	1	1	3	1
7. ข้อใดเป็นอันตรายของ...	1	1	1	3	1
8. ข้อใดคืออันตรายของสารสนเทศ...	1	1	1	3	1
9. ข้อใดคือข้อควรปฏิบัติในการติดต่อสื่อสาร...	1	1	1	3	1
10. เมื่อเราต้องทำงานด้วยคอมพิวเตอร์...	1	1	1	3	1
11. ข้อมูลการกินเพื่อรักษาโรคที่มีการแชร์...	1	1	1	3	1
12. การกระทำใดจัดเป็นมารยาท...	1	1	1	3	1
13. เราควรปฏิบัติอย่างไรเมื่อถูกกลั่นแกล้ง...	1	1	1	3	1
14. เจ้าของร้านกาแฟเปิดเพลงจาก YouTube...	1	1	1	3	1
15. ใครเลือกดูภาพยนตร์ออนไลน์ได้ถูกต้อง...	1	1	1	3	1
16. ข้อใดไม่ใช่ประโยชน์ของการซื้อสินค้า...	1	1	1	3	1
17. ข้อใดคือแนวคิดพื้นฐานในการสร้างบทเรียน...	1	1	1	3	1
18. การค้นหาภาพจาก Google และนำมาใช้...	1	1	1	3	1
19. ส่งข้อความไปขออนุญาตใช้ภาพจากเจ้าของ...	1	1	1	3	1
20. ข้อใดเป็นการแสดงความคิดเห็น...	1	1	1	3	1
21. AI หรือ machine learning	1	1	1	3	1
22. ข้อใดไม่ใช่แนวทางในการพัฒนาเทคโนโลยี...	1	1	1	3	1
23. เมื่อเปิดเครื่องคอมพิวเตอร์ (Switch On) Software...	1	1	1	3	1
24. อินเทอร์เน็ตมีลักษณะสำคัญ...	1	1	1	3	1
25. บุคคลในข้อใด ถือว่าใช้ประโยชน์...	1	1	1	3	1

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ค่าความเชื่อมั่น (α) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความ
 ยากง่าย (p) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทาง
 วิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู
 สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์
 วิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา (ต่อ)

ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
	1	2	3		
26. ท่านคิดว่าใครปฏิบัติตัวได้ถูกต้อง...	1	1	1	3	1
27. ข้อใดไม่ใช่การใช้งานโปรแกรม...	1	1	1	3	1
28. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้องเกี่ยวกับโปรแกรม...	1	1	1	3	1
29. การจัดทำข้อตกลงในเรื่องของการรักษา...	1	1	1	3	1
30. นวัตกรรมที่เกิดจาก Blended Learning...	1	1	1	3	1
$\alpha = 0.86$					

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้าง
 สมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับ
 นักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ วิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาอยู่ใน
 เกณฑ์ทุกข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.86 ค่า
 อำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.47-0.79 และค่าความยากง่ายรายข้ออยู่ระหว่าง 0.32-0.75

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ค่าความเชื่อมั่น (α) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความ
 ยากง่าย (p) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทาง
 วิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู
 สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์
 วิชาชีพครู

ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
	1	2	3		
1. นโยบายประเทศไทย 4.0 ท่านมีความเข้าใจ...	1	1	1	3	1
2. ตามพระราชบัญญัติการศึกษาฉบับปัจจุบัน...	1	1	1	3	1
3. ภาวะปัจจุบันทางเศรษฐกิจและประชากรไทย...	1	1	1	3	1
4. ข้อใดคือแนวทางการดำเนินการ...	1	1	1	3	1
5. จากสถานการณ์ในปัจจุบัน Social Media...	1	1	1	3	1
6. ข้อใดสะท้อนถึงความหมายของ...	1	1	1	3	1
7. การปรับเปลี่ยนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ...	1	1	1	3	1
8. ด.ช. เจมส์ เป็นนักเรียนชั้น ป.3 เสื้อผ้ามอมแมม...	1	1	1	3	1
9. ต้องการศึกษความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่าง...	1	1	1	3	1
10. พิจารณาข้อความต่อไปนี้ เจนนีเป็นเด็กอเมริกัน...	1	1	1	3	1
11. การให้แรงเสริมประเภทใดที่สามารถ...	1	1	1	3	1
12. การให้แรงเสริมประเภทใดที่สามารถ...	1	1	1	3	1
13. ข้อใดประยุกต์ใช้รูปแบบลักษณะงาน...	1	1	1	3	1
14. การสอนของครูท่านใดที่ไม่สามารถกระตุ้น...	1	1	1	3	1
15. การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาเป็นกระบวนการ...	1	1	1	3	1
16. ขั้นตอนในการนำหลักสูตรไปใช้...	1	1	1	3	1
17. การเขียนคำอธิบายรายวิชาในรายวิชา...	1	1	1	3	1
18. การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ควรวเคราะห์...	1	1	1	3	1
19. ในกระบวนการพัฒนาหลักสูตร...	1	1	1	3	1
20. จากข่าวเกี่ยวกับสถานการณ์โรคโควิด-19...	1	1	1	3	1
21. ข้อใดเป็นการวัดผลทางการศึกษา...	1	1	1	3	1
22. “อาจารย์กมลชนก ต้องการวัดความรู้ เรื่อง...	1	1	1	3	1
23. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับ...	1	1	1	3	1
24. “การประเมินแบบอิงเกณฑ์” ใช้พิจารณา...	1	1	1	3	1
25. ครูไม่สามารถนำผลการประเมินในข้อใด...	1	1	1	3	1

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ค่าความเชื่อมั่น (α) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความยากง่าย (p) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ วิชาชีพครู (ต่อ)

ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
	1	2	3		
26. ข้อใดแสดงถึงการนำผลการประเมินไปใช้...	1	1	1	3	1
27. หากต้องการนำผลการประเมินมาพิจารณา...	1	1	1	3	1
28. กระบวนการทางวิทยาศาสตร์เป็นทักษะจำเป็น...	1	1	1	3	1
29. เมื่อดำเนินการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับ...	1	1	1	3	1
30. ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน...	1	1	1	3	1
31. ครูที่มีปัญหาเกี่ยวกับวิธีการสอนวิชาสุศึกษา ...	1	1	1	3	1
32. ข้อใดเป็นการนำผลการวิจัยไปใช้พัฒนา...	1	1	1	3	1
33. ครูกาญจนา นำการจัดการความรู้ (KM)...	1	1	1	3	1
34. งานวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์...	1	1	1	3	1
35. เพราะเหตุใดจึงต้องมีการประกันคุณภาพ...	1	1	1	3	1
36. ข้อใดต่อไปนีกล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่าง...	1	1	1	3	1
37. ข้อใดอธิบายจุดด้อยที่ชัดเจนที่สุด...	1	1	1	3	1
38. ข้อใดคืออุปสรรคที่สำคัญที่สุดของการ...	1	1	1	3	1
39. ครูท่านใดต่อไปนี้มีจัดการเรียนการสอน...	1	1	1	3	1
40. การดำเนินการเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน...	1	1	1	3	1
$\alpha = 0.87$					

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ วิชาชีพครูอยู่ในเกณฑ์ทุกข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.87 ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.44-0.87 และค่าความยากง่ายรายข้ออยู่ระหว่าง 0.27-0.61

ภาคผนวก จ

- ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และค่าความเชื่อมั่น (α) ของแบบประเมินใบงานเสริมความรู้ หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์
- ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และค่าความเชื่อมั่น (α) แบบประเมินกิจกรรมเสริมทักษะเชิงปฏิบัติการ หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และค่าความเชื่อมั่น (α) ของแบบประเมินใบงานเสริม
 ความรู้ หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้
 และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี)
 คณะศึกษาศาสตร์

ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC
	1	2	3	4	5		
1. นักศึกษาสามารถทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ได้อย่างถูกต้อง	1	1	0	1	1	4	0.80
2. นักศึกษาทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้แต่ละส่วนครบถ้วนสมบูรณ์	1	1	1	1	1	5	1
3. นักศึกษาทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ด้วยตนเอง	1	1	1	1	1	5	1
4. นักศึกษาสามารถทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ได้ทันต่อเวลาที่กำหนดไว้	1	1	1	1	1	5	1
$\alpha = 0.87$							

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินใบงานเสริมความรู้อยู่ในเกณฑ์ทุกข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.80-1.00 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.87

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และค่าความเชื่อมั่น (α) แบบประเมินกิจกรรมเสริม
ทักษะเชิงปฏิบัติการ หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้
และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษา
สาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์

ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC
	1	2	3	4	5		
1. ผลงานมีรายละเอียดของเนื้อหาถูกต้อง	1	1	0	1	1	4	0.80
2. ผลงานมีรายละเอียดของเนื้อหาครบถ้วน...	1	1	1	1	1	5	1
3. ผลงานมีการสอดแทรกหลักการ/ทฤษฎี/ความคิด...	1	1	1	1	1	5	1
4. ผลงานสามารถนำไปใช้ได้ สถานการณ์จริง...	1	1	1	1	1	5	1
5. สามารถตอบคำถาม/ข้อสงสัยได้อย่างมีหลักการ...	1	1	1	1	1	5	1
6. วิธีการนำเสนอมีความน่าสนใจ...	1	1	1	1	1	5	1
7. ทักษะการใช้ภาษาในการสื่อสาร...	0	1	1	1	1	4	0.80
$\alpha = 0.85$							

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบประเมินกิจกรรมเสริมทักษะเชิงปฏิบัติการอยู่ในเกณฑ์
ทุกข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.80-1.00 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ
0.85

ภาคผนวก ฉ

- ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และค่าความเชื่อมั่น (α) ของแบบวัดเจตคติ
หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์
วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี)
คณะศึกษาศาสตร์

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และค่าความเชื่อมั่น (α) ของแบบวัดเจตคติ
 หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์
 วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี)
 คณะศึกษาศาสตร์

ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC
	1	2	3	4	5		
1. การเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้...	1	1	0	1	1	4	0.80
2. นักศึกษาสาขาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ...	1	1	1	1	1	5	1
3. สมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ ...	1	1	1	1	1	5	1
4. การเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ ...	1	1	1	0	1	4	0.80
5. อนาคตฉันอยากเป็นผู้ที่มีสมรรถนะทางวิชาชีพ...	1	1	1	1	1	5	1
6. นักศึกษาสาขาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ...	1	1	1	1	1	5	1
7. การเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ ...	0	1	1	1	1	4	0.80
8. สมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ ...	1	1	1	1	1	5	1
9. ฉันจะแนะนำเพื่อน ๆ ให้เข้ารับการอบรม เรื่อง ...	1	1	1	1	1	5	1
10. ถ้ามีโอกาสเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการ...	1	1	1	1	1	5	1
$\alpha = 0.83$							

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบแบบวัดเจตคติอยู่ในเกณฑ์ทุกข้อ มีค่าดัชนีความ
 สอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.80-1.00 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.83

ภาคผนวก ข

- หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพ ตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์

หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้
และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู
สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์

พัฒนาโดย

นายวิษณุ อรุณเมฆ

นิสิตปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาพลศึกษาและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรี

คำนำ

หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครู ด้านความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ ตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ เป็นหลักสูตร ฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้นภายหลังผู้วิจัยได้ทำการศึกษาความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะ ทางวิชาชีพครู ด้านความรู้และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษา สาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ ซึ่งในหลักสูตรประกอบด้วย หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหา สาระ กิจกรรมและวิธีการฝึกอบรม สื่อ และการวัดและการประเมินผล ทั้งนี้ เพื่อให้หลักสูตรฝึกอบรม เกิดประโยชน์แก่นักศึกษาในการพัฒนาตนเองอย่างแท้จริง

วิษณุ อรุณเมฆ

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
- โครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครู ด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์	1
- หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครู ด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์	4
- หลักการของหลักสูตร	4
- จุดมุ่งหมายของหลักสูตร	5
- เนื้อหาหลักสูตรฝึกอบรม	5
- วิธีการฝึกอบรม	6
- สื่อที่ใช้ในการฝึกอบรม	7
- การวัดและการประเมินผลหลักสูตรฝึกอบรม	7
- กำหนดการโครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์	9
- วิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร	11
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 1.1 ทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้อง กับวิชาชีพครู	11
- ใบงานเสริมความรู้ที่ 1.1 ทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือ เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู	13
- เฉลย ใบงานเสริมความรู้ที่ 1.1 ทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอน หรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู	14
- แบบประเมินใบงานเสริมความรู้ ใบงานเสริมความรู้ที่ 1.1 ทักษะการฟังเพื่อการสื่อสาร ในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู	19
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 1.2 ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอน หรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู	20

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
- ใบงานเสริมความรู้ที่ 1.2 ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู	22
- เฉลยใบงานเสริมความรู้ที่ 1.2 ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู	24
- แบบประเมินใบงานเสริมความรู้ใบงานเสริมความรู้ที่ 1.2 ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู	29
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 1.3 ทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู	30
- ใบงานเสริมความรู้ที่ 1.3 ทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู	32
- เฉลย ใบงานเสริมความรู้ที่ 1.3 ทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู	33
- แบบประเมินใบงานเสริมความรู้ใบงานเสริมความรู้ที่ 1.3 ทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู	38
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 1.4 ทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู	39
- ใบงานเสริมความรู้ที่ 1.4 ทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู	41
- เฉลย ใบงานเสริมความรู้ที่ 1.4 ทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู	43
- แบบประเมินใบงานเสริมความรู้ใบงานเสริมความรู้ที่ 1.4 ทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู	49
- กิจกรรมเสริมทักษะเชิงปฏิบัติการที่ 1 การสรุปผลวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร	50
- แบบประเมินกิจกรรมเสริมทักษะเชิงปฏิบัติการ หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์	53

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ วิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร	54
- เฉลย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ วิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร	62
- วิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	63
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 2.1 ทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน	63
- ใบงานเสริมความรู้ที่ 2.1 ทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวัน และการทำงาน	65
- เฉลย ใบงานเสริมความรู้ที่ 2.1 ทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวัน และการทำงาน	67
- แบบประเมินใบงานเสริมความรู้ใบงานเสริมความรู้ที่ 2.1 ทักษะการฟังเพื่อการสื่อสาร ในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน	69
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 2.2 ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน	70
- ใบงานเสริมความรู้ที่ 2.2 ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวัน และการทำงาน	72
- เฉลยใบงานเสริมความรู้ที่ 2.2 ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและ การทำงาน	74
- แบบประเมินใบงานเสริมความรู้ใบงานเสริมความรู้ที่ 2.2 ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร ในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน	76
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 2.3 ทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวัน และการทำงาน	77
- ใบงานเสริมความรู้ที่ 2.3 ทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและ การทำงาน	79
- เฉลยใบงานเสริมความรู้ที่ 2.3 ทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวัน และการทำงาน	81

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
- แบบประเมินใบงานเสริมความรู้ใบงานเสริมความรู้ที่ 2.3 ทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสาร ในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน	83
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 2.4 ทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและ การทำงาน	84
- ใบงานเสริมความรู้ที่ 2.4 ทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและ การทำงาน	86
- เฉลยใบงานเสริมความรู้ที่ 2.4 ทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวัน และการทำงาน	88
- แบบประเมินใบงานเสริมความรู้ใบงานเสริมความรู้ที่ 2.4 ทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสาร ในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน	90
- กิจกรรมเสริมทักษะเชิงปฏิบัติการที่ 2 การสรุปผลวิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	91
- แบบประเมินกิจกรรมเสริมทักษะเชิงปฏิบัติการ หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทาง วิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษา สาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์	94
- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ วิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	95
- เฉลย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้าน ความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ วิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	105
- วิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา	106
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 3.1 การเข้าใจสื่อดิจิทัล	106
- ใบงานเสริมความรู้ที่ 3.1 การเข้าใจสื่อดิจิทัล	108
- เฉลย ใบงานเสริมความรู้ที่ 3.1 การเข้าใจสื่อดิจิทัล	109
- แบบประเมินใบงานเสริมความรู้ใบงานเสริมความรู้ที่ 3.1 การเข้าใจสื่อดิจิทัล	113
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 3.2 การเข้าถึงและประยุกต์ใช้สื่อดิจิทัล	114
- ใบงานเสริมความรู้ที่ 3.2 การเข้าถึงและประยุกต์ใช้สื่อดิจิทัล	116
- เฉลย ใบงานเสริมความรู้ที่ 3.2 การเข้าถึงและประยุกต์ใช้สื่อดิจิทัล	117

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
- แบบประเมินใบงานเสริมความรู้ใบงานเสริมความรู้ที่ 3.2 การเข้าถึง และประยุกต์ใช้สื่อดิจิทัล	120
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 3.3 การสร้างสรรค์และการแก้ปัญหาการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	121
- ใบงานเสริมความรู้ที่ 3.3 การสร้างสรรค์และการแก้ปัญหาการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	123
- เฉลย ใบงานเสริมความรู้ที่ 3.3 การสร้างสรรค์และการแก้ปัญหาการใช้เทคโนโลยี เพื่อการศึกษา	124
- แบบประเมินใบงานเสริมความรู้ใบงานเสริมความรู้ที่ 3.3 การสร้างสรรค์และการแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	127
- กิจกรรมเสริมทักษะเชิงปฏิบัติการที่ 3 การสรุปผลวิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการศึกษา	128
- แบบประเมินกิจกรรมเสริมทักษะเชิงปฏิบัติการ หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะ ทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษา สาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์	131
- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษา สาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ วิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา	132
- เฉลย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้าน ความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษา สาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ วิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา	138
- วิชาชีพครู	139
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 4.1 การเปลี่ยนแปลงบริบทของโลก สังคม และแนวคิดของ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	139
- ใบงานเสริมความรู้ที่ 4.1 การเปลี่ยนแปลงบริบทของโลก สังคม และแนวคิดของปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง	141
- เฉลย ใบงานเสริมความรู้ที่ 4.1 การเปลี่ยนแปลงบริบทของโลก สังคม และแนวคิดของ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	142

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
- แบบประเมินใบงานเสริมความรู้ใบงานเสริมความรู้ที่ 4.1 การเปลี่ยนแปลงบริบทของโลก สังคม และแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	144
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 4.2 จิตวิทยาการศึกษา การให้คำปรึกษาในการวิเคราะห์ และพัฒนา ผู้เรียนตามศักยภาพ	145
- ใบงานเสริมความรู้ที่ 4.2 จิตวิทยาการศึกษา การให้คำปรึกษาในการวิเคราะห์ และพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ	147
- เฉลย ใบงานเสริมความรู้ที่ 4.2 จิตวิทยาการศึกษา การให้คำปรึกษาในการวิเคราะห์ และพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ	148
- แบบประเมินใบงานเสริมความรู้ใบงานเสริมความรู้ที่ 4.2 จิตวิทยาการศึกษา การให้ คำปรึกษาในการวิเคราะห์และพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ	152
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 4.3 หลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้	153
- ใบงานเสริมความรู้ที่ 4.3 หลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้	155
- เฉลย ใบงานเสริมความรู้ที่ 4.3 หลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีดิจิทัล ในการจัดการเรียนรู้	156
- แบบประเมินใบงานเสริมความรู้ใบงานเสริมความรู้ที่ 4.3 หลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้	158
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 4.4 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และการวิจัยเพื่อแก้ปัญหา และพัฒนาผู้เรียน	159
- ใบงานเสริมความรู้ที่ 4.4 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และการวิจัยเพื่อแก้ปัญหา และพัฒนาผู้เรียน	161
- เฉลย ใบงานเสริมความรู้ที่ 4.4 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และการวิจัยเพื่อแก้ปัญหา และพัฒนาผู้เรียน	162
- แบบประเมินใบงานเสริมความรู้ที่ 4.4 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และการวิจัย เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน	169
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 4.5 การประกันคุณภาพการศึกษา	170
- ใบงานเสริมความรู้ที่ 4.5 การประกันคุณภาพการศึกษา	172
- เฉลย ใบงานเสริมความรู้ที่ 4.5 การประกันคุณภาพการศึกษา	173
- แบบประเมินใบงานเสริมความรู้ใบงานเสริมความรู้ที่ 4.5 การประกันคุณภาพการศึกษา	176

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
- กิจกรรมเสริมทักษะเชิงปฏิบัติการที่ 4 การสรุปผลวิชาชีพรู	177
- แบบประเมินกิจกรรมเสริมทักษะเชิงปฏิบัติการ หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพรูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพรูตามมาตรฐานวิชาชีพรู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์	180
- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพรูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพรูตามมาตรฐานวิชาชีพรู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ วิชาวิชาชีพรู	181
- เฉลย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพรูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพรูตามมาตรฐานวิชาชีพรู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ วิชาชีพรู	191
- บรรณานุกรม	192
- ภาคผนวก	194
- แบบวัดเจตคติหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพรูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพรูตามมาตรฐานวิชาชีพรู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์	195

โครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์
วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (ปี 4) คณะศึกษาศาสตร์

องค์ประกอบ

รายละเอียดหลักสูตร

<p>หลักสูตร</p> <p>หลักการของหลักสูตร</p>	<p>1. เป็นหลักสูตรฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้นบนความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์</p> <p>2. เป็นหลักสูตรฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู</p> <p>3. เป็นหลักสูตรฝึกอบรมที่เน้นผู้รับการอบรมเป็นศูนย์กลาง เน้นการเรียนรู้จากวิทยากรและผู้มีประสบการณ์ ไปพร้อมกับการเรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติจากกิจกรรมที่ถูกกำหนดขึ้นเพื่อสร้างเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้รับการอบรม</p>
<p>เรื่องที่ 1 วิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร</p> <p>จุดมุ่งหมาย</p>	<p>1. เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้และเข้าใจในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร</p> <p>2. เพื่อให้ นักศึกษาสามารถใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูได้อย่างถูกต้อง</p> <p>3. มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร</p>
<p>เนื้อหาสาระ</p>	<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ 1.1 ทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู (60 นาที)</p> <p>หน่วยการเรียนรู้ที่ 1.2 ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู (60 นาที)</p> <p>หน่วยการเรียนรู้ที่ 1.3 ทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู (60 นาที)</p> <p>หน่วยการเรียนรู้ที่ 1.4 ทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู (60 นาที)</p> <p>กิจกรรมเสริมทักษะเชิงปฏิบัติการที่ 1 การสรุปผลวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (120 นาที)</p>

เรื่องที่ 2 วิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

- จุดมุ่งหมาย**
1. เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้และเข้าใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 2. เพื่อให้ นักศึกษาสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูได้อย่างถูกต้อง
 3. มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
- เนื้อหาสาระ**
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 2.1 ทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวัน และการทำงาน (60 นาที)
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 2.2 ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวัน และการทำงาน (60 นาที)
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 2.3 ทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวัน และการทำงาน (60 นาที)
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 2.4 ทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวัน และการทำงาน (60 นาที)
- กิจกรรมเสริมทักษะเชิงปฏิบัติการที่ 2 การสรุปผลวิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (120 นาที)

เรื่องที่ 3 วิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา

- จุดมุ่งหมาย**
1. เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้และเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา
 2. เพื่อให้ นักศึกษาสามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูได้อย่างถูกต้อง
 3. มีเจตคติที่ดีต่อการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา
- เนื้อหาสาระ**
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 3.1 การเข้าใจสื่อดิจิทัล (90 นาที)
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 3.2 การเข้าถึงและประยุกต์ใช้สื่อดิจิทัล (90 นาที)
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 3.3 การสร้างสรรค์และการแก้ปัญหาการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (90 นาที)
- กิจกรรมเสริมทักษะเชิงปฏิบัติการที่ 3 การสรุปผลวิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา (120 นาที)

เรื่องที่ 4 วิชาชีพครู

- จุดมุ่งหมาย**
1. เพื่อให้ นักศึกษามีความรอบรู้การเปลี่ยนแปลงบริบทของโลก สังคม และแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
 2. เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจจิตวิทยาการศึกษา การให้คำปรึกษาในการวิเคราะห์ และพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

	<ol style="list-style-type: none"> 3. เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจหลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีดิจิทัล ในการจัดการเรียนรู้ 4. เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ 5. เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจการประกันคุณภาพการศึกษา 6. มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพครู
เนื้อหาสาระ	<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ 4.1 การเปลี่ยนแปลงบริบทของโลก สังคม และแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (60 นาที)</p> <p>หน่วยการเรียนรู้ที่ 4.2 จิตวิทยาการศึกษา การให้คำปรึกษาในการวิเคราะห์ และพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ (60 นาที)</p> <p>หน่วยการเรียนรู้ที่ 4.3 หลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ (60 นาที)</p> <p>หน่วยการเรียนรู้ที่ 4.4 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน (120 นาที)</p> <p>หน่วยการเรียนรู้ที่ 4.5 การประกันคุณภาพการศึกษา (60 นาที)</p> <p>กิจกรรมเสริมทักษะเชิงปฏิบัติการที่ 4 การสรุปผลวิชาชีพครู (60 นาที)</p>
วิธีการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ให้ความรู้ภาคทฤษฎีโดยการบรรยายจากวิทยากร
ฝึกรูปแบบ	<ol style="list-style-type: none"> 2. การสร้างบรรยากาศการฝึกรูปแบบให้เป็นกันเอง เน้นการร่วมมือในการทำกิจกรรมต่าง ๆ 3. การอภิปรายกลุ่มย่อย 4. กิจกรรมเสริมทักษะ
สื่อ	<ol style="list-style-type: none"> 1. เอกสารประกอบการบรรยาย และ PowerPoint 2. เอกสารประกอบกิจกรรมเสริมทักษะเชิงปฏิบัติการ 3. อุปกรณ์สำนักงาน เช่น กระดาษฟลิปชาร์ต ปากกาเคมี เป็นต้น
การวัดและการประเมินผล	<ol style="list-style-type: none"> 1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลักสูตรฝึกรูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ 2. แบบประเมินทักษะเชิงปฏิบัติการหลักสูตรฝึกรูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ 3. แบบวัดเจตคติหลักสูตรฝึกรูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์

หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครู ด้านความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ ตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์

หลักการของหลักสูตร

หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ พัฒนาขึ้นภายหลังจากการศึกษาความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู ซึ่งประกอบด้วย 4 รายวิชา คือ วิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร วิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร วิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา และวิชาชีพครู เป็นหลักสูตรฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับการขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู

วิชาชีพครูเป็นวิชาชีพชั้นสูงที่มีความสำคัญ และมีบทบาทในการส่งเสริมและพัฒนาคนในชาติ ครู คือ บุคคลสำคัญของสังคม เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องซึ่งมีความฉลาด ความรอบรู้คู่ความดี เป็นบุคคลที่สืบสาน และถ่ายทอดความรู้และความดีจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่งของสังคม โดยมีครูสภาซึ่งมีฐานะเป็นองค์กรอิสระภายใต้การบริหารของสภาวิชาชีพในกำกับของกระทรวงศึกษาธิการ มีอำนาจหน้าที่หลักในการกำหนดมาตรฐานมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา ได้จัดทำแผนปฏิบัติงาน 4 ปี (พ.ศ. 2561-พ.ศ. 2564) ได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาระบบ และกลไกในการส่งเสริมสนับสนุน เชื่อมโยงการผลิต การคัดกรอง และการพัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษาที่ตระหนักถึงความสำคัญในการสร้างกลไกการพัฒนาระบบการผลิตครู เพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ และเพื่อผลักดันให้เกิดคุณภาพในกระบวนการผลิตครูมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ คณะกรรมการครูสภา และคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพยังเห็นสมควรกำหนดให้มีการขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ซึ่งต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ มีทักษะในการประกอบวิชาชีพ และมีคุณลักษณะความเป็นครูตามมาตรฐานวิชาชีพที่ครูสภากำหนด จะทำให้ผู้ที่ต้องการเข้าสู่วิชาชีพทางการศึกษาเป็นที่ยอมรับ และเชื่อมั่นจากสังคมมากยิ่งขึ้น

ทั้ง 4 รายวิชาดังกล่าว เป็นรายวิชาที่มีความสำคัญต่อการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู นอกจากนี้ยังมีส่วนช่วยในการพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาให้สูงขึ้น และเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับการขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู โดยหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ เป็นหลักสูตรที่เน้นผู้เข้ารับการอบรมเป็นศูนย์กลางการจัดการเรียนรู้ และเน้นการเรียนรู้จากวิทยากร และผู้มีประสบการณ์ไปพร้อมกับการเรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติ

จากกิจกรรมที่ถูกระบุขึ้น เพื่อสร้างเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เข้ารับการอบรม

จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

1. เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ ในรายวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร วิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร วิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา และวิชาชีพครู
2. เพื่อเสริมสร้างทักษะเชิงปฏิบัติการสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ ในรายวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร วิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร วิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา และวิชาชีพครู
3. เพื่อเสริมสร้างเจตคติที่มีต่อสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ ในรายวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร วิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร วิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา และวิชาชีพครู

เนื้อหาหลักสูตรฝึกอบรม

หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ ใช้ระยะเวลาในการฝึกอบรม จำนวน 4 วัน โดยกำหนดเนื้อหาของหลักสูตรไว้ ดังนี้

วันที่ 1 วิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1.1 ทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอน หรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1.2 ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอน หรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1.3 ทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอน หรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1.4 ทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอน หรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู

กิจกรรมเสริมทักษะเชิงปฏิบัติการที่ 1 การสรุปผลวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

วันที่ 2 วิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2.1 ทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2.2 ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2.3 ทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2.4 ทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวัน และการทำงาน

กิจกรรมเสริมทักษะเชิงปฏิบัติการที่ 2 การสรุปผลวิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

วันที่ 3 วิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3.1 การเข้าใจสื่อดิจิทัล

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3.2 การเข้าถึง และประยุกต์ใช้สื่อดิจิทัล

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3.3 การสร้างสรรค์และการแก้ปัญหาการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

กิจกรรมเสริมทักษะเชิงปฏิบัติการที่ 3 การสรุปผลวิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา

วันที่ 4 วิชาชีพครู

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4.1 การเปลี่ยนแปลงบริบทของโลก สังคม และแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4.2 จิตวิทยาการศึกษา การให้คำปรึกษาในการวิเคราะห์ และพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4.3 หลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4.4 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และการวิจัยเพื่อแก้ปัญหา และพัฒนาผู้เรียน

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4.5 การประกันคุณภาพการศึกษา

กิจกรรมเสริมทักษะเชิงปฏิบัติการที่ 4 การสรุปผลวิชาชีพครู

วิธีการฝึกอบรม

1. ก่อนการฝึกอบรมดำเนินการให้มีการประชุมคณะกรรมการ เพื่อให้ทราบจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการฝึกอบรม การเตรียมการในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านวิทยากร ด้านเอกสาร และเครื่องมือที่ใช้ในการอบรม ด้านสื่ออุปกรณ์และสถานที่ เป็นต้น รวมทั้งมอบหมายบทบาทหน้าที่รับผิดชอบให้แก่คณะกรรมการในแต่ละฝ่าย

2. วิธีการดำเนินการการฝึกอบรมเน้นการถ่ายทอดความรู้ ทักษะ และเจตคติ ด้วยวิธีการบรรยาย (Lecture) การอภิปรายกลุ่ม (Group Discussion) การระดมสมอง (Brainstorming) กรณีศึกษา (Case Study) การฝึกปฏิบัติ (Exercise) อธิบายได้ดังนี้

2.1 การให้ความรู้ภาคทฤษฎีด้วยการบรรยายจากวิทยากรเป็นสำคัญ มีการยกตัวอย่างกรณีศึกษา เพื่อให้ผู้รับการอบรมมีความรู้ความเข้าใจในหลักการและเนื้อหาที่ถูกต้อง

2.2 การสร้างบรรยากาศการฝึกอบรมให้เป็นกันเอง เน้นการร่วมมือในการทำกิจกรรมต่าง ๆ รวมถึงการให้แรงเสริม เพื่อกระตุ้นให้ผู้เข้ารับการอบรมรู้สึกเห็นคุณค่าในผลงานของตนเอง และเกิดความภาคภูมิใจ

2.3 การอภิปรายกลุ่มย่อย และการระดมสมองเพื่อให้ผู้รับการอบรมได้มีการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ที่เกิดขึ้นระหว่างกัน ทำให้ผู้รับการอบรมได้รับมุมมองทางทัศนคติต่าง ๆ ทางวิชาการที่หลากหลาย

2.4 การจัดกิจกรรมเสริมทักษะเพื่อให้ผู้รับการอบรมได้นำความรู้จากภาคทฤษฎีมาสู่การเรียนรู้จากสถานการณ์การลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง

2.5 การประเมินผลงานภายหลังจากกิจกรรมเสริมทักษะ โดยให้วิทยากรหรือผู้ช่วยวิทยากรเป็นผู้ประเมินผลงานของผู้รับการอบรม

2.6 วิทยากรสรุปประเด็นและองค์ความรู้ที่ได้รับจากการบรรยายและกิจกรรมเสริมทักษะให้ผู้เข้ารับการอบรมได้ทบทวนและทำความเข้าใจอย่างถูกต้อง พร้อมให้ข้อแนะนำเพิ่มเติมจากการซักถามประเด็นคำถามหรือข้อสงสัยที่เกิดขึ้นจากกิจกรรม

3. ภายหลังการฝึกอบรมผู้เข้ารับการอบรมทำแบบวัดเจตคติ

สื่อที่ใช้ในการฝึกอบรม

1. สื่อการนำเสนอของวิทยากร ประกอบด้วย เอกสารประกอบการบรรยาย และ Power Point
2. เอกสารประกอบกิจกรรมเสริมทักษะเชิงปฏิบัติการ เช่น หนังสือราชการ บทความวิชาการ และโปรแกรมการสอนและการประเมินผลแบบออนไลน์ เป็นต้น
3. อุปกรณ์สำนักงาน เช่น กระดาษฟลิปชาร์ต ปากกาเคมี เป็นต้น
4. เครื่องมือวัดและประเมินผลการใช้หลักสูตรการฝึกอบรม

การวัดและการประเมินผลหลักสูตรฝึกอบรม

ในหลักสูตรฝึกอบรมจะแบ่งการวัดและการประเมินผล ได้เป็น 3 ส่วนคือ

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์

2. แบบประเมินทักษะเชิงปฏิบัติการ หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์

3. แบบวัดเจตคติหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

**กำหนดการโครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครู
ด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู
สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์**

วันที่ 1 วิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

- 08.30 – 09.00 น. ลงทะเบียน
- 09.00 – 10.00 น. หน่วยการเรียนรู้ที่ 1.1 ทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู
- 10.00 – 11.00 น. หน่วยการเรียนรู้ที่ 1.2 ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู
- 11.00 – 12.00 น. หน่วยการเรียนรู้ที่ 1.3 ทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู
- 12.00 – 13.00 น. พักรับประทานอาหารกลางวัน
- 13.00 – 14.00 น. หน่วยการเรียนรู้ที่ 1.4 ทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู
- 14.00 – 16.00 น. กิจกรรมเสริมทักษะเชิงปฏิบัติการที่ 1 การสรุปผลวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

วันที่ 2 วิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

- 08.30 – 09.00 น. ลงทะเบียน
- 09.00 – 10.00 น. หน่วยการเรียนรู้ที่ 2.1 ทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน
- 10.00 – 11.00 น. หน่วยการเรียนรู้ที่ 2.2 ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน
- 11.00 – 12.00 น. หน่วยการเรียนรู้ที่ 2.3 ทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน
- 12.00 – 13.00 น. พักรับประทานอาหารกลางวัน
- 13.00 – 14.00 น. หน่วยการเรียนรู้ที่ 2.4 ทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน
- 14.30 – 16.30 น. กิจกรรมเสริมทักษะเชิงปฏิบัติการที่ 2 การสรุปผลวิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

วันที่ 3 วิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา

- 08.30 – 09.00 น. ลงทะเบียน
- 09.00 – 10.30 น. หน่วยการเรียนรู้ที่ 3.1 การเข้าใจสื่อดิจิทัล
- 10.30 – 12.00 น. หน่วยการเรียนรู้ที่ 3.2 การเข้าถึงและประยุกต์ใช้สื่อดิจิทัล
- 12.00 – 13.00 น. พักรับประทานอาหารกลางวัน
- 13.00 – 14.30 น. หน่วยการเรียนรู้ที่ 3.3 การสร้างสรรค์และการแก้ปัญหาการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
- 14.30 – 16.30 น. กิจกรรมเสริมทักษะเชิงปฏิบัติการที่ 3 การสรุปผลวิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา

วันที่ 4 วิชาชีพครู

- 08.00 – 08.30 น. ลงทะเบียน
- 08.30 – 09.30 น. หน่วยการเรียนรู้ที่ 4.1 การเปลี่ยนแปลงบริบทของโลก สังคม และแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- 09.30 – 10.30 น. หน่วยการเรียนรู้ที่ 4.2 จิตวิทยาการศึกษา การให้คำปรึกษาในการวิเคราะห์และพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ
- 10.30 – 11.30 น. หน่วยการเรียนรู้ที่ 4.3 หลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้
- 11.30 – 12.30 น. พักรับประทานอาหารกลางวัน
- 12.30 – 13.30 น. หน่วยการเรียนรู้ที่ 4.4 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน
- 13.30 – 15.30 น. หน่วยการเรียนรู้ที่ 4.5 การประกันคุณภาพการศึกษา
- 15.30 – 16.30 น. กิจกรรมเสริมทักษะเชิงปฏิบัติการที่ 4 การสรุปผลวิชาชีพครู
- 16.30 – 18.00 น. สรุปการฝึกอบรม ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลักสูตรการฝึกอบรมและแบบวัดเจตคติหลักสูตรฝึกอบรม

1. วิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร หน่วยการเรียนรู้ที่ 1.1

ทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู

สาระสำคัญ

การฟัง เป็นทักษะที่มนุษย์ใช้กันมากที่สุด ซึ่งมีความสำคัญและจำเป็นต้องใช้เพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอน หรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู การฟังที่ดีจะส่งผลให้การสื่อสารระหว่างผู้สอนและผู้เรียนมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล จุดประสงค์ของการฟังมีหลายประการ เช่น การฟังเพื่อรวบรวมข้อมูล แก้ปัญหา ตัดสินใจ จับใจความสำคัญ ตีความ ประเมินค่า วิเคราะห์ วิจารณ์ เป็นต้น นอกจากนี้การเป็นผู้ฟังที่ดีนั้นต้องมีมารยาทในการฟัง และต้องฟังอย่างมีวิจารณญาณ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู
2. เพื่อให้นักศึกษาสามารถใช้ทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู
3. เพื่อให้นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู

ระยะเวลา

60 นาที

เนื้อหา

1. ฟังเพื่อรวบรวมข้อมูล แก้ปัญหา ตัดสินใจ
2. ฟังเพื่อจับใจความสำคัญ ตีความ ประเมินค่า
3. ฟังเพื่อวิเคราะห์ วิจารณ์
4. ฟังอย่างมีวิจารณญาณ และมีมารยาทการฟัง

วิธีการ/กิจกรรม

1. การบรรยายเนื้อหาและประสบการณ์จากวิทยากร
2. ให้นักศึกษาทำใบงานเสริมความรู้ความเข้าใจต่อเนื้อหาที่ได้รับมอบหมายจากวิทยากร

สื่อประกอบการฝึกอบรม

1. PowerPoint ประกอบการบรรยาย เรื่อง ทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู
2. ใบงานเสริมความรู้ที่ 1.1 เรื่อง ทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู

การประเมินผล

ประเมินจากใบงานเสริมความรู้

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ใบงานเสริมความรู้ที่ 1.1

ทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู

คำชี้แจง ให้นักศึกษาตอบคำถามต่อไปนี้

1. การฟังคืออะไร
2. จงบอกความสำคัญของการฟัง
3. จงบอกวัตถุประสงค์ของการฟัง
4. จงอธิบายกระบวนการในการฟังต่อไปนี้
5. จงอธิบายหลักการใช้วิจารณ์ญาณในการฟังต่อไปนี้
6. จงอธิบายอุปสรรคในการฟังและแนวทางแก้ไข
7. จงอธิบายมารยาทที่ผู้ฟังควรพึงกระทำต่อไปนี้

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

แบบประเมินใบงานเสริมความรู้

ใบงานเสริมความรู้ที่ 1.1

ทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู

ชื่อ.....รหัสนักศึกษา.....

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ท่านเห็นสอดคล้องกับการพิจารณาของท่าน โดยกำหนดให้ 3 คะแนน หมายถึง ดี 2 คะแนน หมายถึง พอใช้ และ 1 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

ประเมินเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ (10 คะแนน)

รายการ	ผลการพิจารณา			เกณฑ์การพิจารณา
	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)	
1. นักศึกษาสามารถทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ได้อย่างถูกต้อง				ดี = ทำได้ถูกต้อง 80% ขึ้นไป พอใช้ = ทำได้ถูกต้อง 50-79% ปรับปรุง = ทำได้ถูกต้อง 49% ลงมา
2. นักศึกษาทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้แต่ละส่วนครบถ้วนสมบูรณ์				ดี = ทำครบถ้วน 80% ขึ้นไป พอใช้ = ทำครบถ้วน 50-79% ปรับปรุง = ทำได้ครบถ้วน 49% ลงมา
3. นักศึกษาทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ด้วยตนเอง				ดี = ทำด้วยตนเอง 80% ขึ้นไป พอใช้ = ทำด้วยตนเอง 50-79% ปรับปรุง = ทำด้วยตนเอง 49% ลงมา
4. นักศึกษาสามารถทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ได้ทันต่อเวลาที่กำหนดไว้				1 คะแนน = เสร็จทันเวลาที่กำหนด 0 คะแนน = เสร็จไม่ทันเวลาที่กำหนด
รวมคะแนน				

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

1. วิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร หน่วยการเรียนรู้ที่ 1.2

ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู

สาระสำคัญ

การพูด เป็นทักษะที่มีความสำคัญและจำเป็นต้องใช้เพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู การพูดที่ดีจะส่งผลให้การสื่อสารระหว่างผู้สอนและผู้เรียนมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล จุดประสงค์ของการพูดมีหลายประการ เช่น พูดถ่ายทอดความรู้ พูดเสริมแรง พูดเพื่อปรับพฤติกรรมผู้เรียน พูดเพื่อส่งเสริมกระบวนการคิด พูดเชิงสร้างสรรค์และสร้างสันติ เป็นต้น นอกจากนี้ การมีมารยาทการพูด และการพูดในโอกาสต่าง ๆ เป็นสิ่งที่ต้องให้ความสำคัญด้วยเช่นกัน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู
2. เพื่อให้ นักศึกษาสามารถใช้ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู
3. เพื่อให้ นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู

ระยะเวลา

60 นาที

เนื้อหา

1. พูดถ่ายทอดความรู้
2. พูดเสริมแรง
3. พูดเพื่อปรับพฤติกรรมผู้เรียน
4. พูดเพื่อส่งเสริมกระบวนการคิด
5. พูดเชิงสร้างสรรค์และสร้างสันติ
6. พูดในโอกาสต่าง ๆ และมีมารยาทการพูด

วิธีการ/กิจกรรม

1. การบรรยายเนื้อหาและประสบการณ์จากวิทยากร
2. ให้นักศึกษาทำใบงานเสริมความรู้ความเข้าใจต่อเนื้อหาที่ได้รับมอบหมายจากวิทยากร

สื่อประกอบการฝึกอบรม

1. PowerPoint ประกอบการบรรยาย เรื่อง ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู
2. ใบงานเสริมความรู้ที่ 1.2 เรื่อง ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู

การประเมินผล

ประเมินจากใบงานเสริมความรู้

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ใบงานเสริมความรู้ที่ 1.2

ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู

คำชี้แจง ให้นักศึกษาตอบคำถามต่อไปนี้

1. การพูดคืออะไร
2. จงบอกความสำคัญของการพูด
3. จงบอกวัตถุประสงค์ของการพูด
4. จงบอกองค์ประกอบของการพูด
5. จงบอกอุปสรรคและแนวทางแก้ไขการพูด
6. จงอธิบายหลักการพูดที่ดี
7. จงอธิบายประเภทของการพูด

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

แบบประเมินใบงานเสริมความรู้

ใบงานเสริมความรู้ที่ 1.2

ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู

ชื่อ.....รหัสนักศึกษา.....

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ท่านเห็นสอดคล้องกับการพิจารณาของท่าน โดยกำหนดให้ 3 คะแนน หมายถึง ดี 2 คะแนน หมายถึง พอใช้ และ 1 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

ประเมินเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ (10 คะแนน)

รายการ	ผลการพิจารณา			เกณฑ์การพิจารณา
	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)	
1. นักศึกษาสามารถทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ได้อย่างถูกต้อง				ดี = ทำได้ถูกต้อง 80% ขึ้นไป พอใช้ = ทำได้ถูกต้อง 50-79% ปรับปรุง = ทำได้ถูกต้อง 49% ลงมา
2. นักศึกษาทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้แต่ละส่วนครบถ้วนสมบูรณ์				ดี = ทำครบถ้วน 80% ขึ้นไป พอใช้ = ทำครบถ้วน 50-79% ปรับปรุง = ทำได้ครบถ้วน 49% ลงมา
3. นักศึกษาทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ด้วยตนเอง				ดี = ทำด้วยตนเอง 80% ขึ้นไป พอใช้ = ทำด้วยตนเอง 50-79% ปรับปรุง = ทำด้วยตนเอง 49% ลงมา
4. นักศึกษาสามารถทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ได้ทันต่อเวลาที่กำหนดไว้				1 คะแนน = เสร็จทันเวลาที่กำหนด 0 คะแนน = เสร็จไม่ทันเวลาที่กำหนด
รวมคะแนน				

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

1. วิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร หน่วยการเรียนรู้ที่ 1.3

ทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู

สาระสำคัญ

การอ่าน เป็นทักษะที่มีความสำคัญและจำเป็นต้องใช้เพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู การมีทักษะการอ่านที่ดีจะส่งผลให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ และบรรลุตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ทักษะการอ่านที่สำคัญ ได้แก่ การอ่านจับใจความสำคัญ วิเคราะห์ ตีความ ประเมินค่า อ่านอย่างมีวิจารณญาณ และมีมารยาทการอ่าน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู
2. เพื่อให้ นักศึกษาสามารถใช้ทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู
3. เพื่อให้ นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู

ระยะเวลา

60 นาที

เนื้อหา

1. อ่านจับใจความ วิเคราะห์ ตีความ ประเมินค่า
2. อ่านอย่างมีวิจารณญาณ และมีมารยาทการอ่าน

วิธีการ/กิจกรรม

1. การบรรยายเนื้อหาและประสบการณ์จากวิทยากร
2. ให้นักศึกษาทำใบงานเสริมความรู้ความเข้าใจต่อเนื้อหาที่ได้รับมอบหมายจากวิทยากร

สื่อประกอบการฝึกอบรม

1. PowerPoint ประกอบการบรรยาย เรื่อง ทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู
2. ใบงานเสริมความรู้ที่ 1.3 เรื่อง ทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู

การประเมินผล

ประเมินจากใบงานเสริมความรู้

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ใบงานเสริมความรู้ที่ 1.3

ทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู

คำชี้แจง ให้นักศึกษาตอบคำถามต่อไปนี้

1. การอ่านคืออะไร
2. จงบอกความสำคัญของการอ่าน
3. จงบอกวัตถุประสงค์ของการอ่าน
4. จงอธิบายองค์ประกอบของการอ่าน
5. จงบอกประเภทของการอ่าน
6. จงบอกลักษณะของการเป็นนักอ่านที่ดี
7. จงอธิบายการอ่านจับใจความสำคัญ และวิธีการหาใจความสำคัญ

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

แบบประเมินใบงานเสริมความรู้

ใบงานเสริมความรู้ที่ 1.3

ทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู

ชื่อ.....รหัสนักศึกษา.....

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ท่านเห็นสอดคล้องกับการพิจารณาของท่าน โดยกำหนดให้ 3 คะแนน หมายถึง ดี 2 คะแนน หมายถึง พอใช้ และ 1 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

ประเมินเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ (10 คะแนน)

รายการ	ผลการพิจารณา			เกณฑ์การพิจารณา
	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)	
1. นักศึกษาสามารถทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ได้อย่างถูกต้อง				ดี = ทำได้ถูกต้อง 80% ขึ้นไป พอใช้ = ทำได้ถูกต้อง 50-79% ปรับปรุง = ทำได้ถูกต้อง 49% ลงมา
2. นักศึกษาทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้แต่ละส่วนครบถ้วนสมบูรณ์				ดี = ทำครบถ้วน 80% ขึ้นไป พอใช้ = ทำครบถ้วน 50-79% ปรับปรุง = ทำได้ครบถ้วน 49% ลงมา
3. นักศึกษาทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ด้วยตนเอง				ดี = ทำด้วยตนเอง 80% ขึ้นไป พอใช้ = ทำด้วยตนเอง 50-79% ปรับปรุง = ทำด้วยตนเอง 49% ลงมา
4. นักศึกษาสามารถทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ได้ทันต่อเวลาที่กำหนดไว้				1 คะแนน = เสร็จทันเวลาที่กำหนด 0 คะแนน = เสร็จไม่ทันเวลาที่กำหนด
รวมคะแนน				

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

1. วิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร หน่วยการเรียนรู้ที่ 1.4

ทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู

สาระสำคัญ

การเขียน เป็นทักษะที่มีความสำคัญและจำเป็นต้องใช้เพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู การมีทักษะการเขียนที่ดีจะส่งผลให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ และบรรลุตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ทักษะการเขียนที่สำคัญ ได้แก่ การแก้ไขงานของผู้เรียน เขียนรายงานผลการเรียนและพฤติกรรมผู้เรียน เขียนหนังสือราชการ เขียนเชิงวิชาการเขียนเชิงสร้างสรรค์และสร้างสันติ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู
2. เพื่อให้ นักศึกษาสามารถใช้ทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู
3. เพื่อให้ นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู

ระยะเวลา

60 นาที

เนื้อหา

1. การเขียนแก้ไขงานของผู้เรียน
2. การเขียนรายงานผลการเรียนและพฤติกรรมผู้เรียน
3. การเขียนหนังสือราชการ
4. การเขียนเชิงวิชาการ
5. การเขียนเชิงสร้างสรรค์และสร้างสันติ

วิธีการ/กิจกรรม

1. การบรรยายเนื้อหาและประสบการณ์จากวิทยากร
2. ให้นักศึกษาทำใบงานเสริมความรู้ความเข้าใจต่อเนื้อหาที่ได้รับมอบหมายจากวิทยากร

สื่อประกอบการฝึกอบรม

1. PowerPoint ประกอบการบรรยาย เรื่อง ทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู
2. ใบงานเสริมความรู้ที่ 1.4 เรื่อง ทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู

การประเมินผล

ประเมินจากใบงานเสริมความรู้

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ใบงานเสริมความรู้ที่ 1.4

ทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู

คำชี้แจง ให้นักศึกษาตอบคำถามต่อไปนี้

1. การเขียนคืออะไร
2. จงบอกความสำคัญของการเขียน
3. จงอธิบายวัตถุประสงค์ของการเขียน
4. จงอธิบายลักษณะของงานเขียนที่ดี
5. จงอธิบายหลักการใช้ภาษาในการเขียน
6. จงอธิบายคุณสมบัติของนักเขียนที่ดี
7. จงบอกประโยชน์ของการทำรายงานทางวิชาการ

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

แบบประเมินใบงานเสริมความรู้

ใบงานเสริมความรู้ที่ 1.4

ทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู

ชื่อ.....รหัสนักศึกษา.....

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ท่านเห็นสอดคล้องกับการพิจารณาของท่าน โดยกำหนดให้ 3 คะแนน หมายถึง ดี 2 คะแนน หมายถึง พอใช้ และ 1 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

ประเมินเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ (10 คะแนน)

รายการ	ผลการพิจารณา			เกณฑ์การพิจารณา
	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)	
1. นักศึกษาสามารถทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ได้อย่างถูกต้อง				ดี = ทำได้ถูกต้อง 80% ขึ้นไป พอใช้ = ทำได้ถูกต้อง 50-79% ปรับปรุง = ทำได้ถูกต้อง 49% ลงมา
2. นักศึกษาทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้แต่ละส่วนครบถ้วนสมบูรณ์				ดี = ทำครบถ้วน 80% ขึ้นไป พอใช้ = ทำครบถ้วน 50-79% ปรับปรุง = ทำได้ครบถ้วน 49% ลงมา
3. นักศึกษาทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ด้วยตนเอง				ดี = ทำด้วยตนเอง 80% ขึ้นไป พอใช้ = ทำด้วยตนเอง 50-79% ปรับปรุง = ทำด้วยตนเอง 49% ลงมา
4. นักศึกษาสามารถทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ได้ทันต่อเวลาที่กำหนดไว้				1 คะแนน = เสร็จทันเวลาที่กำหนด 0 คะแนน = เสร็จไม่ทันเวลาที่กำหนด
รวมคะแนน				

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

1. วิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

กิจกรรมเสริมทักษะเชิงปฏิบัติการที่ 1

การสรุปผลวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

สาระสำคัญ

การสื่อสารเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศ สร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าแก่สังคม โดยรอบด้าน ซึ่งในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจ และทักษะในการใช้ภาษาไทยเป็นอย่างดี ได้แก่ ทักษะการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักศึกษามีความรู้และเข้าใจการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร
2. เพื่อให้นักศึกษาสามารถใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูได้อย่างถูกต้อง
3. มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

ระยะเวลา

120 นาที

เนื้อหากิจกรรม

1. ทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอน หรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู
2. ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอน หรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู
3. ทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอน หรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู
4. ทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอน หรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ (ระยะเวลา 20 นาที)

1. ทำการแบ่งผู้เข้าอบรม ออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 7-8 คน โดยสามารถแบ่งกลุ่มตามความต้องการของผู้เข้าอบรมหรือวิทยากรจะเป็นผู้กำหนดกลุ่มให้กับผู้เข้าอบรม
2. วิทยากรอธิบายการดำเนินงานของกิจกรรมการสรุปทักษะการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

ชั้นกิจกรรม (ระยะเวลา 80 นาที)

1. ผู้ช่วยวิทยากรแจกเอกสารประกอบกิจกรรมเสริมทักษะเชิงปฏิบัติการที่ 1 ให้กับผู้เข้าอบรมแต่ละกลุ่ม โดยให้แต่ละกลุ่มทำความเข้าใจเอกสารการสรุปทักษะการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร
2. ให้ผู้เข้าอบรมแต่ละกลุ่มช่วยกันสรุปทักษะการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร
3. ให้ผู้เข้าอบรมออกมานำเสนอการสรุปทักษะการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของตนเองกลุ่มละไม่เกิน 20 นาที

ขั้นสรุป (ระยะเวลา 20 นาที)

1. ผู้เข้าอบรมฟังการสรุปและการประเมินผลงานจากวิทยากร
2. วิทยากรประเมินผลงานและมอบรางวัลการสรุปทักษะการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารให้กับกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุด

สื่อการฝึกอบรม

1. เอกสารประกอบกิจกรรมเสริมทักษะปฏิบัติการที่ 1 เรื่อง การสรุปผลวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร
2. กระดาษฟลิปชาร์ต
3. ปากกาเคมี น้ำเงิน ดำ แดง

การประเมินผล

แบบประเมินทักษะเชิงปฏิบัติการ

วิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร
กิจกรรมเสริมทักษะเชิงปฏิบัติการที่ 1
การสรุปผลวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

คำชี้แจง ให้นักศึกษาสรุปเนื้อหาต่อไปนี้

1. ทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอน หรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู
2. ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอน หรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู
3. ทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอน หรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู
4. ทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอน หรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

แบบประเมินกิจกรรมเสริมทักษะเชิงปฏิบัติการ หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์

ชื่อ.....รหัสนักศึกษา.....

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ท่านเห็นสอดคล้องกับการพิจารณาของท่าน โดยกำหนดให้ 3 คะแนน หมายถึง ดี 2 คะแนน หมายถึง พอใช้ และ 1 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

ประเมินงานและการนำเสนอผลงาน (20 คะแนน)

รายการ	ผลการพิจารณา			เกณฑ์การพิจารณา
	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)	
1. ผลงานมีรายละเอียดของเนื้อหาถูกต้อง				ดี = ทำได้ถูกต้อง 80% ขึ้นไป พอใช้ = ทำได้ถูกต้อง 50-79% ปรับปรุง = ทำได้ถูกต้อง 49% ลงมา
2. ผลงานมีรายละเอียดของเนื้อหาครบถ้วนทุกองค์ประกอบ				ดี = ทำครบถ้วน 80% ขึ้นไป พอใช้ = ทำครบถ้วน 50-79% ปรับปรุง = ทำได้ครบถ้วน 49% ลงมา
3. ผลงานมีการสอดแทรกหลักการ/ทฤษฎี/ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์อย่างเหมาะสม				ดี = มีการสอดแทรกครบทุกเนื้อหาสาระ พอใช้ = มีการสอดแทรกบางเนื้อหาสาระ ปรับปรุง = ไม่มีการสอดแทรก
4. ผลงานสามารถนำไปใช้ได้ สถานการณ์จริง				ดี = สามารถนำไปใช้ได้ สถานการณ์จริง พอใช้ = สามารถนำไปใช้ได้แต่ต้องมีการปรับปรุงเนื้อหาบางส่วนให้เหมาะสมมากขึ้น ปรับปรุง = ไม่สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริง
5. สามารถตอบคำถาม/ข้อสงสัยได้อย่างมีหลักการและชัดเจน				ดี = ตอบคำถามได้ถูกต้องตรงประเด็นและชัดเจน พอใช้ = ตอบคำถามได้บางประเด็น ปรับปรุง = ตอบคำถามไม่ได้
6. วิธีการนำเสนอมีความน่าสนใจ				ดี = มีความน่าสนใจมาก และมีความคิดสร้างสรรค์ พอใช้ = มีความน่าสนใจ และมีความคิดสร้างสรรค์พอประมาณ ปรับปรุง = ไม่น่าสนใจ ไม่มีความคิดสร้างสรรค์
7. ทักษะการใช้ภาษาในการสื่อสาร				2 คะแนน = ใช้ภาษาถูกต้อง ไม่ติดขัด กระชับ ง่ายต่อการทำความเข้าใจ มีความมั่นใจในการนำเสนอ 1 คะแนน = ใช้ภาษาไม่ถูกต้อง ไม่มีความมั่นใจในการนำเสนอ
รวมคะแนน				

ข้อเสนอแนะ

.....
.....

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้
และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี)
คณะศึกษาศาสตร์ วิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ภายหลังเข้าร่วมการฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ หลักสูตร 4 ปี วิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร มีจำนวน 30 ข้อ
2. ให้ทำเครื่องหมาย X หน้าคำตอบที่ถูกต้องที่สุดในกระดาษคำตอบ

1. บุคคลในข้อใดมีมารยาทในการฟังมากที่สุด

- ก. กัญญาภรณ์ ยกมือถนัดตลอดเมื่อเกิดความสงสัย
- ข. ลำดวน มีความเห็นขัดแย้งกับอาจารย์อุษา แต่ก็รับฟังอย่างสงบ
- ค. นพรัตน์ พอใจการบรรยายของ อ.จิระเดช อย่างยิ่ง จึงปรบมือดังสนั่น
- ง. อารีพร นำหนังสือที่ อ. สมคิด เขียนเข้าไปนั่งอ่านร่วมฟังกับการบรรยาย

2. โจทย์คำถาม (สถานการณ์)

“ทุกวันนี้ศึกไกลยังไม่ห่าง แต่हनทรวงศึกใกล้ไล่ข่มเหง
ถ้าคนไทยหันมาฆ่ากันเอง จะร้องเพลงชาติไทยให้ใครฟัง”

ณรงค์ฟังบทความประพันธ์นี้ทางวิทยุกระจายเสียงแล้วบอกนงนุชว่า “กลอนนี้เพราะดีนะ เพราะเตือนใจให้คนไทยสามัคคี ฟังแล้วรู้สึกให้คนไทยสามัคคี ฟังแล้วรู้สึกรักชาติเกิดความห่วงใย อยากรักษาเอกราชของชาติไทยไว้ตลอดไป” การที่ณรงค์พูดเช่นนี้ สอดคล้องกับสถานการณ์ใดมากที่สุด

- ก. นักเรียนยกพวกตีกัน
- ข. นักเรียนไม่ยอมไปโรงเรียน
- ค. นักเรียนโดดเรียนเป็นประจำ
- ง. นักเรียนเรียกร้องสิทธิเสรีภาพ

3. จากการฟังการรายงานข่าว ในประโยคที่ว่า “ถ้าชาวบ้านทิ้งคือข่าวที่ทำให้สาธารณชนมีความรู้สึกมีความสุข ข่าวสารเกี่ยวกับดาราราย่างกันหลาย ๆ คู่ ก็คือชาวบ้านทิ้งบนความทุกข์ของคนอื่น” จากข้อความนี้สามารถตีความได้ว่าอย่างไร

- ก. สังคมควรให้ความเคารพเรื่องส่วนตัวของบุคคลอื่น
- ข. ชาวบ้านทิ้งคือข่าวที่ให้ทั้งความสุขและความทุกข์ต่อสังคม
- ค. ดาราคือบุคคลสาธารณะที่ประชาชนสามารถรับทราบข้อมูลได้
- ง. ดาราคือเหยื่อทางการตลาดของการเขียนข่าวบ้านทิ้ง

2. วิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หน่วยการเรียนรู้ที่ 2.1

ทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน

สาระสำคัญ

การฟัง เป็นทักษะที่มนุษย์ใช้กันมากที่สุด ซึ่งมีความสำคัญและจำเป็นต้องใช้เพื่อการสื่อสาร การฟังที่ดีจะส่งผลให้การสื่อสารระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้สอนและผู้เรียนมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล จุดประสงค์ของการฟังมีหลายประการ เช่น การฟังเพื่อรวบรวมข้อมูล การจับใจความสำคัญ การแก้ปัญหา และการตัดสินใจ เป็นต้น ซึ่งแหล่งที่ฟังได้แก่ สื่อสังคมออนไลน์ คำแนะนำ และประกาศต่าง ๆ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน
2. เพื่อให้นักศึกษาสามารถใช้ทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน
3. เพื่อให้นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน

ระยะเวลา

60 นาที

เนื้อหา

1. การฟังเพื่อรวบรวมข้อมูล แก้ปัญหา และการตัดสินใจ
2. การฟังเพื่อจับใจความสำคัญ
3. การฟังสื่อสังคมออนไลน์
4. การฟังคำแนะนำและประกาศต่าง ๆ

วิธีการ/กิจกรรม

1. การบรรยายเนื้อหาและประสบการณ์จากวิทยากร
2. ให้นักศึกษาทำใบงานเสริมความรู้ความเข้าใจต่อเนื้อหาที่ได้รับมอบหมายจากวิทยากร

สื่อประกอบการฝึกอบรม

1. PowerPoint ประกอบการบรรยาย เรื่อง ทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน
2. ใบงานเสริมความรู้ที่ 2.1 เรื่อง ทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน

การประเมินผล

ประเมินจากใบงานเสริมความรู้

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ใบงานเสริมความรู้ที่ 2.1

ทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน

Directions: Read dialog and answer the question.

Dialog 1: (Question no. 1 – 3)

A: Is this Professor Somchai's office?

B: This is Professor Somchai speaking.

A: This is Somsri from your morning literature class.

B: Yes, what can I do for you?

A: I had a skydiving accident over the weekend and won't be able to come to school today.

B: My goodness! Are you OK?

A: I broke my leg, but it is healing.

B: How long will you be out of class?

A: I should be able to return by next Monday.

B: Fine. Well, thanks for calling and letting me know you will be absent. I hope you feel better soon.

Questions:

1. Who is Professor Somchai?
2. Why did Somsri call Professor Somchai?
3. How long would Somsri be absent for the class?

แบบประเมินใบงานเสริมความรู้
ใบงานเสริมความรู้ที่ 2.1
ทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน

ชื่อ.....รหัสนักศึกษา.....

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ท่านเห็นสอดคล้องกับการพิจารณาของท่าน โดยกำหนดให้ 3 คะแนน หมายถึง ดี 2 คะแนน หมายถึง พอใช้ และ 1 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

ประเมินเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ (10 คะแนน)

รายการ	ผลการพิจารณา			เกณฑ์การพิจารณา
	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)	
1. นักศึกษาสามารถทำเอกสาร/ ใบงานเสริมความรู้ได้อย่างถูกต้อง				ดี = ทำได้ถูกต้อง 80% ขึ้นไป พอใช้ = ทำได้ถูกต้อง 50-79% ปรับปรุง = ทำได้ถูกต้อง 49% ลงมา
2. นักศึกษาทำเอกสาร/ใบงานเสริม ความรู้แต่ละส่วนครบถ้วนสมบูรณ์				ดี = ทำครบถ้วน 80% ขึ้นไป พอใช้ = ทำครบถ้วน 50-79% ปรับปรุง = ทำได้ครบถ้วน 49% ลงมา
3. นักศึกษาทำเอกสาร/ใบงานเสริม ความรู้ด้วยตนเอง				ดี = ทำด้วยตนเอง 80% ขึ้นไป พอใช้ = ทำด้วยตนเอง 50-79% ปรับปรุง = ทำด้วยตนเอง 49% ลงมา
4. นักศึกษาสามารถทำเอกสาร/ใบ งานเสริมความรู้ได้ทันต่อเวลาที่ กำหนดไว้				1 คะแนน = เสร็จทันเวลาที่กำหนด 0 คะแนน = เสร็จไม่ทันเวลาที่กำหนด
รวมคะแนน				

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

2. วิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2.2

ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน

สาระสำคัญ

การพูด เป็นทักษะที่มีความสำคัญและจำเป็นต้องใช้เพื่อการสื่อสาร การพูดที่ดีจะส่งผลให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล ซึ่งวัตถุประสงค์ของการพูดนั้นมีหลายอย่าง ได้แก่ การพูดในชีวิตประจำวัน การพูดเพื่อแสดงความรู้สึกและทัศนคติ การพูดเพื่อแสดงความคิดเห็น รวมไปถึง การสอบถามเส้นทางและข้อมูลต่าง ๆ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน
2. เพื่อให้ นักศึกษาสามารถใช้ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน
3. เพื่อให้ นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน

ระยะเวลา

60 นาที

เนื้อหา

1. การพูดในชีวิตประจำวัน
2. การพูดเพื่อแสดงความรู้สึกและทัศนคติ
3. การพูดเพื่อแสดงความคิดเห็น
4. การสอบถามเส้นทางและข้อมูลต่าง ๆ

วิธีการ/กิจกรรม

1. การบรรยายเนื้อหาและประสบการณ์จากวิทยากร
2. ให้นักศึกษาทำใบงานเสริมความรู้ความเข้าใจต่อเนื้อหาที่ได้รับมอบหมายจากวิทยากร

สื่อประกอบการฝึกอบรม

1. PowerPoint ประกอบการบรรยาย เรื่อง ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน
2. ใบงานเสริมความรู้ที่ 2.2 เรื่อง ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน

การประเมินผล

ประเมินจากใบงานเสริมความรู้

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ใบงานเสริมความรู้ที่ 2.2
ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน

Directions: Choose the most appropriate answer to complete each item.

คำตอบ	คำถาม	รายการ
	1. An employee is late for a conference for the first time. She explains that he had to take her daughter to the dentist. Her boss says: “.....”	A: I'd like to share a few words with you all right now. B: That's alright. Don't worry about it.
	2. During an interview, you are asked about your extracurricular activities. You reply: “.....”	C: Could you go to the supermarket with me for a second?
	3. In the class, your professor asks to discuss with your friends, and you have something to share, so you say: “.....”	D: How's tomorrow looking? E: I need you to pay attention to the discussion.
	4. You are walking home with your close friend. She asks if you could accompany her to the supermarket for a while, she say: “.....”	F: Should I go to the nearest supermarket with you? G: I was a captain of the university basketball team.
	5. You want to check what you have planned or tomorrow with your friend is still ok. You say to your friend: “.....”	H: What is on tomorrow?

แบบประเมินใบงานเสริมความรู้
ใบงานเสริมความรู้ที่ 2.2
ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน

ชื่อ.....รหัสนักศึกษา.....

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ท่านเห็นสอดคล้องกับการพิจารณาของท่าน โดยกำหนดให้ 3 คะแนน หมายถึง ดี 2 คะแนน หมายถึง พอใช้ และ 1 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

ประเมินเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ (10 คะแนน)

รายการ	ผลการพิจารณา			เกณฑ์การพิจารณา
	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)	
1. นักศึกษาสามารถทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ได้อย่างถูกต้อง				ดี = ทำได้ถูกต้อง 80% ขึ้นไป พอใช้ = ทำได้ถูกต้อง 50-79% ปรับปรุง = ทำได้ถูกต้อง 49% ลงมา
2. นักศึกษาทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้แต่ละส่วนครบถ้วนสมบูรณ์				ดี = ทำครบถ้วน 80% ขึ้นไป พอใช้ = ทำครบถ้วน 50-79% ปรับปรุง = ทำได้ครบถ้วน 49% ลงมา
3. นักศึกษาทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ด้วยตนเอง				ดี = ทำด้วยตนเอง 80% ขึ้นไป พอใช้ = ทำด้วยตนเอง 50-79% ปรับปรุง = ทำด้วยตนเอง 49% ลงมา
4. นักศึกษาสามารถทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ได้ทันต่อเวลาที่กำหนดไว้				1 คะแนน = เสร็จทันเวลาที่กำหนด 0 คะแนน = เสร็จไม่ทันเวลาที่กำหนด
รวมคะแนน				

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

2. วิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2.3

ทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน

สาระสำคัญ

การอ่าน เป็นทักษะที่มีความสำคัญและจำเป็นต้องใช้เพื่อการสื่อสาร การมีทักษะการอ่านที่ดีจะส่งผลให้การสื่อสารบรรลุตามวัตถุประสงค์ ทักษะการอ่านที่สำคัญ ได้แก่ การอ่านข้อมูล ข่าวสาร ในชีวิตประจำวัน การอ่านบทความทางวิชาการ และอ่านข้อความแสดงความรู้สึก ความปรารถนา และการตอบสนองผ่านการเขียน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน
2. เพื่อให้ นักศึกษาสามารถใช้ทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน
3. เพื่อให้ นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน

ระยะเวลา

60 นาที

เนื้อหา

1. การอ่านข้อมูลข่าวสารในชีวิตประจำวัน
2. การอ่านบทความทางวิชาการ
3. การอ่านข้อความแสดงความรู้สึก ความปรารถนา และการตอบสนองผ่านการเขียน

วิธีการ/กิจกรรม

1. การบรรยายเนื้อหาและประสบการณ์จากวิทยากร
2. ให้นักศึกษาทำใบงานเสริมความรู้ความเข้าใจต่อเนื้อหาที่ได้รับมอบหมายจากวิทยากร

สื่อประกอบการฝึกอบรม

1. PowerPoint ประกอบการบรรยาย เรื่อง ทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน
2. ใบงานเสริมความรู้ที่ 2.3 เรื่อง ทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน

การประเมินผล

ประเมินจากใบงานเสริมความรู้

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ใบงานเสริมความรู้ที่ 2.3

ทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน

Directions: Read the passage carefully and answer the questions.

Motivating students is a difficult task in an elementary learner centered classroom for teachers to come up with creative ways. Getting to know not just your students but also their families are the most important keys for helping them learn. In learner centered classrooms, students are responsible for much of their own learning and must be motivated to want to do the work. Some students have their own learning styles. They might prefer learning information presented **verbally** instead of reading it, so you can provide them with resources they can use to find videos or recordings about the topic or concept of interest. Family relationships are also incredibly important at the elementary level. You can create partnerships with your students' families so that the students are supported in learning, even when they are not in school. Taking the time to maintain these relationships can give your students a better chance of succeeding and learning.

Questions:

1. Who most likely is the intended audience?
2. Based on the passage, what is probably true about learning styles?
3. What is the topic of the article?
4. Which of the following is closest in meaning to the word “verbally”?

แบบประเมินใบงานเสริมความรู้
ใบงานเสริมความรู้ที่ 2.3
ทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน

ชื่อ.....รหัสนักศึกษา.....

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ท่านเห็นสอดคล้องกับการพิจารณาของท่าน โดยกำหนดให้ 3 คะแนน หมายถึง ดี 2 คะแนน หมายถึง พอใช้ และ 1 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

ประเมินเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ (10 คะแนน)

รายการ	ผลการพิจารณา			เกณฑ์การพิจารณา
	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)	
1. นักศึกษาสามารถทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ได้อย่างถูกต้อง				ดี = ทำได้ถูกต้อง 80% ขึ้นไป พอใช้ = ทำได้ถูกต้อง 50-79% ปรับปรุง = ทำได้ถูกต้อง 49% ลงมา
2. นักศึกษาทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้แต่ละส่วนครบถ้วนสมบูรณ์				ดี = ทำครบถ้วน 80% ขึ้นไป พอใช้ = ทำครบถ้วน 50-79% ปรับปรุง = ทำได้ครบถ้วน 49% ลงมา
3. นักศึกษาทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ด้วยตนเอง				ดี = ทำด้วยตนเอง 80% ขึ้นไป พอใช้ = ทำด้วยตนเอง 50-79% ปรับปรุง = ทำด้วยตนเอง 49% ลงมา
4. นักศึกษาสามารถทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ได้ทันต่อเวลาที่กำหนดไว้				1 คะแนน = เสร็จทันเวลาที่กำหนด 0 คะแนน = เสร็จไม่ทันเวลาที่กำหนด
รวมคะแนน				

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

2. วิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2.4

ทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน

สาระสำคัญ

การเขียน เป็นทักษะที่มีความสำคัญและจำเป็นต้องใช้เพื่อการสื่อสาร การมีทักษะการเขียนที่ดีจะส่งผลให้การสื่อสารระหว่างผู้เขียนและผู้อ่านบรรลุตามวัตถุประสงค์ ทักษะการเขียนที่สำคัญ เช่น การเขียนตามความสนใจของตนเอง การเขียนแสดงความรู้สึกหรือความคิดเห็น และการเขียนรายงานการประชุม เป็นต้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน
2. เพื่อให้นักศึกษาสามารถใช้ทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน
3. เพื่อให้นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน

ระยะเวลา

60 นาที

เนื้อหา

1. การเขียนตามความสนใจของตนเอง
2. การเขียนแสดงความรู้สึกหรือความคิดเห็น
3. การเขียนรายงานการประชุม

วิธีการ/กิจกรรม

1. การบรรยายเนื้อหาและประสบการณ์จากวิทยากร
2. ให้นักศึกษาทำใบงานเสริมความรู้ความเข้าใจต่อเนื้อหาที่ได้รับมอบหมายจากวิทยากร

สื่อประกอบการฝึกอบรม

1. PowerPoint ประกอบการบรรยาย เรื่อง ทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน
2. ใบงานเสริมความรู้ที่ 2.4 เรื่อง ทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน

การประเมินผล

ประเมินจากใบงานเสริมความรู้

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ใบงานเสริมความรู้ที่ 2.4

ทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน

Directions: Read the email carefully and answer the questions.

Self-directed Learning

The 21st century has brought unprecedented change in all **spheres** of our lives, creating a need for continuous learning and re-learning. It is now essential that learners be given an opportunity to develop a broader repertoire of skills, attitudes, and approaches in their formal educational experiences to prepare them for **lifelong learning**. Gaining competence in the traditional school subjects is no longer enough; there is now an urgent need to develop and practice skills such as problem-solving, critical thinking, resource identification, as well as attributes such as curiosity, initiative, and acceptance of responsibility for one's own learning. All of these skills and attributes are incorporated in the characteristics of a highly self-directed learner.

The Critical Role of the Learning Facilitator

Twenty-first century learners will need to become highly self-directed learners-equipped to effectively continue to address their learning needs throughout their lives. The role of the teacher as **facilitator** in designing and using instructional strategies which enable students effectively to direct their own learning is essential in enhancing Self-Directed Learning (SDL). Teachers, professors, and teacher trainers need to become learning facilitators, moving away from classroom approaches in which their students are merely passive recipients of the knowledge of others.

The traditional lecture reinforces the view that learning means absorbing information and repeating it, while it has been shown that having students take a more active part in the learning process is a much more effective teaching strategy. If we can successfully strengthen the SDL propensities and abilities of students, specifically in teacher education, these prospective teachers will be better prepared to be lifelong, self-directed learners and also more able to equip students with these skills at school level.

Questions:

1. The word **spheres** in the first line could best be replaced by.....?
2. What does facilitator mean? A person who.....?
3. What are the roles of a teacher as a facilitator?

แบบประเมินใบงานเสริมความรู้
ใบงานเสริมความรู้ที่ 2.4
ทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน

ชื่อ.....รหัสนักศึกษา.....

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ท่านเห็นสอดคล้องกับการพิจารณาของท่าน โดยกำหนดให้ 3 คะแนน หมายถึง ดี 2 คะแนน หมายถึง พอใช้ และ 1 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

ประเมินเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ (10 คะแนน)

รายการ	ผลการพิจารณา			เกณฑ์การพิจารณา
	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)	
1. นักศึกษาสามารถทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ได้อย่างถูกต้อง				ดี = ทำได้ถูกต้อง 80% ขึ้นไป พอใช้ = ทำได้ถูกต้อง 50-79% ปรับปรุง = ทำได้ถูกต้อง 49% ลงมา
2. นักศึกษาทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้แต่ละส่วนครบถ้วนสมบูรณ์				ดี = ทำครบถ้วน 80% ขึ้นไป พอใช้ = ทำครบถ้วน 50-79% ปรับปรุง = ทำได้ครบถ้วน 49% ลงมา
3. นักศึกษาทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ด้วยตนเอง				ดี = ทำด้วยตนเอง 80% ขึ้นไป พอใช้ = ทำด้วยตนเอง 50-79% ปรับปรุง = ทำด้วยตนเอง 49% ลงมา
4. นักศึกษาสามารถทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ได้ทันต่อเวลาที่กำหนดไว้				1 คะแนน = เสร็จทันเวลาที่กำหนด 0 คะแนน = เสร็จไม่ทันเวลาที่กำหนด
รวมคะแนน				

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

2. วิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

กิจกรรมเสริมทักษะเชิงปฏิบัติการที่ 2

การสรุปผลวิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

สาระสำคัญ

การใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในยุคปัจจุบัน เป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศ สร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าแก่สังคมโดยรวม ซึ่งในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจ และทักษะในการใช้ภาษาไทยเป็นอย่างดี ได้แก่ ทักษะการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้และเข้าใจการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
2. เพื่อให้ นักศึกษาสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูได้อย่างถูกต้อง
3. มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ระยะเวลา

120 นาที

เนื้อหากิจกรรม

1. ทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน
2. ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน
3. ทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน
4. ทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวัน และกาทำงาน

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ (ระยะเวลา 20 นาที)

1. ทำการแบ่งผู้เข้าอบรม ออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 7-8 คน โดยสามารถแบ่งกลุ่มตามความต้องการของผู้เข้าอบรมหรือวิทยากรจะเป็นผู้กำหนดกลุ่มให้กับผู้เข้าอบรม
2. วิทยากรอธิบายการดำเนินงานของกิจกรรมการสรุปทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ชั้นกิจกรรม (ระยะเวลา 80 นาที)

1. ผู้ช่วยวิทยากรแจกเอกสารประกอบกิจกรรมเสริมทักษะเชิงปฏิบัติการที่ 2 ให้กับผู้เข้าอบรมแต่ละกลุ่ม โดยให้แต่ละกลุ่มทำความเข้าใจเอกสารการสรุปทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
2. ให้ผู้เข้าอบรมแต่ละกลุ่มช่วยกันสรุปทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
3. ให้ผู้เข้าอบรมออกมานำเสนอการสรุปทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของตนเองกลุ่มละไม่เกิน 20 นาที

ขั้นสรุป (ระยะเวลา 20 นาที)

1. ผู้เข้าอบรมฟังการสรุปและการประเมินผลงานจากวิทยากร
2. วิทยากรประเมินผลงานและมอบรางวัลการสรุปทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้กับกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุด

สื่อการฝึกอบรม

1. เอกสารประกอบกิจกรรมเสริมทักษะปฏิบัติการที่ 2 เรื่อง การสรุปผลวิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
2. กระดาษฟลิปชาร์ต
3. ปากกาเคมี น้ำเงิน ดำ แดง

การประเมินผล

แบบประเมินทักษะเชิงปฏิบัติการ

2. วิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
กิจกรรมเสริมทักษะเชิงปฏิบัติการที่ 2
การสรุปผลวิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

คำชี้แจง ให้นักศึกษาสรุปเนื้อหาต่อไปนี้

1. ทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน
2. ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน
3. ทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน
4. ทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวัน และการทำงาน

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

แบบประเมินกิจกรรมเสริมทักษะเชิงปฏิบัติการ หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์

ชื่อ.....รหัสนักศึกษา.....

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ท่านเห็นสอดคล้องกับการพิจารณาของท่าน โดยกำหนดให้ 3 คะแนน หมายถึง ดี 2 คะแนน หมายถึง พอใช้ และ 1 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

ประเมินงานและการนำเสนอผลงาน (20 คะแนน)

รายการ	ผลการพิจารณา			เกณฑ์การพิจารณา
	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)	
1. ผลงานมีรายละเอียดของเนื้อหาถูกต้อง				ดี = ทำได้ถูกต้อง 80% ขึ้นไป พอใช้ = ทำได้ถูกต้อง 50-79% ปรับปรุง = ทำได้ถูกต้อง 49% ลงมา
2. ผลงานมีรายละเอียดของเนื้อหาครบถ้วนทุกองค์ประกอบ				ดี = ทำครบถ้วน 80% ขึ้นไป พอใช้ = ทำครบถ้วน 50-79% ปรับปรุง = ทำได้ครบถ้วน 49% ลงมา
3. ผลงานมีการสอดแทรกหลักการ/ทฤษฎี/ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์อย่างเหมาะสม				ดี = มีการสอดแทรกครบทุกเนื้อหาสาระ พอใช้ = มีการสอดแทรกบางเนื้อหาสาระ ปรับปรุง = ไม่มีการสอดแทรก
4. ผลงานสามารถนำไปใช้ได้ สถานการณ์จริง				ดี = สามารถนำไปใช้ได้ สถานการณ์จริง พอใช้ = สามารถนำไปใช้ได้แต่ต้องมีการปรับปรุงเนื้อหาบางส่วนให้เหมาะสมมากขึ้น ปรับปรุง = ไม่สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริง
5. สามารถตอบคำถาม/ข้อสงสัยได้อย่างมีหลักการและชัดเจน				ดี = ตอบคำถามได้ถูกต้องตรงประเด็นและชัดเจน พอใช้ = ตอบคำถามได้บางประเด็น ปรับปรุง = ตอบคำถามไม่ได้
6. วิธีการนำเสนอมีความน่าสนใจ				ดี = มีความน่าสนใจมาก และมีความคิดสร้างสรรค์ พอใช้ = มีความน่าสนใจ และมีความคิดสร้างสรรค์พอประมาณ ปรับปรุง = ไม่น่าสนใจ ไม่มีความคิดสร้างสรรค์
7. ทักษะการใช้ภาษาในการสื่อสาร				2 คะแนน = ใช้ภาษาถูกต้อง ไม่ติดขัด กระชับ ง่ายต่อการทำความเข้าใจ มีความมั่นใจในการนำเสนอ 1 คะแนน = ใช้ภาษาไม่ถูกต้อง ไม่มีความมั่นใจในการนำเสนอ
รวมคะแนน				

ข้อเสนอแนะ

.....
.....

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และ
 ประสพการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
 หลักสูตร 4 ปี วิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

.....

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ภายหลังเข้าร่วมการฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้าน
 ความรู้ และประสพการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา คณะ
 ศึกษาศาสตร์ หลักสูตร 4 ปี วิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีจำนวน 30 ข้อ
2. ให้ทำเครื่องหมาย X หน้าคำตอบที่ถูกต้องที่สุดในกระดาษคำตอบ

Question 1-2 refer to the following Dialog.

Dialog:

A: Pardon me. Could you help me?

B: Of course. How can I help you?

A: I am looking for a sweater.

B: What size do you wear?

A: Medium, I think.

B: Here. How do you like this one?

A: IT's pretty. Can I try it on?

B: You can try it on in the fitting room over there.

1. Where is the situation taken place?

A. At a night market.

B. In a cloth shop.

C. In a coffee shop.

D. In the office.

2. What does the word fitting room in the conversation mean?

A. A room that every office must have.

B. A room that fit well with the number of buyers.

C. A room that you should leave your belongings before you get changed.

D. A room in a store in which one can try on clothes before deciding whether to
 purchase them.

3. วิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3.1

การเข้าใจสื่อดิจิทัล

สาระสำคัญ

การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาให้เกิดประโยชน์สูงสุด จำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจ ทำความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต การเข้าใจสื่อและเทคโนโลยีอุบัติใหม่ การใช้ดิจิทัลเพื่อความมั่นคงปลอดภัย (พรบ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล จรรยาบรรณในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล) การเข้าถึงข้อมูล สารสนเทศ และปัญญาประดิษฐ์ และการสร้างสื่อและสารสนเทศ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการใช้สื่อดิจิทัลเพื่อการศึกษา
2. เพื่อให้นักศึกษาสามารถใช้สื่อดิจิทัลเพื่อการศึกษา
3. เพื่อให้นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อสื่อดิจิทัลเพื่อการศึกษา

ระยะเวลา

90 นาที

เนื้อหา

1. การใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต
2. การเข้าใจสื่อและเทคโนโลยีอุบัติใหม่
3. การใช้ดิจิทัลเพื่อความมั่นคงปลอดภัย (พรบ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล จรรยาบรรณ

ในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล)

4. การเข้าถึงข้อมูล สารสนเทศ และปัญญาประดิษฐ์
5. การสร้างสื่อและสารสนเทศ

วิธีการ/กิจกรรม

1. การบรรยายเนื้อหาและประสบการณ์จากวิทยากร
2. ให้นักศึกษาทำใบงานเสริมความรู้ความเข้าใจต่อเนื้อหาที่ได้รับมอบหมายจากวิทยากร

สื่อประกอบการฝึกอบรม

1. PowerPoint ประกอบการบรรยาย เรื่อง การเข้าใจสื่อดิจิทัล
2. ใบงานเสริมความรู้ที่ 3.1 เรื่อง การเข้าใจสื่อดิจิทัล

การประเมินผล

ประเมินจากใบงานเสริมความรู้

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ใบงานเสริมความรู้ที่ 3.1 การเข้าใจสื่อดิจิทัล

คำชี้แจง ให้นักศึกษาตอบคำถามต่อไปนี้

1. จงอธิบายวิธีการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย
2. การใช้งานคอมพิวเตอร์อย่างสร้างสรรค์ ผู้ใช้ควรปฏิบัติอย่างไร
3. จงบอกจรรยาบรรณในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
4. จงบอกองค์ประกอบของสื่อดิจิทัล
5. จงอธิบายลักษณะของผู้เรียนในยุคดิจิทัล และผู้สอนควรมีแนวปฏิบัติอย่างไร

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

แบบประเมินใบงานเสริมความรู้

ใบงานเสริมความรู้ที่ 3.1

การเข้าใจสื่อดิจิทัล

ชื่อ.....รหัสนักศึกษา.....

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ท่านเห็นสอดคล้องกับการพิจารณาของท่าน โดยกำหนดให้ 3 คะแนน หมายถึง ดี 2 คะแนน หมายถึง พอใช้ และ 1 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

ประเมินเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ (10 คะแนน)

รายการ	ผลการพิจารณา			เกณฑ์การพิจารณา
	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)	
1. นักศึกษาสามารถทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ได้อย่างถูกต้อง				ดี = ทำได้ถูกต้อง 80% ขึ้นไป พอใช้ = ทำได้ถูกต้อง 50-79% ปรับปรุง = ทำได้ถูกต้อง 49% ลงมา
2. นักศึกษาทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้แต่ละส่วนครบถ้วนสมบูรณ์				ดี = ทำครบถ้วน 80% ขึ้นไป พอใช้ = ทำครบถ้วน 50-79% ปรับปรุง = ทำได้ครบถ้วน 49% ลงมา
3. นักศึกษาทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ด้วยตนเอง				ดี = ทำด้วยตนเอง 80% ขึ้นไป พอใช้ = ทำด้วยตนเอง 50-79% ปรับปรุง = ทำด้วยตนเอง 49% ลงมา
4. นักศึกษาสามารถทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ได้ทันต่อเวลาที่กำหนดไว้				1 คะแนน = เสร็จทันเวลาที่กำหนด 0 คะแนน = เสร็จไม่ทันเวลาที่กำหนด
รวมคะแนน				

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

3. วิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3.2

การเข้าถึงและประยุกต์ใช้สื่อดิจิทัล

สาระสำคัญ

ความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล จะทำให้การเข้าถึงและสามารถประยุกต์ใช้สื่อดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งความสามารถด้านทักษะดังกล่าว ได้แก่ การใช้โปรแกรมสร้างสื่อดิจิทัล การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปด้านการประมวลคำ ตารางคำนวณ และการนำเสนอ การทำงานร่วมกันแบบออนไลน์ รวมไปถึงการใช้สื่อดิจิทัลเพื่อความมั่นคงปลอดภัย และการใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในการเข้าถึงและประยุกต์ใช้สื่อดิจิทัลเพื่อการศึกษา
2. เพื่อให้นักศึกษาสามารถเข้าถึงและประยุกต์ใช้สื่อดิจิทัลเพื่อการศึกษา
3. เพื่อให้นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการเข้าถึงและประยุกต์ใช้สื่อดิจิทัลเพื่อการศึกษา

ระยะเวลา

90 นาที

เนื้อหา

1. การใช้โปรแกรมสร้างสื่อดิจิทัล
2. การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปด้านการประมวลคำ ตารางคำนวณ และการนำเสนอ
3. การทำงานร่วมกันแบบออนไลน์
4. การใช้สื่อดิจิทัลเพื่อความมั่นคงปลอดภัย
5. การใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์

วิธีการ/กิจกรรม

1. การบรรยายเนื้อหาและประสบการณ์จากวิทยากร
2. ให้นักศึกษาทำใบงานเสริมความรู้ความเข้าใจต่อเนื้อหาที่ได้รับมอบหมายจากวิทยากร

สื่อประกอบการฝึกอบรม

1. PowerPoint ประกอบการบรรยาย เรื่อง การเข้าถึงและประยุกต์ใช้สื่อดิจิทัล
2. ใบงานเสริมความรู้ที่ 3.2 เรื่อง การเข้าถึงและประยุกต์ใช้สื่อดิจิทัล

การประเมินผล

ประเมินจากใบงานเสริมความรู้

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ใบงานเสริมความรู้ที่ 3.2

การเข้าถึงและประยุกต์ใช้สื่อดิจิทัล

คำชี้แจง ให้นักศึกษาตอบคำถามต่อไปนี้

1. การเข้าถึงสื่อดิจิทัลคืออะไร
2. จงสรุปแนวโน้มของการใช้สื่อสังคมบนโลกอินเทอร์เน็ต
3. จงบอกปัญหาและผลกระทบจากการเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการสื่อสาร
4. จงอธิบายหลักการเลือกใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการนำเสนอและสื่อสารข้อมูลสารสนเทศ
5. จงยกตัวอย่างโปรแกรมสำเร็จรูปที่ใช้ในการนำเสนอและสื่อสารข้อมูลสารสนเทศตามลักษณะงานอาชีพ

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

แบบประเมินใบงานเสริมความรู้
ใบงานเสริมความรู้ที่ 3.2
การเข้าถึงและประยุกต์ใช้สื่อดิจิทัล

ชื่อ.....รหัสนักศึกษา.....

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ท่านเห็นสอดคล้องกับการพิจารณาของท่าน โดยกำหนดให้ 3 คะแนน หมายถึง ดี 2 คะแนน หมายถึง พอใช้ และ 1 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

ประเมินเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ (10 คะแนน)

รายการ	ผลการพิจารณา			เกณฑ์การพิจารณา
	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)	
1. นักศึกษาสามารถทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ได้อย่างถูกต้อง				ดี = ทำได้ถูกต้อง 80% ขึ้นไป พอใช้ = ทำได้ถูกต้อง 50-79% ปรับปรุง = ทำได้ถูกต้อง 49% ลงมา
2. นักศึกษาทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้แต่ละส่วนครบถ้วนสมบูรณ์				ดี = ทำครบถ้วน 80% ขึ้นไป พอใช้ = ทำครบถ้วน 50-79% ปรับปรุง = ทำได้ครบถ้วน 49% ลงมา
3. นักศึกษาทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ด้วยตนเอง				ดี = ทำด้วยตนเอง 80% ขึ้นไป พอใช้ = ทำด้วยตนเอง 50-79% ปรับปรุง = ทำด้วยตนเอง 49% ลงมา
4. นักศึกษาสามารถทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ได้ทันต่อเวลาที่กำหนดไว้				1 คะแนน = เสร็จทันเวลาที่กำหนด 0 คะแนน = เสร็จไม่ทันเวลาที่กำหนด
รวมคะแนน				

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

3. วิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3.3

การสร้างสรรคและการแก้ปัญหาการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

สาระสำคัญ

ความรู้ ความเข้าใจในการเลือกประยุกต์ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ การสร้างสรรคเนื้อหาบนสื่อดิจิทัล และการจัดสิ่งแวดล้อมดิจิทัลและการปรับเปลี่ยนทักษะในยุคดิจิทัล จะทำให้สามารถสร้างสรรคและการแก้ปัญหาการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในการสร้างสรรคและการแก้ปัญหาการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
2. เพื่อให้นักศึกษาสามารถสร้างสรรคและการแก้ปัญหาการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
3. เพื่อให้นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการการสร้างสรรคและการแก้ปัญหาการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ระยะเวลา

90 นาที

เนื้อหา

1. การเลือกประยุกต์ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ
2. การสร้างสรรคเนื้อหาบนสื่อดิจิทัล
3. การจัดสิ่งแวดล้อมดิจิทัลและการปรับเปลี่ยนทักษะในยุคดิจิทัล

วิธีการ/กิจกรรม

1. การบรรยายเนื้อหาและประสบการณ์จากวิทยากร
2. ให้นักศึกษาทำใบงานเสริมความรู้ความเข้าใจต่อเนื้อหาที่ได้รับมอบหมายจากวิทยากร

สื่อประกอบการฝึกอบรม

1. PowerPoint เรื่อง การสร้างสรรค์และการแก้ปัญหาการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
2. ใบงานเสริมความรู้ที่ 3.3 เรื่อง การสร้างสรรค์และการแก้ปัญหาการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

การประเมินผล

ประเมินจากใบงานเสริมความรู้

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ใบงานเสริมความรู้ที่ 3.3
การสร้างสรรคและการแกัปัญหาการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

คำชี้แจง ให้นักศึกษาตอบคำถามต่อไปนี้

1. จงอธิบายนวัตกรรมการศึกษาต่อไปนี้
2. คอมพิวเตอร์ช่วยสอนคืออะไร
3. จงบอกประโยชน์ของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
4. จงอธิบายความสำคัญของการใช้มัลติมีเดียเพื่อการเรียนการสอน
5. “การรู้เท่าทันสื่อ” นักศึกษาสามารถอธิบายได้อย่างไร

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

แบบประเมินใบงานเสริมความรู้
ใบงานเสริมความรู้ที่ 3.3
การสร้างสรรค์และการแก้ปัญหาการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ชื่อ.....รหัสนักศึกษา.....

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ท่านเห็นสอดคล้องกับการพิจารณาของท่าน โดยกำหนดให้ 3 คะแนน หมายถึง ดี 2 คะแนน หมายถึง พอใช้ และ 1 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

ประเมินเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ (10 คะแนน)

รายการ	ผลการพิจารณา			เกณฑ์การพิจารณา
	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)	
1. นักเรียนสามารถทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ได้อย่างถูกต้อง				ดี = ทำได้ถูกต้อง 80% ขึ้นไป พอใช้ = ทำได้ถูกต้อง 50-79% ปรับปรุง = ทำได้ถูกต้อง 49% ลงมา
2. นักเรียนทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้แต่ละส่วนครบถ้วนสมบูรณ์				ดี = ทำครบถ้วน 80% ขึ้นไป พอใช้ = ทำครบถ้วน 50-79% ปรับปรุง = ทำได้ครบถ้วน 49% ลงมา
3. นักเรียนทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ด้วยตนเอง				ดี = ทำด้วยตนเอง 80% ขึ้นไป พอใช้ = ทำด้วยตนเอง 50-79% ปรับปรุง = ทำด้วยตนเอง 49% ลงมา
4. นักเรียนสามารถทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ได้ทันต่อเวลาที่กำหนดไว้				1 คะแนน = เสร็จทันเวลาที่กำหนด 0 คะแนน = เสร็จไม่ทันเวลาที่กำหนด
รวมคะแนน				

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

3. วิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา กิจกรรมเสริมทักษะเชิงปฏิบัติการที่ 3 การสรุปผลวิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา

สาระสำคัญ

การทำความเข้าใจสื่อดิจิทัลอย่างถ่องแท้ จะทำให้เข้าถึงและประยุกต์ใช้สื่อดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถสร้างสรรค์และแก้ปัญหาในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ซึ่งจะทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้และเข้าใจการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา
2. เพื่อให้ นักศึกษาสามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาในการเรียนการสอนหรือเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูได้อย่างถูกต้อง
3. มีเจตคติที่ดีต่อการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา

ระยะเวลา

120 นาที

เนื้อหากิจกรรม

1. การเข้าใจสื่อดิจิทัล
2. การเข้าถึงและประยุกต์ใช้สื่อดิจิทัล
3. การสร้างสรรค์และการแก้ปัญหาการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ (ระยะเวลา 20 นาที)

1. ทำการแบ่งผู้เข้าอบรม ออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 7-8 คน โดยสามารถแบ่งกลุ่มตามความต้องการของผู้เข้าอบรมหรือวิทยากรจะเป็นผู้กำหนดกลุ่มให้กับผู้เข้าอบรม
2. วิทยากรอธิบายการดำเนินงานของกิจกรรมการสรุปผลวิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา

ชั้นกิจกรรม (ระยะเวลา 80 นาที)

1. ผู้ช่วยวิทยากรแจกเอกสารประกอบกิจกรรมเสริมทักษะเชิงปฏิบัติการที่ 3 ให้กับผู้เข้าอบรมแต่ละกลุ่ม โดยให้แต่ละกลุ่มทำความเข้าใจเอกสารการสรุปผลวิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา
2. ให้ผู้เข้าอบรมแต่ละกลุ่มช่วยกันสรุปผลวิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา
3. ให้ผู้เข้าอบรมออกมานำเสนอการสรุปผลวิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาของตนเองกลุ่มละไม่เกิน 20 นาที

ขั้นสรุป (ระยะเวลา 20 นาที)

1. ผู้เข้าอบรมฟังการสรุปและการประเมินผลงานจากวิทยากร
2. วิทยากรประเมินผลงานและมอบรางวัลการสรุปผลวิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาให้กับกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุด

สื่อการฝึกอบรม

1. เอกสารประกอบกิจกรรมเสริมทักษะปฏิบัติการที่ 3 เรื่อง การสรุปผลวิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา
2. กระดาษฟลิปชาร์ต
3. ปากกาเคมี น้ำเงิน ดำ แดง

การประเมินผล

แบบประเมินทักษะเชิงปฏิบัติการ

วิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา
กิจกรรมเสริมทักษะเชิงปฏิบัติการที่ 3
การสรุปผลวิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา

คำชี้แจง ให้นักศึกษาสรุปเนื้อหาต่อไปนี้

1. การเข้าใจสื่อดิจิทัล
2. การเข้าถึงและประยุกต์ใช้สื่อดิจิทัล
3. การสร้างสรรค์และการแก้ปัญหาการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

แบบประเมินกิจกรรมเสริมทักษะเชิงปฏิบัติการ หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์

ชื่อ.....รหัสนักศึกษา.....

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ท่านเห็นสอดคล้องกับการพิจารณาของท่าน โดยกำหนดให้ 3 คะแนน หมายถึง ดี 2 คะแนน หมายถึง พอใช้ และ 1 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

ประเมินงานและการนำเสนอผลงาน (20 คะแนน)

รายการ	ผลการพิจารณา			เกณฑ์การพิจารณา
	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)	
1. ผลงานมีรายละเอียดของเนื้อหาถูกต้อง				ดี = ทำได้ถูกต้อง 80% ขึ้นไป พอใช้ = ทำได้ถูกต้อง 50-79% ปรับปรุง = ทำได้ถูกต้อง 49% ลงมา
2. ผลงานมีรายละเอียดของเนื้อหาครบถ้วนทุกองค์ประกอบ				ดี = ทำครบถ้วน 80% ขึ้นไป พอใช้ = ทำครบถ้วน 50-79% ปรับปรุง = ทำได้ครบถ้วน 49% ลงมา
3. ผลงานมีการสอดแทรกหลักการ/ทฤษฎี/ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์อย่างเหมาะสม				ดี = มีการสอดแทรกครบทุกเนื้อหาสาระ พอใช้ = มีการสอดแทรกบางเนื้อหาสาระ ปรับปรุง = ไม่มีการสอดแทรก
4. ผลงานสามารถนำไปใช้ได้ สถานการณ์จริง				ดี = สามารถนำไปใช้ได้ สถานการณ์จริง พอใช้ = สามารถนำไปใช้ได้แต่ต้องมีการปรับปรุงเนื้อหาบางส่วนให้เหมาะสมมากขึ้น ปรับปรุง = ไม่สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริง
5. สามารถตอบคำถาม/ข้อสงสัยได้อย่างมีหลักการและชัดเจน				ดี = ตอบคำถามได้ถูกต้องตรงประเด็นและชัดเจน พอใช้ = ตอบคำถามได้บางประเด็น ปรับปรุง = ตอบคำถามไม่ได้
6. วิธีการนำเสนอมีความน่าสนใจ				ดี = มีความน่าสนใจมาก และมีความคิดสร้างสรรค์ พอใช้ = มีความน่าสนใจ และมีความคิดสร้างสรรค์พอประมาณ ปรับปรุง = ไม่น่าสนใจ ไม่มีความคิดสร้างสรรค์
7. ทักษะการใช้ภาษาในการสื่อสาร				2 คะแนน = ใช้ภาษาถูกต้อง ไม่ติดขัด กระชับ ง่ายต่อการทำความเข้าใจ มีความมั่นใจในการนำเสนอ 1 คะแนน = ใช้ภาษาไม่ถูกต้อง ไม่มีความมั่นใจในการนำเสนอ
รวมคะแนน				

ข้อเสนอแนะ

.....

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครู
ด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษา
สาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ วิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ภายหลังเข้าร่วมการฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ หลักสูตร 4 ปี วิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา มีจำนวน 30 ข้อ
2. ให้ทำเครื่องหมาย X หน้าคำตอบที่ถูกต้องที่สุดในกระดาษคำตอบ

1. บุคคลเหล่านี้ใช้สื่อสังคมออนไลน์อย่างสร้างสรรค์ยกเว้นข้อใด
 - ก. น้ำหวาน ปกปิดข้อมูลส่วนตัวเพื่อป้องกันมิฉ้อฉล
 - ข. น้ำหนึ่ง กดถูกใจและแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่สร้างสรรค์
 - ค. น้ำใส แชร์ข้อมูลทันทีเพื่อให้ข่าวกระจายออกไปอย่างรวดเร็ว
 - ง. น้ำตาล ตรวจสอบแหล่งที่มาของข้อมูลก่อนเชื่อและทำการส่งต่อ
2. เมื่อพบเห็นการโพสต์ข้อความเกี่ยวกับการค้าประเวณีเด็กเราควรปฏิบัติอย่างไร
 - ก. แจ้งผู้ใหญ่หรือผู้ปกครอง
 - ข. บอกเพื่อให้ช่วยกันตรวจสอบข้อมูล
 - ค. รายงานการโพสต์ข้อความที่ไม่เหมาะสมกับผู้ดูแลระบบ
 - ง. ติดต่อประสานงานเพื่อแจ้งความกับหน่วยงานที่รับผิดชอบ
3. ใครแสดงออกถึงเสรีภาพบนสื่อสังคมออนไลน์ได้อย่างถูกต้อง
 - ก. แพรวพุดอะไร หรือทำอะไรก็ได้ใน Facebook ของผู้อื่น
 - ข. ดาวแสดงความคิดเห็น หรือทำอะไรก็ได้ไม่ว่าที่ไหนใน Twitter
 - ค. งามตาแสดงความคิดเห็นได้อย่างสุภาพและไม่รบกวนผู้อื่นลงใน Blog
 - ง. นฤมลส่งต่อคลิปวิดีโอที่ส่งต่อกันมาโดยไม่ตรวจสอบข้อมูลลงใน Youtube

4. วิชาชีพรู

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4.1

การเปลี่ยนแปลงบริบทของโลก สังคม และแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

สาระสำคัญ

การเปลี่ยนแปลงบริบทและแนวโน้มของโลกและสังคมที่ส่งผลกระทบต่อการศึกษา ดังนั้น ทั้งผู้สอนและผู้เรียนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ นโยบาย กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และการเมือง สภาวะเศรษฐกิจและการดำรงชีวิต นวัตกรรมและเทคโนโลยี การศึกษาเพื่อพัฒนาที่ยั่งยืน ด้านสังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมและสุขภาพ รวมไปถึงการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตทุกระดับ และการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาคน พัฒนาผู้เรียน พัฒนางาน และพัฒนาชุมชน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจการเปลี่ยนแปลงบริบทของโลก สังคม ทั้งภายใน และภายนอกประเทศที่ส่งผลกระทบต่อการศึกษา
2. เพื่อให้ นักศึกษาสามารถนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตทุกระดับ

ระยะเวลา

60 นาที

เนื้อหา

1. การเปลี่ยนแปลงบริบทและแนวโน้มของโลกและสังคมที่ส่งผลกระทบต่อการศึกษา
 - 1.1 นโยบาย กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับและการเมือง
 - 1.2 สภาวะเศรษฐกิจและการดำรงชีวิต
 - 1.3 นวัตกรรมและเทคโนโลยี
 - 1.4 การศึกษาเพื่อพัฒนาที่ยั่งยืน ด้านสังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมและสุขภาพ
2. การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตทุกระดับ
 - 2.1 ความหมาย ความสำคัญ หลักการ
 - 2.2 การนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาคน พัฒนาผู้เรียน พัฒนางาน และพัฒนาชุมชน

วิธีการ/กิจกรรม

1. การบรรยายเนื้อหาและประสบการณ์จากวิทยากร
2. ให้นักศึกษาทำใบงานเสริมความรู้ความเข้าใจต่อเนื้อหาที่ได้รับมอบหมายจากวิทยากร

สื่อประกอบการฝึกอบรม

1. PowerPoint ประกอบการบรรยาย เรื่อง การเปลี่ยนแปลงบริบทของโลก สังคม และแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
2. ใบงานเสริมความรู้ที่ 4.1 เรื่อง การเปลี่ยนแปลงบริบทของโลก สังคม และแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

การประเมินผล

ประเมินจากใบงานเสริมความรู้

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ใบงานเสริมความรู้ที่ 4.1

การเปลี่ยนแปลงบริบทของโลก สังคม และแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

คำชี้แจง ให้นักศึกษาตอบคำถามต่อไปนี้

1. นักศึกษาคิดว่ากับดักความยากจนเป็นสาเหตุของความไม่พอเพียง ถ้าจะหลุดพ้นกับดักความยากจนได้ จะมีแนวทางการดำรงชีวิตภายใต้สภาวะทุนนิยมได้อย่างไร จงอภิปรายพร้อมยกตัวอย่างประกอบมาให้เข้าใจ
2. ดัชนีชี้ความสุขสะท้อนให้เห็นว่าการไม่มีหนี้สินเป็นตัวชี้วัดหนึ่ง เหตุใดปัจจุบันภาวะหนี้สินครัวเรือนถึงมีอัตราที่สูงขึ้น นโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยมีความเหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้นหรือไม่อย่างไร
3. นวัตกรรมที่สร้างมูลค่าเพิ่มเป็นส่วนส่งเสริมรายได้ในชุมชน รัฐบาลจะต้องส่งเสริมการพัฒนาดังกล่าวให้เป็นรูปธรรมโดยมีขั้นตอนอย่างไรให้เกิดความยั่งยืน จงเสนอแนะอย่างสร้างสรรค์
4. การศึกษาเพื่อการพัฒนาความสามารถในการสร้างภูมิคุ้มกันให้กับประชาชนสามารถประกอบอาชีพได้ในปัจจุบัน แก้ไขปัญหาการขาดแคลนแรงงานภาคการผลิตและการกระจายรายได้ นักศึกษาเห็นด้วยหรือไม่อย่างไร
5. ทิศทางการพัฒนาประเทศส่งเสริมความพอเพียงหรือไม่อย่างไร และนักศึกษาจะปรับตัวเพื่อให้สามารถพัฒนาตนเองภายใต้ระบบเศรษฐกิจแบบยังชีพ ได้อย่างไร

แบบประเมินใบงานเสริมความรู้

ใบงานเสริมความรู้ที่ 4.1

การเปลี่ยนแปลงบริบทของโลก สังคม และแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ชื่อ.....รหัสนักศึกษา.....

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ท่านเห็นสอดคล้องกับการพิจารณาของท่าน โดยกำหนดให้ 3 คะแนน หมายถึง ดี 2 คะแนน หมายถึง พอใช้ และ 1 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

ประเมินเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ (10 คะแนน)

รายการ	ผลการพิจารณา			เกณฑ์การพิจารณา
	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)	
1. นักศึกษาสามารถทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ได้อย่างถูกต้อง				ดี = ทำได้ถูกต้อง 80% ขึ้นไป พอใช้ = ทำได้ถูกต้อง 50-79% ปรับปรุง = ทำได้ถูกต้อง 49% ลงมา
2. นักศึกษาทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้แต่ละส่วนครบถ้วนสมบูรณ์				ดี = ทำครบถ้วน 80% ขึ้นไป พอใช้ = ทำครบถ้วน 50-79% ปรับปรุง = ทำได้ครบถ้วน 49% ลงมา
3. นักศึกษาทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ด้วยตนเอง				ดี = ทำด้วยตนเอง 80% ขึ้นไป พอใช้ = ทำด้วยตนเอง 50-79% ปรับปรุง = ทำด้วยตนเอง 49% ลงมา
4. นักศึกษาสามารถทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ได้ทันต่อเวลาที่กำหนดไว้				1 คะแนน = เสร็จทันเวลาที่กำหนด 0 คะแนน = เสร็จไม่ทันเวลาที่กำหนด
รวมคะแนน				

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

4. วิชาชีพครู

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4.2

จิตวิทยาการศึกษา การให้คำปรึกษาในการวิเคราะห์ และพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

สาระสำคัญ

การเข้าใจธรรมชาติของผู้เรียน การช่วยเหลือและสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เต็มศักยภาพ และการให้คำแนะนำช่วยเหลือผู้เรียน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นได้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจ จิตวิทยาการศึกษา การให้คำปรึกษาในการวิเคราะห์ และพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ
2. เพื่อให้นักศึกษาสามารถนำความรู้ด้านจิตวิทยาการศึกษา การให้คำปรึกษาในการวิเคราะห์ และพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพมาใช้ในการพัฒนาผู้เรียน

ระยะเวลา

60 นาที

เนื้อหา

1. เข้าใจธรรมชาติของผู้เรียน
 - 1.1 เลือกใช้วิธีการที่เหมาะสมในการรวบรวมข้อมูลของผู้เรียน
 - 1.2 วิเคราะห์ความแตกต่างของผู้เรียน
 - 1.3 สังเคราะห์แบบการเรียนรู้ได้ตรงตามสภาพความเป็นจริง
2. ช่วยเหลือและสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เต็มศักยภาพ
 - 2.1 การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน
 - 2.2 แนวคิดทางจิตวิทยาพัฒนาการที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน
3. ให้คำแนะนำช่วยเหลือผู้เรียนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นได้
 - 3.1 ระบุพฤติกรรมผู้เรียนได้อย่างสมเหตุสมผล
 - 3.2 วิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหา การแก้ไขปัญหา และการช่วยเหลือผู้เรียน

วิธีการ/กิจกรรม

1. การบรรยายเนื้อหาและประสบการณ์จากวิทยากร
2. ให้นักศึกษาทำใบงานเสริมความรู้ความเข้าใจต่อเนื้อหาที่ได้รับมอบหมายจากวิทยากร

สื่อประกอบการฝึกอบรม

1. PowerPoint ประกอบการบรรยาย เรื่อง จิตวิทยาการศึกษา การให้คำปรึกษาในการวิเคราะห์ และพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ
2. ใบงานเสริมความรู้ที่ 4.2 เรื่อง จิตวิทยาการศึกษา การให้คำปรึกษาในการวิเคราะห์ และพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

การประเมินผล

ประเมินจากใบงานเสริมความรู้

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

แบบประเมินใบงานเสริมความรู้

ใบงานเสริมความรู้ที่ 4.2

จิตวิทยาการศึกษา การให้คำปรึกษาในการวิเคราะห์และพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

ชื่อ.....รหัสนักศึกษา.....

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ท่านเห็นสอดคล้องกับการพิจารณาของท่าน โดยกำหนดให้ 3 คะแนน หมายถึง ดี 2 คะแนน หมายถึง พอใช้ และ 1 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

ประเมินเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ (10 คะแนน)

รายการ	ผลการพิจารณา			เกณฑ์การพิจารณา
	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)	
1. นักศึกษาสามารถทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ได้อย่างถูกต้อง				ดี = ทำได้ถูกต้อง 80% ขึ้นไป พอใช้ = ทำได้ถูกต้อง 50-79% ปรับปรุง = ทำได้ถูกต้อง 49% ลงมา
2. นักศึกษาทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้แต่ละส่วนครบถ้วนสมบูรณ์				ดี = ทำครบถ้วน 80% ขึ้นไป พอใช้ = ทำครบถ้วน 50-79% ปรับปรุง = ทำได้ครบถ้วน 49% ลงมา
3. นักศึกษาทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ด้วยตนเอง				ดี = ทำด้วยตนเอง 80% ขึ้นไป พอใช้ = ทำด้วยตนเอง 50-79% ปรับปรุง = ทำด้วยตนเอง 49% ลงมา
4. นักศึกษาสามารถทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ได้ทันต่อเวลาที่กำหนดไว้				1 คะแนน = เสร็จทันเวลาที่กำหนด 0 คะแนน = เสร็จไม่ทันเวลาที่กำหนด
รวมคะแนน				

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

4. วิชาชีพครู

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4.3

หลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้

สาระสำคัญ

กระบวนการพัฒนาหลักสูตรที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การใช้นวัตกรรมของโลกยุคใหม่เพื่อพัฒนาหลักสูตร การวิจัย ศาสตร์การสอน และการประยุกต์ใช้และสร้างเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสม เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการศึกษา

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในเรื่องหลักสูตร ศาสตร์การสอน และเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้
2. เพื่อให้นักศึกษาสามารถนำความรู้ในเรื่องหลักสูตร ศาสตร์การสอน และเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้มาใช้เพื่อพัฒนาผู้เรียน

ระยะเวลา

60 นาที

เนื้อหา

1. หลักสูตร
 - 1.1 กระบวนการพัฒนาหลักสูตรที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น
 - 1.2 การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร (R&D) ที่เป็นระบบและเชื่อถือได้และมีความเป็นนวัตกรรม
 - 1.3 หลักสูตรหรือแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการและเชื่อมโยงกับวิถีชีวิต
 - 1.4 การใช้นวัตกรรมของโลกยุคใหม่เพื่อพัฒนาหลักสูตร (PLC, AI, BIG, DATA, Blockchain)
2. ศาสตร์การสอน
 - 2.1 พฤติกรรมการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อยืดผู้เรียนเป็นสำคัญ
 - 2.2 การเรียนรู้แบบบูรณาการหรือแบบองค์รวมเพื่อพัฒนาสู่การเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์
 - 2.3 การจัดองค์ประกอบการเรียนการสอนที่ดี

3. หลักสูตรและเทคโนโลยี

3.1 การประยุกต์ใช้และสร้างเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสม

วิธีการ/กิจกรรม

1. การบรรยายเนื้อหาและประสบการณ์จากวิทยากร
2. ให้นักศึกษาทำใบงานเสริมความรู้ความเข้าใจต่อเนื้อหาที่ได้รับมอบหมายจากวิทยากร

สื่อประกอบการฝึกอบรม

1. PowerPoint ประกอบการบรรยาย เรื่อง หลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้
2. ใบงานเสริมความรู้ที่ 4.3 เรื่อง หลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้

การประเมินผล

ประเมินจากใบงานเสริมความรู้

ใบงานเสริมความรู้ที่ 4.3

หลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้

คำชี้แจง ให้นักศึกษาตอบคำถามต่อไปนี้

1. ในการจัดหลักสูตร ไม่ว่าจะ เป็นหลักสูตรระดับใดก็ตามจำเป็นต้องพิจารณาถึงพื้นฐานที่มาของหลักสูตรว่า หลักสูตรที่สร้างขึ้นอาศัยหลักการและพื้นฐานด้านใดบ้าง หรืออาจกล่าวได้ว่าหลักสูตรยอมมาจากพื้นฐานความต้องการหลายด้าน ได้แก่ด้านใดบ้าง
2. จงสรุปสาระสำคัญของการปฏิรูปการศึกษาซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542
3. จงอธิบายแนวคิดเรื่องการจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
4. จงบอกความหมายของการวิจัยด้านการเรียนการสอน
5. จงบอกความหมายของเทคโนโลยี หรือเทคโนโลยีการสอน (Instructional Technology) และนวัตกรรมการศึกษา

แบบประเมินใบงานเสริมความรู้
ใบงานเสริมความรู้ที่ 4.3
หลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้

ชื่อ.....รหัสนักศึกษา.....

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ท่านเห็นสอดคล้องกับการพิจารณาของท่าน โดยกำหนดให้ 3 คะแนน หมายถึง ดี 2 คะแนน หมายถึง พอใช้ และ 1 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

ประเมินเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ (10 คะแนน)

รายการ	ผลการพิจารณา			เกณฑ์การพิจารณา
	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)	
1. นักศึกษาสามารถทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ได้อย่างถูกต้อง				ดี = ทำได้ถูกต้อง 80% ขึ้นไป พอใช้ = ทำได้ถูกต้อง 50-79% ปรับปรุง = ทำได้ถูกต้อง 49% ลงมา
2. นักศึกษาทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้แต่ละส่วนครบถ้วนสมบูรณ์				ดี = ทำครบถ้วน 80% ขึ้นไป พอใช้ = ทำครบถ้วน 50-79% ปรับปรุง = ทำได้ครบถ้วน 49% ลงมา
3. นักศึกษาทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ด้วยตนเอง				ดี = ทำด้วยตนเอง 80% ขึ้นไป พอใช้ = ทำด้วยตนเอง 50-79% ปรับปรุง = ทำด้วยตนเอง 49% ลงมา
4. นักศึกษาสามารถทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ได้ทันต่อเวลาที่กำหนดไว้				1 คะแนน = เสร็จทันเวลาที่กำหนด 0 คะแนน = เสร็จไม่ทันเวลาที่กำหนด
รวมคะแนน				

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

4. วิชาชีพครู

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4.4

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน

สาระสำคัญ

การวัดผล หลักการวัดผลการเรียนรู้ วิธีการ และเครื่องมือวัดผลการเรียนรู้ การประเมินผล หลักการ และเกณฑ์การประเมินผลการเรียนรู้ (อิงเกณฑ์ อิงกลุ่ม) ตลอดจนการนำผลประเมินการเรียนรู้ไปใช้แก้ปัญหา พัฒนาผู้เรียน และใช้ในพัฒนาการเรียนการสอน การวิเคราะห์ปัญหา และออกแบบการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ออกแบบการวิจัยไปใช้พัฒนาผู้เรียน และพัฒนาการเรียนการสอน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในเรื่องหลักสูตร ศาสตร์การสอน และเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้
2. เพื่อให้ นักศึกษาสามารถนำความรู้ในเรื่องหลักสูตร ศาสตร์การสอน และเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้มาใช้เพื่อพัฒนาผู้เรียน
3. เพื่อให้ นักศึกษามีความรอบรู้และเข้าใจเรื่องการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน

ระยะเวลา

120 นาที

เนื้อหา

1. หลักการ แนวคิด เทคนิคการวัดและประเมินผลการศึกษา
2. เครื่องมือ และการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
3. การนำผลประเมินการเรียนรู้ไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียน
4. การวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน และการวิเคราะห์ปัญหาการจัดการเรียนการสอน
5. การวางแผนและออกแบบการวิจัยในชั้นเรียน
6. วิธีการ เครื่องมือ และการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย
7. การวิเคราะห์ข้อมูลและการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

วิธีการ/กิจกรรม

1. การบรรยายเนื้อหาและประสบการณ์จากวิทยากร
2. ให้นักศึกษาทำใบงานเสริมความรู้ความเข้าใจต่อเนื้อหาที่ได้รับมอบหมายจากวิทยากร

สื่อประกอบการฝึกอบรม

1. PowerPoint ประกอบการบรรยาย เรื่อง การวัดและประเมินผลการเรียนรู้
2. ใบงานเสริมความรู้ที่ 4.4 เรื่อง การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การประเมินผล

ประเมินจากใบงานเสริมความรู้

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ใบงานเสริมความรู้ที่ 4.4

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน

คำชี้แจง ให้นักศึกษาตอบคำถามต่อไปนี้

1. จงบอกความหมายของการวัดผล และการประเมินผล
2. จงอธิบายหลักการวัดผลและประเมินผลการศึกษา
3. จงบอกความมุ่งหมายและประโยชน์ของการประเมินผล
4. จงบอกประเภทของการประเมินผล
5. จงอธิบายเครื่องมือวัดพฤติกรรมด้านจิตพิสัยแต่ละประเภท
6. จงบอกความสำคัญและความจำเป็นของการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน
7. จงบอกเทคนิคการกำหนดโจทย์ หรือปัญหาการวิจัย
8. จงบอกวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
9. จงอธิบายเกี่ยวกับการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย
10. จงอธิบายลักษณะของข้อมูลเชิงคุณภาพ และเชิงปริมาณ

แบบประเมินใบงานเสริมความรู้

ใบงานเสริมความรู้ที่ 4.4

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน

ชื่อ.....รหัสนักศึกษา.....

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ท่านเห็นสอดคล้องกับการพิจารณาของท่าน โดยกำหนดให้ 3 คะแนน หมายถึง ดี 2 คะแนน หมายถึง พอใช้ และ 1 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

ประเมินเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ (10 คะแนน)

รายการ	ผลการพิจารณา			เกณฑ์การพิจารณา
	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)	
1. นักศึกษาสามารถทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ได้อย่างถูกต้อง				ดี = ทำได้ถูกต้อง 80% ขึ้นไป พอใช้ = ทำได้ถูกต้อง 50-79% ปรับปรุง = ทำได้ถูกต้อง 49% ลงมา
2. นักศึกษาทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้แต่ละส่วนครบถ้วนสมบูรณ์				ดี = ทำครบถ้วน 80% ขึ้นไป พอใช้ = ทำครบถ้วน 50-79% ปรับปรุง = ทำได้ครบถ้วน 49% ลงมา
3. นักศึกษาทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ด้วยตนเอง				ดี = ทำด้วยตนเอง 80% ขึ้นไป พอใช้ = ทำด้วยตนเอง 50-79% ปรับปรุง = ทำด้วยตนเอง 49% ลงมา
4. นักศึกษาสามารถทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ได้ทันต่อเวลาที่กำหนดไว้				1 คะแนน = เสร็จทันเวลาที่กำหนด 0 คะแนน = เสร็จไม่ทันเวลาที่กำหนด
รวมคะแนน				

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

4. วิชาชีพครู

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4.5

การประกันคุณภาพการศึกษา

สาระสำคัญ

ความสัมพันธ์และความแตกต่างของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในกับภายนอก
อุปสรรคของการประกันคุณภาพการศึกษาของประเทศ การประยุกต์ผลการประกันคุณภาพไปใช้ในการ
การจัดการเรียนการสอน และการวางแผนพัฒนา

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษา
2. เพื่อให้นักศึกษาสามารถในการออกแบบ และการดำเนินการเกี่ยวกับงานประกัน
คุณภาพการศึกษา

ระยะเวลา

60 นาที

เนื้อหา

1. ความสัมพันธ์และความแตกต่างของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในกับภายนอก
2. อุปสรรคของการประกันคุณภาพการศึกษาของประเทศ
3. การประยุกต์ผลการประกันคุณภาพไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน และการวางแผน
พัฒนา

วิธีการ/กิจกรรม

1. การบรรยายเนื้อหาและประสบการณ์จากวิทยากร
2. ให้นักศึกษาทำใบงานเสริมความรู้ความเข้าใจต่อเนื้อหาที่ได้รับมอบหมายจากวิทยากร

สื่อประกอบการฝึกอบรม

1. PowerPoint ประกอบการบรรยาย เรื่อง การประกันคุณภาพการศึกษา
2. ใบงานเสริมความรู้ที่ 4.5 เรื่อง การประกันคุณภาพการศึกษา

การประเมินผล

ประเมินจากใบงานเสริมความรู้

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ใบงานเสริมความรู้ที่ 4.5

การประกันคุณภาพการศึกษา

คำชี้แจง ให้นักศึกษาตอบคำถามต่อไปนี้

1. ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เจตนารมณ์ที่สำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมีวัตถุประสงค์เพื่ออะไร
2. จงอธิบายเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายในกับภายนอก
3. จงบอกหลักการสำคัญของการประเมินคุณภาพภายในของสถานศึกษา
4. จงบอกวัตถุประสงค์ของการประเมินคุณภาพภายใน
5. จงอธิบายการประเมินคุณภาพภายในตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา

แบบประเมินใบงานเสริมความรู้
ใบงานเสริมความรู้ที่ 4.5
การประกันคุณภาพการศึกษา

ชื่อ.....รหัสนักศึกษา.....

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ท่านเห็นสอดคล้องกับการพิจารณาของท่าน โดยกำหนดให้ 3 คะแนน หมายถึง ดี 2 คะแนน หมายถึง พอใช้ และ 1 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

ประเมินเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ (10 คะแนน)

รายการ	ผลการพิจารณา			เกณฑ์การพิจารณา
	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)	
1. นักศึกษาสามารถทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ได้อย่างถูกต้อง				ดี = ทำได้ถูกต้อง 80% ขึ้นไป พอใช้ = ทำได้ถูกต้อง 50-79% ปรับปรุง = ทำได้ถูกต้อง 49% ลงมา
2. นักศึกษาทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้แต่ละส่วนครบถ้วนสมบูรณ์				ดี = ทำครบถ้วน 80% ขึ้นไป พอใช้ = ทำครบถ้วน 50-79% ปรับปรุง = ทำได้ครบถ้วน 49% ลงมา
3. นักศึกษาทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ด้วยตนเอง				ดี = ทำด้วยตนเอง 80% ขึ้นไป พอใช้ = ทำด้วยตนเอง 50-79% ปรับปรุง = ทำด้วยตนเอง 49% ลงมา
4. นักศึกษาสามารถทำเอกสาร/ใบงานเสริมความรู้ได้ทันต่อเวลาที่กำหนดไว้				1 คะแนน = เสร็จทันเวลาที่กำหนด 0 คะแนน = เสร็จไม่ทันเวลาที่กำหนด
รวมคะแนน				

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

4. วิชาชีพครู

กิจกรรมเสริมทักษะเชิงปฏิบัติการที่ 4

การสรุปผลวิชาชีพครู

สาระสำคัญ

ความรู้ความเข้าใจการเปลี่ยนแปลงบริบทของโลก สังคม แนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ความรู้ความเข้าใจจิตวิทยาการศึกษา การให้คำปรึกษาในการวิเคราะห์ การพัฒนาผู้เรียนตาม ศักยภาพ ความรู้ความเข้าใจหลักสูตร การสอน เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ การวัดและ ประเมินผลการเรียนรู้ และความรู้ความเข้าใจการประกันคุณภาพการศึกษา

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจการเปลี่ยนแปลงบริบทของโลก สังคม และแนวคิด ของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
2. เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจจิตวิทยาการศึกษา การให้คำปรึกษาในการวิเคราะห์ และพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ
3. เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจหลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีดิจิทัลในการ จัดการเรียนรู้
4. เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และการวิจัยเพื่อ แก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน
5. เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจการประกันคุณภาพการศึกษา

ระยะเวลา

60 นาที

เนื้อหากิจกรรม

1. การเปลี่ยนแปลงบริบทของโลก สังคม และแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
2. จิตวิทยาการศึกษา การให้คำปรึกษาในการวิเคราะห์ และพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ
3. หลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้
4. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน
5. การประกันคุณภาพการศึกษา

ขั้นตอนการดำเนินงานกิจกรรม

ขั้นนำ (ระยะเวลา 10 นาที)

1. ทำการแบ่งผู้เข้าอบรม ออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 7-8 คน โดยสามารถแบ่งกลุ่มตามความต้องการของผู้เข้าอบรมหรือวิทยากรจะเป็นผู้กำหนดกลุ่มให้กับผู้เข้าอบรม
2. วิทยากรอธิบายการดำเนินงานของกิจกรรมการสรุปผลวิชาชีพรู

ขั้นกิจกรรม (ระยะเวลา 40 นาที)

1. ผู้ช่วยวิทยากรแจกเอกสารประกอบกิจกรรมเสริมทักษะเชิงปฏิบัติการที่ 4 ให้กับผู้เข้าอบรมแต่ละกลุ่ม โดยให้แต่ละกลุ่มทำความเข้าใจเอกสารการสรุปผลวิชาชีพรู
2. ให้ผู้เข้าอบรมแต่ละกลุ่มช่วยกันสรุปผลวิชาชีพรู
3. ให้ผู้เข้าอบรมออกมานำเสนอการสรุปผลวิชาชีพรู

ขั้นสรุป (ระยะเวลา 10 นาที)

1. ผู้เข้าอบรมฟังการสรุปและการประเมินผลงานจากวิทยากร
2. วิทยากรประเมินผลงานและมอบรางวัลการสรุปผลวิชาชีพรูให้กับกลุ่มที่ได้คะแนน

สูงสุด

สื่อการฝึกอบรม

1. เอกสารประกอบกิจกรรมเสริมทักษะปฏิบัติการที่ 4 เรื่อง การสรุปผลวิชาชีพรู
2. กระดาษฟลิปชาร์ต
3. ปากกาเคมี น้ำเงิน ดำ แดง

การประเมินผล

แบบประเมินทักษะเชิงปฏิบัติการ

4. วิชาชีพครู
กิจกรรมเสริมทักษะเชิงปฏิบัติการที่ 4
การสรุปผลวิชาวิชาชีพครู

คำชี้แจง ให้นักศึกษาสรุปเนื้อหาต่อไปนี้

1. การเปลี่ยนแปลงบริบทของโลก สังคม และแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
2. จิตวิทยาการศึกษา การให้คำปรึกษาในการวิเคราะห์ และพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ
3. หลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้
4. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน
5. การประกันคุณภาพการศึกษา

แบบประเมินกิจกรรมเสริมทักษะเชิงปฏิบัติการ หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์

ชื่อ.....รหัสนักศึกษา.....

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ท่านเห็นสอดคล้องกับการพิจารณาของท่าน โดยกำหนดให้ 3 คะแนน หมายถึง ดี 2 คะแนน หมายถึง พอใช้ และ 1 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

ประเมินงานและการนำเสนอผลงาน (20 คะแนน)

รายการ	ผลการพิจารณา			เกณฑ์การพิจารณา
	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)	
1. ผลงานมีรายละเอียดของเนื้อหาถูกต้อง				ดี = ทำได้ถูกต้อง 80% ขึ้นไป พอใช้ = ทำได้ถูกต้อง 50-79% ปรับปรุง = ทำได้ถูกต้อง 49% ลงมา
2. ผลงานมีรายละเอียดของเนื้อหาครบถ้วนทุกองค์ประกอบ				ดี = ทำครบถ้วน 80% ขึ้นไป พอใช้ = ทำครบถ้วน 50-79% ปรับปรุง = ทำได้ครบถ้วน 49% ลงมา
3. ผลงานมีการสอดแทรกหลักการ/ทฤษฎี/ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์อย่างเหมาะสม				ดี = มีการสอดแทรกครบทุกเนื้อหาสาระ พอใช้ = มีการสอดแทรกบางเนื้อหาสาระ ปรับปรุง = ไม่มีการสอดแทรก
4. ผลงานสามารถนำไปใช้ได้จริง				ดี = สามารถนำไปใช้ได้จริง พอใช้ = สามารถนำไปใช้ได้แต่ต้องมีการปรับปรุงเนื้อหาบางส่วนให้เหมาะสมมากขึ้น ปรับปรุง = ไม่สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริง
5. สามารถตอบคำถาม/ข้อสงสัยได้อย่างมีหลักการและชัดเจน				ดี = ตอบคำถามได้ถูกต้องตรงประเด็นและชัดเจน พอใช้ = ตอบคำถามได้บางประเด็น ปรับปรุง = ตอบคำถามไม่ได้
6. วิธีการนำเสนอมีความน่าสนใจ				ดี = มีความน่าสนใจมาก และมีความคิดสร้างสรรค์ พอใช้ = มีความน่าสนใจ และมีความคิดสร้างสรรค์พอประมาณ ปรับปรุง = ไม่น่าสนใจ ไม่มีความคิดสร้างสรรค์
7. ทักษะการใช้ภาษาในการสื่อสาร				2 คะแนน = ใช้ภาษาถูกต้อง ไม่ติดขัด กระชับ ง่ายต่อการทำความเข้าใจ มีความมั่นใจในการนำเสนอ 1 คะแนน = ใช้ภาษาไม่ถูกต้อง ไม่มีความมั่นใจในการนำเสนอ
รวมคะแนน				

ข้อเสนอแนะ

.....

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้
และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี)
คณะศึกษาศาสตร์ วิชาวิชาชีพครู

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ภายหลังจากเข้ารับการฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ หลักสูตร 4 ปี วิชาชีพครู มีจำนวน 40 ข้อ
2. ให้ทำเครื่องหมาย X หน้าคำตอบที่ถูกต้องที่สุดในกระดาษคำตอบ

1. นโยบายประเทศไทย 4.0 ท่านมีความเข้าใจอย่างไร
 - ก. การปรับเปลี่ยนพัฒนาประเทศไปสู่การใช้เทคโนโลยีขั้นสูงยุคดิจิทัล
 - ข. การปรับเปลี่ยนโครงสร้างสังคมและการเมืองไปสู่การพัฒนาด้วยนวัตกรรม
 - ค. การปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม
 - ง. การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติเพื่อให้ประเทศก้าวพ้นความยากจนและความเหลื่อมล้ำ
2. ตามพระราชบัญญัติการศึกษาฉบับปัจจุบัน ข้อใดกล่าวถูกต้อง
 - ก. การศึกษาปฐมวัยจัดเป็นการศึกษาภาคบังคับ
 - ข. การศึกษาภาคบังคับจัดเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 - ค. การศึกษาต่อระดับ ม.ปลาย ถือเป็นการศึกษาตามอัธยาศัย
 - ง. กำหนดให้เด็กทุกคนต้องเข้าเรียนในโรงเรียนเมื่ออายุครบ 6 ปีบริบูรณ์
3. ภาวะปัจจุบันทางเศรษฐกิจและประชากรไทยในข้อใดช่วยส่งเสริมการพัฒนาประเทศให้ดียิ่งขึ้น
 - ก. การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่วัยเด็กมีมากกว่าวัยสูงอายุ
 - ข. การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่วัยทำงานมีสัดส่วนสูงขึ้นและวัยเด็กลดลง
 - ค. การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่ครอบครัวมีบุตรน้อยลงแล้ววัยสูงอายุลดลง
 - ง. การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่วัยสูงอายุเพิ่มขึ้นแต่วัยทำงานคงที่และวัยเด็กลดลง

บรรณานุกรม

- กำชัย ทองหล่อ. (2552). *หลักการใช้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: อมรการพิมพ์.
- กมลวรรณ ตังธนากานนท์. (2559). *การวัดและประเมินทักษะการปฏิบัติ* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กองเทพ เคลือบพณิชกุล. (2542). *การใช้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ทศนา แคมมณี. (2552). *ศาสตร์การสอน* (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: ด้านสุทธาการพิมพ์.
- บันลือ พฤกษ์วัน. (2531). *หลักสูตรกับบูรณาการทางการสอน* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- พิณทิพย์ ทวยเจริญ. (2544). *การพูดภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2554). *การจัดการหลักสูตรและการสอน* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ยนต์ ชุมจิต. (2558). *ความเป็นครู* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: โอ.เอส. พรีนติ้ง เฮาส์.
- รดาพร หงส์ทอง. (2557). *Correct English for Thai 1 = ใช้ภาษาอังกฤษอย่างไรให้ถูกต้อง 1* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2561). *รวบรวมบทความเกี่ยวกับปรัชญา หลักการ วิธีสอน และการวัดเพื่อประเมินผลทางการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริรัตน์ นิละคุปต์. (2545). *คู่มือการเรียนการสอน Reading and Writing Skills 3*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุคนธ์ สิ้นธพานนท์. (2553). *นวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: เทคนิคพรีนติ้ง.
- สุคนธ์ สิ้นธพานนท์. (2558). *การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่เพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียน*. กรุงเทพฯ: 9119 เทคนิคพรีนติ้ง.
- สุมาลี ชัยเจริญ. (2554). *เทคโนโลยีการศึกษา หลักการ ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: คลังน่านาวิทยา.
- สุมาลี ชัยเจริญ. (2557). *การออกแบบการสอน หลักการ ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: แอนนาออฟเซท.
- สุวิทย์ มูลคำ, และอรทัย มูลคำ. (2552). *วิธีการจัดการเรียนรู้: เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ* (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู. (2544). *คุณธรรมและจิตสำนึกของข้าราชการครู* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

บรรณานุกรม (ต่อ)

สุรางค์ ไคว่ตระกูล. (2552). *จิตวิทยาการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มหาวิทยาลัยการจัดการศึกษาแห่งชาติ

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ภาคผนวก

- แบบวัดเจตคติหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้
และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู
สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์

แบบวัดเจตคติหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์
วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาเจตคติต่อการฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ หลักสูตร 4 ปี

2. โปรดตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อและตามความเป็นจริง โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติต่อการฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ หลักสูตร 4 ปี วิชาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นหมายเลข 5, 4, 3, 2 และ 1 ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก

ระดับ 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

ระดับ 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความที่ท่านเห็นว่าตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

1. เพศ

1.1 ชาย

1.2 หญิง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติต่อการฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครูสำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ หลักสูตร 4 ปี

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อ	รายการ	ระดับ				
		5	4	3	2	1
1	การเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู มีความจำเป็นต่อนักศึกษาสาขาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ หลักสูตร 4 ปี					
2	นักศึกษาสาขาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ หลักสูตร 4 ปี จำเป็นต้องรู้และเข้าใจเกี่ยวกับสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครูอย่างถ่องแท้					
3	สมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู เป็นสิ่งที่น่าสนใจ					
4	การเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู เป็นสิ่งที่ท้าทายความสามารถของนักศึกษาสาขาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ หลักสูตร 4 ปี					
5	อนาคตฉันอยากเป็นผู้ที่มีสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู					
6	นักศึกษาสาขาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ หลักสูตร 4 ปี ต้องพัฒนาตนเองในด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู					
7	การเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู เป็นการเพิ่มศักยภาพด้านการเรียนของนักศึกษาสาขาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ หลักสูตร 4 ปี					
8	สมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู เป็นสิ่งจำเป็นต่อระบบการศึกษาไทย					
9	ฉันจะแนะนำเพื่อน ๆ ให้เข้ารับการอบรม เรื่องการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ หลักสูตร 4 ปี					
10	ถ้ามีโอกาสเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู ฉันอยากอบรมเพิ่มเติม					

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ภาคผนวก ซ

- รายนามผู้เชี่ยวชาญและวิทยากร

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพ แบบสอบถามความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้าง
สมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู
สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ชาญชัย ศิริพันธุ์
2. รองศาสตราจารย์ ดร.นภาพร ทัดนัยนา
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัตนาพร กองพลพรหม
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จงดี กากแก้ว
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระพีพัฒน์ เตือนเพ็ญศรี

ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพโครงร่างหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครู
ด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี)
คณะศึกษาศาสตร์

1. รองศาสตราจารย์ ดร.กมลรัฐ อินทรทัศน์
2. รองศาสตราจารย์ ดร.ชาญชัย ศิริพันธุ์
3. รองศาสตราจารย์ ดร.เกษมา สุวรรณรักษ์
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จงดี กากแก้ว
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลวรรณ เพชรศรี
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บงกชกร ทองสุข
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดวงกมล สวนทอง
8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์มนัสรา เรียนสุเมธธาดล
9. ดร.เกศนิชชา อาษา
10. ดร.ยุวลักษณ์ เส็งหวาน
11. นางสาวขวัญเกล้า ศรีโสภา
12. นางสมจิต บุญคงเสน

รายนามวิทยากร

วิทยากรในการฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์
วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุฑาทิพย์ สว่างสุวรรณ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริพร รุ่งเรือง
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุดเฉลิม ศัสตราฤกษ์
4. ดร.ยุวลักษณ์ เส็งหวาน
5. นางสาวขวัญเกล้า ศรีโสภา
6. นายชานน สรรเสริญ
7. นางสาวศุภลักษณ์ หอมชื่น

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒราชภัฏ

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ นามสกุล	นายวิษณุ อรุณเมฆ
วัน เดือน ปีเกิด	18 พฤศจิกายน 2517
สถานที่เกิด	อำเภอพนมพิณ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสมุทรสาคร
ประวัติการศึกษา	2540 วท.บ. สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา (โปรแกรมการฝึก และการจัดการกีฬา) วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพร 2549 ศษ.ม. สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง